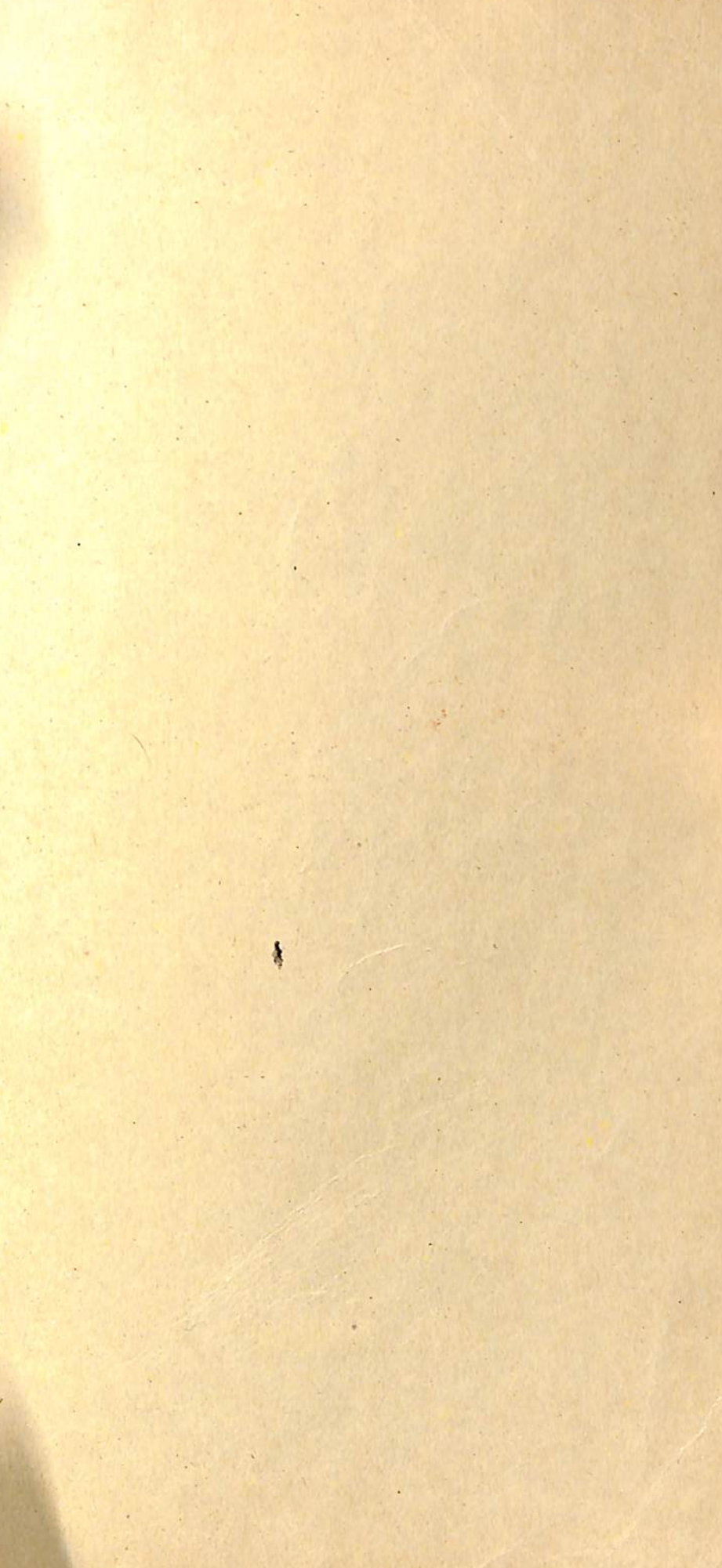

کۆماری عیراق
وهزارهتی رۆشنیبری و راگه یانندن
دهزگای رۆشنیبری بلاوکردنه وهی کوردی
کتیپی زنجیره (۲۴۱)

میهره جانی مهوله وی

کتیپی ژماره (۱) ی کۆقاری (رۆشنیبری نوێ)

کۆماری عێراق
وهزاره‌تی روۆشنییری و راکه‌یانن
ده‌زگای روۆشنییری و بلاوکردنه‌وه‌ی کوردی
کتیبه‌ی ژماره (٢٤١)

مپهره‌جانیه‌ی مه‌وله‌وی

کتیبه‌ی ژماره (١) ی کۆفاری (روۆشنییری نوی)

سەرچەمی ئەو باسو و تارو لێکۆڵینەوانەیه لە مێهرەجانی
مەولهویدا خوێنراوەتەوه که دەزگای پۆشنیری و بلاوکردنەوهی کوردی
لە رۆژانی ۲۴ - ۱۹۸۸/۸/۲۵ لە سلێمانی وێکی خست .

پيشه‌کي

سيد عبدالرحيمي مه‌وله‌وى (۱۸۰۶ - ۱۸۸۲) به‌کيکه له شاعيره ناوداره گه‌وره‌کانى سده‌ى نۆزده‌هه‌مى نه‌ده‌بى كوردى . ئەم شاعيره له هه‌رئيمى سلئمانى ، ناوچه‌ى تاوگۆزى سه‌رى هه‌لداوه‌و ، زوربه‌ى زۆرى شيعره‌كانى به زاراوه‌ى (گۆران) - لقى هه‌ورامى - يه .

ناوه‌روكى شيعره‌كانى مه‌وله‌وى ده‌رباره‌ى سوؤفيه‌تى و جوانيى سروشت و بابته‌ى ئاييى بووه . پيوه‌ندى ئەم شاعيره له‌گه‌ل بنه‌ماله‌ى شيخانى نه‌قشبه‌ندى هه‌ورامان زۆر به‌تين بووه‌و ستايشيكي زۆرى شيخى سراج الدين و بهاء‌الدينى كردوه . هه‌روه‌ها له‌گه‌ل به‌گزاذه‌كانى جافدا پيوه‌ندى هه‌بووه‌و ناويانى هئناوه . موؤسيقاي شيعره‌كانى مه‌وله‌وى كاريكي گرنگى كردوه‌ته سه‌ر خه‌يالى گۆرانى بيژانمان و تا يوؤزى ئەمرومان نه‌بينين مه‌قام و گۆرانى به ره‌سه‌نه‌كانى كوردى وهك (قه‌تار ، نه‌للاوه‌يسى ، خورشيدى ، خاوكه‌ر ، سياچه‌مانه) به شيعره‌كانى مه‌وله‌وى ده‌بيژرين . پاش مردنئيشى به‌شيك له شاعيره‌كانمان كه‌وتونه‌ته به‌ر تيشكى شيعره‌كانى وهك (پيره‌ميرد ، گۆران ، كاردۆخى ، ديلان ، حه‌سيب قه‌رده‌اغى .. تاد) .

پيره‌ميرد به‌كه‌م كه‌سه له ئەسلى شيعره‌كانى مه‌وله‌وى به‌وه (يوؤح) ي هئناوه‌ته سه‌ر زاراوه‌ى سوؤران - لقى سلئمانى و هه‌ر به شيعره‌كانى سى‌يه‌كاندا هۆنيويه‌ته‌وه‌و له‌چاپى داوه .

مهلا عبدالکریمی مدرسیش به یه کهم کهس ئەژمیرری که دیوانی مهولهوی کۆکردوو و تهوهو ، له ۱۹۶۱دا به لیکۆلینهوهیهکی باشهوه له چاپی داوه . ئەم دوو ذاته بوونه هۆی ناسینی مهولهوی به نهوهی ئەمرۆمان .

مهولهوی ، بهو بوزورگی بهوه تا ئیستا بیره وهری بهکی جهماوهری بۆ نه کراوه و کۆرو میهره جانی بۆ سازنه کراوه ، تاوه کو لهم دواپی بهدا دهزگای رۆشنیری و بلاو کردنه وهی کوردی ههستی بهم که لینه کردو دوو لیژنه ی بۆ پر کردنه وهی و هینانه دیی ئەم ئاواته پیکهتینا . لیژنه ی به کهم له بهغدا بوو به سهرو کایه تی مامۆستا مصلح مصطفی جهلالی بهزیوه بهری گشتی دهزگاو ئەندامه تی مامۆستایان مصطفی نه ریمان و عبدالرزاق بیمار . لیژنه که بانگه وازیکی له رۆژنامه ی (هاوکاری) دا بلاو کرده وهو چهند لیکۆلینه وهیه کی گه یشته دهست و به چهند کۆبوونه وهیه ک بریاری له سه ر ئەو باسو و لیکۆلینه وانه دا که شیایو بلاو کردنه وهن . لیژنه ی دوو هه میس لهم زاتانه پیکهات له سوله یمانی ؟ . عزالدین مصطفی رسول ، مصطفی نه ریمان ، مصطفی صالح کریم ، فریا جاف ، نازاد محمود . ئەم لیژنه یه بریاری چۆنیه تی به رپا کردنی ئەو میهره جانه ی داو به رنامه ی بۆ داناو سه ر په رشتی میهره جانه که ی کردو بۆ ئەم مه بهسته له مانگی ئابی ۱۹۸۸دا چهند جار کۆبوه وهو ، میهره جانه که له رۆژانی ۲۴-۲۵/۸/۱۹۸۸دا له هۆکی رۆشنیری جهماوه ر له سوله یمانی به پیتی ئەو به رنامه یه ی بۆی دانرا بوو ریکخرا .

دوا ی لێ بوونه وه له میهره جانه که دهزگای رۆشنیری و بلاو ا کردنه وهی کوردی لیژنه یه کی دیکه ی دانا که بریتی بوو له مامۆستایان مصلح مصطفی جلالی ، ئەمین نه قشبه ندی ، مصطفی نه ریمان ، محمدی مهلا که ریم بۆ نه وهی و توو وێژ له چاره نووسی ئەو باسو و لیکۆلینه وانه بکهن

که له میهره جانه کهدا پیشکش کران . لیژنه که له رۆژی ۱۷/۱۱/۱۹۸۸دا
کوبه وه و بریاری دا ئه و باسو لیکۆلینه وانه سه ره له نوێ له و مانگ و نیوه
ماوه ی سالدا بخوینرینه وه و به پوختی ریک بخسرتین و ناماده ی چاپ
بکرتین . کاک محمدی مه لا کریمیش به شایانترین کهس هه لیکۆلینه و
دووباره نووسینه وه ی ئه و باسانه ی نووسینه وه ی سه ره له نوێ بان ئه و
بو سه ره رشتی کردنی له چاپدانی سه رجه می باسو لیکۆلینه وه کان .

خوینهری به ریز ! برای هیژا !

وا به م جوړه ده زگای روښنبریی و بلاو کردنه وه ی کوردی دوا ی ئه و
هه ول و کوششه ، ئه م به ره مه تان به شانازی به وه پیشکش ده کات و ،
مه وله و بی گه وره تان له بهرگیکی نویدا پخ ده ناسینیت . هومیده وارین
کاره که مان جیی ره زامه ندیتان بیت .

نهریمان

بەرنامەى میهره جانی مهولهوى

۲۴ - ۱۹۸۸/۸/۲۵

له هۆلى رۆشنیریى جه ماوه ر له سلیمانی

سه رله به یانی رۆژى ۸/۲۴ :

- ۱ - وتارى به رۆبه رى گشتیى ده زگای رۆشنیریى و بلاو کردنه وهى کوردی مامۆستا مصلح مصطفى الجلالی ، له لایهن مامۆستا مصطفى نه ریمان وه خوینرا به وه .
- ۲ - صۆفیکه رى مهولهوى : شیخ ئەمینى نه قشبه ندى .
- ۳ - مهولهوى و عه قیده کانی : فاتیح عه بدولکه ریم .
- ۴ - گه شتیك به ئاسۆى خه یالى مهولهویدا : موحه مملد ئەمین حه بیب .

- ۵ - مهولهوى و هه کسوکه وتی له ده ور به ردا : له یلان .

تاقى ئیواره :

- ۶ - شاعیریتیى مهولهوى : ره ئووف عوسمان .
- ۷ - مهولهوى : به ره همى و شتیك ده رباره ی سروشت : د. عیزه دین مسته فا ره سوول .
- ۸ - تاویك له گمئل ستایشرو خه لسه کانی مهولهویدا : خه سره و جاف .

سەرلەبەیانیی رۆژی ۸/۲۵ :

- ۹ - کیشەیی پاکژکردنەوێ لە شیعری مەولەویدا : ئومید ئاشنا .
- ۱۰ - بۆ مەولای شاعیران مەولەوی : حەسیب قەرەداغی .
- ۱۱ - هەندی لە سەرگوزەشتە خۆشەکانی مەولەوی : کامیل ژیر .
- ۱۲ - یادکردنەوی میری شاعیران مەولەوی : عوسمان محەممەد هەورامی .
- ۱۳ - باسکەمەلەیک لەنیو زەریای شیعری مەولەویدا : محەموود زامدار .

تاقی ئیوارە :

- ۱۴ - گەشتیک بە ژیان و شیعری مەولەویدا : محەمەدی مەلا کریم .
- جگە لەم وتارەش ناوبەناو لەدوای لێبوونەوێ لە بەشە وتاری تاقی بەیانیی و ئیوارەیی دوو رۆژەکە ، گوێی دانیشتوان بە ئاوازی خۆشی ئەم گۆرانی بێژە دەنگ خۆشانە ، بەم جۆرەیی خوارەوێ ئاودرا :
- مەقامی ئەللاوێسی : کاک بورهان . قەتار : حەسەن گەرمیان .
- سیاچەمانە : دارا عوسمان . شیعرو گۆرانی : ئەحمەد بێ کەس .
- هەرەها لەپاش دواوتاری میهرەجانە کەیش کە وتاری کاک محەمەدی مەلا کریم بوو ، دەرگای گفتوگۆو پرسیارو وەلام لەسەر هەموو و ئازەکان اکرایەوێ ، گفتوگۆیەکی بەبێزو سوودبەخش کرا .

وتاری بهر یوه بهری گشتی ده زگای رو شنیری و
بلاو گردنه وهی کوردی
ماموستا مصلح مصطفی الجلالی

له لایهن ماموستا مصطفی نه ریمان هوه خوینرا به وه

نه ی براو خوشکانی خوشه ویست ...

نه ی پیشه روانی رو شنیری کوردی له شاری سلیمانی
خوشه ویست !

میهره جانی ئەم جارەمان که له سهه شاعیری مه زنی کورد
مه وله وی به له روژگارێکدا رێک کهوت که ناشتی له عێراقی نازی زماندا
جیکر بوو دوا ی ئەوهی سه ربازانی ئەم نیشتمانه به کوردو عه ره به وه
له ژیر نالای سه رکرده ی هه لکه وتوو یاندا صدام حسین له ماوه ی هه شت
سالدا که شترین لاپه ره ی میژووی عێراقیان تو مار کرد ، دوا ی ئەوه ی
عێراق له جهنگه بژواره کهدا سه رکه وتو توانی سه ربه خو بی و سه ربه رزی
خوی بیاریزی ت و له بهرده م شالاری بیگانه دا وه کو کیوه کانی کوردستان
نه بهزو سه رکه وتوانه بهه ستیت و به هه موو جیهانی سه لماند که هه تا له
دوا روژانی شهردا جله وی شهرو ناشتی به ده ست خو به وه به تی ...

خوشک و برایی خوشه ویست .

وه ستانی شهرو سه رکه وتنی عێراق مایه ی خوشی و به ختیاری به
بو هه موومان به کوردو عه ره به وه که له سایه ی ناشتی و بنیات نان و
په ره سه ندندا مه دانیکی ترمان دیته پیشه وه که ده بی هه موومان چاکی
هیممه تی لی بکه ین به لادا و به هه ولو خه بات و کارکردن بناغه ی
شارستانه تی به رزبکه ی نه وه .

گهلی کوردمان له هه موو روژی زیاتر پتووستنی به کارکردن ههیه
یۆ پهره دان به ژانی شارستانهتی و دانه برانی له کاروانی پیشکهنه و تن و
راپهراندنی بز و وتنه وهی زانیاری و روشنبیری و پیش خستی باری
کومه لایه تی و ئابووری ، له کاتی کدا که خه ریکی کار و بنیات نان ئه بین ده بی
چاویکی شمان له سنوور بیت و ناماده ی پاراستنی مافی ره وای
سه ربه رزی و سه ربه خو بی عراقی خوشه و یستمان بین .

ده زگاکی ئیمه ش (ده زگای روشنبیری و بلا و کردنه وهی کوردی)
ههروه کو چۆن له روژانی جهنگی ره و امانا دریفی نه کردوه له پیشکهنه
کردنی چاکترین خزمه تی دلسۆزانه به زمان و ئه دهب و هونه رو لقه کانی
روشنبیری کوردی ، ههروه ها به هاوکاری له گه ل ئه دیب و نووسه ران و
خوینه رانی نازیدا هه میشه به رده و ام ئه بی له ریی پیروزی وشه ی
کوردی دا به وهی وایه بتوانین له مهیدانی روژنامه گه ری و ئه دهب و
روشنبیری دا هه نکاوی گه وره تر به او یین و روژنامه کهمان (هاوکاری) و
گوا هاره کانمان (روشنبیری نو ی و به یان و رهنگین) زیاتر گه شه بکه ن و زیاتر
کتیبی هه لبژارده و نایاب بلا و بکه ی نه وه ، ههروه ها له گه رانی میهره جان و
کۆرو کۆبوونه وهی هونه ری و ئه دهبی دا ، وه له ریک خستی پیشانگا و
چالاکی هه مه جو ری روشنبیری دا . به پشتگیری ئیوه و روشنبیران و
خوینه رانی کورد و به چاودیری و پشتگیری کاربه ده ستان و له سه روویانه وه
سه روکی فرمانده صدام حسین روژبه روژ پیشکهنه و هه دی بو یین . . .
ئه ی برا و خوشکانی نازیز . . .

له م میهره جانه ی ئه مرۆمان دا . . . که باسی شیعی شاعیری شاعیری بلیمه ت و
هه لکه و تووی کورد ده که یین مایه ی شانازیمانه که کومه لیک نووسه رو
ئه دیبی ناودار به شداریمان له گه ل بکه ن و هیوادارین به دکی ئیوه بیت . .

مصالح جهلالی

١٩٨٨/٨/٢١

صوفی گهری مهولهوی

نهمین نه قشبهندی

بهناوی خوی گهوره ..

بهریزان !

باس باسی هه لۆی بهرزه فری ئاسمانی ئه ده بی کورده .. باسی
شۆره سواری گۆره پانی ورده کاری و جوان کاری و شیرین کاری و
گه وه رباری شیعی کوردی به .. باس باسی مهولهوی به .. باسی
بولبولی گولزاری جیناسه ..

کورده ! ئه وه ته که له مهردی مهیدانی باره رو که لام .. ده باش
بیناسه .. شانازی ئه گهر به و هه لۆ بهرزه فره وه نه کری به کیوه بکری ؟!
به و خواناسه وه نه کری به کیوه بکری ؟! به و ده رویشه هزاره ده و له مه نده وه
نه کری به کیوه بکری ؟!

زۆرین ئه وانهی ئه لێین و ئه نووسین : مهولهوی شاعیریکی بهرز
بوو ، صوفی به کی دل پر له نوورو سه پر بوو ، شۆرو ده روون پر له
دورو له گر بوو .. ئه لێین : مهولهوی له زانیاری عه قیده و که لاما دهستی
بالای بوو ... ، دوکانی پر له کالای بوو .. به لام داخه که م هیچ کامیشمان
به و جۆره ی که بشێ مهوله ویمان نه ناسیوه و نایشتوانین بیناسین ، مه گهر
به ده گمن هه لکه ون ئه وانهی بتوان له هه موو روو بیتکه وه مه وله وی
بناسن ، جا بۆ به یش پتویسته ئاوا کۆرتیک بیتهدی و دووباره و سه یاره و
ده باره یش بکریته وه ، بۆ ئه وه ی هه ر کامه ی به پتی توانای خۆی له و باخچه و

گولانهی مهولهوی ، لهو باخو بمرهمهی مهولهوی ، لهو کانی و چمه‌ی
مهولهوی ، له صۆفی گه‌ریی مهولهوی ، له هونه‌ری شیعی مهولهوی
کۆل بکات و کۆل بیریته و ، خه‌رمانی لێ دروس که‌ین بۆ خوینه‌وارانی
خۆمان و خوینه‌وارانی گهلانی تریشو ، هه‌وتی نه‌وه بدریته له یانه‌ی
گه‌وره‌ پیاوانی عیلم و نه‌ده‌بی جیهان‌دا نه‌و کورسی‌یه‌ی شیای مهولهوی‌یه
بۆی ته‌رخان کریت و بنریته لای ژووری ژووره‌وه .

به‌ رای من ره‌وشیکی گشتی هه‌یه بۆ هه‌موو ناسینی ، نه‌ویش
نه‌وه‌ته مروّف کاتی نه‌توانی که‌سی بناسی که‌ خویشی گه‌یشتیته پایه‌ی
نه‌و که‌سه ، به‌ لکوو له‌وه بالاتریش . . واته‌ : کاتی تو نه‌توانی شتی
بناسیت که‌ زانیاری تو بتوانی هه‌موو ده‌وره‌ری نه‌و شته‌ بناسیت و
بیداته‌به‌رو ده‌وری بدات . . وه‌کوو نه‌لین (زانیاریت موحیط بێ
به‌و شته) .

که‌وابوو مه‌ولهوی ناسین مه‌ولهوی‌یه‌کی نه‌ویت ، له‌به‌ر نه‌وه‌یشه
نه‌لیم : نه‌بی چهن کارناسیک بینه‌وه به‌ یه‌که‌ هه‌رکامه‌ی له‌ گوشه‌یتکه‌وه
هه‌ول‌بدن تاوه‌کوو بتوانن مه‌ولهوی بناسن ، بۆ نه‌وه‌ی بتوانن به
هه‌مووانه‌وه به‌ خوینه‌رانی بناسین .

زۆر ناسانه‌ بلین : مه‌ولهوی له‌ زانیاری که‌لام‌دا بالاده‌س بوو ،
به‌لام‌ ئایا خۆمان له‌ زانیاری که‌لام‌دا نه‌وه‌نده‌ شارده‌زاین که‌ نه‌م باومه‌ره
ده‌رپرین؟! . ئایا زانیاری که‌لام‌چی‌یه‌و ورده‌کاری‌یه‌کانی کامه‌تان؟! . . .
به‌ راستی نه‌گه‌ر جه‌نابی مامۆستا مه‌لا که‌ریم ، خوای لێ رازی بێ ، به
کتیبه‌یکی (۸۳۰) لاپه‌ره‌یی رافه‌ی پتر له‌ دووه‌زار دیره‌ شیعه‌ره
عه‌ره‌یی‌یه‌که‌ی کتیبی فه‌زیله‌ی مه‌ولهوی نه‌کردایه‌ کێ نه‌بوو نه‌و سپارده
گه‌وره‌یه‌ نه‌نجام‌بدات؟! . هه‌روه‌ها مامۆستا رافه‌ی عه‌قیده‌ کوردی‌یه

سۆرانى به كهى مهولهوئى كردوه كه ناوى (عه قىدهى مهرضى به) به
له ۲۴۰۰ شىعر زياتره ، ئهم راقهيه (۸۰۰) لاپه ره زياتر ئه بى (۱) .

يان ئه وهى زۆر به قوولى زمانى هه ورامى نه زانى كهى ئه توانى
به و جۆرهى بشى برواته بنجو بناوانو برواته قوولايى شىرين كارى و
خه يال پهردازيى شىعره كانى مهوئى تا رۆحو گىانى لى به هره مه ندو
تيراو كات ؟ به راستى له و مهيدانه شا پيره مئردى نهر ره نجىكى سو پاس
لى كراوى كيشاوه ، ئومئده وارم ناوى هه ميشه بهرز بيت . به لام له م بارى
گۆرینه وه هيشتا هه مووى شىعره كانى لىك نه دراونه ته وه و ئه وئى كه
هه به هيشتا بريك دهسكارى و يوون كردنه وهى ئه وئىت ، كه ئومئده وارم
كه سانئىكى وه كوو مامۆستا عوسمان هه ورامى و ره ئووف عوسمان و
مامۆستا محمد امين جىبو ئه وانى له و باره وه كۆلىونه ته وه و ئه و
ئاواته مان بئرنه دى .

مه به ستىكى تر له شىعره كانى مهولهوئى دا هه به وام بو دهر كهوت
هه چكام له وانى كه له ريكاي ناساندنى مهولهوئى دا ره نجىان كيشاوه
خۆيان لى نه داوه ، ئه وئىش باسى (جىناسه) له شىعره كانى مهولهوئى دا
كه به راستى مهولهوئى نهر له م هونه ره يشا ده ستىكى بالاي هه بووه .

راسته كهى من وستم هه ر بۆنموونهى ئهم په نجه را كيشانه م
بگه ريم چهن شىعرى له شىعره عه ره بى به كانى هه ل بۆيرم ، ديم زور بهى
شىعره كانى پره تى له م هونه ره وه لىژاردنى ناوى و ، ئه وه نده يش له باره
جىناسه وه به پئىزو ده و له مه ندن گه يشتوونه ته لووتكه ، جا رام هاته سه ز
ئه وهى هه ر په نجهى بۆ را بگيشم به لكوو ، ئه مه خوايه ، به كى له خويته واره
به رزه كانمان غيرت بگه ريت و دهس بداته ئهم كاره پئوسته يش .

ئخه هه روا كارئى ساده نى به مه لايئى كورد كه له
ناوى عه ره بو ولاتى عه ره بدا نه بخويته دى و نه ژباين و ،

وهكسو ئىمرويش ئاوا چاپو چاپمەنى و رادىئو رۆژنامە
 نەبوو، ھات وچۆ ئاوا ئاسانو فراوان نەبوو، جىھانى
 مەولەوئىش ئەم پەرى سلىمانى و ئەپەرى سەو سابلانغ بووئىت كەچى
 كاتى دەست بىداتە قەلەم ئەسپى قەلەم لەو مەيدانەدا لە ھەموو چابوك
 سوارىكى خاوەن زمانەكە باشتر تاو بىدات و دەورەو مەقەسەى پى بىكات؟!
 ئاوا ھونەرىك مەگەر ھەر لە مەولەوى بىت! مەيدان مەيدانى زانىارى
 كەلام و زمان زمانى عەرەبى بىت . . سوارىش شۆرەسوارى تاوگۆزى
 بىت ، كەچى ھەم لە جوان كارى و وردەكارى و ھەموو ھونەرىكى شىعدا
 بىگاتە لووتكە؟! لە زانىارى يەكەشا شان بىدات لە شانى ھەموو
 كەلەمىردىكى ئەو زانىارى يە . . لە ھەمووى گرنگتر جىناسەكەش ھەتا
 بىت شىعەرەكانى جوانتر بىكات و باشتر بىان درەوشىنئىتەو، ھەستى
 ھىچ چۆرە زۆر لە خۆكردن و زۆر بۆ خۆھاوردىكىشى لى نەكرى .
 كەوابوو خۆئامادەكردىكى ئەوئى بۆ تىگەشتن لە شىعەرى مەولەوى زانى
 ئابىنى ، مەولەوى صوفى ، مەولەوى عەرەبى و فارسى و ھورامى و
 كوردى زان ، مەولەوى پەروردەى دەستى سروشتى
 ئىجگار رازاوەو شىرىنى كوردستان و . . مەولەوى يەك كە
 ھەوار بە ھەوار لەگەل خىلە جافەكاندا خىلەو خوارو خىلەو ژوورى
 كوردى . . ھەزارانە ژىابىت و شارەزای زىنى ھەزاران بىت . .
 مەولەوى يەك بۆ خەرمانى زانىارى يەكەى لە سلىمانى و سەو سابلانغ و لای
 مەلاچاكان مەلئو باقەى گرتبى ، ئەوساكە بووئىتە دىوہخان نشىنى
 مىرانى جافو تەكەنشىنى شىخانى ھورامان . . مەولەوى يەك ھورامى
 زمانى زگماكى نەبىت و ، ھورامى زانىنەكەى بىگاتە رادەيىك ،
 دانشمەندان نەبى كەمتر بتوانن برونە بناوانى مەبەستەكەى و . .
 بەوجۆرەى بشى پەى بىم بە ھەستەكەى . .

به لای به راستی کی بی بتوانی برواته ناخی ههستی مهولهوی و داخی
دلی بناسیت و بهو جورهی بشی تام و مهزه له هونه ره که هی و هر گریت و
به هره ی لی به رییت و ، له ویش گرنگ تر هونه ره که هی هل سه نگی نییت و
پایه ی بو دیاری کات . ئایا که سی له و جوره ژبانه و له و جوره زمانه و له و
جوره زانیاری یانه ی نه و شاره زان بهییت ، خوی به تاکه که سن نه توانی بدات
له و کیوه سه رکه شه ی که سه ری له ئاسمان توند کردوو ه ؟!

نومیده وارم له م به شه دا که پیتم سپیتر او به توانم تاراده بی سپارده که م
به جی پیتم . . به لکو و ههنگاو بییت بو ناسینی گوشه بی له بازاره پر له
زیرو جه و اهیره که هی مهولهوی ، بازاره پر کالو و ئالو و الا که ی نه و شاعیره
به رزه بو هه لدانه وه ی سه ری نه و گه نجینه ی حکمهت و عرفان و
تسه و وه ی نه و پیره جوانه و ، نه و هه زاره ده و له مه نده و ، نه و قه له نده ره
ده ره ده ره و . نه و زانا به هره مه نده سه رو هره .

جا سه بارهت به صوفی گه ری مهولهوی . . نه لیم : - گومانی تیا
نی به مهولهوی صوفی مه سله ک بووه . چونکه هه ره به وه ی که موریدی
شیخ عوسمان سیرا جه ددینه نه وه خوی گه زوره ترین به لنگه ی صوفی
بوونیه تی ، له گه ل نه وه شا له گه ل نه و هه مو و په یوه نده شا له گه لی زانیاری
ئیسلامی و شیخ و مه لا و صوفی دا ناتوانم بلیم مه و نه وه ی گیانی خوی ته رخا
کردوو به بو صوفی گه ری ، چونکه نه گه ریش بلیم دیوانه که ی نه لای : نا . .
نه لای : نا . . من هه مه ره نگم ، به لام سه ره ته لی هونرا وه کان و
گه وه ره بارترین شیعه صوفی گه ری به کانیه تی ، هه رچه ن که به شی زوری
دیوانه که ی نین ، (واته : به نرخ زورن نه ک به ژماره . . .) هه رو هه
هه رچه ن که مهولهوی له زانیاری و زمان زانی و شیرین خه یالی و
ورده کاری دا گه یشتوو ته نه و پهری ده سه لات و ئوستاد بووه ، له
صوفی گه ری به که یا هه رچه ن ماموسنا بووه به لام ئوستاد نه بووه ، واته

به پیتی دابو نه ریتی ته سه ووف نه گدیشتووه ته پایه ی کامیلی و موکه ممیلی و نه بووه ته پیری طهریقت و بیته مورشیدو ئوستاد .. به پیتی رهوشی نه قشبه ندی به کان نه گدیشتووه ته « به قای پاش فهنا » . لیره شدا نه گهر دیسان من بلیم گدیشتووه دیوانه که ی نه لئی : نا ..

جا لیره دایه که چوارچیوهی شیعر جیاده بیته وه ، بوچی ؟ چونکه شیعری پین گدیشتون نه لئی : نه وه ی نه یه وئی مهستی باده ی مهحه بهت بیت من ساقیم ، نه وه ی نه یه وئی برواته سهر لووتکه ی موراد من رییه رو ریئ نیشان دهرم ... پین گدیشتون ، جگه له خودا ئیتر ده ستوودا وینی که س نابن ، چونکه گدیشتوونه ته پایه ی شو هوود واته (عین الیقین) و ، پاش گدیشتن به مرز ناواتیان براوه . به لام شاگرد ئوستادی نه وئی و ، ریبار رییه ری پیوسته ، مه ی خور به شوینی ساقی و مه ی دا نه گهری ، لیره دا شیعر نه بیته شیعری سووتاوئیک که نه لئی : ناو بکه ن به سهر نه م ئاگری دهروونه ما ، نه لئی : مه زراو کشته که م تینوو به تی و ناوم نه وئی .. نه لئی : ساقی ! جامیک .. ، شهیدای ئوستادیکه زاناو توانای کات ، بولبوله و ویلی گوته ، مه ی خوازه و خاوه ن مه ی نی به ، لاوازه و دل سووتاوو ناکامله ، جیهانی نه و جیهانی ناسووته و په له کوتی به تی بو جیهانی مه له کووت ، جیهانی په روانه به و نه یه وئی بسووتی !!

جا بو روون کردنه وه ی نه م باوه رهمان ئیسته پیکه وه سه ریگ نه کیشینه ناوی جیهانه پرئوف و ناواته که ی مهوله و بی نهر ، تا بزاین له گوره پانی صوفی گهری دا خوزگبه و ناواتی نه و چی به و چونه و له به ردهستی پیری خوی دا شیخ عوسمان سیراجه ددین چون نه که ویته رازونیازو ، چی له و پیره ی نه وئی ؟

له م پارچه هونراوه دا مهوله و ی پاش پیشه کی به کی زور ئوستادانه گیانی خه لک و هی خوی به دانه ویله بیک لیک نه داته وه که نه بریت بو

ئاش . . جا له مورشیدی داوای « داناوئیک » ئدکات بو ئهوهی دانهکهی
ئهم پاکو ساغو پر بیتو ، دانهی ئهم لای خوای گهورمو بهراهر به
دانهکانی تر رووزرد نهیج ، جا ئه لای : ئهی پیره کهم !

حهیفهن تو میراو سهرجوی باده بی
وه ههرکهس وه قهد که فاف داده بی
من کستم رووزرد هام فهدانم بو ،
هانم رووسیای هام فهدانم بو !
ئهر صهد کشته کهم ئاخهر کارشه ن
ههفته کهی ئاخهر تو وه هارشه ن ،
سا هورکه ر بابج جو جو جوگه ی مهی
وه سهر کستم دا په ی په ی په ی
به ئکم ئینه خوان که شییود کهرو
جی ئاخروه داناوئ وهرو

لیتره دا دووشت دهر ئه کهوی ، په کهم تاراده یج به هره مه ند بوونی
مهولهوی له سلوکی صوفی په تی داو ، ههروه ها نه گه یشتن بهوپه ری
ئاواتو ، ده سه داوین بوونی مورشید بو گه یشتنه مر از .

ئهمهش هونراوه ییکی به سوزو به ییزتری مهولهوی بو شیخ
عوسمانی مورشیدی :-

شیخی ده وتله مند به هره ی سهرمه دی !
یاگه ی حه قیقه ت جیلوه ی ئه حمه دی !
جه شهو هه وارگه ی فه نا و به رده !
بای همرده ی به قا یا تاغکه که رده !

موتته صیف به وه صف شهئنی و صیفاتی ؟

موشهرهف به فهیض تهجه لای ذاتی ؟ (۲)

خهلیقهی صدای (آدن) شنهفته ؟

بهآهد نه سارای نهطواری ههفته ! (۳)

واسیطهی راگهی بهینی عیلم و عهین !

صاحب جهناحهین ! بهعنی : (ذی انورین) !

پیری پاک جه گهرد خاکی ناسووتی ! (۴)

مهزنگهی سهربهرز سهه مهله کووتی !

دل وه نهوای بهزم جه بهرووت ناوا

سیراوی سهراو لاهووتی ماوا !

جسما لدینا ، روحا لدیه

دائیره ی تهمام (منه ، اییه)

بین تهلوین نه سای ته مکن دا مه کین !

(روح الله روحه : آمین !)

نامه ی روچ نه فزای شیرینت یاوا

دل وه مهردومهک دوو دینهش ساوا

توی دهروون وه نوور صهفا دا بهرداخ

بوی ناشناییم دا نه رووی دهماخ

دهرگای حوققهی لال دانهت شکاوان

جه رووی لوطفه وه نینهت فهرماوان :

یا کافهز بریان ، یا مهلا مهردن ،

یا خو عارتهن دوس وه یاد کهردن !

خەمگین مەنیشە ، خەم بەدەر وە باد ،
 فەلەك نەمازۆ كەس وە خاطر شاد .
 ئەووەل من كینان ، وچوودم جە كۆن ؟
 واچوون دۆسەنان ، شەرت قبوولی تۆن
 ئەر وە بیگانە وەر خویشم زانی
 تۆ حەساوەنی وە هەرچیم وانی
 دووھەم : چون كەسێ گەدایی كیش بو ؟
 یادی تەواضوع خەصلەتی ویش بو ؟
 ئەو بارۆ نە دل تەواضوع كەردەن
 هەر عادەتی ویش وەجیا ناوەردەن
 بەلام هەر كەسێ شیخی مێئالەن
 عادەت ئیستیفناو شیوێش جەلالەن
 ئەر جار جارێ نام چوون منج بەرۆ
 (خرق العادە) ئی ظاہیر مەكەرۆ
 ئەر راضیت وە یاد خەستەنی دلگیری
 یا شیخ ! تۆ دايم (نەقش) ی ضەمیری
 چ حاجەتەن دەس پەنی قەلەم بەروون
 یادم نەمشی چەنیت یادكەروون ؟
 پەنی كەسێ خاسەن نامەنی جە حوب كەیل
 تازە بسائۆ وضوو جە جۆی مەیل
 خو من هەر جە زوو وە مەیلت مەستم
 هەر جان فیداكەنی رۆكەنی (الست)

سېهه : خه مگنيم جه دەس خه جله تهن
 خه جله تم جه دەس سهختي غه فله تهن
 ياران ، چون صافى مهى ، وه كامه وه
 ويهردن ، چون دورد ههر من مامه وه !
 گياى په ژموردهى ته ژنه كهى بى شوم
 چه مهراى واراى هه زورى لوظفى توم
 تو دەس وه ره شحهى ره حمهت په يابهى
 من وهى پر خاوى چه يفهن يه تا كهى ؟
 ته نيماى چه قيقى نه ردئ بشانو
 من و تو جه دەس من و تو سانو (ه)
 تو ، بى تو ، لوظفت پهى من زياد بو
 من ، بى من ، روحم وه خز مهت شاد بو

به آئى شيعرى ته سه ووف بهم جوړه شيعرانه نه آئين ، چونكه
 كه ره سته بيك كه له ودا كراوه ته كار كه ره ستهى ته سه ووفه .

جگه له ودهش له مور يده وه بو پير نو سراوه ... هه روه ها
 پيشان دهري نه وده ته كه مه ولهوى هيشتا ههر عاشقيكى په روبال سووتاوى
 بى په روايه و ، پي ديت كه هاوريكاني جي يان هيشتو وه و ، وه كو
 « سه فای » مهى يان مهى پاك و زولال و رووناك رو يشتون و ، نه م هيشتا
 وهك « دورد » واته خلتهى شه راب ههر ماوه ته وه و ، ناواتى نه وروژه يه تى
 خوا كاريكى وا بكات من و تو له نيوانى نه وو پير يا نه مينى ، كه له خودا نه م
 جمگه يه چهن و اتا بيكي هه يه ... من و تو كردن هى دوو كه سه دليان
 ليك دوور بى و .. هه ركه سهى چاوى له قانجازى خوى بيت .. يان
 بو كه سيكه چاوى له دنيا و دهسكه وتى دنيا و مالى دنيا بيت .. به لام له

شاری عیش و خۆشهویستی دا مال و سامان و جیهانی ناسووتی بایه‌خی
 نی‌یه ، له یاسای صۆفی‌گه‌ری دا ئهم پایه‌یه پایه‌ی « فه‌نای قه‌لبه » که
 پایه‌ییکی زۆر گه‌وره‌یه . . . ئه‌ویش ته‌نها له‌وه‌دا نی‌یه که من و تو نه‌مینی . .
 ئه‌وه به‌ته‌نها ئه‌بیته فه‌نا ، به‌لام کاتێ که ئه‌کێ : « من بێ من رۆحم وه
 خزمه‌ت شاد بۆ » واته : من به‌ بێ ئه‌وه‌ی به‌ جه‌ستهم بێم بۆ خزمه‌ت
 رۆحم خۆی به‌ته‌نها بتوانی به‌خزمه‌ت شاد بێ ، ئه‌وه ئه‌بیته فه‌نای قه‌لبه
 له‌م حاله‌ته‌دا ئه‌توانی له‌ رێگای قه‌لبه‌وه بگاته خزمه‌تی مورشید .

هه‌روه‌ها به‌کێ له‌ پایه‌ به‌رزه‌کانی مرۆفایه‌تی و صۆفی‌یایه‌تی
 راسته‌قینه‌ی مه‌وله‌وی خۆ به‌ که‌م زانینه‌ وه‌فاداری . . مه‌وله‌وی قه‌ت
 ئهم هه‌مووه‌ عیلمه‌ی نه‌بووه‌ته‌ هۆی له‌خۆبایی بوونی له‌ مه‌یدانی
 صۆفی‌یه‌تی دا . . وه‌کو له‌ پێشه‌کی عه‌قیده‌که‌یا ئه‌کێ : لوطفی ئه‌بو‌وه‌فا
 بوو یارمه‌تی دام ئهم به‌ره‌مه‌م هاورده‌ ده‌ست . ئه‌بو‌لو‌ه‌فایش شیخ
 عه‌بدو‌رره‌حمانی کوری شیخ سیراجه‌ددینه ، که له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا شاعیریکی
 به‌ده‌سه‌لاته له‌ فارسی دا ، له‌ گۆره‌پانی ته‌سه‌ووف‌دا ده‌ستیکی یه‌که‌جار
 بالای بووه‌ ، شیخی باوکی به‌ نووسین ئیجازه‌ی ئه‌شادی به‌وو به‌ شیخ
 به‌هادینی برای داوه‌و زۆر ستایشی کردوون . . . وه‌ مه‌وله‌وی پێ‌دی
 که له‌ مه‌یدانی صۆفی‌یه‌تی دا چاوی له‌ ده‌ستی شیخ عه‌بدو‌رره‌حمان بووین ،
 بۆیه ئه‌کێ یارمه‌تی مه‌عنه‌ویی ئه‌و بوو من توانیم ئهم عه‌قیده‌یه‌م بنوسم .

پێ‌سته‌ بلێم ؟ شیخ (عبدالرحمان) شاعیریکی زۆر به‌ده‌سه‌لات
 بووه‌ ، به‌لام داخه‌که‌م شیعه‌رکانی فارسین و ئه‌وه‌ی له‌م زمانه‌دا شاره‌زا
 بێ ئه‌زانن پایه‌ی شاره‌زایی و شاعیری چه‌نده به‌رز بووه‌ ؟! به‌تایه‌ت
 که‌ته‌نها سی‌و‌دوو سالی‌ش عومری کردووه‌و به‌ جوانی مردووه‌و له‌ به‌غدا
 له‌ گۆرستانی گه‌بلانی دا ده‌فن کراوه .

مهولهوی له کتیبی (فهضیله) کهیشیدا نه فرموی : شیخی
 بههائهددین نه مری پین کردم بۆ نووسینی ئەم کتیبه ، ئەمهش وه کو گوتمان
 هم وه فاداری به وه هم له خۆبایی نه بوونه و ، له هه مان کاتیش دا پیشان ده ری
 پین هاتنه به وهی که هیشتا پتویستی به مورشید ماوه و ، له و ریبازه دا
 خۆی به ئوستاد نازانج ، ههروه کو له م شیعرانه شیا ده رته کهوئ که
 پاش مهرگی شیخ سیراجه ددین و له پاش نه وهی شیخ بههائهددین بو وه ته
 جیگه داری ، مهولهوی بو وه ته موریدی نه و ذاته و دهروونی خۆی پین
 سپاردوه ، نهویش له م قه صیده دا به باشی ده رته کهوئ که مهولهوی
 بۆی نووسیوه ، مهولهوی ئەم شیعرانهی به بۆنه ی گه رانه وهی شیخ
 بههائهددینه وه له حج بۆی نووسیوه :-

نایینه ی کامل نازیزه که ی فهدر !
 فیدای نامات بام سه فاییت ناوهرد
 خه یلین گهردی پات نه دیدهم نوور پین
 یانه ی چه م ویران تهمام خابوور پین
 خاس بی ته شریفه هم ناوهرده وه
 گهردی پات وه ته ن ناوا کهرده وه
 ساقی ! نینه به زم وه صلی یارانهن
 چه رخچ هه ر نه و چه رخ هه رده جارانه ن
 ده وری ده ر وه به زم وه پیا له وه
 ژهنگی دل وه زاخ مه ی بمانه وه
 جامیمان چه ده س تو هه م سه نده بو
 فرسه ته ن نه صیو نه ک نه مه نده بو

پین گومان نه مهولهوی به و عیلم و ریشی سپی به و صوفی به تی به وه
 مه ی خۆر بو وه ، نه مورشیدیشی مه ی گیر ! مه ی مه ی خۆشه وستی و

زانباری رینگای خوداناسی یه و ، بهزم بهزمی صۆفی گه‌ری . به‌لام نه‌بی
نه‌وه‌ش بزاین نه‌وجۆره پیاوانه وه‌نه‌بی به‌هره‌یان وه‌رنه‌گرتی ، به‌لام نه‌وان
به‌شوینی که‌مالی مه‌عنه‌وی دا گه‌راون . . نه‌و که‌ماله‌ش ده‌ستی که‌م
که‌س که‌وتوو .

هه‌روه‌کو له‌ کتییی (ته‌صه‌وف چی‌یه) دا له‌ به‌شی لیکۆلینه‌وه‌ی
مه‌حوی پابه‌زردا ده‌سنیشانم کردوو ، خه‌لیفه له‌ گۆره‌پانی
ته‌صه‌وف دا چه‌ندین پایه‌ی هه‌یه ، نه‌مانه‌ خه‌لیفه‌ی مورشیده‌کانیان بوون
که‌واته‌ خاوه‌ن پایه‌ن به‌لام نه‌وان شه‌یدای که‌مال بوون ، بۆیه‌ سکا‌لای
بی‌ده‌سه‌لاتی‌یان کردوو ، گوتمان نه‌وه‌ی گه‌یشه‌ نه‌و که‌ماله‌ ته‌نه‌ها
ده‌سته‌ودا‌وینی خواو پیغه‌مبه‌ر نه‌بی ئیتر ده‌سه‌ودا‌وینی که‌س نابی .

جا نه‌وه‌تا مه‌وله‌وی به‌ شیخی به‌هائه‌ددین نه‌لی :-

ساقی ! نه‌مه‌ به‌زمی ره‌صلی یارانه ، چه‌رخیش هه‌ر هه‌مان
چه‌رخه‌که‌ی جارانی زه‌مانی باوکه‌ته ، به‌لام تو ئیسته‌ کراو‌یته‌ ساقی ،
که‌واته‌ ده‌وری به‌ره‌وه‌و ژه‌نگی دل به‌ زاخی مه‌ی پاک‌که‌ره‌وه ، واته‌ :
زاخاوی دل به‌ . (نه‌زانین مه‌به‌ست نه‌ ئه‌م دله‌ گوشتینه‌یه‌و نه‌ نه‌و
ژه‌نگه‌ ناسراوه‌ش) هه‌روا که‌ له‌ قورئان دا نه‌فه‌رموی : (کلا بل ران علی
قلوبهم ما کانوا یکسبون) . ره‌ین واته‌ : ژه‌نگ .

جا نه‌لی : (جامیتمان جه‌ ده‌س تو هه‌م سه‌نده‌بو) . واته‌ : با
هه‌روه‌کو زۆر جار جاممان له‌ ده‌ستی باوکه‌ته‌ وه‌رگرتوو هه‌ر به‌وجۆره‌ش
له‌ ده‌ستی تویش وه‌رگرین . . نه‌کا نه‌صیب نه‌مای ، که‌وابی به‌هره‌ی
زۆری له‌ باوکی وه‌رگرتوو ، به‌لام به‌داخه‌وه‌ ته‌مه‌نی ئه‌م مورشیده‌یشی
هه‌ر کورت‌تر بوو له‌ ته‌مه‌نی مه‌وله‌وی و ، شیخ به‌هائه‌ددین زووتر کۆچی
دوابی کردو مه‌وله‌وی به‌جی هیشته .

مه‌وله‌وی له‌ رۆژگاری شیخی ضیائه‌ددینیش دا هه‌ر مابوو . . به‌لام
به‌ پیری و ناسازی !! . .

لیتره دا بۆ نمونوهو بۆ ناسینی شیعی پی گه‌یشتوان ده‌س بۆ شیعی
 سو‌فی به‌ک رائه‌کیشین که خۆی گه‌یشتوو ته‌ ئه‌و که‌مالی مه‌عنه‌وی به‌ .
 تا به‌راوردیک له‌نیوانیان دا بکری . . ئه‌ویش هه‌زه‌تی شیخ عومه‌ن
 ضیائه‌ددینه . . که‌ ئه‌و شیعرانه‌ی له‌ حالیکه‌ی جه‌لالی مه‌عنه‌وی دا به‌
 شیوه‌ییکه‌ی کو‌توپری فه‌رموه . . تا بزاین شیعی پی گه‌یشتوان چۆنه
 که‌ ئه‌ فه‌رمی :-

فه‌قیه‌ی مه‌دره‌سه‌ی ته‌وحیدم ئه‌مرو
 فه‌ریدی دائیره‌ی ته‌فریدم ئه‌مرو
 ره‌زا نابم که‌ ئه‌غیار بینه‌ مه‌جلیس
 که‌ چه‌وکانی قه‌ضای ته‌بعیدم ئه‌مرو
 نی به‌ بۆ ئه‌و نیشانه‌ تا بناسری
 به‌ خۆی من دافیعی ته‌ردیدم ئه‌مرو
 له‌ ته‌نزیه‌ا نی به‌ هیچکس ره‌فیقم
 چرای کاروانسه‌رای ته‌مجیدم ئه‌مرو
 چاؤن کا حمیدی باقی عه‌بدی فانی
 به‌ عیصیان ماوه‌رای ته‌حمیدم ئه‌مرو
 عه‌لایق ده‌ردی بی‌ده‌رمانه‌ (فه‌وزی !)
 ره‌ئیس‌ی عه‌سکهری ته‌جریدم ئه‌مرو

ئه‌ی بزاین ئه‌و ئیددیعاياته‌و . . ئه‌و له‌خۆباس کردنه‌ زۆر گه‌وره‌ن
 به‌تایه‌ت مه‌قامه‌کانی ته‌جریدو ته‌فریدو ته‌نزیه‌و ئه‌وانه‌ی شیخ عومه‌ن
 خۆی به‌ خاوه‌نیان زانیوه‌ هه‌مووی هی پاشی گه‌یشتنه‌ پایه‌ی (به‌ق‌ای
 پاش فه‌نا) ن که‌ له‌ کتیبی ته‌سه‌وه‌وه‌که‌دا ئه‌وانه‌شم هه‌ر باس کردوه . .
 جا که‌سیکی زه‌گو شیخ عومه‌ر ئه‌مهر به‌خۆدا نه‌به‌رمی و رانه‌بینی قه‌ت

بهرامبهر بهو همووه مهلاچالکو گه وره پیاوانه‌ی روژگاری خوئی شتی وا
نافهرمی !

ئهو مورشیده پایه بهرزه ئه لئج : « نی به بو ئهو نیشانه تا بناسری » ،
واته : خودا بیخ وینه به (لیس کمله شیء) ، به لام « به خوئی من دافیمی
تهدردیم ئه مرو » ، واته : ئه وهی بیته لای من و بیته شاگردو موریدی
خوداناسیی من تهدردیده که هی ده فغ ئه که مو ئه ی که یینمه به قین . . . واته :
له دلهر او که و دوودلی به وه ئه گاته باوهری ته وارو خودای بیخ ئه ناسینم .
هروه ها له دیره شیعریکی قه صیده ییکیا ئه فهرمی :-

له مه یخانه‌ی حه قیقه ت بوومه ساقی مه جلیسی ره ندان
له حه لقه‌ی دائره‌ی عوششاق که بهس جیکم موعه لایه

به لئی شیخ عومه ر هه ر ئهو ساقی به ته که مه وله وی و هزاران
عاشقی په رسو و تاوی تریش ده ره ده ره به شوینیا ئه گهرین و خوئی
فیدا ئه کن .

مه وله وی پارچه شیعریکی پر له ورده کاری و هونه ری شیعری
نووسیوه ته خزمه تی شیخ عومه ریش ، که له ویتسا پیشانی ئه دات دل و
گیانی لای شیخ عومه ر ضیائه ددینه وه جگه ئه ویش کهس بیری لای
مه وله وی نی به ، که لام وایه جوان کاری به کانی ئهو قه صیده به ئه شکیته وه
به سه ری صوفی به تی شیعه کان دا . له سه ره قادا ئه لئج :-

جه من تا دووری ئه ر صه د فرسه نگ بو

ئه ر بو یازی بوو زوانم له نگ بو

به لام چیش که روو به لام هه مراره ن

فهلک که له چین چه نیم که ج بازه ن

کاری مه ینه تش نیستیخوان کلوان

(ضیا) ی ده یده و دل مه گیره م تاوان . . . تاد

واته :-

له من تا دووريت نمر صد فرسنگ بين
گهر بين و رازی بم زمانم لهنگ بين
ببهلام چی بکهم بهلام هاو رازه
فتهک که لهک چن ، فهلهک که چ بازه
چه قوی مهینه تی ئیسکمی شکان
(ضیا) ی دیدهو دل لیم مهگره تاوان

له پاشان ئه لئی :-

غهیری تو ، نازیز ! لهم زه مانه ما
کی گوزهر بکا بهم ویرانه ما ؟! تاد ...

بهم جوړه مهولهویی وه فادار ، مهولهویی خوږه که مزان ، مهولهویی
صوفی ، مهولهویی زانا ، مهولهویی فارسی و سۆرانی و هورامی و
عمره بی زان ، مهولهویی دانشمهندو مهلاچاک ، مهولهویی شهیدای
سروشت ، مهولهویی شاعیرو مهجلیس ئارا ، مهولهویی ناکام و هژارو
که بهش له پاره و سرمایهی دنیایی ، مهولهویی کامراره واره دهوله مهند له
زانباری و نهدب و ئیسک سوووکی و خوشهویستی دا . . ماوهی چمن
سالتیک ، وهکو پروانه ییکی شهیدای رووناکی ، له همرکوی بزوسکهی
ئاگریک و تروسکهی چراییکو رووناکی بهکی معنهوری یاتی ئهدی
هه لئی ئه کوتایه سهری و ، تا پهلوپوی نه سووتاین دهس بهردار نه ئه بوو ،
وهکو ههنگ له همرکوی گولئی ، جوانی بین ، سهوزهو ئاوئی ، هارهی
به فراوی ، شنهی شه مالتی بهاتاین په لاماری بو ئه بردو ، تا بوی ئه کرا به
زمانی شیعر ههستی خوئی ده رئه بیری . . به هزهی له و جوانی و تام و مزهیه
ئه برد . . بهلام ئایا گهردشی چهپ گهردو خولی گهردوون قهت گوئی له م

ناوات و خوزگه و ئۆف و ئاخه .. لهم شينه يان له و شادي يانه ههيه !!؟
 ئه وه تا تهرمه كه ي مهوله و يشي دايه بهر بۆ گورستاني (سه رشاته) و
 گوري كرد .. بهلام گه و ره پياويكي وه كو مهوله وي قهت نامري .. ئه وه ي
 خزمه تي به زانياري و به زماني خوي كرد ، ئه وه ي شهيداي جواني و چاكي و
 پاكي بوو ، به لخي تهرمه كه ي له دلي خاكايه ، بهلام يادي له دلي
 خه لكايه ، له دلي خوينه واران و هونه رمه ندان و دلپاكاندايه .. ئه وه تا
 ئه مپروش پاش سه دو هه شت سال له مردني و له پاش به خاك بووني ئه و
 له شه لاوازه ي ، ئه وه تا جاريكي تريش مهوله وي له ناوماندايه و ،
 ئه دره وشي ته وه و ، تيشك ئه داته وه و ، دلي دل داران ئه هه ژيني و
 خوينه واران پال پتوه ئه نيته و دل گه رميان ئه كات بۆ ئه وه ي گه و ره پياوانيان
 له بير نه چنه وه و .. ئه لخي : ئه ي خوينه واري كورد ؛ گه لي تويش
 خوينه واري زور بوون ، گه و ره پياوي زور بوون ، ئه وه گونا نه ي به ئه گه ر
 به م زمانه ي ئه مپرو نه يان نووسيبي ، چونكه له و روژانه دا ئه وان بوون
 نووسين به م زمانه با و نه بووه .. بهلام هونه ر ئه وه ته رو له كورد يك بتواني
 شيعري عه ره بي و فارسي جو ري بلخي و بنووسي له خاوه ن زمان چا كتري ،
 به لكو له وانيش ، ئه وه ي دانشمه ند نه يين ، بۆي ساخ نه كري ته وه ! .

ئه وه ش بزائين ئه و زماني هه ورامي به ش كه مهوله وي لهم پايه ي
 به رزه دا شيعري پين گو تو وه زماني زكماكي نه بووه كه چي ئه وه تا هه ورامي به
 زانا كانيش له گه ل ئه وه شا كه خوينه واره و شاعيرن به سته م بۆيان ساغ
 ئه كري ته وه !! .

ره وانته شاد ئه ي هه كۆي به رزه فري ئاسماني ئه دهب ! ئه ي په روانه ي
 په رسو و تاوي صوفي گه ري و عيشقي خوا بي ! ئه ي ههنگ ! ئه ي په يو له ي
 شهيداي سروشت ! ئه ي زانو داناي گه و ره ! ئه ي (مهوله وي) !

پهراویزه کان :

(۱) له کاتی بهستنی نهم کوره دا نهم (شمرحی عه قیدهی
مرضی به) به تازه خهریک بوو نه کهوته نامه خانه کانه وه .

(۲) شه نئی : واته : فیعلی له کرده وهی خوی وهک نیرشاد ، تعلیم .
ذاتی نش واته : فیعلی هیی خوی بیج وهک زانین ، توانین .

(۳) نه طواری ههفته : نه سر باوه ری فریدالدینی عطار نهمانن :
وادی الطلب ، وادی العشق ، وادی المعرفه ، وادی الاستفجار ، وادی
التوحید ، وادی الحیره ، وادی الفقر والفتی .

جه لاله ددینی رومی له م باره وه نه لئی :

هفت شهر عشق را عطار گشت

ما هنوز اندر خم یک کوچه ایم

له سر باوه ری نه قشبه ندی به کانش نه بنه ده مه قام که نهمانن :
تهوبه ، ئینابه ، زوهد ، قناعت ، وهرع ، صبر ، شوکر ، ته وه ککول ،
تسلیم ، رهضا . یان نه لئین : له ریبازی نه قشیدا بیست دائیره یان
بیست قونافی پیشکه وتن له سواووکدها ههیه . به دائیره ی ئیمکان
دهس بیج نه کاتو ، به لاته عین دواپی دیت : ئیمکان ، ویلایه تی صوغرا ،
کوبرا ، عولیا ، که مالاتی نوبووه ت .

(۴) چوار ره گزه سروشتی به که - العناصر الطبیعیه الاربعه .

(۵) نهمه فه نای قه لبه که مه قامیکی زور گه وره به .

مهولهوی و عه قیده گانی

فاتح عبدالکریم

دانیشتوو بهر پیره کان !

له سهر مهولهوی نووسین و قسه لاین کردنی به شپوه بیکی شایانی
وهها « کالاه قهد بالایی » شتیکی ئاسان نی به و گهلین مهرجی نهوی که
به تهواوی له ئیمه دا نی به .

من بهش به حالی خۆم به راستی نه بلیتم هی ئهم مهیدانه نیم .
ئه گهرچی دلنیام له دواروژا ، دوور یی یا نزیك ، به ره بیك له نه ته وه کهمان
دیته پرووی کار که ههقی حهقداران ئهدات و جیگای شایانی گهوره بیاوانی
نه ته وه کهمی دیاری ئه کات و ، هه ر به که به قهد نه وه ندهی هه ل بگری و به پیتی
ئه و روژو چه رخی گهوره کهمی تیا ژباوه و به قهد نه وه ندهی خزمهتی
نه ته وه کهمی مرو فابهتی کردوو ئه نرخینی و هه چی لاین ناشکینی .

ئا ئهم ههولانه پیش که له م سهرده مه دا ئه درین و ئهم کۆرو
یاد کردنه وانه که ناوه ناوه لیره و لهوی بهر یا ئه کترین به بهراورد له گه
سه ره تایی ئهم سه ده مه دا به لگهی ئه وهن که له دراروژا قسه کهم دیته دئی ،
دباره ئه مانهی ئیستایش کاریکن له میژوودا جیگای خویان ئه که نه وه
پتیسته ریزیان لاین بگری و به کاری یی سوودیان نه دهینه قه له م .

مهولهوی گهوره شاعریکی هه لکه وتوو و خاوه نی زمانیکی کوردیی
ئیتجگار پاراو بووه ، له قه صیده گانیا به سروشتیا هه لده اوه ، به بالای

گەرميان و كويستانيا خويندووه ، له شيعره كانيا ويينهى بزووتووى
لووتكهو شاخو شهتاوو سهراوو گولو گولزارى گرتوو . . هيزى تافى
جوانى و بى هيزى پيرى و تالى و دژاوبى دووربى له دوست و برادر بران و
شيرينى و خوشى به يه كه گه يشتنيانى له جوانترين تابلوى شيعرى دا
نه خشاندوو .

تيكرائيش پياويكى گوشه گيرو دوور له خهك نه بووه و له ناو
كومه كه يا ژياوه و ئاگادارى حهق و ناحهقى بووه ، ئه م ئاگادارى به يشى
له هه ندى له شيعره كانيا رهنگى داوه ته وه .

مهوله وى زانايىكى ئايىنى هه لكه و توو بووه و خوينده واريكى زور
زيره كه و به ده ستيلات بووه .

سه ره راي ئه مانه هه مو مهوله وى صوفى بووه و ريبازى
نه قشبه ندى گرتوو ته بهر ، كه بى گومان سه ره تاي ريبازه كه له كوردستانا
زور به تين بووه و ئه وانى رى يان لى كه وتوو چاك له گه ليا تيهه لچوون ،
ئو و يش موريدى خوالى خوشبوو شيخ عثمان سراجهددين بووه كه
به كيك بووه له خهليفه هه ره پيشوو كه ئى مهولانا خاليدى شاره زوورى
كه ريبازى نه قشى هيتايه كوردستان .

مهولانا له ۱۱۹۳ - ۱۲۴۲ ، سراجهددين له ۱۱۹۵ - ۱۲۸۳ ،
مهوله وى له ۱۲۲۱ - ۱۳۰۰ ي كوچى دا ژياوه .

جا مهوله وى به كى ئاوا گه وه و بالاده ست نه بى ئيمه چوون بتوانين
هه قى بده بئى و له سه رى بنووسين ؟ تواناي كه م و كوورى ئيمه و باسى
فره لقى ئه م شاعيره زانا صوفى به كه ي له كيشى به كدان !

له مهوله وى دوان به شيوه يىكى ته وا و پيويستى به ليكوليه وه به له
لايه نى ئه ده بو زانايى و روشنبيرى و صوفى به تى ئه وو ژيانى ئه و
ده وروبهره ي تيايا ژياوه و چه شنى ئه ده بى باوى سه رده م .

لیدوانیتی که له شیعر و دیوانه‌گی یا باسی ته‌سه و وفه‌گی و
پتوه‌ندی له‌گه‌ل بنه‌ماله نه‌قشی‌یه‌کانی هه‌ورامانا ، یا له فه‌سه‌فه‌و
بیروباوه‌ری وه‌ک زاناییتی ئایینی ، کار مه‌سه‌ر ناکات .

به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که له هیچ چاکتره‌و تو‌زقالتی یوو‌ناکی له
تاریکی‌یه‌کی سه‌سه‌را براو باستره‌و نه‌م ره‌نجهی که به‌ره‌ی نه‌م‌رو ئه‌یدا
یوو‌ناکی‌یه‌که بو‌ کاری له‌مه‌ چاکتری نه‌م بابته‌ی به‌ره‌ داها‌توو‌ه‌کان .

من که به‌ریز مام‌وستا نه‌ریمان له‌ ده‌زگای رو‌شنبیری و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی
کوردی‌یه‌وه‌ ته‌له‌فونوی بو‌ کردم بو‌ نه‌وه‌ی شتی له‌سه‌ه‌ر عه‌قیده
مه‌رضی‌یه‌که‌ی مه‌وله‌وی بنووسم بو‌ نه‌م کۆره‌ پی‌روزه ، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا
وه‌ک وتم پیاوی نه‌م مه‌یدانه‌ نیم ، نه‌متوانی داوا‌ک‌هی بده‌مه‌ دواوه ،
به‌تایه‌تی وا بو‌ نزیکه‌ی چوار سال نه‌چیی سه‌روم‌ر خه‌ریکی ئاماده‌کردنی
شه‌رحه‌که‌ی نه‌م عه‌قیده‌یه‌م که باو‌کم لیلی کردوو‌ه‌و دوو سالیشه‌ له‌گه‌ل
حه‌مه‌ی براما خه‌ریکی چاپینی و ، گیان گه‌یشه‌ کونه‌لو‌و‌تمان تا له (۲۰) ی
مانگی پتیشوو‌دا ته‌واومان کرد .

به‌لێ من داوای نه‌وه‌یان لێ کردم شتی ده‌رباره‌ی مه‌وله‌وی و عه‌قیده
مه‌رضی‌یه‌که‌ی بنووسم ، به‌لام من به‌هۆی نه‌و ئاشنایه‌تی‌یه‌ی له‌م ماوه‌دا
له‌گه‌ل عه‌قیده‌که‌و ده‌رووشتیا په‌یدام کردبوو وام به‌ باش زانی وتاره
که‌م و کووره‌که‌م ده‌رباره‌ی مه‌وله‌وی و عه‌قیده‌کانی بێ ، واته‌ : عه‌قیده
مه‌رضی‌یه‌ کوردی‌یه‌که‌ی و (فضیله) عه‌ره‌بی‌یه‌که‌ی و (فوا‌یح) ه
فارسی‌یه‌که‌ی ، چونکه وه‌ک له‌مه‌ه‌و‌پاش عه‌رزتان نه‌که‌م پتوه‌ندی‌یه‌کی
ئێچ‌گ‌ار زۆر له‌نیوان نه‌م سێ کتێبه‌یدا هه‌یه‌و بێ یه‌ک نایان‌کری و ناوه‌ری‌کی
هه‌موویان عه‌قیده‌ی ئیسلام و زانیاری‌ی که‌لامه .

جا با یتیمه سهر باسی عه قینه مرضی به کھی ، زمانی ، بابته تی ،
ژماره ی به یته کانی ، هوی دانانی ، سالی ددس پین کردن و سالی
لین بوونه وهی و ناوانانی :

وهك ئەزانن کتیبه که به زمانی کوردی سۆرانی به و شیوه ی تایبه تی
ناوچه ی تاوگۆزی گرتووه ته خووی و شیوه ی باوی ئەو سهرده مه ی
سلیمانیش کاری تی کردووه . بابته که ی بیروباوه ری ئایینی ئیسلام و
زانباری که لامه ، له گه ل هندی له بیروباوه ری حوکه ماو ره ددو به ده تی
راویوچوونی هندی له فیرقه کانی ئیسلام وهك موخته زیله و جه بری به ،
ئهمانه هه موو بیجگه له بیروباوه ری ته سه ووف به تایبه تی له به شی ئیمان
به قه ضاو قه ده رو باسی ئەوه که (ئینسان) کرده وه کانی خووی دروست
ئه کا یا خودا . جاروباریش به نیهانی هیماییک بو بیری (وحده الوجود)
ئه کات .

سالی (۱۲۸۰) ی کوچی دهستی به دانانی کردووه ، سالی
(۱۲۸۱) لین بووه ته وه .

وهك له سه ره تا کانی کتیبه که به وه ده ره که وهی مه وله وی له سه ره
ته شیخ کردنی خوالی خوشبوو شیخ عه بدویره حمانی کوری
خوالی خوشبوو شیخ عثمان سیراجه ددین ئەم کتیبه ی داناوه . ئەبولوده فا
هه م پیرزاده و هه م شاعیر و دوستانه هاومه شربه ی مه وله وی بووه . ئەوه ته
مه وله وی خووی له باسی ئیمانی ئیستیدلالیدا ده لیت :

دوتبه ی ئیستیدلال وه ختی هاته بهین

با وه قه د طاقت نه قلیکی بکهین

له ئه نفاسی یاکه ئه ئیمه ی ئەعلام

له گرۆی ئه شرف طائفه ی که لام

گولچنم جاري جاري ، خوشهين
 برسيم له هرلا تيرم توشهين
 مووريكم ساكين ضه يقمت خانهين
 ده كيشم له هر خرمهن دانهين
 له دووي نه نفاسم (ولا سيما)
 نه نفاسي نه نفوس قودسي نه وليا
 له پاشا ده فخرموي : -

خه لقم زه حمهت دا ، بووگم بين نه دهب
 با بهس بين ، چا كه بيته سهر مه طلب
 هي ممه تي نه بولوه فا وه فاي كرد
 نه م خمه تي به به من جي ناورد
 وهرنه من و عيلم بهم گراني به ؟!
 فه همي بيچاره بهم نه زاني به ؟!
 خاطر له تعيين مه بنده فخراموش
 له صه داي ته شخيص خاتيمه بين گوش
 عه صري قووله قوول خه م له گهرده لوول
 دل دوور له مه دلوول ، مه حبهت عه جوول
 وتي : بو تعيين په كت ناكهوي
 (فيض رحمان بوي و مبداء بوي)
 تعييني مه بنده به گوته دا چوو
 خاتيمه بيچ بز ان وه ختي (فارغ) بوو
 دل له م موژده به عيجزي چوو له بير
 له مه قصوده دا هاته وه ته قرير .

ئەبولوھ فای پیرزادەى ھىزى داوھ تەبەرو موزدەى پى داوھ كە ئىستە دەس پى بىكەو خوا مەبلى لەسەر پى بە سالى تەواوى ئەكەيت : حەرفەكانى (فىض رحمان بوى و مبدأ دوى) بە نووسىنى كۆن و حىسابى ئەبجەد دەكەنە (١٢٨٠) ى كۆچى كە مەولەوى دەستى بە دانانى كىتەبەكەى كرددوھ . ھەروەھا حەرفەكانى (فارغ) یش دەكەنە (١٢٨١) ى كۆچى كە لە دانانى كىتەبەكەى بوو تەوھ .

ژمارەى بەیتەكانى ئەم عەقىدەىەیش ، بەو جۆرە كە لە پەراوێزى شەرھەكەيا بەدرىزى باس كرددوھ ، (٢٤٤١) بەیتەو ئەمەیش لە دوابەیتى عەقىدەكە خۆیدا دەرئەكەوئى كە ئەكەيت :

نزاع برىاوھ دەگەل خاصو عام

(صح العقيدە وتم الكلام)

حەرفەكانى ئەم بەیتە بىجگە (دگل) دەكەنە (٢٤٤١) . براى بەرىز بابەعلى كورى خوالى خۆشبوو مامۆستا شىخ عومەرى قەرەداخى لە كىتەبەكەيدا كە ناوى « ھەكەبژاردەىەكە لە (عەقىدە مەرضى بە) ى مەولەوى » بە ئەكەيت : تەنھا (صح العقيدە وتم الكلام) مێژووى لى بوونەو بە لە دانانى كىتەبەكە ، واتە : حەرفەكانى (صح العقيدە .. الخ) بە حىسابى ئەبجەد (١٢٨١) ن .

ئەى كىتەبەكە چۆن ناوئرا : (عەقىدەى مەرضى بە) ؟ مەولەوى كە لە كىتەبەكەى بووتەو ناوىكى تايەتى لى نەناوھ ، تەنانەت لە پايانى نوسخە دەستنووسەكەى خۆيا تەنھا ئەمەى نووسىوھ : (تمت بحمد الله بخط ناظمها المعدوم عبدالرحيم الحسينى عفا الله عنه وعن جميع المؤمنين) .

لە پايانى ئەو نوسخە دەستنووسەىەش كە سالى (١٢٨١) ى كۆچى بۆ خوالى خۆشبوو ئەبولوھ فا نووسراو تەوھو ئىمە لە كارەكەمانا زۆر پشتمان پى بەستووھ تەنھا (عەقىدەى مەولەوى) نووسراوھ .

به‌لام پاش نهو پایانه مهوله‌وی به خه‌تی خوی له په‌راویزا (۸)
به‌یتی عه‌ره‌بی ده‌راره‌ی ناوانانه‌که‌ی نووسیه ، به‌که‌م به‌یتی ئه‌مه‌یه :

(رساله‌ی جامعه‌ی المسائل)

(یحییا قلب ذوی الفضائل)

له به‌یتی شه‌شه‌میشدا ئه‌لئی :

(سس‌هیتها عقیده‌ی مرضیه)

له‌دی جناب سید البریه)

به‌کورتی مهوله‌وی ئه‌فرموی :

که کتیبه‌که‌م دانا حه‌زرتی پیرم شیخ عثمان سیراجه‌ددین خه‌به‌ری
پتدام که به خه‌بینین یا به که‌شفه‌به خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر گه‌یشتوووه و ئه‌م
کتیبه‌ی پیش‌که‌ش کردوووه ، ئه‌ویش فرموویه‌تی :-

ئهم نامه‌یه بو ئیمه‌ نیراوه‌و ئیمه‌ لئی رازین . که ئه‌مه‌م له شیخ
بیست ناوم‌نا (عه‌قیده‌ی مرضیه) واته : عه‌قیده‌ییکه حه‌زرتی
پیغه‌مبه‌ر لئی رازی‌یه .

ئهم که‌شفه‌و ئهم جو‌ره‌ بینینه‌ ئه‌لایهن مورشیده‌وه صوفی‌یه‌کان به
شتیکی عه‌جایه‌بی نازان . مهوله‌وی له عه‌قیده‌کانیاو له دیوانه‌که‌یشیدا
جار‌جار وا نو‌قمی ده‌ریای ته‌صه‌وف ئه‌بین به‌ته‌واوی خویی خوی له
ده‌ست ده‌رئه‌چی .

شایانی باسه‌ له سالی ته‌واو بوونی ئهم کتیبه‌دا شیخی سیراجه‌ددین
په‌سه‌ر زیندوو بووه ، جه‌نابی باو‌کم له به‌رگی دووی (یادی مه‌ردان) دا
ئه‌لئی : شیخ له سالی دوایی ژانیا ئیفلیج بووه و هه‌ر به‌و نه‌خوشی‌یه
سالی (۱۲۸۳) ی هیجری کوچی دوایی کردوووه .

وا تیکرا سیراجه ددینی باوک و نه بولوه فای کور هر یه که به جوری ،
و ده که مه وله وی خوی نه فهرموی ، به شیان له کتیبه که دا هه بووه ، به کنی به
ته شجیع و به کنی به نرخ بۆ دانان که بووه ته هوی ناوانه که ی .

یخ گومان هه ردوو حاله که : هاندان بۆ دانان و به خزمهت پیغه مبه
که یاندنی دانراو و ناولینانی و هها جوان بۆ صوفی به کی دل زیندووی قالی
عیشقی گیانی و ده که مه وله وی ی (مه عدووم) ی (نه موختاری)
(نه لاموختار) ، نه پیری له مهیدانا نه هیتلی و نه ناتوانایی ، مه وله وی
خوی نه لیت :

« دل له م موژده به عیجزی چوو له بیر

له مه قصوو ده دا هاته وه ته قریر »

نه مه سه بارهت به عه قیده ممرضی به که .

(فاضله) عه ره بی به که یشی بریتیه له (۲۰۳۱) بهیت ، و ده
مه وله وی له دوادوایی به که یدا نه فهرموی :

اشعارها جاءت طباق (الغرض)

اشعاره شاف لكل المرض

حرفه کانی (الغرض) به حیسانی نه بجهد (۲۰۳۱) ن . هه ره له پیش
نه مه یشدا میژووی ته و او بوونه که ی نووسیوه و نه فهرموی :-

قلت لمن تاریخ ذاک اما

فی (عرفه) مع (دمع) عین تما

(عرفه) نه گهر نوقطه ییک که و ده دلۆبی فرمیسکی چاوه بچیتیه
سه ره عهینه که ی ده بیته (عرفه) نه میس به حیسانی نه بجهد (۱۲۸۵) ۵ ،
واته : پاش و ه فاتی سراج الدین به دوو سال .

له باسی هوی دانانی نم (فضیله) به شدا له سه ره تادا وه صفیکی
جوانی به هائه ددینی پرزاده ی نه کات و به چی نشینی به ریژی سیرا جه ددینی
دانه نیت و ، نه لیت :

به هائه ددین داوای لی کردم نم کتیبه شیعه به ونمه وه . نه میش
داوای لی بووردنی لی نه کات و به جوانترین شیوه باسی بی هیژی خوی
نه کات ، به لام به هائه ددین هر قناعت ناکات تا دوا بی ناچاری نه کات
دهست بداته به رو کتیبه که دابنج ، نه وه ته نه لی :

وصیة المستخلف المجد
شیخ الهدی نور الوری محمد
امرنی بنظمها وحالی
تفلسط عن حسن الامتثال

نیر له کومه له به یتیکا زور به جوانی باسی وه زعی ناله باری خوی
نه کات تا دوا بی نه لیت :-

ابی سوی الدر ، فالتزمتها
جمعتها ، رتبتها ، نظمتها
لقد جید العرب الاتراب
ابکار افکار اولی الالباب

نم داوا کردنی به هائه ددینه یس له سهر داوا کردنی سیرا جه ددین
بووه پیش وه فاتی ، نه وه تا مهوله وی خوی ، که خهریکه له کتیبه که
بیته وه ، نه لیت :-

بنظمننا له هذه العقائد
نثرا لما فیها من الفوائد
فزت بهذا الکرّم النبیل
بالتفات حضرة النبی لی

از شیخنا قطب الزمان امرا ،

مطابقا لامر سید الوری

هر له پهراویزی (قطب الزمان) دا مهولهوی خوئی معنای
لی داوه تهوه که مه بهس لهم قوطبی زه مانه خوالی خوشبوو شیخی
سیراجه ددینه .

وهک پیش که می وتم مهولهوی هم فضیله بهی له (۱۲۸۵) ی
کوچیدا ته و او کردوه ، واته پاش وه فاتی سیراجه ددین به دوو سال ،
خویشی نه لی که سیراجه ددینی پیری نهمری پی کردوه هم عه قیده به
دابنی و به هانهددینیش هر له سر نهو بنه رته داوای لی کردوه دابنی ! .

بو روشن کردنه وهی شته که ، به جوړی له گهل باری صوفی به تی به که ی
مهولهوی دا بگونجی ، باو کم له لاپره (۸۱۳) ی وه سیله کهیدا که شهرحی
هم فضیله به به نوسویه : یوون کردنه وهی هم شته بهم جوړه به :

خوالی خوشبوو مهولهوی پیش دانانی هم فضیله به واته : سالی
(۱۲۸۱) عه قیده کوردی به که ی ته و او کردوه و نه و کاته سیراجه ددین له
حیاتا بووه ، مهولهوی کتیه به که ی داوه تی و تکای لی کردوه به که شف
پیشکه شی حه زره تی پیغه مبهری بکات (د.خ) . نه ویش ، واته
سیراجه ددین ، بی دلی نه کردوه به که شف کتیه به که ی پیشکه شی مه قامی
پیغه مبهر کردوه ، نه ویش (د.خ) رازی بووه له عه قیده کوردی به که ی ،
نهمری فهرمووه که به عه ره بیش شتی و دابنی ، چونکه بو خه لک
به سووده . دیاره شیخی به هانهددینیش ناگای لهم کهینو بهینه بووه
پاش وه فاتی باوکی شته که ی تازه کردوه ته و او داوای له مهولهوی کردوه
نهمره که به جی پینی ، نه و بوو نه ویش فضیله که ی دانا .

لیره دا ته رجه می قسه که ی باو کم ته و او بوو .

من ئەلئيم : مەولەوى بەھەشەو نەوستاوە ، بەلكو سالى (۱۲۸۶)
كتيبيكى ھەر لەم بابەتەيشى بە فارسي داناوہ كە ناوى (فوايح) ۵ .

دانىشتووہ بەريزەكان !

مەولەوى و سىراجەددىن پىرو موريد بوون ، زياد لەوہيش مەولەوى
پتوہندى دلسۆزى لەگەل ھەر چوار كورەكەيا ھەبووہ بەتايبەتى لەگەل
بەھائەددىنا كە پاش مردنى باوكى بيجگە دۆستايەتى پتوہندى
صۆفىيەتەيشى لەگەليا ھەبووہ . ئەبولوہفايش دۆستو ئەديبو
ھاومەشرەبى بووہ .

سەبرى لاپەرە (۵۸۱) ى عەقىدە مەرضىيەكە بكن كە
دەربارەيان چى ئەلئى ؟

ھو الشىخ ، ھم ولدە الابرار

ھو الشىخ ، ھم نجلە الاحرار

سەرکردەى ئەصحاب باوہفاو صەفا

يەكئى (بوالبھا) ، يەكئى (بوالوفا)

دەشى چى بلئى لە وەصفيان كەس

موحەممەدى خولق ، رەحمانى نەفەس

يەكئى ئايىنەى فارووقىيى عومەر

يەكئى حەقىقەت ئەحمەدى سىيەر

مەبەسى لە (ابوالبھا) شىخى بەھائەددىنەو ، لە (ابو الوفا)
حاجى شىخ عەبدوررەحمانەو ، ئايىنەى فارووقىيى عومەر شىخى
ضيائەددىنەو ، مەبەسى لە (ئەحمەدى سىيەر) شىخ ئەحمەدە .

ئا لەوکاتەدا كە ئىم مەدخەى كردوون ، واتە سالى (۱۲۸۰ -
۱۲۸۱) ى كوچى مەولەوى عومرى (۶۰) سال بووہ . بەھائەددىن عومرى

(۲۹) بُووه ، نه بولووه فا عومری (۲۸) بووه ، ضیائهددین تمهمنی (۲۶)
بووه . شیخ نه محمد که له هه موویان بچوو کتر بووه له تمهمنی (۱۵)
سالیدا بووه . کهچی مهولهوی به یخ گوی دانه تمهمن به وجوره مه دحیان
ده کات که بیستان . خو له (فه ضیله) که دا مه دحیکی ئیجگار جوان و
پر مه عنای به هائهددینی کردووه . پروانه لاپه ره (۲۸ - ۲۹) ی « الو سیله
فی شرح الفضیله » .

که واته بو مهولهوی شتیکی سهیر نی به که (عه قیده مهرضی به) که ی
بو نه بولووه فاو (فه ضیله) که یشی بو به هائهددین داناوه .

(فهوائیح) ه که ی ، که نه ویش هه ره له بابته عه قیده ی نیسلامی به ،
سالی (۱۲۸۶) ی کوچی دایناوه و دک خو ی ده فه رموی :

شم التاريخ اذ یبدی تمامه

عزیز طیبه مسك ختامه

حه رفه کانی نیوه ی دووه می نه م به یته به حسابی نه بجهد (۱۲۸۶) ه
که سالی ته واو کردنیه تی .

بو ژماره ی به یته کانی و ناوه که ششی نه فه رموی :-

حساب از (دسته گلها) بود مفهوم

بنام وی (فوایح) گشت معلوم

حه رفه کانی (دسته گلها) به حسابی نه بجهد (۵۲۶) ن که
ژماره ی به یته کانیه تی . که ژماره ی شیعه کانی له چند دهسته گولیکدا
یخ نهوا ناوه که یش نه یخ (فوایح) یخ که یخ و بهرامه ی خو شه .

له یه که دوو شوینی نه م فه وایحه دا ناوی نه محمد هاتووه ، به لام
هیچیان بو نهوه ناشی بگریته به لکه له سه ره نهوه ی که مهولهوی کتیبه که ی
بو شیخ نه محمد دانا یخ . . من بهش به حالی خو م شتیگم ده ست

نه که وتوووه ئەمه بگه یێنی . . بهلام ئیھتیمامی شیخ ئەحمەد بەم کتیبەو
پەراویز لێ کردنی و مەعنای قوول ئیدانەوێ شیعەرەکانی ، که له وردی و
تەسەوفا تەکی بە مەولەوی هەلچنیووه ، بە بێ ژێرکاسە ی نازانم . . .
ئەگەرچی لە سالی (۱۲۸۶) دا که ئەم کتیبە ی داناوە شیخ ئەحمەد
(۲۰) سالان بووه .

هەرچۆن بێ من بە دوری نازانم پێوەندی بەکی تایبەتی له بەینی ئەم
کتیبەو شیخ ئەحمەدا هەبێ .

هەرچۆن بێ ئەم (عەقیدە مەرضی بە) کوردی بە سەرچاوه و کلیلی
دوو کتیبە که ی تریهتی چ لەلایەن ناوەرۆک و چ لەلایەن هۆی دانانەوه .

هەرۆه ها مەولەوی هەرۆه ک غەزەله کانی کوردین له عەقیدە کانیشیا
کوردی بەکی پیش که وتوووه ، دوایی دەستی داوه تە عەرەبی و فارسی بە که .

مەولەوی له هەندی شوینا له شیعی (عەقیدە مەرضی بە) که ی
هیناوه ، کوردی یا عەرەبی ، له گەل کەمێ دەسکاری کیشی دا له
(فضیله) که یا بە کاری هیناوه . بۆ نموونه :

له (عەقیدە مەرضی بە) که یا له باسی خەلبفە ی سیهەم حەزرەتی
عوثماندا (ر . خ) ئەلێ :-

كان لقا النبي خميصا

لذا ما خلع ذاك القميصا

حتى لقي النبي سعيدا

ذا مرتبة اسنى شهيدا

له (فضیله) که بشیدا ئەلی :-

كان لرؤية النبي خميصا

لاجل ذا ما خلع القميصا

حتى اذا لقيه سعيدا

ذا رتبة عالية شهيدا

له باسی خەلیفەى چوارەم ئىمامى عەلى دا (ر.خ) له (عەقىدە
مەرضى بە) كه يا ئەلجى :-

بابى مەدینەى عولومى ھودا

قالیعی بابى خەبەرى عیدا

له (فەضیلە) كه ییشیا ئەلجى :

باب مەدینة العلوم والھدی

وقالعباب خبیر الصنى

بەراستی وشە کوردی یا عەرەبى ھەویریش یى ئەو ھەندە ئاسان نایە
بەدەستەوہ کہ بە دەستی مەو ئەوی بەوہ دیت و یاری یى ئەکات !
دانیشتووہ بەرێزەکان !

ئەوہى مەولەوہى مەزن کردووہ ، واتە : کتیب دانانى بۆ
خوالجى خۆشبووان شیخی بەھائەددین یا شیخ عەبدوویرەحمان شتیکی
کەس نە کردەو سەیر نی بە ، سەدان سال پێش ئەو و تا سەردەمى ئەو و
دوای ئەویش زۆر لە کتیب دانەران کە کتیبێکیان داناوہ کردووہیانەتە
دیاری دەرگای میرو وەزیرو پیرو لە دێباچەى کتیبەکانیاندا بەشانازی بەوہ
نووسییوانەو نەک تەنھا ئەوہ بەلکو حەفتا پشٹی میرەکانیانیش کردووہتە
گەورەو وەجاخزادە !

مەولەوہى صۆفی بە حەزى پیر یا پیرزادەکانى خۆى کتیبى داناوہ
کە پێوھندى بەکى گیانى لەگەلیانا ھەبووہو ، پێکەوھیش چەشى ئەدەبى یان
ھەبووہو پێکەوھیش مریدی باوکى ئەوان و مەولەوہى مامۆستای ئەمان
بووہو ھەموو لەو بۆتەدا قال بوون .

ئیتەر لە جیھانى تەسەوو فدا ئەوہ یان زۆر گرنگ نی بە کە مەولەوہى
ئەوان بەعومرتەر بووہ ..

خۆ ئەم وەك فێردهوسی نەكردوو (شانامه) بۆ پارە دا بنێ و
لەپاشانا لەسەر پارە ، مائی پارە كاول بێ ، لەگەڵ شادا تێكچێ و توندی
بەندیخانە بكړی !

ئەم بەپیتی بیروباوەری خۆی و بۆ هاومەشرەبی خۆی رەنجی داوو
خۆبشی ون نەكردوو . .

كوره هی وا هەبوو لە كاری وەهایی دا بەرا دەپێ خۆی ون كردوو
لە سەربازی نادیار نادیارتر بوو ، ئەو نی یە جەلالەددینی رۆمی نەمر
(کلیات) یکی هەزاران شیعی ، شیعی نایاب و بەكاکل و ئاودار ، بۆ
شەمسێ تەبزی پیری داناو و ناوی ئەوی لەسەرە ؟!

پرو مریدی وا نەبێ بۆچی باشە ؟ .

دانیشتوو بەرێزەكان !

مەولەوی بلیمەت لە سالانی (۱۲۲۱ - ۱۳۰۰) ی كۆچی دا ژیاو ،
نزیکەمی ۷۹ - ۸۰ سال تەمەنی كردوو . . لەو ئەچچ هەر لە سەرەتای
لاوی یەو پێوەندی لەگەڵ رێبازی نەقشبنەندی دا پەیدا كړدبێ . .

لە ماوهی (۱۲۸۰ - ۱۲۸۶) دا ئەم سێ كتیبه نایابە داناو . بە
هەرسێکیانەو (۱۹۹۸) بەیتن . ئەمانە بەرەمی (۶) سالی بوون ،
ئەگەر بلیین هەمووی سالیەكان خەریکی داناو و پاكئوس كړدەو بووبی ،
كە ئەمەش لە سواری قەریحە و دەستەلاتی بالادەستی مەولەوی یەو
دوو رو ، من دانیام كە ئەم سێ كتیبه وەختی كە میان بردوو .

بێجگە ئەمانە ئەو هی بۆ مەولەوی بێنیتەو دیوانە كە یەتی ، كە
باوكم و حەمی برام - ئەگەرچی ناوی حەمە ئە كتیبه كە دا نەهاتوو -
ئامادەیان كړدو سالی ۱۹۶۱ بەچاپیان كەیان ، لەگەڵ هەندێ قەصیدە
كە جاروبارو لەم لاو لەولا ئەدۆزینەو بوو بە هی ئەو ئەدرینە قەلەم (۱) .

تۆ بلیتی تهنها ئەمه بهرهمی (٦٥) سال عومری شاعیریکی گه وره ی
وهك مهولهوی بچ ، كه (١٥) سالی تهمهنی منالی له (٨٠) سالی عومری
دهر كه یه و بلیتین ههتا ئهوی هیچی نه نووسیوه .

من به دنیایی بهوه ئه بلیتیم مهولهوی بهکی سووتای عیشق كه
له ماوهی (٦) سال له وهزی پایزی عومری پیروزییا توانییتی ئاوا
به ئاسانی ئەم بهرهمه نایابانه دابنچ ، هه رگیز ناچیتته عه قله وه بهرهمی
(٦٥) سالی تری هه ر ئه وه بچ كه باسم کرد .

هه ر خوا ئه زانی چه ند گه وه هری نایابی تری بووه كه بهرده ل بهردو
ئازو گوژیرو کویره وه ری و خانوو کتیبخانه سووتان و زیانه دواکه وتوه که ی
ولاته که ی و نیشتمانه له ئاوه دانی بهوه دووره که ی و ، دوورنه که وتنه وه ی
خۆی له زیدو ماوای و بهر تیشك نه که وتنی بوونه ته هۆی ون بوونیان . .

دیسان هه ر خوا ئه زانی ئه گه ر ئه ویش وهك پایه بهرز مه ولانا خالیدی
به ناوبانگ بکه وتایه ته شوینیکی ئاوه دانه وه چی ئه بوو بهرهمی
چۆن ئه بوو ؟

هه رچۆن بچ مشتت نمرونه ی خهرواریکه و بمانه وی و نه مانه وی
مهولهوی به کیکه له شاعیر و زاناو هه ره هه لکه وتوووه کانی نه ته وه که مان و
له سه رمانه شانازی پتوه بکه یه .

تهنیا بهك پرسیار هه یه له میتشکما گینگل ئه خوات و زۆر جار بیری
لچ ئه که مه وه و ئه لیم :-

مهولهوی که هاوچه رخی (نالی) و (سالم) و (مه حوی) بووه ،
له گه ل ئه و تهمهنه دا که زیاره بۆ هیچ پتوه ندی به کی دیار نی به له گه لیاندا ؟
خۆ ئه گه ر بلیتین نالی و سالم صۆفی مه شره ب نه بوون و ئه وی
(صۆفی) یش دانووله ی له گه لیاندا نه کولاره ، خۆ خوالی خوشبوو

(مهجوی) شاعیریکی بالآدهست و صوفی بهکی تهواو بووهو ، پتوهندی به
گیانی به کهیشیان به یهک بنه ماله وه بووه ، ههردوو کیان سهه به شیخی
به هائه ددین بوون . نهی بۆ هیچ پتوهندی بهک ته نامت هی دژایه تی
له نارادا نی به ؟

زۆر ئاشکرایه مهولهوی له عه ره بی و فارسی دا له مانه سهه رامه دتر
نه بوویچ که متهر نه بووه ، زمانه کوردی بهکی زۆر ره وانیشی هه بووه
به تایه تی هی ناوچه که ی خۆی . .

له راستیدا ورده کاری به کانی وشه ئارایی وهک جیناس و طبایق و نهه
شته نه لای مهولهوی وهک ناو خوار دنه وه ئاسان بوون .

ههه بۆ نمونه ، که عوزر خواهی بۆ به هائه ددین نه کاتو نه کی ناتوانه
کتیب دانیم ، سهیری کهن چی نه کی ؟ :

لادنی وزد نوی خلانی

انقص ظهر السر ما خلانی

کان ابو بلائی اللبابا

فکلما عنی ذب آبا . .

مهم سدی ولحه البنیة

ذا الضمف تلکم قوه البلیة

تخرقنی ، تفرکنی ، تصفینی

کاننی الفریک تشتهینی

فضحوتی غشیها عشیتی

ترددت فی مشیتی مشیتی

به پرتزه کان !

سهرم نیشانندن ، داوای لجن بووردنتان لجن نه کم . له گیانی مهوله ویی
رئیس نکا نه کم که نه گهر لکم لسانندا یا له بیگرای ره بجه که ما له گهل
باوکما له ناماده کردنی شهرحی (عه قیده مهرضی به) که یا هه له یجن یا
قسه ییکی زیادم کردیج لیم بیووری ، هه رچیم وتبی به نیازیکی خاوینه وه
بووه بو خزمه تی که له پووری نه ته وه کم بووه ، به بهرز کردنه وه و
حقی پیدانو له پیتناوی زیاتر ناساندنی مهوله ویی مهزندا بووه .

همووتان لیم بیوورن .

دل خوش و سهر بهرز بن .

(۱) له ناو مه لاوله فقیی ناو چهی هه له بجه و شاره زوورا باوه
مهوله ویی عه قیده یه کی کوردیی کورتیشی هه یه . برامان شیخ محمد علی
قه ره داغی یش عه قیده یه کی ۲۰ لاپه ره ییی به ناوی (عه قیده ی
مهوله ویی) یه وه له چاپ داوه سهره تاکه ی نه مه یه (ئیمان باوه ره با لیت
نه شیوی) ، به لام نه م (ئیمان باوه ره . . .) یه له ناو خه لکا باو بوو
و نه یشیان نهوت هیی مهوله ویی به . من باسی نه نه و عه قیده کوردی یه و
نه عه قیده له چاپ دراوه که ی شیخ علیم له وتاره که ما نه کرد چونکه بوم
ساغ نه بوه ته وه مهوله ویی عه قیده یه کی بچوو کی هه یجن و نه و عه قیده یه ش
(ئیمان باوه ره . . .) یجن .

— فاتح —

گهشتیك به ناسوی خه یالی مهولهوی دا

محمد امین حبیب

مهولهوی ناوی (عبدالرحیم) د ، له ناو خه لکاندا به مهولهوی و ، له شیعردا به نازناوی (مهعدووم) ، وه یا (مهعدوومی) به ناوبانگه ، له شوینه شاخاوی به کانی ناوچهی کوردستانی (تاوگوز) له سالانی بیسته کانی سدهی دوازدهی کوچیدا له دایک بووه و ، له (۱۳۰۰) ی کوچی مالاوایی له ژبان کردووه و ، له گورستانی نه سحابه له دامینی دئی (سهرشاته) ی خواروو له سهر زئی سیروان جهسته بڼه گرده که ی به خاک سپردراوه . به ره گهز ده چیتته وه سهر زانای به ناوبانگ له ناسمانی کورده واریدا مهلا (ابو بکر) ی موصه نئیف .

نهم به هرده وه ره ، نهم هونه رمنده له ناو کومه لگه به کی نه خوینده وارو دور له شارستانی و نه زانین دا ژباوه ، نازانم چون نهم هه لکه وتووه ، نهم لیو پاراوه له وره قهن و وشکه دیم و کوورده دا پهیدا بووه ؟

« الله يعلم حيث يجعل رسالته » صدق الله العظيم .

نهم بلیمه ته له گهل نه وده دا که بوی لواوه له سهر خواستی میره کانی نه رده لانی کوردستانی ئیران و ، ههروه ها له لایهن پادشاکانی بنه مالمی قاجاری به وه بانگیان کردووه که جی وشوینی خوی به جی بهیلتی و شوین و شوینهواری پر له ژبانی خوش و کامهرانی یان بو ناماده کردووه که به مسوگه ری به ژبانیکی به خته وه ری ژبانی تیدا به ریته سهر ، نهمیش له گهل

ههژاری و دستکورتی و نه دارایدا ، ولاته که ی خۆی و ره شو و روو ته که ی ده و رو بهری به جی نه هیتتوو ، به ژبانی ساده به گوزه رانی پر له تالوو کوله مهرگی قه ناعه تی کردوو ، به بی جیاوازی و له خۆبایی بوون به خهبات و تیکۆشانی رۆحی و کومه لایه تی له گه لیاندا ژباوه ، « سلام علیه یوم ولد و یوم یموت و یوم بیعت حیا » .

مهولهوی بلیمهت و هه لکه وتوو به ناوی خهرمان لۆخی و ، خۆشه چینی زانسته وه رووی کردۆته ناوچه ئاوه دانه کانی کوردستانی ئهرده لان و بابان ، له کۆتایی گه شسته کهیداو ، له پاش ته و او کردنی پله ی خۆیندنی ئه و سه رده مه ، دتی چروستانه ی نه ورۆئی کردوو به هه وارگه و شوینی ده رس و تنه وه . لیره دا له پاش چند سالیگ بووه به داوی (تصوف) وه شیخی سراجه ددینی کردوو به رابه رو رینمای خۆی ، لیره داو له م رییازدها ئینقیلابیکی رۆحی و ، وه رگه رانیکی گیانی رووده کاته ژبانی و ، ئه وه نده ی تر له دنیا دوور ده که ویته وه .

پایسه ی زانیاری مهولهوی

مهولهوی راده ی عیلمی و پایه ی زانستی زۆر زۆر بهرزو ، له سنوور به ده ر به چیتزو به کیش و ره سا بووه ، وه ک ئاشکرایه و به ره مه کانی گه واهی ده دن به په نجه ئیشاره تی بۆ کراوه . قه له م و زبانی زۆر پاراو به برشت ، توانیویه تی هه موو جۆره گری کۆیره یه کی ژبان بکاته وه و ، له ئاژاوه و هه راو هوریا خه لک رزگار بکا ، له ناو زاناکانی ئه و سه رده مه دا ئه گه ر مه سه له یه کی عیلمی رووی داییت بۆ نه هیتستی نا کۆکی و په ی بردن به راستی و کۆتایی هینان به کیشه که په نجه بۆ مه ولهوی دریتز کراوه ، توانیویه تی باری راستی بخاته روو ، وه هه ردوو لایهن - لایه نی حه ق و لایه نی ناحق - بی ده نگ بکات . قسه و فتوای خه تمی که لام و (حجه) ی سه رده می خۆی بووه .

ئەو جېنى دوودلى و گومان نى بە كە لە عىلمى كەلام و فەلسەفەدا
دەستىكى بالاو درىزى بوو ، كىتەبەكانى وەك بەرچا و دەكەون بەلگەن بۆ
چەسپاندنى ئەم رايەمان .

ئىبداعى مەولەوى

مەولەوى بە دوو شىئو شىئو ھەلبەستى داناو . بەشىك لە
شىئوكانى لە وەلامى دۆستانى و ھاوئىيانىدا وتوونى ، ئەمەش ديارە
بەرزى و نزمىيان دەگەرئىئەو بەرزى و نزمىي ئەو كەسانەى كە
شىئوكانى بۆ ناردوون ، زوربەيان نەرووى ناوەرۆك و مەھموونەو
ئاسايىن و ئىبداع و داھىنانىيان تىدا بەدىئاكرىت ، پىئەمبەر دروودى
خوای لەسەر بى دەفەرموئى : « كلم الناس على قدر عقولهم » ، بەلام
لەوانەى كە نامەى شىئو بۆ ناردوون ، وەك ئەحمەد بەگى كۆماسى و
شىخ ئازىزى جانەوەرەبى . . شىئوكانى لەوپەرى جوانىدان .

بەلام ھۆنراوكانى تىرى ، ئەوانەى كە بۆ مستەوا بەرزەكانى
ناردوون و ، ئەوانەى كە بە ھاندانىكى دەروونى خۆى داپرئىژا و ھىمى
جوانكارى و ھونەرىيان پىئو ديارە ، لەوپەرى سەفای فىكرى و تىزى و
مەردای سەخاى زىھنىدان و ، جوانى و شەنگى و پىرووزى خەملاندونى و ،
دېمەن و روخسارى سىحراوى پىك دەھىنن و ، دل و دەروونى ئەدەب
پىش ئەدبەكان دەخەنە جونبوش و سەما ، ئەم دەروونىيانەى لەرووى
ھونەرو و ئىزەو دەتوانىن شانازىيان پىئو بگەن ، دەشتوانىن
بەربەرەكانى ئەدەبى ولاتانى دوورو ئىزىگان بى بگەن ، ھەموو ئىبداع و
تازەن و ، دەنگ و ئاوازی موسىقاي كوردەوارىيان پىئو بە ، ھەموو
رەنگدانەو سىروشت و دېمەنە شەنگەكانى كوردستان .

سهیری پارچه هه ببهسته که ی بکه که له سهر سهر چاوه ی زه تم
وتوو به تی که سهره تاکه ی به م به یته دهس پین ده کات :

وه هارهن ، سهیره ن ، سهوزه ی دیاران نم که وته دیده شی چون شهو بیداران

ههروه ها سهیری (بهرزان هیلال تار . . .) بکه و ، له پاشان برۆ
سهیری نه و چامانه ی بکه که له به هاران و هاوینان و زستاناندا وتوونی .
جیهانی شیمری مهولهوی جیهانیکی یان و پۆرو فراوانه ، جیهانیکه
پر نه فسوون و سیراوی ، سهیری هه ر قه صیده به کی بکه یته به تایبته
نه وانه یان که به ئیلهام و ئیحای دهرونی خۆ به وه دای رشتوون و «
عه ناصیره کانی چه ند وشه به کی ئاسایی و خۆمالین ، ده یانکات به رایه لو
پۆی چینی تهونی خه یاله که ی و ، له پر ، توحفه به کی نایاب پیکدین و
ده یانخاته بهر چاوو ده یان ره نگینی ، تابلۆ به کی قه شهنگی بی وینه یان لی
دروست ده کات و ده یان نرخینی ، جوانی به ده میانه وه پین ده که نی و ،
ئه ده ب و سروشت شانازی یان پتوم ده کات ، خه یاله که ی ده بینی زۆر
ناسک و وردو پر له ئیبداع و داهینانه و ، جوانی تیا یاندا پهنگی
خواردۆ ته وه ، پیره میرد واته نی : « وهک ئاوی جه یات له توئی میدادا » .

ئافهرین مهولهوی ، هه ی صد ههزار ئافهرین ! توئی پهروه رده ی
شاخ و شیوی دوور له ئاوه دانی و شارستانی و ، له ناو به ره به کی رووتی
نه زانداو له ژیا نیکی پر کویره وه ریدا له کوئی و چوون ئه م خه یاله
ئه فسووناوی و یاخی و پر له ئیبداعهت هینا به دی و کردت به خسل و
زیر و به خه ی ئه ده بت پین رازانده وه !! .

با منی مردووی پر له کویره وه ری و که ساس و دل بریندار روچی
پاک ی بیه رده ی زیندوت داچله کینم ، کویره وه ری به کانی ژبانی
ئه م روژه مت بده م به گویدا و نه هیتم له گویره که شتدا به نارامی و هتنبایی

بژیت ، قوربان ! گوره م ! رابهری ریتی دلداری و کساسیم ، نهی هه تا
 ماوم نه تپهرستم و کورنووشت بۆ نه بهم ، نه م جیهانهی که تو لیتی
 ئاوابوویت و ، گوشهی نه لحد سهرای سهنگت کرد به نشینگهی هه تا
 هه تاییت ، ئیستا که شهونم و شنهی سه وزه و له ره ی گه لای نه ونه مامان ،
 هاژه ی به فراوی کویستانه کان که حیکایه تی فرمیسه که به خور و ژاوه که ی
 تو یان ده کرد ، نهو گولالانه ی که بۆ دل مه لالان و ماندووانی ریگا خیمه یان
 هه لئه داو سیبه ریان بۆ نه کردن ، نهو ناسکه چاو ره شانهی که له توونی
 دهروونی تۆدا تارو تهره ده بوون ، نهو سروشته ی که سه رده میگ ئیلهامی
 شیعو خه یالی تو بوو ، نهو روومه ته ی که له ژیر سیاماله وه وه کو
 مانگ له ژیر هه وری سیاوه گوشهی نه کیشا ، نه کهس هه یه بۆ یان
 بروانج ، نه ریپوار هه یه بۆ یان بکات ، نه جیلوه ی به هارو نه رهنگی
 زه وارو نه خشپه و فره ی پۆرو که وو ، نه یووی سپی ژیر ده واری
 رهش ، دنیا به کی چۆلو هۆلو کپر بیتده نگ ، نه تو دیاری و نه یاران .

گویم لیه له گۆره که ته وه نه م شیعرانه ده ده ی به گویمدا :

مه شنین چین چین چنور ، له کاوان

توخوا ماتم به هاژه ی به فراوان ؟

چنور له کاوان نهو نه بی بۆ چی ؟

هاژه ی به فراوان نهو نه بی بۆ چی ؟

نهسیم ! بهس هه لکه به کوساراندا

بهس گه لا به ره به دیاراندا

شنهی نهو به مرزه نهو نه بی بۆ چی ؟

له مرزه ی سه د ته مرزه نهو نه بی بۆ چی ؟

به سه دای خووشی دل خووش مزاقان

نه له مرزی ئیتر که له ره وه له تاقان

خال خاسان بی (ئان) هەر بار به ئیو بن

هیلانهی دلان با هەر به شیبو بن

ئهو (ئانه) بۆ دل ئهو نهیج بۆ چی ؟

ئهو لانه بۆ دل ئهو نهیج بۆ چی ؟

قسهی جوانی مهولهوی و خهیاکی ناسک و فراونی له هه موو گو شه و
ناوه روکی چامه کانیه وه جیلوه ده که ن و له وه زهوی به نماوی به به پسته دا
سه ره هه لده دن ، به سه فاو به شهنگی ده شتی دل ئه رازینه وه .

دیسانه وه گویم لیه له گو لشه نی گو ره ناسکه که ته وه ئه م ناوازه
ناوازه به به گویمدا ده ده ی :-

ناسک ئاماده ی فه صلی به هاران

شیرین ئارایش هه رده و کوساران

گول چون رووی نازیز نه زاکه ت پو شا

به فراو وه که سه یلی دیده ی من جو شا

ئه روان گولان له پیتی دهر به ندان

بۆ به کدی وینه ی ئاره زوومه ندان

چ خاس خاس ئه شنیج له ئیواراندا

سهوزه به رووی خاکه جهرگه ی یاراندا

ها ، له رزه ی وه جدی دله ی پاکیان

دیاره له شنه ی سهوزه ی خاکیان

به دل چون له شنه ی مهزه ی مه ی تیرن

سهیر به توپی بهرگی چون رانه بو تیرن ؟!

ئه م گو شه خو شتر نییه هیج شو تینی

ساقی گیان ! ئامان خومار شکینی

ههسته به یانه دل تازه حاوه

شنه‌ی پیتی کاوه ، گوشه‌ی سه‌راوه
سه‌وزه‌ی رووی خاکی پاکی یاران زور
کردمان به فهرشی به‌زمی جوراوجور
ئاخو سه‌وزه‌ی مه‌ش له کام هه‌ردی بی
به فهرشی کۆری کام هاوده‌ردی بی

به‌هار خۆی به جوان‌ترین شیوه ناماده بووه ، شه‌پۆلی جوانی په‌نگی
تیدا خواردۆته‌وه ، هه‌ردان و کۆیستانان به شیرین‌ترین ئاراییش خۆیان
خه‌ملاندوه و خۆیان نرخاندوه ، وه‌ک بلیتی ده‌یانه‌وی راوی دلی دلداران
بکه‌ن و ، بیان‌که‌ن به داوی عه‌شقه‌وه ، گول وه‌ک رووی ئازیزه‌که‌ی
مه‌وله‌وی جل و پۆشاک‌تی نه‌زاکه‌تی پۆشیوه ، به‌فراوانی به‌هاریش وه‌ک
لایفای فرمیسیکی مه‌وله‌وی جۆشاوه و ریک و ره‌وان بی لیک‌بچران
ده‌رژیته‌ خوارئ . له پیتی ده‌ربه‌نده‌کاندا گول‌آله‌کان وه‌ک ده‌رده‌داران
به‌تاسه‌وه سه‌یری به‌کتری ئه‌که‌ن ، ناز و عیشه‌وه نه‌زاکه‌ت به‌یه‌کدی
ده‌فرۆشن . له‌م وه‌صفو پیاه‌لدانه ئه‌فسووناوی‌یه‌وه ده‌گۆزیته‌وه
بۆ جیلوه‌گایه‌کی دل‌رفین‌ترو ، بۆ ئارامگه‌ی به‌زمی مه‌یخواران که به‌تویی
یه‌ک کراسه‌وه له شاری خامۆشاندا رانه‌بوئین ، سه‌یری سه‌وزه‌ی رووی
خاکی پاکی کۆری یاران بکه‌ چون له ئیواراندا به‌نه‌سیمی نه‌رم ده‌که‌ونه
شنه‌شن و که‌رویشکه‌کردن ، شنه‌شنی سه‌وزه‌ی سه‌ر گۆره‌کانیان
له‌به‌رئه‌وه‌یه که دله‌پاکه‌کانیان له‌زیره‌وه خه‌ریکی ره‌عشه‌وه وه‌جلدن ،
ئمه‌ش ئاشکرا و روونه له‌شنه‌شتی سه‌وزه‌ی سه‌ر گۆره‌کانیاندا .

مه‌وله‌وی جیکاکه‌ی لا په‌سه‌ندو دلگیر و سازگاره ، له‌به‌رئه‌وه داوا
ئه‌کا له‌ساقی که باده‌ی بیداری بداتئ ، بۆئه‌وه‌ی سه‌رخۆش بی و ، به
باشترین شیوه‌ی بچیته‌ ناخیه‌وه و تیی‌بگات .

به پیتی شاره زای من مهولهوی به کم کهسه که باده و مہی کردین
به نساب و کهرسهی بیداری .

بروانه چون له گوشه به کهوه بالندهی خه یالی ده فری بیو
گوشه به کی تر ، وه چون کوشک و تهلاره ده سترکه ده کی خوی
ده رازینیتته وه ، دهیکا به دیکوری بینای وینه پر نه قش و نیگاره کهی و
قه صیده کهی پین ته او ده کا .

مهولهوی جگه له ئیداعی خه یال و معنا ههروه ها به شیوه به کی تری
لایه نی له فظی به وه ئیداعی به دی هیناوه ، وه که له قه صیده به کی
دل ته زیندا که به بونهی مردنی کوریکیه وه و توویه تی . له م قه صیده به دا
به شیوه به کی ئاسایی شیعه کهی ئهنوسج ، به لام له ناوه راستی
قه صیده کهیدا وه که ده بیینی له پر قافیه کهی تیک دمچیت و ده لیت :

مه نهم مه کهردی گرانن دهر دم

نهر شیویا بو قافیهی فهر دم

فهر یاد جه شورهی نهرز چارهی من

ههر سهوزهی موارد من نادیاره ن

داد جه هه وای شووم به دستارهی من

ههر نه موگولاتهی من نه پیواره ن

یا وه لولهی ده ف شا ده رویش ! جوشی

به و صدای ریشهی دل ئاشناوه

یا جوش سهمتور (مطرب) ! خروشی

چه نی نهی دوو فهر د حهسرت مهعناوه

به ل سهوز بیو تو م ناره زووه کهی دل

های چه مه ! ده خیل شهوی ، شهونمی

بەل ڕوو بنمانۆ ئەو نازک نەوگول
دەمە ! نەسیمی ، وادە ی سوب دەمی

گوئی گری نازیز ! سەیر کە چۆن قافی بە کە ی تێکچوووە و تێ هەلکیشی
کردوو بەو شیوەیە ی کە دەبینی .

ئەم چۆرە بابەتە لە کوردەواریدا بە پیتی ئاگاداری من نەبووە ،
کەس نە ی ووتوووە ، بۆ یە کە مین جار لە قەلەمی مەولەوی بەو دەکەوێتە
بازاری ئەدەبەو . لە دەستنووسیکی نەجمەددین مەلادا هەر لەم
قەسیدە یەو لەبارە ی ئەم تێ هەلکیشەو دەگیت :-

هیشتا تێهەلکیش نەبووە لە دنیا

مەولەوی شیعری سننی داھینا

بەلام نازانم وشە ی (سننی یا سوننە) مەعنا ی چی یە (*) ؟

مەولەوی توانیو بەتێ لە رێچکە ی شیعری ستوونی لایداو شیوە یە کە

تازە بێنیتە کایەو وەک :

وەسەن ئە ی مەخسەل دەور دیدە ی مەست

ئە ی ئاماو لسا صد قەزا پێشەن

ئارەزووت دل بی هەوەل جارت بەرد

هەنێ گیا ئە کەم ! مەظەبەت چێشەن ؟

مەولەوی لە قەسیدە یە کە دە بەتیدا کە بەم دوو بەیتە کوتایی

بێ دینێ و دەگین :

بالاخانە ی چەم دیوانە کە ی تو

بانە ناو وە گل ئاسانە کە ی تو

تکەش عاجز کەرد خەیاڵت تێشەن

نازیز ! بۆ جارێ پا بنیە پێشەن

(*) نازانین نەجمەددین مەلا وشە کە ی چۆن نووسیووە ، بەلام

وشە کە لاتینی یەو (سۆنیت) ه - م . م . ک .

واته بالاخانهای چاری شهیداگمت که همیشه دلگهی ودهیا
 چاودهکهی دیوهخان و نشینگهی تویه ، به گلی بهر ئاستانهگمت سواغ
 دراوه ، همیشه بهسهریا دهرویشیتیت و به هردوو پیت دهتکوتایهوه ،
 نیستا بی تویی پیوه دیاره ، واته نهو بالاخانهیه تک تک فرمیتک و ناوی
 لی دموی ، خهیا لهکتهی له چاوما شپرزوه شیوانلوهوه ، سا ئازیزم !
 وده به هردوو پیت سهربانی چاوهکانم بکوتهرهوه با دلویه نهکاو
 وینهگمت له چاوهکانما همیشه بهسافی بمینیتتهوه .

جوانی و ئیداعی هم دوو بهیته و ردیی معنایان و خهیاگی ناسکیان
 کاریان کردوته سهر فهرهاد میرزای قاجاری که ئهدییتی پایهبلند
 بووه ، له ههمان کاتدا فهران رهوای کوردستانی ئیران بووه ، بهم دوو
 بهیته مهولهوی به میری شاعیران ددها له قهلهمو ، ههر جاری که
 دیبیتی به (شاعیری بالاخانهای چه) ناوی بردووه .

قازی شیخ محهمهدی خال نه نالی دهر ووندا هم رووداوه
 باسدهکا ، وه ههر لهو کتیبهدا چند شیعریک دینیتتهوه که بهلای نهوهوه
 ئیداعه .

خوینهری خوشهویست ! با بیین قهصیدهیهکی نالی و قهصیدهیهکی
 مهولهوی که هردووکیان له یهک بابهدا و تراون بهراورد بکهین بو نهوهی
 بزاین خهیاگی ناسک و بوچوونی ردهن و خومالی له کامیاندا زیاتر
 دهردهکهویت ، نهه دهقی چامهکهی نالی به که ئهفرمویت :-

گهرمی و تهری بههاره که بشکو کوزایهوه
 بشکوی گولاتهشین به نهسیم بوو گهشایهوه
 لاله که مهجهریکه به با خوش و گهش دهی
 ناوی که پر خلووزه به شهبنم گهشایهوه

گولزاري وا ، که هرچی ده ميکی بوو پيکهني
 غونچهی گمشا ، که يعني گريی دل گرايهره
 فهصلی که هر له فهرقی بهشهر تا ره گی شه جهر
 وشکی به غه يری صوفی بو عاسای نه مایه وه
 لهم فه یضی نووره هرچی که وا ناره مردوره
 بهم نه فخی صوره هرچی که خاکه ژبايه وه
 هنجیری نه وشکوفه که پر بوو له شیری صاف
 طیفلی عینهب شکوفه یی کردو رشایه وه
 دایه ی زمين که حامیلی نه بنایي مه حشره
 هر توویکی تیا که نه مانهت بوو دایه وه
 سونبول له بهر روعوونه تی شمشادی تازه دا
 هاتو به تعنو دهوره به سه ریا شکایه وه
 خضرا ده لیبی زمينه به چین و خه تايه وه
 غمرا ده لیبی سه مایه به شمسو سوهایه وه
 (برد العجوز) هیکی که نه یوو به غه يری بهرد
 دنیا نهمه چ رهنگه ؟ چ بیبیکه دایه وه !
 غه يری ته ری یی عیشقی حرارهت نوما ، نهما
 به فریش له سهردو گهرمی خه جالهت توایه وه
 هر چاوه یی که وشکو عه قیمی بلندی به
 وهك طبعی من به نهظمی خوشی نهغه زایه وه
 صافو رهوانو نهرمه وه کوو زه مزه مو فورات
 نهك رهنگی نیله یعنی که هاتو گرايه وه

صوفی ریایه خه لوه تی بینی به هاری کرد
 هاته دهری نه سایهیی چایهر حسایه وه
 (نالی) به داوه شعره ده قیفی خه یالی شیعر
 بو نه وکسهی که شاعیره صد داوی نایه وه
 نه مهش چامه کهی مه وله وی که وه ک نالی به به هاردا هه لی داوه :
 وه هارن ، سهیره ن سهوزه ی دیناران
 نم که وته دیدهش چون شه و بیناران
 بهی دله ی مانیای دهر وون مه لالان
 سسایه به سته وه خیمه ی گولالان
 بو ی به خه ی سه حهر بهی ده ماخ دل
 مانق وه نه سیم جیب جه مین گول
 چون دیوانه ی شور نازیز نه سهردا
 شه تاو سه ر هورگرت وه ده شتو دهردا
 توولانی چون هیجر خاتر پر دهردان
 رهوان وینه ی وه صل گهرده ن بی گهردان
 های جه شنوی وهش روح نه فرای کاوان
 نای جه شاخه ی تاف ساف سهراوان
 نه ک چون تاف چه م پر نه سرین چه رخ
 (بارک الله) چه رخ ! هه ی تافه رین چه رخ
 چه نی جه هه سته ی ویت تهواسایت
 چه نی جوش عه شق مه جنوون ناسایت
 بنیه چون هوردان وه نامو نه نگدا
 بی به روا منو ویش وه رووی سه نگدا

های ! ساقی ! هه لای سهرمایه ی خامی
 نهمدۆم وه دهس رای نهنگو نامی
 باومره وهش وهش ساده ی هه ی به ی که ی
 تاف قه لوه زه ی ساف شیشه ی مه ی
 مهوجش بشچینه م بدۆ وه ههمدا
 ههستیم دۆ وه بهرد ههرد عهده ممانا

نهمهش دهقی قه صیده که ی مهولهوی بوو ، که له به هارد او له
 سه رچاوه ی زه لم و توهی ته ی ، له م پارچه هه له به سه یدئا خه یاله ناسکه که ی
 مهولهوی له سه رچاوه یه کی ساف و گه شو ره وانوه شه پۆل شه پۆل
 به گور پرشنگ ده هاویتی و به سه ر رووی سروشته ره نگینه که ی دۆلی
 زه لمدئا بلاوده بیته وه ، دیمه نیکی بچ وینه و به یکه ریکی گیان به خشی
 سحرایی بچ ده به خشیته و ، ده ی ره نگینیته و به شیوه ی بوو کیکی
 دلرفین و هۆش ره وین ده که ویتته به رچاوو خۆی ده نوینی .

به لچ کات کاتی به هاره و ، جوانی و ئازادی خۆی ئارایش داوه ،
 سه وزه ی دهشت و چیاکان و دۆل و شیوه کان نم که وتۆته چاویان و ، شه ونم
 تیایاندا پهنگی خوار دۆته وه ، ههروه که ئه و دلداران ه ی که له دووری
 خۆشه ویسته کانیان شه ونخوونی ده کیشن و ئاهو هه نسکی نیوه شه و
 هه لده دن ، واته له م کاته دا که کاتی ده رکه وتنی ئومید و ئاواته و ، کاتی
 وه صل و به به که گه یشتنه ، سه وزه و گولالان و ده سته ی دلداران ی
 شه و بیداران ، هه ریه که یان بو ئه نجامیک و ناکامیک ی تایهت چاویان
 پر بووه له شه ونم و له ئه سرین ، ئه م کاته کاتی سه ره لدانی ئاواته ، بو یه
 گولاله و هه لاله و هه رۆ له دهشت و چیاکاندا به و پیری جوانی و دلداری به وه
 چادریان هه لداوه ، بو ئه وه ی ماندووانی ریگی عه شق و دلداری له
 سیبه ریاندا به سه یینه وه .

کاته‌که‌ی کاتی هه‌لهاتنی ئاوات و ئومیده ، بۆیه بۆنی عبیری به‌خه‌ی
 سه‌هر بۆ بزواندن و فه‌رح به‌خشی ده‌ماخی دل ئه‌شوبه‌یت به‌ نه‌سیم
 سنگ و به‌رۆکی نازداری گول روومه‌ته‌وه ، ئه‌جا دیمه‌نیکی تری به‌هار
 دینیتته پیتشه‌وه ده‌کیت : ئازیز ! بروانه چۆن شه‌تاوان و تافگه‌و به‌فراوان
 وه‌کو دیوانه‌ی سه‌ر پر له‌ عه‌شق و ته‌له‌ی پر له‌ شو‌ر به‌ره‌و ده‌شته‌کان
 سه‌ر هه‌لده‌گرن ، له‌ ریکای پیچاو پیچی درێژ و توولانی که‌ وه‌ک توولانی
 هه‌جرانی دل پر له‌ خاران ، وه‌ وه‌ک ریکای سافی وه‌صلی گهردن
 بێ گهردان ره‌وان ده‌بن و به‌ره‌و نزمایی به‌کان به‌ عیشه‌و له‌نجه‌ی پر له‌
 نه‌زاکه‌ت ده‌کشین و شو‌رده‌بنه‌وه ، وه‌ ئه‌لێ ئای له‌ شنه‌ی رۆح ئه‌فزای
 کاوان و ، له‌ هاژه‌ی بێ وچانی تافگه‌ی سافی سه‌راوان ، که‌ به‌ جو‌شو
 خرۆشی عه‌شقه‌وه ره‌وان ده‌بن ، به‌لام له‌ جوانی و شه‌نگیدا ناگه‌نه‌ تافگه‌ی
 سه‌رچاوه‌ی زه‌لم ، ئه‌ی ئافه‌رین چه‌می زه‌لم که‌ چۆن له‌ ژبانی خۆت
 بیزاری و ، وه‌کو مه‌جنوون خۆت ده‌ده‌ی به‌ دارو به‌رداو ، گوێ نادیه‌ته
 تیری تانه‌و توانجی که‌سان . له‌دوا پیدا مه‌وله‌وی ئاواته‌خوازه‌و داوا ده‌کا
 له‌ ساقی که‌ تافی سافی قه‌لبه‌زه‌ی مه‌ی بدات و بنجینه‌ی هه‌ستی بدا
 به‌ به‌ردی عه‌ده‌مدا .

ئهم خالانه‌ی خواره‌وه له‌ شیعره‌کانی نالی دا دهرده‌که‌ون :

- ۱ - ئه‌و سۆزه‌ی مه‌وله‌وی ئه‌یگه‌یه‌نی نالی نایگه‌یه‌نی .
- ۲ - شیعرێ نالی زۆر وشه‌ی عه‌ره‌بی قورسی تیدا به ، هه‌روه‌ها
 وشه‌ی فارسیش .
- ۳ - نالی ده‌سته‌ی صۆفی کردووه به‌ که‌رو گاو ، وای داناوه که‌وا له‌
 ته‌ویله‌دان .
- ۴ - نالی خۆی هه‌لده‌کیش و داو بۆ شاعیران ئه‌نیتته‌وه .

- ۵ - شيعره كهی نالی جگه له وه صفی سروشتی به هار نای بهستی به بابه تیکی خوابی یا به دنیایی به وه ، به لام مهولهوی دهی بهستی به بابه تی نایینه وه .
- ۶ - نالی له گۆمی ره وانبیزی نه لفاظدا یاری ده کات و رسته نارایی زۆر مه بهسته ، به لام مهولهوی له ده ریای مه عنادا مه له ده کات .
- ۷ - شيعره كهی نالی کار ناکاته سه ر عاطیفه و ، به زۆری وهك شيعره كهی مهولهوی کاریگه ر نی به .
- ۸ - ته شبیهاته كهی مهولهوی ناوه ژووه (مقلوبه) او زیاتر ههست و دهروون ده خاته جونبوش و خرۆش .
- ۹ - لاله گولاله له لای مهولهوی به شه ونم نه گه شینه وه بۆ نه وهی سیتبه ر بکا بۆ ماندووان و شه ونخوونی کیشان ، لای نالی که به شه ونم نه گه شینه وه هه ر بۆ نه وهیه که دیمه نیکی جوانی به هاره و هه چی تر .
- با لیره دا خوا حافیزی له رۆحی پاکي نالی بکه ین و گۆشه ی چاو بیره نه مهولهوی و شيعره کانی .

مهولهوی زۆر جار چۆته ناو نه لسه فه وه لیتی دواوه وهك :-

۱ - ناخۆ چه ن به دهس ناسك نه وهالان

هاتوچۆی زۆرت کردووه بۆ مالان

ئیبستا وه کو من په شتیوو بڼ حال

له سه ر خاك كهوتوو نه تکه ن پایه مال

به م چوارینه یه قسه له گه ل گۆزه شکاویتک ده کا ، که فری دراوه و له بهر بڼ نرخی بڼ شیل ده کری ، دیاره له پیشدا گۆزه یه کی ساغو جوانو

به دستي ناسك ئەندامان و تازه هەلچوانەوہ بووہ ، بەقەدر و بەرێز
بووہ و چەندان مالان گەراوہ و دەیان لێوی جوانی ماچ کردووہ .

مەولەویش هەتا گەنج و بەتوانا و بەکەسەك بووہ ، دنیا و مەردم
پروویان تێ کردووہ ، دەستی ریز و نرخیان بەسنگەوہ بو گرتووہ ، ئیستا
پرو گەوتووہ و کەساسەو پێشیل دەکریت . لە کەساسیدا حالی گۆزە
شکاوە کە ی شوبھاندووہ بە خۆی ، واتە پەشیوو بیتحالی لە مەولەویدا
زیاتر بەدی دەکریت وەك لە گۆزە کەدا .

لە فەردێکی تردا مەولەوی دەفەرموی :

پیری و فەقیری و کەساسی هەم سێ
نەبن بە باری قورسی هیچ کەسێ

لە سالانی کۆتایی ژیایدا ئەم سێ دەردە پروی تێ کردووہ و بە
کەساسی ژیاوہ : مردنی عەنبەر خاتوونی خێزانی . شکانی بربرە ی
بشتی ، کویربوونی ، وە جگە لەم سێ کوسپە جەرگ پرە کتییخانە کەشی
سووتاوہ .

وہ لە لایەکی کەوہ دەفەرموی :

دەرد و پیری یەن نامانەن پەرێم
بیتزاردن جە من هەم فەردان وێم

ئەم بەیتەش وەکو ئەوانی تر نەوہ دەگە بە نیت لە کەساسی و پیریدا
هاورپییانی کۆنی گوئیان نەداوہ تێ و فەرامۆشیان کردووہ .

٢ - هەرچی دیت وە چەم شی وە سە فەردا :

هەرچی مونی ها نە گۆزەردا

کەس حالی نەبی وە هیچ نەفاما

ئەو پە ی چیشی وێرد ، ئێد پە ی چیش ناما ؟

واته : هەرچی تۆ لهن دنیادا دهیبینی یا مردووہ ، یا بنه و باری
سه فہری پیچاوتہ و مو لہسہر سہ فہرہ و بہرہ و عہدہم دہروا ، ہیچ
کہ سیکیش لہوہ نہ گہبی فلان بۆ ہاتہ دنیاوہ و فیسار بۆ لہ دنیا دہروا ؟
واتہ ئەمەش ہەر حەوالہی عیلمی خواہ ، کہس نہیتوانیوہ بچیتہ
ناخو قوولایی مەسەلەکەوہ .

۲ - ھەرچیت دابوو پیم یەک یەک دامەوہ

حیسابی حەشرت وا وەلامەوہ

نیوہی دووہمی ئەم بەیتہ ھەل دەگریت بەشیوہی ئیستینھام
بخویندریتہوہ کہ ماناکہی لہم کاتەدا ئەمەہیہ :

خواہ ! ھەر نازو نەعمەت و ژیانیکی دنیاہیت دامی یەکە یەکە
دامەوہو ، لہ دنیادا لیت وەرگرمەوہ ، ھیشتا حیسابی حەشرت ماوہ و
دەتھوی لہو دنیادا سۆالم لہ بکەیت و سزام بەہیت ؟

وہ ئەگەر بەتەنیا ھەر رستەہکی خەبەری بیت ئەوا ماناکہی
سادەہو ئەلہی : خواہ ! ھەرچیکت دامی لہ دنیادا یەکە یەکە ھەر لہ
دنیادا لیت سەندمەوہ ، بەلام ھیشتا حیسابی حەشرت لام ماوہ ، بزائم
نہو چۆن دەبیت .

مەولەوی فەلسەفەہی زۆرہ ، بەلام لیرەدا ماوہ کورتہ ، لہبەرئەوہ
لیی بێ دەنگ دەہم .

مەولەوی لہ ہیچ شتیکدا خۆی ھەل نەکیشاوہ ، زۆر تەبیعەت
خاکی بووہ . پتوہندی لہ گەل ناودارانہی ئەو سەردەمەدا زۆر بووہ ، لہ
ناخۆشی و خۆشیدا ھاوبەشی لہ گەل کردوون ، بەتایبەت لہ گەل
جافەکانفا ، بەلام با ئەوہش بزائین جافەکان ئەیان و بستووہ بەشیوہی

پیوست باری نابورنی ژبانی بو مسوگر بکن ، وه هندی گری کویره ی
ژبانی بو بکنه وه ، نه وه تا له شه میران دانیشتوو ، خوی و خزمه کانی به
کشت و کاله وه خه ریک بوون . تاریخه یی به م بونه یه وه ژبانی باش بووه ،
به لام له دوایدا عوسمانی خاله که نه لایهن همه پاشای جافه وه بووه به
سه رکاری شه میران زوری بو هینا وه و سزای داوه و زهوی وزاره که ی
نی زهوت کردوه . له نه انجامدا له شه میران ده ری کردوه . نه گه
همه پاشا بیوستایه نه یده هیشته عوسمانی خاله به و شیوه یه له گه
مه وه وی بجوولیتته وه له شه میران بگویتته وه بو تاوگوزی .

مهولهوی و ههلسوکهوتی له دهووروبهردا

- لهیلان -

ئیمشهو دیارهن بانگم بئین شه رهن

زایه تهی سه متوور نه کهلهم گهرهن

به ریزان !

مهولهوی مهزن خاوهنی ههزاران کۆپلهی شیعی و ناسک و
رازوه ، و جوان و کاریگهر ، و بهرزو پرواتا ، هه رگیز له خۆی بایی
نه بووه خۆی له خه لکی به زلتر نه زانیوه ، به لکو هینده بئین ههوا بووه
با خه لکیش به شیعه کانی نه ووه شانازی یان کرد بئین و به چاویکی پر له
ریزو خۆشهویستی به ووه ته ماشایان کرد بئین ، نه و خۆی له کهس به زیاتر
نه زانیوه هه میسه ریزی له دهووروبهری خۆی گرتووه و نرخی کرداری
کهسانی کهی له لا بووه هونهرو پیشهی خه لکی بهرز نر خاندووه .
نموونه به کی زیندوو بو ده رخننی نه م راستی به ، نه م سه رگوزه شته بهی
لای خواره و به :

کاتج سه یید حه سه نی مو فتی نه سلیمانی ده به ویت ژنیکی تر به یینی
(حه به خانی کچی شیخ عه لی عه بابه یلی بی) ای بو ده دۆزنه وه ، نه ویش
خواز بیتی ده کات و هه موو شتییک ده بریته وه . تا قمی سوار له
سلیمانی به وه ده چن بو عه بابه یلی بو گواسته وه ی حه به خان . له و لاشه وه

سوارهی عه‌بابه‌یلچی‌یش له‌گه‌ل بوو کدا دین بو سلیمانی . شیخ‌عه‌لی
 باوکی حه‌به‌خانیش پیاویکی ناودار بووه له‌گه‌ل مه‌وله‌وی زور دۆست
 بووه ، له‌به‌رئه‌وه مه‌وله‌وی‌یش له‌گه‌ل حه‌به‌خان دیت بو سلیمانی بو
 ئیحتیرامی شیخ‌عه‌لی . له‌و سه‌رده‌مه‌دا گوینده‌و ده‌نگ‌خۆشیک ده‌بیت
 که ناوی (حه‌سه‌نی نامی) بووه له‌ به‌سته‌بیژو به‌یت‌خوین و مه‌قامزانه
 شاره‌زاو به‌تواناکانی سلیمانی ده‌ژمیرری و ، له‌ناو ده‌سته سواره‌کانی
 تاومی سلیمانیدا ده‌بیت . کاتی تاومی عه‌بابه‌یلچی که بووکیان پێیه له‌گه‌ل
 تاومی سلیمانی که هاتوون به‌پیر بووکه‌وه به‌یه‌که‌ده‌گه‌ن و تیکه‌لاو به‌یه‌که
 ده‌بن و پیکه‌وه به‌ره‌و سلیمانی ده‌که‌ونه‌ری ، له‌ریگا روو له‌ حه‌سه‌نی نامی
 ده‌نین گۆرانی‌یه‌کیان بو بلج و شایی‌یه‌کیان بو خۆش بکات . ئه‌ویش به
 مه‌قامی (ئای ئای) ده‌ست ده‌کات به‌خویندنی شیعی مه‌وله‌وی که ئه‌و
 سه‌رده‌مه به‌شیعی (مه‌لا رحیم) ناوی ده‌رکردبوو . که مه‌وله‌وی
 گوئی له‌م مه‌قامه ده‌بج ، به‌سه‌ر و لاخه‌که‌یه‌وه ده‌ست‌ده‌کا به‌گریان و
 هۆن هۆن ئاو به‌چاویا دیته‌خواری . خه‌لکه‌که که ئه‌مه ده‌بینن زور پێیان
 ناخۆش ده‌بج ، چونکه ئه‌وان بو شایی هاتوون کهچی و شایی بوو به
 شین و گریان ، له‌به‌رئه‌وه ده‌چن به‌حسه‌ن ده‌لین تاکو بێ‌ده‌نگ بێ
 بوئه‌وه‌ی مه‌وله‌وی له‌وه زیاتر شایی‌یه‌که نه‌کا به‌شین . حه‌سه‌ن بێ‌ده‌نگ
 ده‌بیت ، به‌لام له‌ دلا زۆری پێ ناخۆش ده‌بیت خۆشخواینیکی وه‌کو ئه‌و
 پێ‌ده‌نگ بکری و نرخی هونه‌ره‌که‌ی نه‌زانریت . له‌به‌رئه‌وه ئه‌چیته
 بن‌ده‌ستی مه‌وله‌وی و پێی ده‌لج : به‌قوربانتم ! من شیعی تو
 ده‌خوینمه‌وه ، تو بۆچ پیت ناخۆشه ؟ مه‌وله‌وی له‌ وه‌لامدا پیتی ده‌لج : من
 به‌قوربانی تو بم ، که‌ی شیعی من هینه‌ به‌رزهو ، که‌ی من و
 خۆشم وتوو ؟

بهریزان!

نهم سهر بهورده نهوهمان بو دهردهخات که مهولهوی مروفتیکی
مین فیز بووهو خوی به زل نهمانیوهو له خوی بایی نهبووه ، بهلکو نرخه
هونهرو پیشهرو کرداری خه لکی بهرز نرخاندووه ، بویه هوئی گریانه که ی
داووته پال دهنگ خوشی حه سه نی نامی ، نه که بهرز بی شیعه کانی خوی .
له کوتاییدا ده لیم همزاران سلوو بو گیانی مهولهوی و خوزگه
ریزگرتنی که سانی دی و خوبه زل نهمانین ده بووه دروشمی گشت لایه کمان و
نیتر خوشبستان .

سهرچاوه :

- ۱- علاءالدین سجادی ، ریشهی مرواری ، بهرگی ۵ ، ل ۱۲۲ .
- ۲- گوٹاری روشنبری نوی ، ژماره ۱۱۵ ، سالی ۱۹۷۸ .
- ۳- علاءالدین سجادی ، میژووی نهده بی کوردی ، ۱۹۵۲ .
- ۴- راو بوچوونی اخوم .

شاعیریتی مهولهوی

یهووف عوسمان

گهوره مهولهوی !

له یادی تیبهریوونی سهده بهك بهسهر له دنیا دهرجوونتا ، چه بگن -
ئهء - دارستان مۆمی نهوازش ده كهمه تهیمانی گۆره خهمناكه كهت ، كامه
گۆر ؟ نهو گۆرهی كه جاران نهك به تهنیا زیاره تگای كوچ و كوچباری كچه
چاوریه شی جاف بوو ، به لگسو قیبله نماي خاوهن یازو نیازو سو فیانی
دلپاك و ری بواراننی شه كهتی ئهم سهرحهده بوو ، به لام ئیستاكهش دهستی
خه كووز فرۆشیکی تاو گۆزیت ناگاتن ، تا تهپ وتۆزو خه می خهستی
یوژگارت بته كینتی و قوتیله به كهت له سهر دایستینی ، یان به لایه نی كه مه وه
بیشكهی خه مه نه بهدی به كانت راژه نین .

گهوره مهولهوی !

كاتی خوئی له لایه ن دهوله تی عوسمانی به وه فرمانه رایه تی عیراق
به نهو ره حمان پاشای بابان سپیرا ، نهو بهوو پشتی تی کردو وتی :
هموو سامان و پلهو پایه به کی ئهم دنیا به قومین به فراوی كوردستان
ناگۆرمه وه ، خو تۆیش له لایه ن فهرماد میرزای قاجاره وه ته ماعت نرایه بهر
كه نه گهر بچیته نهو ولاته چهنده ها زهوی وزارو ئاوا بیت له سهر تاپۆ
ده كه نو ده تكه نه موفیتی نهو قه له مره وو سهرده مه ، به لام نهو ره حمان پاشا
ئاسایی نهو هممهت نه گۆری به وه به بهردو داری ولاته كهت . نهو بهوو تا
چاوه گه شه كانت به به كجاری لیکنا ، ژبانی رهندی و هه ژاریت بو خو ت

ههكېژارد ، بهدوای پاروویك نانی شهرفمهندانهدا وهك كوچهری بهکی
پینوا مالهكعت همیشه بهكولهوه بوو ، دئی بهدیت پین دهکرد ، جاریک
له ئاوابی (بیاویله) وه دهتگواستهوه بو (چروستانه) و ، جاریک بو
(گونده) و (شه میران) و ، دوا جاریش بو (سهرشاته) . ههرگیز ناماده
نهبویت شیعره کانت بکه یته سنبوون و دهست ویلی خویناوی بی سولتان و
فهراشه کانی پین بیسمیل کهیت .

دهبوو له یادی ئهم پیاوه مهزهدا ده بهها سیمینارو ئاههنگ و کوری
تایه تی سازکرایه ، دهبوو هونراوه و به ره مه کانی له په یمانگه و زانکوکانا
بووترانایه ته وه ، بهلام چی بکه ین ؟ مه چهك هینده ده چه رخی و هیشتا
داهاتوو له بهرده ممانایه و لاپه ره ی ژینیش ههرچون بیت له ردگماندا ههر
سپی به و ئاواته کانیشمان ههر له بلایسه دایه و ده بیت زوو بیت یان درهنگ
پین یان شاد بیین و به ئاکامی دل بکه ین .

شاعیریتی مهولهوی ده ریایه کی نهك ههر قوول ، بهلكو تا چاوی
بو هه لكه ی به ده ره تانه و ئاسوگه ی نه مسه ره و سه ری هه روا به ئاسانی به
بالی شکسته ی قه له می ئیمه ومانان ته ی نا کریت .

توخمه کانی شاعیریتی مهولهوی فره لایهنن و پیوستیان به
لیکدان و پهرش کردن هه به . بو گه یشتن بهم ئامانجه گه ره که له گه لی
لایه نه وه پینووسی تیا تاودری و له هونراوه کانیه وه ده ست نیشان کریت نهك
به پینچه وانوه . نه گه ره به پینودانگی چه مگه نه کادی می به جیهانی به کان
بمانه وی ده ست نیشانی شاعیریتی بکه ین مه رجه ئه و وزه و توانایه
بدوزینه وه که له م ئاقارده دا ده خریتنه گه رو هونراوه مان بو فراهه م
ده هینیت . ده له م بواره دا (مه ونه وی) به کیکه له و بلیمه تانه ی که له
ریزی پیشه وه ی شوعه رای کورده وهك به ره هم ، واته (شیعره و نهزم) ،
ههرچه نده ئیمه نوکی پینووسه که مان له شیعا هه لده سوورینین و ههر

نهویشه جیتی سهرنجو گوئی پیدانمان ، بهلام له ههمان کاتدا ناییت نهو
 نهزمه (نظم) زورانهش پشت گوئی خهین ، چونکه کهم تا زور په یوه ندیان
 به بههره و زدهی هۆنینهوه ههیه ، ئهه له کاتیگدا که نهو نهزمه واتاو
 ناوه رۆکی قوول و بهرزو زانست ئاسا بگریته خو ، دبا لهم لایه نهوه چاوێک
 به بهرهمه کانی مهولهویدا بگریین و بزاین تا چهند وزه ی هۆنینهوه ی
 خوړو به دهسته لاتهو و چون توانیوه تی به شیوه زمانی ساده ی (گورانی)
 نهو واتاو مهسه له زانیاری و لۆژیکی به ئایینی یانه دهربری . دیاره ئهه
 کاره نهه که به ته نیا بههره ی شاعریتیسی تیا دهرهوشیتته وه ، به لکو
 دهسه لاتیکی بالا له زمان و سهلیقه ی ریزمانیشدا . نهو بهرهمانه ی
 مهولهوی که دیارن و له سهه زاری زانایان بریتین له مانه :

(۱) دیوانیکی قهباره گهوره ی شیعر .

(۲) کتیبیکی له باره ی عه قیده و بیرورای ئیسلامه وه به شیعر به ناوی
 (العقیده المرضیه) وه که له لایه ن (محی الدین صبری النعمی) یه وه له
 میسر له سالی ۱۳۵۲ ی کوچیدا له چاپ دراوه (*) .

(۳) کتیبیکی تر ههر له باره ی عه قیده ی ئیسلامه وه به فارسی به
 ناوی (الفوائج) که نهویش له گهل (انعقیده المرضیه) که دا له چاپ دراوه .
 (۴) کورته یه کی (العقیده المرضیه) ههر به شیعر بو ئه وانه ی تازه
 دهستیان کردوو به خویندن .

(۵) نامیلکه یه که له باره ی ئیسه پات کردنی دروستی (رابطه) وه به
 فارسی ، که وه که ماموستا مهلا کهریم نه فهرمویت نوسخه به کی لای شیخ
 حه بدهری کوری شیخ جه عفر هه یه و تاییستاش به چاپ نه گه یه وه (۱) .

(*) ئهه کتیبه به شهرحیکی گهوره ی ماموستا مهلا کهریمه وه له
 ۱۹۸۸ دا له چاپ دراوه ته وه .

(٦) کتیبیکی تری به شیعی عره بی که بریتی به له (٢٠٣١) به بیت
 شیعی (مصرع) به ناوی (الفضیلة) وه که ماموستا مهلا که ریمی
 موده پریس شهرحی کردوه وه له کتیبیکی گوردی ٨١٩ لاپه ره ییدا
 به ناوی (الوسیله فی شرح الفضیله) وه به چاپی گه یاندوه . با ئه وه شی
 بلیم له وانه به گه لئج به ره می تری ئم شاعیره زانایه له ناوچوو بیت ، یان
 تمپ و توژی رۆژگار نیشتوو بیته ملی و به نه زانراوی مابیته وه . ئمه
 جگه له وه که کتیبخانه که ی سووتینراوه .

ئوه ی به لاه وه نااسایی به مهوله ی چند چاره ویی به هه لمه تی
 به ساراتینی شیعی کوردیدا تاوداوه ، به هه مان وزده و جۆش و سه لیه وه
 ئه سپی شیعی هۆنینه وه ی به زمانی عره بی و فارسی یس تاوداوه . ئه گه
 (ابن مالک) عره ب به هزار به یته شیعی ریزمانی عره بی هۆنیه یته وه
 هه تا هه تابه عره به کان کتیبی (الفیه) که ی به نهمر ناوبه رن ، ئه و
 (مهوله ی) ی نه ته وه ی کوردیش به (٢٠٣١) به یته شیعی عره بی
 زانیاری عه قایدو که لاه داناوه . دیاره ئمه به لکه ی شاعیره تی و
 زانایه تی به کی له بن نه هاتوو پر وزه یه . زانای سهرده م لهم یوارانده
 عبدالکریم المدرس مهوله ی ده باته ریزی شاعیره به رزه کانی رۆژه لات و
 ده لیت :

هه ر بۆی نامی نامی مهوله ی !

له ریزی سه عدی و جامی و مهوله ی

ههروه ها ده لیت : « ناخ ، مهوله ی ! خۆزگه به و سۆزو عه شق و
 تیکۆشینه له ولایتیکا ئه بووی هه رچیت ئه نووسی وه رنه گیراو له چاپ ئه درا
 تا جیهانی کوردستان ، به لکوو هه موو جیهانی موسولمانان به ته لیفات و
 ئاسارو ئه شعارت رووناک ببوایه ته وه ، تا هه موو دنیا بیزانیایه بیه سی
 انوردستان چ جۆره شیریکی تیدا بووه . »

(۷) جگه له و هه موو هۆنراوانه ی که باسما ن کردو په یوه ندیان به شاعیر یتیی مهوله وی یه وه هه یه چهنده ها (شرح و تعلیقات) ی هه یه له سهر حاشیه و مه تنی گه لپ زانیاریی سهر دمه که ی خۆی . ئه مه جگه له و ۳۸ نامه فارسی به ی که بۆ دۆستان و هاوړی یان و شیخانی نه قشبه ندیی نووسیوه که سهر جه م لیوړی ژن له تواناو ده سه لاتیکی مه زن له هۆش و بیر و وردو قول و ئه ندیشه ی فراواندا و ئه وهش ده سه لیتن که مهوله وی نه ک شاعیر و زانایه کی پایه بهرز بووه ، به لکوو په خشان نووسیکی به تواناو لپ ها تووش بووه . هۆنراوه کانی مهوله وی ئاوینه به کی بالانمای که سییتی شاعیرن وه ک مروا ئیکی نه فس بهرزو گوش کراو به ژه کی تالو تفتی کومه لگایه کی سه رلیتو له دوا که وتن و نه زانی و هه ژاریدا ، خۆ له لایه کی تره وه له جیهانیکدا چاوی هه له پیناوه که قه شه نگ ترین سروشتی هه یه و قیبله ی جوانی و دلخوا ئانی هه موو رۆژه لاته . سهر جه م هۆنراوه کانی مهوله وی سهر به قوتابخانه ی رۆمانتیکین وه ک گه رانه وه بۆ باوه شی سروشتی کوردستان و زال بوونی سوژو هه ست به سهر بیرو هوشیاریدا ، جگه له به هیچ زانیی ده بده به و به ری به ری نو ئیا و روو کردنه باره گای خو شی هه تاهه تایی که له جیهانیکدا تر دا دینه گوړی . دیاره ئه م جوړه بیرو خوتوورانه تیکه ل به هه ناسه ی شیعه ره کانی ده بن و رۆمانتیکه تیکه تیکه ل به گیانی ئایینی (دانته) [۱۲۶۵ - ۱۳۲۱] ئاسای ئیتالی دینیتته به ره م .

ده واری شاعیر یتیی مهوله وی له سهر ئه م هه سووانه وه ستاوه :-

۱ - به هره یه کی خوړو به ته وژمی سیروان ئاسای بازره قه به ستوو به که ژو دونلو هه زار به هه زاره وه .

۲ - چاو کردنه وه له سروشتی به هه شتینی کوردستاندا ، ئه و سروشته ی که بۆته ئازووقه و زادی پیت به پیتی هۆنراوه کانی شاعیر به

چیاو ئیلاخ و شەمال و چەم و باخ و زۆزان و کوچ و کوچبار و شەتاو و کچە
چاوریەشی جاف و تەمی سەرچیاو هازەیی کە فچەرینی چەم و .. هتد .

۳ - زیرەکی بەکی تابلیتی بەرئراوان .

۴ - هەست و نەست و سۆزیککی مرۆفانەیی گەرم و گوری ئەوتۆ کە بۆ
هەموو بۆنەیکە هاتۆتە سوئی و ناسکترین بەرەمی هیناوەتە گسۆرئ و
فرمیسکی گەرمی هەمیشە پێرشتوو و بۆ وەرینی گەلای تەمەنی کورتی نەک
بەتەنیا وەرزەکان بەلکو مرۆفەکانی دەور بەریشی .

۵ - بیریککی فرە وردی ئەوتۆ کە وەک نەندازیا ریککی سەرکەوتوو
نەخشەیی توخمەکانی سروشتی کیشاوە و فووی زیانیکی ئەبەدیی کردوو
بەبەریدا ، کە بریتی بە لەو تەوژمە هەست و سۆزو پاک و بیتکەردە کە
مەگەر هەر لەو وەهە آقولا بێ . پیرەمێردی نەمر دەلیت (۲) : « ئەدەبیاتی
زۆر قەوم و ئاودارانێ زۆر میلیتەم دیو هێچیان ئەو نەدەیی رۆحی مەولەوی
پێر جۆش و خورۆش نی بە . رەنگە لە مەعنای شیعری (مطلق) ی عەرەبی
نەگەم ، (معلقاتی سبە) حەوتەوانەیی کەعەبە پێچ و تاب و بریقەیی شیعرو
ئوشرتم ئەخاتە کەللەو ، (بیدل) یش خەوم لێ دەخاو ، (مەولەوی) بە
نالەیی دلسۆزێو بەیتاری کردمەو .

۶ - دەسەلات و سەلیقەیکە دانسقە لە زانینی زماندا و هەلێژاردنی
وشە بۆ جێگای شیاوی خۆی ، واتە شیوو ناوەرۆک بەجۆرێک لێکدا
توانەتەو دابرانی نەبیت .

۷ - هەلگرتنی رێبازی تەسەوف کە ئەمەش بۆتە هەوینی گەلێ
چامەیی بەرزەفری سەرکەوتوو .

۸ - خەیاڵیککی قوولی داھینەرانی دەگەمن .

ئەگەر هۆنراو بریتی بێت لە کۆمەلێ توخمی جودا جودا ، ئەوا
گرتگترینیان خەپالە . دیارە خەیاڵی و تینەیی شیعری دینیتە گسۆرئ و

له نیتوان ئه و وینه و تابلویانه شدا ته و ژمی ههست و سۆزو خورپه و راچه نین و
دله کوته و میسک ههژاندن دروست ده بیته . بچ گومان چونیه تیی خه یالی
جیهانی کلاسیک گه لای جودایه له جیهانی رۆمانتیک . کولردج ده لیت (۲) :
« خه یال ئه و هیزه لیکدراوه به که سیفاتی هه موو دیارده دزه کان له
بۆته یه کدا کۆده کاته وه ، له نیتوان بابته تی کۆن و نوئی و هیتنی و
هه لچووندا » .

بچ گومان جۆره ها خه یال هه به ، به لام ئیمه خه یالیکمان مه به سه
که شاعیر به اویتته جیهانی داهینانیتکی نهمروه . خۆ له ئه ده بی کوردی یشدا
که ناوی خه یالی قوولی شاعیرانه دیت به که م دروو مه وله ویمان
بیرده که ویتته وه . علاءالدین سجادی ده لیت (۴) : « مه وله وی خۆی
پتفه مبه ری شیعو زه رتگه ری خه یالی شیعو په بکه رتاشی ئاسمانی
به رزی شیعو بووه » .

مه وله وی مامه له ی له گه ل توخمه کانی سروشتدا نه کردوو وه که
خودی خۆیان له روانگه ی بیرو زه بیتیکی وشک و بچ گیانه وه وه هه میسه
دزی (تسجیلیه) تو مارکاری رهنگ و یوو په ریو بووه که متر لیکچواندنی
تاک (التشبیه المفرد) ی به کاره یناوه وه که شوعه رای کلاسیک . له
زوربه ی هۆنراوه کانیا په نای بر دووه ته بهر لیکچواندنی لیکدراوو خوازه ی
لیکزاو (تناسل الاستعاره) که ئه مه خۆی له خۆیدا جۆره تازه گه ری به که
له ئه ده بی کوردیدا .

سه برکه ن مه وله وی چ جۆره سۆزو ئه وینیتکی لاهووتی یانه بۆ
ئازیزه که ی دهرده بری : —

(۵) نه دل یاد راز صفحه ی نامه شمن

نه سه بره بجه هۆش گرتی خامه شمن

یه ئه نه تو ی زه لکاو ده وات پر وه ی

مهران مونه ظیر ، وه لک ئاو مردمن نه ی

نهی مدوّ صدای دلان بچِ خسته
و دلگ ماروشهوه بهسته وه بهسته

واته : « لبر سرخوخی نه دل نهوهی له یاده قسه بنووسچ لاسر
رووی قاقهز ، وه نه سرپه نجهشم هوش و فامی قه لکم اگرتنی هه یه ده
هرچند قه لمی قامیش نه وندده له ناو زه لکاووی شووشه ی مهره کبی
پر له مهینه تا ماوه تهوه و چاوه روانی نووسینی کردووه ، سهوز بووه و
گه لای کردووه . ئیستا قه لمه کهم ناوازه یه کی لیوه دیت صد دل له
بیستنی نه خووش نه که ویت ، گه لاکه شی بهسته بهسته نهو ناوازه ی بو
نه سه نیتهوه . »

له شوینتیکی تردا به بهک تاقه بهیت ئهم وینه جوانه مان ده داتج :-

(۶) کزه ی ره شه بای هه ناسان سهرد

سیامال عهیش تهخته تهخته کورد

واته : « کزه ی ره شه بای هه ناسه ی ساردم دهواری ژیانمی تیکداو
تهخته کانی لیک کردهوه . »

دل بی بهن وه دار سهرکه ل لای وهشت

لافاوان نامان ریشه شی وست وه دهشت

چهمه رای وایین نه سیم بدو ئیش

ریشه کهنش بو ساکن بو په ی ویش

واته : « دلم وهک داریتیکی لیهاتووه که به بهرزایی به کهسه وه بچ و
باران لیتی دایچ و لافاو هاتبچ ریشه که ی خستبیتته دهرو ئیستا چاوه روانی
بایه که لیتی بداو ریشه که ی له بن هه لکه نین ، تا بو یه کجاری دامر کیتتهوه . »
نه گهر به وردی لاپیره کانی نه ده بی کوردیمان والا که بن و بیده یه بهر
شمنی لیکولینهوه ، زوو ده گه یه نهو نه نجامه ی که مهولهوی له چهند

مهیدانیتکدا له ریزی پیتسهوهی شاعرانی کورددا به ، نهگهر بابتهی سروشت .
 کۆله که به کی قهفه ئه ستووری قوتابخانهی رۆمانتیک بیت ، نهوا مهولهوی
 دامهزرینهری نهو کۆله که به بهو خاوه نیه تی . دیاره پیاوه لکانی سروشتی
 ناسکی کوردستان و پرکردنی دهماخی ئینسانی کورد لهم سروشته
 تهلیسماوی بهو خۆشه و بست کردنی له لای به شیکه له نه تهوه په رستی ،
 به لام بهم ریکا تایبه تی بهدا . گوران لهم بواره دا ده لیت : (۷) « لهمه دا
 بلیمته مهولهوی به له هه موو دیریکه هه که به سه کانبیا به ردیک له هه ل دیره
 سه خته کانی کوردستان (لووتکه ی ئاته شگا) به بازره قه به ستن
 تل ئه بیتته وه ، شه پۆلینک له قه له به زه له ی سه رچاوه ی زه لم خۆی نه دا
 به سه ر تاویری به ردا و نه یح به لافاوی که فی شیر ، په له هه لمیتکی
 دوو که لاوی له سه هۆله کانی گومی زریبار به رزئه بیتته وه له گه ل هه ناسه ی
 ساردی مهولهوی خۆی به ری ئاسمان نه گری .

شیخ نووری شیخ سالح و گوران و دیلان قوتابی هه مان قوتابخانه ی
 مهولهوین له مهیدانی سروشت رانی و وه سفی به برشت و نازداری دیمه نی
 اکوردستاندا . ناییت نه وه ش فه رامۆش کریت که فه لسه فه ی مهولهوی
 له مه ر سروشت هه ندی جیاوازی هه به له گه ل ئه وانێ تر دا ، چونکه هه ربه که
 له روانگه ی تایبه تی خۆبه وه روانیویه ته سروشت و دیارده کانی . خالۆی
 کوماسی واته نه حمه ده به گی کوماسی که شاعریکی دیاری سه رده می
 مهولهوی بووه له نامه یه کدا باسی شایه یه که بۆ مهولهوی ده کاو ئاوات
 نه خوازی که مهولهوی هاوبه شیبی تیدا بگر دابه . مهولهوی یش بێ ئه وه ی
 شایه یه که ی دیبێ له سه ر نه و وه سفه ئاوا باسی شایه یه که ده کات :

(۸) نامه ی نه فتینت یه که رۆ باد ئاومرد

کلپه ی بلیسه ی کوورهم زیاد کهرد

سه دای (لاو هه ی لاو) زه ری زه ر زنجیر

سلسله ی باتی سه ر ، به ند زه ری لاگیر

زیلەي گوارەو زرتگەي زەنگلەي زەر
 لەرزەي نەونەمام ، لەرەي لیمۆي تەر
 شەقەو تەقەي گەرم ، چەپلەو چیلەي نەرم
 چریگەي وە ناز ، تریگەي وە شەرم
 لارەي قەتارەي لاو شەدەلاران
 ئیشارەي کەم کەم پەنجە و شاران
 وە لیمۆي ئالای کالای بالای شەنگ
 قرچەو چۆقەي جەرگە دل وە خەمان تەنگ
 شاخەي شریخەي خشل نیمە رەنگ
 فرەي فۆتەي شور پاژنۆي گولەنگ چەنگ

سەبرکەن چۆن (گوران) ییش لەسەر هەمان دارو باری مەولەوی
 تەونی ئەم بابەتەي کردوو بە داراو چۆن لە گەشتەکەي قەرەداغدا
 وەسفی هەلبەرکی بە کمان بۆ دەکات :-

گول بە ئاھەنگی ئامان لەرزۆکە
 بێ بە دابنچ و بێ بە بەرزۆکە
 بەناز لار بگرە سەری بێ بووشین
 با برفەي بێ کلۆزەر چین چین
 بێچکەي بشتەسەر لەسەر زولفی رەش
 با بچریوتن وەك ئەستیرەي گەش
 شانێ بۆ شل کەو خۆت هەلسینەو
 سوخمەي سەر مەمک بەرینەو
 با بێچکەي نقیم گورج گورج بە تاسە
 لێو بێتە سەر گولمی هەياسە

وهك دهر كهوت مهولهوى شايى به كهى نه بينيووه . (تصور)
کردوه ، بهلام گوران خوى له شايى به كه دا بووه . ئيتسر بۆ خوينهرو
ره خنه گر ههيه به هه موو شيوه بهك راي خوى دهر برى هه رچهنده ههردوو
هونراوه كه گه لاي سهر كهوتوو و به با به خن .

سهرنجيكي وردى ره خنه گرانه له بابه ته سروشتى به كاني مهولهوى
گه ياندووميه ته نه و نه جامه ي كه مهولهوى لاسايى سروشتى
نه كردووه ته ، واته پشتى كردوته راي كهى نه رسته و « هونراو لاسايى
سروشت ده كاته وه = الشعر محاكاة للطبيعة » مەر (۹) قوتابخانه ي
كلاسيك ، به لكوو جاريكي تر له روانگه ي بىرو فهلسه فهو خه يالى خويه وه
سروشتى دروست كردوته وه گه ياندوويتيه چله بوپه ي جوانى ، بهلام نه م
ديارده يه خوى له خويدا فهلسه فهى ريبيازى رومانتىكه و لاي كوئردج و
زروث و شلى به جوانى دهره وشيته وه . لاي قوتابخانه ي كلاسيك
هوش و بىرو زهين بهردى بناغه ي هونراوه ن و له هه موو شوينيكدا
دهدره وشيته وه ، بهلام لاي مهولهوى هوش و بىرو زهين وهك تارمايى بهك
به ئاسته م له وديو جيهانى ههست و نهست و سوزو خوربه و رايچه نينه وه
بهدى ده كرين ، واته لايه نى ويژدان وهك نه ستيره دهدره وشيته وه ، بهلام
له وديو وينه شيعرى به كانه وه ئاسوى بىريكي وردو قوول شيرازه ي
بابه ته كاني گرتوه . ناييت نه وهش فهراموش كهين كه له هه ندى هونراوه ي نا
تارمايى بىرو باوه رى موسولمانىكي ريبياز نه شعهرى سوڤى نه م سه ره و
سه رپيتى .

ره خنه گر ه جيهانى به كان له و رايه دان كه باشترين مهيدانى شيعر
(سروشت و دلدارى و شيوه ن) ه . دياره مهولهوى له مهيدانى سروشت و
شيوه ندا ته نيا سواره به و سه رختلى كوچ و كوچيارى قافلله ي خه م و
مهينه ته و له م دوو ئاقاره دا رايهرو ماموستايه كى سه رامه ده . له

دیوانه که بیدا (۲۷) پارچه هونراوهی شیوهن هه به که هه به یه کیکیان نه که
 کۆته لینگه و سوارچاکی ده لایوتیتته وه به ته نیا ، به لگوو دانه فرمیسیکی
 خویو قرچهی دهوونو هالاوی دلو هه ناوی سووتاوو گروو گلپه سی
 ویردانو شه پیورو نزاو قورپیتوانو خه میکی نه به دیی ئیقلم گیره . له نیتو
 نه چاماندا ههوت چامه سی شیوهنی پیشگه سی عه نیه سهر خاتوونی
 هاوسه ری کردوو . عه نیه سهر خاتوون بوته ناوازیکی خه مگین و به خور
 فرمیسیکی پهن ریژاندوته سه ری شه نوورانی به که سی . « (۱۰) » نه بیت
 نه وه شمان له بیر نه چیت که مهوله وی له ریژیکدا نه وه سی کردوو له
 سه رانسهری کوردستاندا هه ری پیاویک خیزانه که سی بمردایه پیتی نه نگ
 بوو زویر بوایه . ئایا نه مه نه وه ناگه به نیت که مهوله وی باوه ری وابوو
 ئافره ت نیوه سی کۆمه له و ، ئایا نه مه نه وه ناگه به نیت که مهوله وی چه رخیک
 پیش سه رده می خۆی که وتوو . « علاءالدین سجادی ده لیت :
 (۱۱) » نه گهر نیته بلتین لاوانه وه که سی مهوله وی بو خاتوو عه نیه سهر گه لئ
 به رزتره له هینه که سی (دانته) سی شاعیری سه ده سی سیانزه هه می ئیتالی
 بو دوسته جوانه مرگه که سی (پیاتریشی) ، وه نه بی له حه قیقه ت
 دوور که وتبینه وه وه یا قهومی به ت بیتینه تاوه وه . « سه برکه ن چون تال
 تالی نه گریجه و پرچی عه نیه سهر خاتوون بوته مارو گاز له زامی دلی
 بر جۆشی مهوله وی ده گریت :-

دلّه ی دلّ وه مه ی مه یل له یلن که یل
 مه حره م وه رازان خه لوه تخانه ی له یل
 په روانه ی مه زار نه و ناوات واسته م
 ته رجهمه ی حالات په شیبوی جه سته م
 عه رزکه ر وه له یلا وه سه ده خه مه وه
 چه م وه نه وه ، دلّ وه ته مه وه :

دیوانه گمت دیم بلیتسهش بهرز بی

بهرز بی بلیتسهش هر سات صلا تهرز بی

له بهرئوهی هۆنراوه کانی مری عهنبهر خاتوون لپاولین له فرمیسک و بهوه فای و سۆزو شهونخونی و خه و له هۆش خۆچوون و قورپیتوان له لایهك ، وه پیاوه کدانی جوانی و خۆشهویستی و له نامیز گرتنی روژانی جوانی له لایه کی ترهوه ، بۆیه له وتاریکی ترمدا ، بۆیه که مجار ، ئەم بابەتەم بە (۱۲) « دلدارای به شیوهن » ناوناوه ، چونکه ههردوو ته له که ناوازیکیان ئی هه گهسته .

وه نه بهن هر عهنبهر خاتوون ئیلهام و سروشی هۆنراوهی شیوهنی مهولهوی بوویت . ئهوه تانی چه پکی گۆلی شیوهنی داوه له سینگی و بهرۆکی شیعری کوردی . دیاردهی فره شیوهن کردنی مهولهوی ئهنجامی راستگۆیی و بهوه فای به له گهه هاوریگانیدا ، جگه له وهی که خودی شاعیر خاوهنی ههست و سۆزیکه خه مناکه و ناییت ئهوه فهرامۆش بکریت که له نیوان هۆنراوه شیوهنه کانییدا برۆچکهی موسولمانیکی ئه شعری ریباز وهک تاپۆ و به ئاسته جاروباریک جه مسهری مردن و ژیان به ناویتهی چاره نووسه وه ده بهستیتته وه هه میسه ئهوه دوویات ده کاته وه که مادامه کی ژیان سه فه ریکه و جلهوی هاتنی مرۆف به ده ست خۆی نه بوه ، گه ره که هه میسه تویشووی ئه و دنیای له پشتدا برۆ هه ول و ته قه للاو (کسب) ی بۆ بکا ، هه رچه نه مه سه له ی (کسب) وهک مه فه و میتکی قه لسه فی لای ئه بولحه سه نی ئه شعری و تاقمه که ی ته م و مژاوی و نادیاره ، به پیتچه وانهی موعتمزله وه که کسب لایان به ستراره ته وه به توانا و ئیراده ی خودی مرۆفه وه . له مه بدانی هۆنراوهی شیوه نیشدا گۆرانی بلیمهت له م چامه یه دا یان موته ئه سیره به مه وله وی به وه یان وهک (معارضه) ی چامه یه کی ئه و به کاری هیتاوه . مه وله وی شیوه نی کوریکه مه حموددی پاروهیسی هاوویتی ده کاو ده لیتت :-

بهر دهی سه بووریم دیریا ، رۆلهریۆ
 ریشهی جهرتکه کم بریا ، رۆلهریۆ
 وه ناکام هیجرت کردهم ، رۆلهریۆ
 داخان گشت وه خاک بهردهم ، رۆلهریۆ
 خانومان خاموش بی تو ، رۆلهریۆ
 نه طفلان مدهوش بی تو ، رۆلهریۆ
 تهلمیت سیاپوش بی تو ، رۆلهریۆ
 خاتونان بی هوش بی تو ، رۆلهریۆ
 پهی عه قیدهو دین موسولمانیت ، داد !
 پهی شپوهی شیرین نهوجوانیت ، داد !
 پهی نهو عه قلو فام هوشیاریت ، داد !
 پهی خوش نیگاری و خوش رهفتاریت ، داد !

گۆرانی نهریش ههر له سههر هه مان کیشی ده بر گهیی و وهك
 (معارضه) ی هۆنراوه که ی مهولهوی بو هیوای کوری لاواندوه تهوه ،
 با نه وهش له بیرنه کم که گۆران هیند بهم هۆنراوه یه ی موته نه سیره و
 ده فهرموتیت : « بهلام هیچ گومانم نی به له ههلبهسته ههلبهژارده کانی
 نهوه ، ههروهک له نمونه هه ره بهرزه کانی شیوه ن نامه یه له سههراکی
 نه ده بی کوردی یا » :-

(۱۳) سا بۆم برواته تیر بهو چاوانه
 رۆله مردنهو فرمیتسک بارانه

هیوا ، رۆله رۆ ! کۆر بهم ، رۆلهریۆ !
 نهو کولمه ناله نهرم و نۆله رۆ !
 نهو قۆزه زهرده ، نهو چاوانه رۆ !
 نهو نهغمه ی دایه و بابه جوانه رۆ !

تا دههمان له گۆ نه كهوئى وهك تۆ

هيوای دایه رۆ ، هيوای بابە رۆ !

شیخ سهلامی شاعیریش هەر له هۆنراوه یه کی شیوه ندا که بۆ
کۆره کهی وتوو ، موته ئه سسیره به مهوله وی به وه له سه ره همان کیشی
ده بر گهیی موسته زاده :-

(۱۴) جهرت هه ئه فرچی ، دل پر نه نالین

جهرتم بر اوه

چۆن تۆقره ئه گری سهر له سه ره سهرین

میشکم پز اوه

کولیل و شسینه ، ئیشم به تۆره

رۆله رۆ ، رۆله

دهسته ئه ژنۆ بووم ، بووم به کۆته وه

له م دهسته چۆله

دوو دیاردهی شاعیریتی به کی کهم وینه که له لای مهوله وی دیوم ،
لای هیچ شاعیریکی کورد نه مدیون و هه تا ئیستاش جیگای سه ره نجم و
هەر پیاواندا ده چمه وه و لێ بیان ورد ده بمه وه :

یه کهمین : ره خنه گره جیهانی به کان هەر له
(ئه لن تیت) هوه هه تا (ریتشارد) و (بیلینسکی) و (ستانلی
هایمن) و (نامری) . . هه تا له سه ره ئه وه هاوران که هۆنراوه ی
شاعیری زاناو فره رۆشن بیره و فه یله سووف مه شرب جیاوازه
له گه ل هۆنراوه ی شاعیری ئاساییدا به وه ی که به ره همی شاعیری
زانا هه میسه زاراوه ی زانیاری و لۆژیک و که لام و شه نارایی و واتای قوولی
ته جرید ئاسا ده گریته خۆی ، له سه ره حیسابی ناسکی خه یال و گه رمی
سۆزو هه لچوون و خویری و بۆه اتنی ئاسایی و خۆ ئه زیت نه دان ، واته لای
شاعیری زانا زۆر له خۆ کردنو ماندوو کردنی له ئه ندازه به ده ری هۆش و
بیر زاله به سه ره لایه نی خوړسکی (تطبع) و بچ گری و گۆلیدا وه ک هه ندی
به ره همی (أبو العلائی معری) و (ابو تمام) و (ئه لیۆت) و (شیلر) و
بابه ته په ند ئامیزه کانی سه عدی . ده مه وله وی له زانیاری سه رده مه کهیدا

زانو هۆشیاریکی بیهاتوای نهوتو بووه که نهک بهتهنیا حاجی کاک
نهحمهدی شیخ داوای نهوهی لیه کردوو نهسیحهتی بکات ، بهلکوو وهک
نوینهریک له کوردستانی نهمدیوهوه نیراووه بو شاری سنه بو چارهسه
کردنی ههندی کیشهی مهزههبی و نایینی و لهویش لهلایهن فههاد میرزای
قاجاری والی سنهوه ئاههنگی لهقهبی مهولهوی بو سازکراوه لهو
روانگهیهوه که نهمایش هاوتای (مونالا جلال الدینی رومی) ی ناسراو به
(مهولهوی) به . جگه لهمانهش ههرچی زانیاری کهلام و لوژیک و نههرهستوو
غهزالی و ئینوسیناو موختهزیلهو نهشعهری ههیه تهراوتینی تیا کردوو .
خۆ دهبوو نه زانیاری یانه هۆنراوهکانی قورس کهنو کهم تا بیشین تهمی
تجربیات لیل و زهین نامیزی بکات . ده لهگهل ئاهمانهشدا هۆنراوهکانی
نههم شاعیره هینه خوو بیهگری و گوو و نزیک له ههست و نهست و سوژی
مروفتهوهن که بوونهته ویرد بهسه زمانی گورانی بیژان و هۆره چیران و
خهلکانی ناسایی بهوه پهپهوی دل دینه ههژان و پرن له موسیقاو جووش و
خوروش و دینامیکهت و ههرگیز مروفیش ههست بهوه ناکات که
خاوهنی نهو هۆنراوانه هینه عالیمو لوژیک زانه ، خۆ که دینه سه
کتییی (الفضیله) کهی وادهزاین تهنیا سوارهی مهیدانی لوژیک و بیر
ههر خویهتی ، واته وهک (دوو ئاو له جامین ههریهک له رهنگی) که نههم
دیاردیه نهک بهلکهی وزهی شاعیریتی بهکی ئیجگار گورهیه بهتهنیا ،
بهلکوو بهلکهی سهقامگیربوونی دوو بههرهه جو دایهوه له
ههر دوو کیشیاندا ، واته مهیدانی (ویزدانی و بابتهتی) گهلین سههرکهوتوو
سههتهله (*) .

(*) مهولهوی عهقیدهی مهرضی بهوه فهضیلهو فهوائیحه کهی بو
ههلاچانو خویندهواره بالاکان داناوه ، نهمانی تریشی بو هۆزه کهی خوئی و
جهماوهری دهو روبروی ، ههرکهسه به زمانی خوئی لهگهلی دواوه .

دووهمین : زوربهی ره‌خنه‌گرانی مه‌ر هۆنراوه په‌یجۆری دۆزینه‌وه‌ی
 ه‌ی‌بازیکن که جۆره سه‌قامگیری و ئالووده‌بوونیک بدا به‌دهسته‌وه له‌نیوان
 کیشه‌عه‌رووزی‌به‌کان و بابه‌ته شیعره‌یه‌کاندا ، واته به‌ستنه‌وه‌یه‌کی
 ه‌ارمۆنی نیوان مۆسیقاو ئاواز به‌جیهانی هه‌ست و سۆزو راچه‌نینه‌وه ،
 له‌ئه‌نجامی کۆششیکه‌ی زۆردا چه‌ند رایه‌کی وردیان له‌م بواره گرنگه‌دا
 به‌ده‌ست ه‌ینا . هه‌ر بۆنموونه وه‌ک گونجانی بابه‌تی خه‌م و په‌ژاره‌و شیوه‌ن
 له‌گه‌ل کیشه‌ فره‌ بر‌گه‌و درێژه‌کاندا وه‌ک کیشی (طویل - بسیط) وه
 ئالووده‌بوونی بابه‌تی هه‌ماسه‌و شه‌روشه‌ور له‌گه‌ل کیشی کورت و سه‌روای
 جوولآودا . . . یان بابه‌تی کاری هه‌روه‌زو هه‌لس و کهوت و سه‌روای
 سه‌روود له‌گه‌ل کیشه‌ زۆر کورته‌کاندا . . یان . . یان . . هه‌تد . له‌نیو
 شوعه‌رای کورددا هه‌مه‌جۆر کیشی خۆمالی و بیگانه‌به‌کاره‌ینراون ، به‌لام
 لای مه‌وله‌وی دیارده‌که به‌جۆریکی تر کهوتۆته‌وه . مه‌وله‌وی ، به‌په‌چه‌وانه‌ی
 هه‌ر هه‌موو شوعه‌رای کورد ، بۆ بابه‌ته‌کانی دلداری و شیوه‌ن و وه‌سفا
 سه‌روشت و پیاه‌لدان و . . یه‌ک جۆر کیشی خۆمالی ره‌سه‌نی به‌کاره‌یناوه
 که ئه‌ویش کیشی ده‌ بر‌گه‌یی پشتاوپست به‌کاره‌اتووی ئاین نامتزی کۆنی
 نه‌ته‌وه‌ییمانه . لای مه‌وله‌وی ئه‌م کیشه‌ ه‌ینده هونه‌رمه‌ندانه‌و خور
 به‌کاره‌اتوو وه‌ک شه‌تاوی زه‌لم و سه‌روان خۆی به‌ تاشی و شه‌دا ده‌دا
 ه‌الآوی دلی مه‌وله‌وی ده‌کاته سه‌ره‌پۆشی ده‌ماوه‌ندو شاهۆ ، به‌په‌چه‌وانه‌ی
 رای ره‌خنه‌گره‌کان ته‌نانه‌ت بۆ زانیاری عه‌قایدیش هه‌ر کیشی ده‌ بر‌گه‌یی
 به‌کاره‌یناوه . با ئه‌وه‌ش له‌یادنه‌که‌م که ئه‌و ۲۰۳۱ به‌یته شیعره‌ی که کتیبی
 (الفضيله) ی گرتووته‌خۆ له‌سه‌ر کیشی عه‌ره‌بی (الرجز) دانراوه که
 بریتی‌یه له‌ شه‌ش جار (مستفعلن) . ئه‌م کیشه‌ هه‌ره کۆنه زۆرتر بۆ
 بابه‌تی هه‌راو هه‌ماسه‌ت و شه‌ره‌ده‌نوکی پێش هه‌ره به‌یه‌کادان و سه‌انه
 ناسکه‌کانی گه‌رم‌بوونیه‌تی ، به‌لام لای مه‌وله‌وی به‌په‌چه‌وانه‌ی هه‌موو دابو

نهریتیکی شیگردانانی عه‌رب ، بابهنی بیروای قول و فهلسه‌فه نامیزی
گرتووه‌ته‌خۆ . دیاره‌ئهمه‌ش داهیتانه‌و (۱۶) ئه‌ره‌ستۆش له‌م بواره‌دا ده‌کیت:
لادان و تاکمه‌ندیتی و سه‌رپیچی له‌ریبازی خه‌لک به‌باری داهیتاندا خۆی
له‌خۆیدا له‌زه‌ت و خۆشی‌یه‌کی هونه‌ری‌یه .

وه‌ک وتم مه‌وله‌وی هه‌موو بابه‌ته‌کانی له‌سه‌ر یه‌ک کیش دارشتووه .
له‌بارته‌قای ئهمه‌شدا گرنگی به‌ئی‌قاع و مۆسیقای ناوه‌وه‌داوه‌و وه‌ک
وه‌سته‌تایه‌کی لێ‌هاتوو کارامه‌ده‌نگانه‌وه‌ی وشه‌و ده‌سته‌واژه‌کانی
به‌سته‌تۆه‌وه‌به‌واتاو مه‌به‌سته‌کانه‌وه . بۆ سه‌لماندنی راکه‌م په‌نا بۆ چه‌ند
هۆنراوه‌یه‌کی ده‌بهم . سه‌یری وه‌سفی ئه‌م ره‌شه‌به‌له‌که‌که‌ن . که‌نه‌خشی
ده‌نگ و ره‌نگ و بۆن و هه‌ست و نه‌ستی کیشاوه‌به‌م وشه‌ساکارانه :

شه‌قه‌و ته‌قه‌ی گه‌رم ، چه‌پله‌و چه‌پله‌ی نه‌رم

چریکه‌ی وه‌نار ، تریکه‌ی وه‌شه‌رم

سه‌مای ده‌سه‌مالان ، ره‌مای نه‌وه‌هالان

نه‌مای مه‌هالان ، نه‌مای وه‌ش خالان

شاخه‌ی شریخه‌ی خشل نیجه‌ره‌نگ

فره‌ی فۆته‌ی شوور ، یازنۆی گۆله‌نگ چه‌نگ

وه‌لیمۆی ئالای کالای بالای شه‌نگ

قرچه‌و چۆقه‌ی جه‌رگه‌دل وه‌خه‌مان ته‌نگ

تیروانینیکی وردی ره‌خه‌نگه‌گرانه‌ده‌مانگه‌یه‌نیته‌ئهو ئه‌نجامه‌ی که‌سه
مه‌وله‌وی بۆ هه‌ر واتاو ناویک وشه‌یه‌کی به‌کاره‌یتاوه‌که‌په‌ر په‌ر له‌یووی
مۆسیقاو فۆنه‌تیکه‌وه‌هاوجۆرنو له‌یه‌کدا تهاوه‌ن . سه‌یرکه‌(وه‌لیمۆی
ئالای کالای بالای شه‌نگ) وشه‌کان خۆیان له‌خۆیاندا به‌رزی به‌ژنو بالا
ده‌نوینن ، یان (شاخه‌ی شریخه‌ی خشلی نیجه‌ره‌نگ) بێ ئه‌وه‌ی ئهو
بلی تۆ گۆیت له‌خشه‌و به‌یه‌کادانی پلپله‌و گۆبه‌رۆک و گواره‌و خودی

ناوه‌کان (اسماء) کرداره‌کانیان - و دك فۆنه‌تيك - تياره‌نگ ده‌داته‌وه .
مه‌وله‌وی هه‌ر له‌و فۆنه‌تيك‌سازی‌یه‌دا په‌نای بر‌دووه‌ته به‌ر قافی‌ه‌ی
ناوه‌وه . سه‌رنج‌بدن :

سه‌مای ده‌سمالان ، ره‌مای نه‌وهالان

یان :

ونه‌وشه بو‌ی ، گۆل خو‌نچه جو‌ی
به‌هانه جو‌ی ، که عبه‌سا جو‌ی

یان :

جه‌مین قه‌مه‌ری ، شیرین دل‌به‌ری
مشکینه خالی ، یوسف جه‌مالی

له‌م جو‌شو و خرۆ‌شو قافی‌ه‌سازی‌یه‌ی ناوه‌وه‌دا مه‌لای جزیریم به‌بیردا
هات که ئه‌ویش هه‌ر له‌سه‌ر هه‌مان ریباز هه‌ندی هۆنراوه‌ی وتوو که ئه‌م
هۆنراوه‌یه‌ی له‌سه‌ر کیشی (رجز) ی زیاد کراوه واته‌ چوار جار
(مستفعلن) :

من دی سه‌حه‌ر ، شاه‌ی مه‌جه‌ر ، له‌بسی دبه‌ر ، مه‌خوور بوو
ئهو دیم زه‌ره‌ی سوور موشته‌ری ، یاره‌ب په‌ری یا خوور بوو
جو‌ری وه‌سه ، شیرین مه‌شه ، کاکۆل ره‌شه ، خال جه‌به‌شه
خالین دقه‌ر ، میسکی ته‌ته‌ر ، نازک به‌شه‌ر ، کافوور بوو
نازک له‌تییف ، گه‌ردن خه‌فییف ، له‌بسی شه‌ریف ، کپه‌مه‌وه قه‌دیف
من دی به‌ وه‌خت ، ئهو نیک به‌خت ، ئیرۆ له‌ ته‌خت ، فه‌غفوور بوو
یان :

وه‌هه‌رن ، سه‌هوزهن ، ئاوه‌ن ، سه‌رگاوه‌ن

هه‌زه‌ی وه‌ه‌راوه‌ن ، شاخه‌ی شه‌تاوه‌ن

سەنگەن ، کۆسارەن ، سەرکۆوەن ، ھەردەن

خەمەن ، مەینەتەن ، زوخواوەن ، دەردەن

کەواتە گۆران ناھەتی نەبوە کە لە چلەیی پیرەمێردا نووسیویەتی: (۱۷)
مامۆستا پیرەمێرد قەلەم بەدەستی سەیم پیری گەورەیی ئەدەب و
تەسەووف مەولەوی بوو . مەولەوی ئەو شاعیرە بەرزو نەمرەییە کە ھەموو
پیتیکی دیوانەکەیی کچە کوردیکی شوخ و نازدارە بە بەرگ و پۆیلانەیی
خۆمالی تەواو ھەو ، بەلام بە شێوەیەکی کەلاکەوتووی با و ن کردووی
زمانەکەمان شێوەی گۆرانی ، کە زمانی میری بوو لە قەلەمڕەوی ئەردەلانا ،
لە کاتی شکۆیا ، کە جار بوو سێ کوچکەیی ناوەندی کەرکوک - ھەمەدان
و ھەرماشان ھەمووی بگریتمو . بەلام لە ئەدەبی بەرزا ، لە شیعری
راستەقینەدا بەراستی زۆر بە پێشیای ناوی خۆت نا گیانی مەولەوی .
تاویک تۆ نەگەریتەو ھەو بۆ سەدەو جیگای ژیانی خواوەن گیان] واتە :
مەولەوی] ، شوینی بالا جوانە بچوو کە کەیی ئەکەوتی کە لەژێر خەرقەییەکی
سەوزی ئاودامانا بوو ، بەکەتەک لە سێروانی ئەرخەوان سوور ئەپەریتەو ،
بە لووتکەیی شاخی (بەمۆ) دا ھەتەگەرایی ، لە کۆی ئاتەشگا (کەل) ت
ئەکوشت ، بەسەر بەستەتەکی گۆمی زریبازا ئەچووی بۆ بانە ، لە کویستانە
ساردەکانی سنەو ھەسەناوا بە فراوت ئەخواردو ھەو ، لە گەرمیانی
شیروانەو شاگەل لەگەل چاوپرەشەکانی جاف دەوارنشینیت ئەکرد ،
تاویکیش ئەو] واتە : مەولەوی] خۆی ئەھات بە میوانی گیان
[واتە : پیرەمێرد] بۆ سەردەم مەلبەندی تۆ ، بە جلی شارستانی یەو
سواری ئۆتۆمۆبیلی قەمەرە ئەبوو ، سەیران و گەشتی ناو قۆپی و سەرچنارو
پیرەمەگرون ، راوھەماسی چەمەکانی زێ و تانجەرۆی ئەکرد ، لەباتی
دەفو دەرویشو نەچی گۆیی لە قەتاری رەشۆل و ئاوازی کەمان و عوود
ئەگرت] . مەولەوی ھێند وزەیی ھۆنیشمویی خوێو بین گرتوو بەتەوژم

بووه هه‌رگیز دانه‌ماوه بۆ وشه‌و ده‌سته‌واره‌و نه‌به‌ر پارسه‌نگی کیشی
 زمان و ریزمانی له قالب نه‌داوه . نه‌نیو شوعه‌رای کوردا نه‌مدیوه شاعیری
 له‌کاتی دانانی هۆنراوه‌دا ناسایی بیت به‌لایه‌وه که بلێ : ئە‌ی هاوار ! باره
 ده‌روونی‌یه‌که‌م هینده‌ ناچۆ‌رو شی‌واوه قافیهم لێ تیکچ‌وووه ئیترچ‌ۆنی
 بۆ هاتبی ئاوا نووسیبیتی و له‌و رییازه‌ی جوت قافی‌ه‌ی (مصرع)ه
 لای‌داپی . ئا‌ئهم دیارده‌یه‌ ئه‌وه ده‌سه‌لینێ که لای مه‌وله‌وی هه‌میشه‌ نه‌ک
 خورپه‌و سۆ‌زو و پۆ‌دان سنووری بۆ کیش و قافی‌ه‌و باره هونه‌ری‌به‌کان
 داناوه به‌ته‌نیا ، به‌لکوو زۆ‌ر له‌خۆ‌کردن و ته‌م‌ومژو خۆ ئه‌زیت‌دان له
 فه‌ره‌نگی ئه‌م شاعیره‌دا هه‌ست پێ ناکریت ئه‌گینا چۆ‌ن چۆ‌نی کابرا قافی‌ه‌ی
 لێ تیکچ‌ۆنی و که‌چی هه‌ر له‌سه‌ر بای به‌ره‌ی خۆی سۆ‌زو خورپه‌ی دلی خۆی
 به‌بادا بدات . دیاره ئه‌مه به‌لگه‌ی جۆ‌ش و خۆ‌شی سۆ‌زو هه‌لچ‌وونه‌که‌به‌تی‌و
 وه‌ک خۆ‌شی له هۆنراوه‌که‌دا ده‌ری‌خستوووه و تووبه‌تی : سه‌رزه‌نشتم
 مه‌که‌ن ئه‌گه‌ر ئاخ‌ری واته قافی‌ه‌ی شیع‌ره‌کانم شی‌وا‌بن ، چون‌که که
 شو‌عوور په‌ریشان بوو شیع‌ریش په‌ریشان ئه‌بێ . ئه‌مه‌ش به‌شیکه‌ له‌م
 تاقیکردنه‌وه سه‌رامه‌ده که من وای بۆ ده‌چم له شیوه‌نی کوره‌که‌یدا و تیبیتی :

به‌رزان هیلال تار وه‌روان قه‌رار دا

غو‌رپه‌ی شار شۆ‌ر دلان دیار دا

سه‌وزه وستهن فه‌رش ئه‌و چه‌مه‌ن ده‌س ده‌س

گۆ‌لان جام وه‌ ده‌س ، بو‌لبولان سه‌رمه‌س

مه‌نعم مه‌که‌ردی گ‌ران‌ن ده‌ردم

ئه‌ر شیبویا بۆ قافی‌ه‌ی فه‌ردم

فه‌ریاد جه‌ شۆ‌ره‌ی ئه‌رز چاره‌ی من

هه‌ر سه‌وزه‌ی مراد من نادیاره‌ن

داد جه‌ هه‌وای شووم به‌دستاره‌ی من

هه‌ر نه‌وگۆ‌لاله‌ی من نه‌ پیتواره‌ن

وهك دهر كهوت دوو بهينه كهى دواى قافيه كهى تيكچووه و شتوهى
چوارينى گرتووه ته خو .

حزده كهم هر لهرير دهوارى شاعريتى مهوله ويدا هه سوونى چند
رابه كى تر داکوتم :

به كه مين : هه ندئ تيبينى ساده له ووح واده گه يئين كه گوايه نه گهر
مهوله وى نه چوايه ته سهر ريبازى سؤفى گهرى نه نه بوو بهو شاعيره پايه
به رزه . له وه لامدا ده ليم : مهوله وى پيش نه ودى سؤفى و خواناس
بوويت شاعريكى چاك بووه . باشترين به لگه شم نهو هؤنراوه به سؤزو
به پرستانه يه كه له سهرده مى لاويدا وتوونى ، به تايهت بو شيخ عه زيزى
جانموره بى كه هاوړيى گيانى به گيانى بووه . بيگومان نه مه نهوه
رهد ناكاته وه كه چوونه سهر ريبازى نه قشبه ندى گورو تين و جوولانتيكى
گهره ي به خشى به مهوله وى و په نجره ي جوړه تيشكيك و دنيايه كى
نوئ له ناسؤى شيعره كانيا دهر كه وئن به تايهت ي نهو هؤنراوانه ي كه
پيشكش شيخانى به وه فاو هاوړيى و دلسؤزى نه قشبه ندى كردوون ،
به لام نه وه ي كه تا ئستا جئى سهرنجمه و لئى وردده بمه وهو دمه وئت نه
وتاريكى تايهت دا وه لامى بده مه وه نهو پرسياره يه كه : ئايا ريبازى
نه شعريتى مهوله وى رايكشاوه ته نئو جيهانى ته سه وه وه ، يان
به پيچه وانوه ؟ ئايا به هردوو لايه نه كه (واته : ته سه و فو نه شعري)
توانيو يانه دله راو كئو پرسياره كانى ناوه وه ي مهوله وى - نه گهر به
ناچارش بيت - وه لام بده نه وه . ناييت لهم بؤنه و ناقاره دا مه محمود
پاشاى جافو نه حمه د پاشاو عه بدو للا پاشاى بابان له يادبگه ين به تايهت
مه محمود پاشاى جاف كه ده وريكى ديارو دلسؤزانه ي بينيوه له
خوشه و بستى و وه فاو ريزى بن هاوتا به رامبه ر به مهوله وى . دياره
مهوله وى يش لهم ناقاره دا به چند هؤنراويه كى نهوازه ي سهرتؤپ

مهحمود پاشای به نهمری هیشتووه تهوه . له میژووی نهدهبی کوردیدا
 مهولهوی و پیره میردو که شکۆله که نهوازه کهو شیخ رهزای تاله بانوی و
 مهلا عبدالرحمانی گه وردهی پینجوبینی و مهلا فهتاحتی جهباری مهحمود
 پاشایان له ناستیکی پر شکۆو ریزه وه داناوه . به لای منه وه همرگیز
 سامان و پایه و پلهو دهوله تمه نندی و بهری بهری کهس به نهمر ناکه و
 همرگیز ناشبنه تهناهت سووریککی گچکهی به تهوژمی میژوو ، ناوی
 سهدان ملیۆنهرو لۆردو خاوهن پایه و سامان و کۆشک و ده بده بهو گهنجینهی
 قه بهو زه به لاج له ولاتی ئینگلستان تهناهت هه موو جیهانیش کویر
 بوه وهو پر ده می بووه له خۆل و کهس هه زمانی خۆشی پی یانه وه هیلک
 ناکات و هه ناشیانا سۆ چونکه هه بۆ خۆیان ژباون ، به لام شاعیریککی
 چاو کویر و لات و بلیمه تی وهک جۆن ملتۆن هه موو نه تهوه کان ده بناسن و
 میژوو له دلّه گه وره کهیدا ده یلاوینتی نهک به ته نیا له بهر به ره هه
 به پرشته کانی ، به لکو له بهر نه وهی که به گۆچانیکه وه چوه ریزی
 پیشه وهی تیکۆشه رانی گه له کهی بۆ بهرگری له ولات . که واته نه وهی
 که مهردوم به نهمری ده هیلتیه وه ته نیا خزمه تی مروّف و خاكو نه ته وه به .
 دیاره مهحمود پاشاش - به پتوانه ی سهرده می خۆی ! - یه کچی بووه له و
 سیبهر و دالدو شارستانیانه ی که هۆنراوه کانی مهولهوی و گهلئ
 شاعیری تریش ستاریان تیا گرتوه و گه شاونه ته وه . با نه وهش نه بویرم
 که نه و په یوه ندی به گه وره و فرد لایه نه می مهولهوی له گهل زاناو شوعه راو
 پیاوه ناسراوه کانی کوردستانی نهو سهرده مه ده وری هه بوه له وه رگرتن و
 به خشین و فراوان کردن و به هیز کردنی شاعیریه تی مهولهوی چونکه نه و
 په یوه ندی به وهک دیارده یه کی کۆمه لایه تی ده بیته هۆی گۆرینی هه لۆیستو
 وزه و توانای مروّف به باری باشه دآ نه گه ر له گهل خه لکانی زاناو هوشیاردا
 بیته . وه هاوریکانی مهولهوی بریتی بوون له مانه : شاعیری وهک نه جمه د

به گمی کوماسی و شیخ عهبدوللای داخی و مهحرووم و بولبول ، ههروهها
 پیاوانی نایینی و کومه لایه تی و شیخانی نه قشبهندی و هک شیخ
 سراج الدین و شیخ عبدالرحمن ابوالوفا و بهاء الدین و ضیاء الدین و حاجی
 کاک نهحمه دی شیخ و شیخ عبدالرحمانی خالصی تاله بانوی و زانای و هک
 محمد صالحی فخر العلماء و پیاوانی بهدهسه لاتی و هک احمد پاشا و عبدالله
 پاشای بابان و محمود پاشا و همه پاشای جاف و محمودی یاروهیسو
 رهزا قولی خان و غولام شاخانی کوری خوسره و خانی نهرده لاتی والی
 سنه و گه لیککی که . با نه و هیش له یاد نه کریت که سه فهرو هاتوچوکانی
 مهولهوی بو کویستان و گهرمیان و ده وارنشینی و زه هاوو پاوه و بیاره و
 کهرکوک و بانو سنه و هه له بجه و سلیمانی و بهغدا کهم تا بیسیخ هه
 دهوریان بینوه له کهش کردنی ناسوی شاعیریتی مهوله ویدا به تایه تی له
 بواری و هسغدا .

دوهمین : و هک دیاردهیه کی ههست پیح کراوی دیوانی مهولهوی ده بینین
 گه لپ جار به یته شیعریک به ته نیا یان دوان و اتاکه ته و او ناکه نو دادی
 خه بآلی مهولهوی نادهن نه گهر پیکه وه نه بن . نه م دباردهیه به بوچوونی
 من نه نجامی نه م سی هۆ هونهری به یه :

۱ - کورتی کیشه که که ده بر گه بی خو مالی به .

ب - قوولی خه بآلی شاعیر و په نابردنه بهر لیکچواندنی لیکدراو
 (التثبیه التمثیلی) و خوازهی لیکزاو (تناسل الاستعارات) که نه مانه
 وینهی شیعری فره مه و داو کوکردنه وهی توخمه دژه کان فره اهم دین .

ج - به پیچه وانهی قوتابخانهی شیعری کلاسیک ، له هۆنراوهی
 رۆمانتیکدا به کیتی بهیت ههست پین ناکریت . ئیمه بهدوای وینه
 و اتادا ده گهرتین .

سپهه‌مین : مه‌وله‌وی به‌و دیوانه شیعره‌ی هه‌ولتیک‌ی به‌پرشتی داوه .
 بۆ تیکه‌ل کردنی له‌هه‌جی گۆرانی و سۆرانی چونکه ئه‌گه‌ر به‌راورد بکه‌ین
 له‌نیوان زمانی شیعری مه‌وله‌وی و خانای قوبادیدا ده‌گه‌ینه ئه‌و نه‌جامه‌ی
 که زمانی مه‌وله‌وی هه‌ورامی به‌کی یوو نکراره‌ی تیکه‌له له‌گه‌ل له‌هه‌جی
 سلیمانیدا چونکه گه‌لج جار به‌ته‌نیا ناوی شته‌کان هه‌ورامین و کردارو
 ئاوه‌ل کردارو ره‌گه‌کانیان سه‌ر به له‌هه‌جی سلیمانین ، یان به‌پینچه‌وانه‌وه ،
 واته شیوه‌ی دارشتنی دیوانی مه‌وله‌وی زاراوه‌ی پالفتسه‌و بیکه‌ردی
 هه‌ورامی نی‌به‌و تیکه‌له . که‌واته مه‌وله‌وی به‌که‌م شاعیره که هه‌ولت‌داوه
 بۆ به‌گرتنی ئه‌م دوو له‌هه‌جیه‌ گۆرانی و سۆرانی ، به‌لام به شیوه‌به‌کی
 هه‌رچۆن هه‌بج له‌پیشدا بریار بۆ نه‌دراو .

چواره‌مین : مه‌وله‌وی به‌که‌مین شاعیری کورده که توانی کیشی ده
 برگه‌یی خۆمالی له مه‌ودای گۆرانی و هه‌لپه‌رکی و قه‌تارو سیاچه‌مانه‌وه
 بگۆزیته‌وه بۆ زمانی عه‌قیده و که‌لام و لۆژیک . جگه له‌وه‌ش به‌هره‌ خورو
 ده‌سته‌لاته ره‌هاکه‌ی هه‌مان کیشی ده‌برگه‌یی و که‌ پتر زمانی ئاوازو
 هه‌لپه‌رکی ره‌شه‌خه‌لکی ناوچه‌که‌ بوو - دوا‌ی خاناو بیسارانی -
 بگه‌ییته‌ چله‌پۆبه‌ی هۆنراوه‌به‌کی سه‌رکه‌وتووئ ئه‌وتۆ که لیپاویلپ
 بیت له توخمه هونه‌ری به‌کانی وه‌ک سۆزو خه‌یالو بیرو ئیقاع و تابلۆ
 هونه‌ری و میعماروه .

پینجه‌مین : وه‌ک میژوونووسه‌ جیهانی به‌کان ده‌لین سه‌رقافله‌و
 گه‌شه پتده‌ری ئه‌ده‌بی رۆمانسی له‌ فه‌ره‌نسا‌دا هۆگۆی به‌هره‌مه‌ند بوو
 (۱۸۰۲ - ۱۸۸۵) . ده ئه‌م میژووه تارا‌ده‌یه‌ک به‌رامبه‌ره له‌گه‌ل میژووی
 له‌دایک‌بوون و مردنی مه‌وله‌وی (۱۸۰۶ - ۱۸۸۲) واته له‌دایک‌بوونی
 ئه‌ده‌بی رۆمانسی له‌ فه‌ره‌نسا‌و کوردستاندا له‌ به‌ک کاتدا له‌سه‌ر ده‌ستی.

هۆڭگو مەولەویدا ھاتە كایەوہ ، كەواتە مەولەوی داھینەر و گەشە پێدەری
 ھۆنراوہی رۆمانسی كوردی یە . با ئەوہش لەیادنەكەم كە مەولەوی لە
 یواری ھۆنراوہی رۆمانسیدا پیش دوو كەلە شاعیری رۆمانسی ئینگلیز و
 تەنانت جیھانیش كەوتووہ واتە ئۆسكار وایتلەد (۱۸۵۴ - ۱۹۰۰) و
 بیس (۱۸۶۵ - ۱۹۳۹) . كەواتە لە نووسینەوہی میژوووی ئەدەبی
 بەراوردی جیھانیدا قوتابخانەیی ھۆنراوہی رۆمانسی كوردی - وەك
 تەمەنی لەدايك بوون - گەرەكە بخەیتە پال ھۆنراوہی رۆمانسی
 فەرەنسی یەوہ .

بەراوتزەكان :

- ۱ - یادی مەردان - بەرگی دووہم ، ۱۹۸۲ ، مەلا عبدالکریمی مدرس .
- ۲ - مەولەوی - گۆرینی پیرەمێرد ، ل ۱۱۹ . بەغداد .
- ۳ - مبادئ النقد الادبی ، رتشارد . ص ۳۰۹ .
- ۴ - میژوووی ئەدەبی كوردی - علاءالدین سجادی ۱۹۵۲ ، ل ۲۵۵ .
- ۵ - دیوانی مەولەوی ، مەلا عبدالکریمی مدرس ، ل ۴۵۶ .
- ۶ - دیوانی مەولەوی ، مەلا عبدالکریمی مدرس ، ل ۴۲۰ .
- ۷ - رۆشنگیری نوێ ، ژمارە ۶۴ ، ۱۹۷۵ ، ل ۶۴ .
- ۸ - دیوانی مەولەوی ، ل ۴۱۱ .
- ۹ - بەیان ، ژمارە ۳۳ ، ۱۹۷۶ ، انور قادر محمد ، ل ۳ .
- ۱۰ - مەولەوی - ۱ . ب . ھەوری ، ۱۹۷۳ ، چاپخانەیی كاكەیی فەلاح .
- ۱۱ - میژوووی ئەدەبی كوردی ، علاءالدین سجادی ، ل ۲۶۷ .
- ۱۲ - گۆفاری كاروان .
- ۱۳ - دیوانی گۆران .

۱۴- دیوانی سه‌لام ، ل ۱۹۱

۱۵- پروانه :

۱ - مفهوم الشعر . د. جابر احمد عصفور ۱۹۸۲ .

۲ - منهاج البلغاء و سراج الادباء ، تحقیق محمد الحبيب ابن الخوجه . حازم القرطاجی . دار الكتب الشریه . تونس . ۱۹۶۶ .

۱۶- تلخیص کتاب ارسطوطالیس فی الشعر - تحقیق عبدالرحمن بدوی القاهره ۱۹۵۴ .

۱۷- یادى پیره میرد - لمژیّر چاودیری علاءالدین سجادی له چاپ دراوه ، ۱۹۵۱ .

هروه‌ها پروانه :

۱ - مهوله‌وی و سروشت . باب‌علی شیخ عمر .

ب - عه‌قیده‌ی مهوله‌وی . ناماده‌کردنی محمد علی قهره‌داغی . ۱۹۷۷ .

۱۸- الرومانتیکیه - محمد غنیمی هلال .

۱۹- شیخ ره‌زای تالّه‌بانی - دیوان - .

۲۰- دراسات و نماذج فی مذاهب الشعر و نقده - د. محمد غنیمی هلال .

مهولهوی :

بهره‌می و ، شتیك دهرباره‌ی سروشت

دوکتور عیزه‌دین مسته‌فا ره‌سوول

پروفیسور

کولتچی ئه‌ده‌بیات - زانکوی سه‌لاحه‌دین

سهره‌تایه‌ك :

که ده‌ستگای پۆشنبیری و بلاوکردنه‌وه‌ی کوردی زه‌نگی یادکردنه‌وه‌ی مه‌وله‌وی لیداو منیش به‌سه‌رکرامه‌وه ، پیش هه‌موو سه‌رچاوه‌یه‌ك کۆمه‌له‌یه‌ش نووسیتکی بچ‌نازی خۆم بیرکه‌رته‌وه که پاش دۆزینه‌وه‌یان میژووی ۱۹۶۹/۹/۲۰ تا ۱۹۶۹/۱۱/۲۱ یان تیدا دیاربوو . ئه‌وانه ده وتار بوون له‌سه‌ر میژووی ئه‌ده‌بی کوردی و له‌پشت میکروفۆنی رادیۆی کوردی به‌غداوه خۆیندرابوونه‌وه . ئه‌و وتارانه دهرباره‌ی «مه‌وله‌وی و سروشت» و به‌راوردتیک بوون له‌گه‌ل «خانی و سروشت» دا . دیاره ئه‌مه بوو به‌ بناغه‌ی ئه‌م لیدوانه تازه‌یه‌ی مه‌وله‌وی . به‌شکم سه‌ره‌تاش بیت بو لیدوانی شاعیرانی‌تر که نزیکه‌ی بیست ساله له‌و رادیۆیه‌دا باسیان ده‌که‌م و به‌داخه‌وه هه‌ندئێ باسیانم وه‌ك وتبوومن به‌ تۆمارکراوی و بلاوکراوه‌یی به‌ ناوی که‌سیکی تره‌وه‌ی ، که ئیتر مافی داواکردنیانم نه‌ما . چونکه ئه‌وه‌ی من و تراوو ئه‌ویتر نووسراوه . وادیاره ئه‌م وتارانه هه‌ر ده نه‌بوون ، هه‌ندیکیان ونبوون . به‌ هه‌موو حالیک بوون به‌ بناغه‌ی نووسینی ئه‌م باسه . که من له‌ باسه‌که‌م بووبومه‌وه هه‌ندئێ براده‌ر ئاگاداری چه‌ند

سه‌چاوه‌ی تریان کردم که له مه‌وله‌وی و سروشت دو‌واون . پیش همه‌واون
 پیره‌میرده که له زیندا له چوار فه‌سلی لای مه‌وله‌وی دو‌واوه . داخم ناچی
 که دهرفته‌ی بینینی همه‌واونم ده‌ست نه‌که‌وت . پاشان نامیلکه‌یه‌کی
 به‌نرخ‌ی بابا عه‌لیسی شیخ عومهری قهره‌داغی بوو به‌ناوی « مه‌وله‌ی و
 سروشت » ه‌وه (۱) ، وام‌نه‌زانی ئه‌م نامیلکه‌یه‌وام لیده‌کات هیتیک به‌سه‌ر
 زوربه‌ی نووسینه‌که‌مدا بینم ، به‌لام له‌گه‌ل نر‌خ و بایه‌خی ئه‌و نامیلکه‌یه‌و
 وردی و زیره‌کیی نووسره‌که‌یدا وادیاره له دوو کونجی جیا‌وازه‌وه سه‌بری
 یاسه‌که‌مان کردی ، با له‌گه‌ل یه‌کتریشدا نا‌کۆک نه‌بین . به‌لای ، لیره‌شدا
 په‌نجه بو ئه‌وه در‌یژ‌کراوه که مه‌وله‌وی هه‌ر له به‌هار نه‌دو‌واوه له چوار
 وه‌رزی سال دو‌واوه ، به‌لام هه‌ر ئه‌ره نی‌یه ، به‌لکو له‌ولایه‌نه‌وه که به
 قوولی چووه‌ته ناو فه‌لسه‌فه‌ی مه‌وله‌وی و به‌کگرتنی مرۆڤ و سروشت
 لای مه‌وله‌وی سوودتکی گه‌وره‌ی پین‌به‌خشیم که به‌داخه‌وه له کاتی خۆیدا
 نامیلکه‌که‌م له به‌رده‌ستدا نه‌بوو له‌به‌رئه‌وه به‌ناچاری له په‌راویژدا
 ئیشارده‌ت بو ئه‌و مه‌به‌سه‌ده‌که‌م . هه‌روه‌ها نووسه‌ری به‌ریژ برامان
 مه‌حمود ئه‌حمده‌ محمد ئه‌و چهنه‌د دیره‌ به‌نرخ‌ه‌ی بی‌وه‌بی شاعیر - شیخ
 ئه‌مین شیخ عه‌لانه‌دینی بیاره‌ی هیتامه‌وه یاد که له کتیبی ته‌سه‌وف
 چی‌یه (۲) (به‌غدا - ۱۹۸۵) دا ده‌باره‌ی مه‌وله‌وی و سروشت نووسیه‌وه .
 لیره‌دا باسی ته‌سه‌وف به‌گشتی و هه‌موو به‌ره‌می مه‌وله‌ویش نا‌که‌م تاله
 پایه‌ی ئه‌و کتیبه‌ به‌نرخه‌ بدویم بو هه‌موو کتیب‌خانه‌ی کوردی و باسی
 ته‌سه‌وف . به‌لام هه‌ر ئه‌و چهنه‌د دیره‌ش که له مه‌وله‌وی و سروشت
 ده‌دوئ نر‌خیکی گه‌وره‌ی هه‌یه‌و شایه‌تی‌یه‌کی گه‌وره‌ی شایه‌تیک‌ی راست‌گۆ
 دلسۆزه بو مه‌وله‌وی . ره‌نگه‌ ئه‌م وشانه‌ بو باسیکی سه‌ر به‌زانست
 که‌میک خوینگه‌رمی و سۆزی خو‌شه‌و‌یستی سۆفیان‌ه‌ی تیدا‌ین . به‌لام
 ئه‌وه‌ی نا‌گاداری جیهانی مه‌وله‌وی و هه‌موو سووچی مه‌سه‌له‌که‌ بێ ،

دهزانی قسه‌کان سه‌ر به ده‌ستنیشانکردنی زاستین . به‌لئی ، ئە‌گەر مه‌وله‌وی ئیستا بمایه‌و له‌ناو ئیتمه‌دا بوویه ، ده‌ستی ریزی بۆ نه‌وه‌ی شیخی سیراجه‌دین یاده‌گرت به‌سه‌ریدا بروا ، به‌تایبه‌تی که به‌که‌ره‌سه‌ی شاره‌زایی و دگسۆزی‌یه‌وه بپته‌ناو باسه‌که‌وه . به‌لام من لهم لایه‌نه‌وه نادویم ، به‌لکو لام‌وایه‌ شاعیر و روشنبیریکی که له‌ژیر سیبهری دارگوژی هه‌ورامانداو له‌باوه‌شی خانه‌قاکه‌ی شیخی سیراجه‌ددیندا په‌روه‌رده بووین ، که زوربه‌ی شیعی مه‌وله‌زی به‌عه‌شقی ئه‌وی و ئه‌و نووسراوه‌ له‌هه‌مووکه‌س زیاتر ده‌توانی شایه‌تی راستگویی و سه‌رکه‌وتوویی مه‌وله‌وی بیت له‌وه‌سفی سروشتی کوردستان و هه‌وراماندا . له‌به‌رئه‌وه به‌ریژه‌وه گوئی بۆ ئە‌م وشانه‌شل‌ده‌که‌ین که ده‌لئی :

« .. مه‌وله‌وی بۆخۆی دنیا‌ییکی فه‌قیرانه‌و گوندنشینانه‌و به‌لکو ده‌وارنشینانه‌شی هه‌یه ، مه‌وله‌وی ره‌گو ریشه‌ی تیک‌ئالاوه‌ له‌گه‌لی جوانی سروشتدا ، هه‌رچی هه‌وارگه‌ی جوانی ناوچه‌ی هه‌ورامان و تاوگۆزی و کوردستانی سۆرانه‌هه‌مووی دیوه . له‌ته‌کی خێله‌کاندا گه‌رمیان و کویستانی کردوه ، شاعیری سورشته‌و په‌روه‌ردی ده‌ستی (٢) سورشته ، سورشتی جوان و بێ‌وینه‌ی کوردستانی ره‌نگین » یا پاش‌ئه‌وه‌ی خۆی چه‌ند دێری جوان له‌وه‌سفی سروشتی کوردستانداو له‌هه‌مه‌ره‌نگی ئه‌و سورشته‌دا ده‌نوسین و لای‌وایه‌که‌سیک له‌باوه‌شی ئه‌و سورشته‌دا نه‌زیابین ناتوانین به‌باشی وه‌سفی بکات ، ئه‌وسا شایه‌تی بۆ مه‌وله‌وی ده‌دات و ده‌لئی :

« مه‌وله‌وی زۆر باش له‌هه‌مووی ئە‌م ژيانانه‌و سه‌دان‌جۆری ژيانی‌تر شاره‌زا بووه ، وه‌گیانی له‌گه‌لی سورشتی ولاته‌که‌یا هه‌لکشیلراوه‌و تیک‌هه‌لچووه ، له‌به‌ری‌ئه‌وه هه‌یج پارچه‌شیمیریکی نی‌یه‌ شوینه‌واریکی جوانی سورشتی تیا به‌دی‌نه‌که‌یت ... (٤) .. »

مهولهوی و سروشتی بهراوردیک

که باسی سروشتی کوردستان و دیمه نو چاونه ندازی جوانی ده کهن ، گه لیک شاعیرمان دیته بهرچاو ، رهنگه : « له مهیدانی بهه هارا شماره کهی کو » ای حاجی قادرو « وتم به بهختی خه و آوو » ه کهی زور رهنگین بن و به هاری بهکانی پرته و بهگی هه کاری و به کر به گی نه زپش جیتی خویان هه بیج . بهلام ههروه که له باسی روخساری شیعی کوردی و دووبهیتی و کیشی په نجهدا په نجه بو سی شاعیری گه و ره دریز نه کهن ، له مهیدانی سروشتیشدا نهو سی شاعیره به بالا به کی به رزه وه خویان نهوینن ، ههروه که سروشته کهی کوردستان و سروشتی خۆمالی روخساری شیعی به کارکردنه سهر یه که سهره تایه کی رهنگینی کو مه لئی ناوه روکو و روخساری تازه یان دانا بیج . نهو سی شاعیره ش مهولهوی و پیره میردو گوران .

که لیره دا باسی مهولهوی ده کهن ، ده بیج نهو هه شمان له بیر نه چیت ، که هه ره له خۆوه نی به ، به لکو نهو ره گو و چمکه قووله به که باس کرا وای کردوو پیره میردو گوران پیتش هه موو کهس باری سه رنجمان به لای گه شهی سروشتی کوردستان له شیعی مهولهویدا راپیکیشن و خۆشیان له نواندنی نهو سروشته دا به وشه ی گهش هه ره نهو ری به بگرن و له گه ل بیری نیشتمان په روه ریدا تیکه لئی بکه ن .

پیره میرد ، ههروه کو به ریوخی مهولهوی به کهی ناوچه ی باشووری ناگاداری گیانی مهولهوی کرد ، ههروه ها پیتش هه موو کهس په نجه ی بو وینه ی سروشتی له شیعی مهولهویدا راپیکشاو نه م مه به سه ی به ست به ههستی قوولی نیشتمان په روه ری به وه : « ئوخ بو به مهولهویم خۆش نهوئی و شیفته و شهیدای سۆزو ناله ی نهوم که په رده په رده شوینه شیرینه کانی خاکه که م و نیشتمان ه که می به فهدی فهدوه ، به فهدو

زبیتکی دل نه وهرده وه پئی نشان داوم و به سینمه خو شه ویستی نهوانی
چه سپاندو ته سینمه وه (۵) .

گومان له وه دانی به که گوران له شارهزا هه ره گه وه کانی شیعی
مهولهوی بوو . پیش نهوش که به لگه بوو نم مه به سه بهیننه وه ،
پیرمیرد شایه تی به که ممانه که له سه ره تای بهرگی دوهمی (روحی
مهولهوی) دا نه لئی :

« ... زوبانی هه ورامی و زوبانزه دهی (مهولهوی) نه مرۆ له م
خاکه دا که م کهس نه بزانی ، هه رچی خو م نه مزانیی به (که عبولئه جباری
گوردستان) (مهلا عبه دووللا) (۶) که وه که مهولهوی له دوواییدا چاوی
نابینا بووه و به شاعیری هیوای نه ده بیاتمان بینای هیوا (گوران)
سافگرده وه .. » (۷) .

ههروه که نووسیوبه :

« ... (گوران) ویستبووی غهزه لیتی هه لیزیری بیکا به عه ره بی ،
هه رچی ته ماشای کردبوو هه لیزارده بوو .. » (۸) .

هه ر نم شاره زایی بهی گوران له شیعی مهولهویدا به ره و
سروشته که ی نهوو هه ورامانه که ی نهوو کیتی ده په نجیه بی زور
به کارهاتووی لای نهوو فهردی نهوی بردو زور باش نووسیینی ..
« گه شتی هه ورامان (۹) » یش به ره وه هه لسه نگاندن و بهراوردی سروشت
لای خانی و مهولهوی برد له وتاریکدا (۱۰) .

به لای گوران هه خانی ته نیا له وه سفی دیارده تایه تی به کانی سروشتی
آگوردستاندا ناشکرانی به ووو نم وه سفهی سروشتیکی زورتر کلاسیکی و
گشتی کومه لی ئیسلامی هه به وه نه گه ل وه سفه کانی نیزامی و جامی و
فزوولیدا به که نه گرته وه که هه ریه که بیان له وولاتیکدا ژیاوه که سروشتی
تلهووتر جیا به (۱۱) .

هەرچی مهولهوی به نهوه سروشت لای نهو به بیرى
 گوران سروشتیکى کوردی ههیهو له ههموو دیره شیمریکیدا بهردیکی
 لووتکهی بهرزى کوردستان ، لوونکهی ناتهشگده گلۆر دهبیتهوه ،
 شهپۆلی تاڤگهی سهراچاوهی زهلم ، خۆی له کهفچهرینی وهک شیردا
 نهدا به بهرددا ، تهه سههۆلی سههگۆلی زریبار نهگریو لهگهله نامهی
 مهولهویدا بهرهو ئاسمان بهرزنهبیتهوه (۱۳) .

لیرهدا تاویک دهوهستم و دهلیم - له وتاریکیدا بهم چهشنه دهستم
 پین کردبوو :

« ... لهم ریرهوه دریرهدا لهگهله نووسیندا ، چهند جار تی بینی
 رووی تیکردووم ، که نهموستوو له کاتی خویدا وهلامی بدهمهوه ،
 بهلام که دهرهفت هاتبین نهو وهلامه چۆته تویی باسیکی تازهوه . نهو
 تی بینی یانه به دوو چهشنی جیاواز چهند دیریکیان گرتوه که دهربارهی
 مهولهوی نووسیووم . ههردووکیشیان لایهنی بهراوردی مهولهوی و
 خانى یان گرتبووه » (۱۳) .

لهویدا باس لهوه کراوه که دهرهفتی نهوه دهرهخسی ، که
 وهلامی نهو تی بینی یانه بدریتموه . وا ئیستا له مهولهوی نهو دوتین ،
 هیشتا دهرهفتی وهلامی تی بینی یهکیان نییه ، بهلام نهوتیریان تهواو
 دهربارهی « مهولهوی و سروشت » بوو ، دهربارهی پشت بهستن بهم
 بهراوردهی گوران بوو لهنیوان خانى و مهولهویدا له کتیبیکدا (۱۴) ،
 لهبهرنهوه ئیستا دهین وهلامی نهو تی بینی یه دهست پین بکهه .

بینگومان نهه رایهه گوران لای ههموو شارهزایانی شیعری خانى و
 مهولهوی پهسنده ، جا که دهنگیک بهرزبووهو پر بهدهنگ هاواری کرد ،
 چۆن مهولهوی له خانى باشتر نهین و لای وابوو نههه ترخی خانى
 کهم ده کاتمهوه (۱۵) ، دهین بلتین نهو رایه تهیا ههست دهرپینهو لهسهه

پیتوانه‌ی زانستی دانهمه‌زراوه ، چونکه له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که مه‌وله‌وی
شاعیریکی گه‌وره‌یه‌و به‌کیکه له رابهره‌کانی نه‌ده‌بیاتی کورد ، له‌گه‌ل
نه‌وه‌شدا جاری‌وا نه‌بێ شاعیریکی بێ ناو و ده‌نگ له مه‌به‌سیکدا پیش
همو شاعیران نه‌که‌و‌یت .

وه‌ک نه‌زانین خانی ، مه‌لاو زانابه‌کی گه‌وره بووه ، له به‌ره‌می
خانیدا دیمه‌نی زانایی خانی دیاره . له‌به‌ر نه‌وه نه‌بینین له زۆر شویندا
سوارچاکی مه‌یدانی زانست و کتیبه . باسی سروشته‌که‌شی له‌وه نه‌چیت
که نه‌نجامی خویندنه‌وه‌و زاده‌ی کتیب زیاتر بیت ، وه‌ک له هه‌ستی
راسته‌قینه به سروشتی ولات . با مه‌وله‌ویش مه‌لاو زانا بیست ، به‌لام
نه‌بێ نه‌وه‌ش بزانی که خانی کور یا ژیاوی شار بووه‌و مه‌وله‌وی کوری
دیتهات و چیا بووه .

نه‌بێ نه‌وه‌ش بزانی که نه‌م‌جۆره بریارانه نه‌گه‌ر راستیش نه‌بن ،
که‌م‌کردنه‌وه نین له نرخ‌ی نه‌م شاعیر یا نه‌و ، به‌تایبه‌تی شاعیرانی کۆنمان .
زۆر جیی خۆبه‌تی به‌جۆریکی عیلمی له سامانی نه‌ته‌وه‌ییمان بکۆلینه‌وه ،
مه‌یدانی لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی نه‌ده‌بیاتمان له‌ده‌وری گروگال ده‌رچوووه‌و
نخۆی به‌سه‌رپه‌وه گرتوووه هه‌لچوون و هه‌ست ده‌رپه‌رین جیی بریاری
زانستی ناگر نه‌وه‌و سامانی نه‌ته‌وه‌ییشمان موککی هه‌موانه ، خانی رابهری
نه‌ته‌وه‌ی کورده ، شانازی هه‌موو کورده ، موککی تاقه بنه‌مائه‌و به‌ره‌و
ناوچه‌یه‌ک نی‌یه .

هه‌ر چه‌نده نه‌مه‌ویست به‌م چه‌شنه له‌و خانی‌یه بدویم که به
گه‌وره‌ترین روشنیرو فه‌یله‌سوونی کوردی پوژی خۆیی نه‌زانم و
ماوه‌یه‌کی زۆری چالاکی ده‌رزوتنه‌وه‌و نووسینم له ژياندا بو نه‌و
ته‌رخان کرد ، به‌لام به‌لگه‌ی نه‌و راستی‌یه‌ی باوه‌ریم بێ‌یه‌تی و پشتگرتنی
راکه‌ی گۆرانه نه‌مباته سه‌ر نه‌م نموانانه .

خانی فرموویه تی :

دانایی موعه مهوری کوهن سال
ئو رهنگه هه گوو ژ بو مه نه حوال
گوو عاده تی پیتشین زه مانان
ئو بوو ل هه می جه هو زه مانان
وه قتی وه کو شه سه واری خاوه
نه حویل دکر دماهی نازهر
یه عنی کو دهاته بورجی سه سال
قمت کهس نه دما د مهسکه ن و مال
بیلجوله دچوونه دهر ژ مالان
هه تتا دگه هیشته پیرو کالان
پوژا کو دبوویه عیدی نه ورووز
ته عزیزم ژ بو دما دل نه فرووز
سه حراوو چه من دکر نه مهسکه ن
بهیداوو دیمه ن دکر نه گولشه ن (۱۶)

یاخود نه لی :

باران نه ژ فهیز بت مهده کار
ئو دانه دپیتته نه خلی بی بار
سه سهیز دبت ژ بهرگنو باران
گهر لی بوهریت ژ فهیز باران (۱۷)

لیره دا دیمان خانی له باستی سروشتی کوردستان و نه وروژدا
« بهیدا » و « دیمه ن - دمن » و « نهخل » و « سحر - ا » به کار نه هیتن

که همووی نهجامی ژیانیکی بی پشووه له گهل زانست و کتیبی
عهره بیدا .

خانی له باسی رۆژه لاتن و ئاسماندا ده لێ :

دهورا فهله کی ژ بهختی فهیرووز

دیسان کو نوما ژ نۆقه ئهو رووز (۱۸)

یا ده لێ :

قهندیلی مونیری دهیری ئه زرهق

میشکاتی همهل کو کر مورهووهق

سهر سال کو بوو ژ نۆقه متمعموور

میر دایه کو پید تازه دهستوور (۱۹)

وهك ئه بینین ئهم وهسغه جوانه ، به نرخانهی خانسی رابهری
کوردایهتی ، له پال هموو نرخیکی جوانی و ئه ده بیاتدا ، له دیمه نی
یاسته قینهی سروشتی ولاتهوه ، هه ر له هۆنراوهی مهولسوی دوورتر
نین ، به لکو تهنا نهت له وهسغه کانی پرته و به گی هه کاری و حاجی و گه لیک
شاعیری تریش دوورترن .

نالی له وهسغیتکدا که رۆزی تیدا به کارهیتناوه ئه لێ :

له خهوفی تهلعتهی رۆژ ههروه کوو شیت

به رووژهردی ههلاتو کهوته کبان (۲۰)

باشترین نمونه بو ئهو چهشنه نهخشه کیشانهی سروشت لای
خانی ئهو وهسفی به هاری جزیرهی بۆتانه بهتی کهوا به تهواوی وهسفی
کتیوی تووری قورئانی پرۆژ دههیتن و به که به بهک دانه کانی ناو ئهو وهسغه
له گهل وهسفی ئهو به هارهدا به کده خات :

هەر گول ژ میسالی ئاتەشی توور (۲۱)

یەك میشەلی بێ قسووری پر نوور

هەر مورغی سەحەر بخوێ کە لیمەك

هەر تووتی یو قومری یەك نەدی مەك

هەر نەخل نیدا کونندە هەر تاه

تەشبیهی شەجەر دگۆ ئەنە لالاھ (۲۲)

لە گەل ئەم بە کارهێنانە ی باس کرا ، لە زۆر شوێنی تردا کەرەسە ی جوانی سروشت لای خانی خۆی دەنوێنێ ، بەلام هەر دیمەنیکی گشتی سروشتمان دیتە بەرچاو ، بێ ئەوە ی جیای بکەینەوێ کە ئەمە سروشتی کام ولاتە ، یا شیوەیەکی گشتی بەهار ئەبینین کە لە بەهاری زۆر شوێن دەچیت ، یا باشترە بڵێین لەو هۆنراوانەدا نووسیبەوێ نەخشە کیشانەوێەکی ئەو دیمەنانە ی سروشت دەبینین کە لە زوربە ی هۆنراوی کلاسیکی رۆژەلاتدا دەبیرێ . رەنگە دیمەنی سروشتی هۆنراوە ی هەندێ ولاتی رۆژەلات ئە دیمەنی سروشتی ئیمەوێ نزیك بیت ، بەلام ئەم بە کارهێنانە کتیبی یانە ی خانی لەوێ دوورن . خانی لەو بابەتە رۆژەلاتی یە گشتی یانەشی زۆرە ، کە باسی تاییەتی یان ئەوێ . هەرچی نەخشە ی سروشتە لە هۆنراوە ی مەولەویدا ، ئەوا تەواو کوردستانی یە . با لەم رۆوێوە بیتنە سەر فەردی مەولەوی خۆی .

نووسەرانی و شاعیرانی کە دینە سەر سروشت لە باسی بەهارەوێ دەست پێدەکەن . بەلام با ئیمە لە باسی زستانەوێ دەست پێ بکەین ، چونکە لام وایە هۆنراوە کە ی مەولەوی لە سەر زستان جوانترین باسی سروشتیەتی . هۆنراوە ی زستانە کە ی هەر تەواو وێنە یەکی زستانی کوردستانەو بە لکە یە بۆ ئەم قسە یە :

زووسانمن وهی رهنگ وه گمردوون یاوان
 گیتیای لوول گیتی کلینهی کاوان
 بهناباشیی بورج بهرزه دیاران
 سفیدکاری کمرد تاقچهی موغاران
 چ شیرین زهرنگر توف ههوا ی سهرد
 گوشواره نه گوش نهونهامان کمرد
 بهی نیگای بالای مهجوبوب بیگهرد
 بهخ ناینه گرت ، تم چارشیتو ناومرد
 نهی مهجوبوب خاس ، وهی بینای تهمام
 منالو بهی بهزم ساقی و شیشهو جام
 ساقی ، باک نی بهن جه سهردی (دهی) ، دهی
 ههوا و هس کمردن نه شنهی نوشای مهی
 ناخر سهرمشقمن پهری مهی خواران
 واردهی و بهردهی و یاردهی یاران
 چون نه دل شنوی مهزهی مهی داران
 بدیه چون وه توی لوگتی مهویاران
 زوانهکهی سوز ، دسهکهی ناله
 بکیانو ، ریزو ، رهحمت ، پیاله
 رهحمت وه پرووی خاک رستگاراندا
 پیاله وه دم نیتیزاراندا
 دیره با نیمه بیج نهی گوزرهوه
 جامی وه دمس نین ، دس و سهرموه (۲۳)

ئەم پارچە يەي مەولەوى ھەرچەندە يەكسەر بۆ باسى سروشىتو
 زستان تەرخان نەكراوہ ، بەلكو باسى زستانەكە بەشىكە لە
 مەبەسىكى ترو بۆ تەشبیھى ھەندى شتى تر بە زستان ھاتووہ ، تەنانەت
 لە (رۆحى مەولەوى) يەكەي پیرمىرددا ئەو بەيتى (زووسانەن وەي
 رەنگ) ە يەكەم دىرى پارچەكەش نى يەكە لەو دىوانى مەولەوى بەدا كە
 مامۆستا مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس چاپى كر دووہ بۆ بە يەكەم دىرى
 ھۆنراوىكى دوو پارچەيى ، لە رۆحى مەولەوى بەكەدا بەشىكە لە
 ھۆنراوىكى چەند پارچەيى كە بۆ مەحمود پاشاى جاف نىراوہ ، بەلام
 ئىمە لىرەدا مەبەستمان لە زستانەكە يەكە بەتەواوى لەو چەند دىرەي
 مەولەويدا زستانی كوردستانە . تەنانەت بۆ ئەو كەسانەش كە زۆر دىمەنى
 زستانىان دىوہ ، يا رىكتىر بلتین زستانی كوردستانىش و ئەوروپاشيان
 دىوہ ، كە رەنگە ئەگەر بەھارى ئەم نوو ولانە لە يەك نەچى ئەوا زستانو
 سەھۆل بەندانو بەستەلەكيان لە زۆر رووہوہ لە يەك ئەچىت ، بەلام
 وەسغەكەي مەولەوى ھەر بۆ زستانی كوردستان ئەشى . دلى
 مەولەوىش لەناو ئەو سەرماو سۆلەر سەھۆل بەندانەدا ھەر گەش و
 گەش بىنە .

ھۆنراوہي مەولەوى ھەر وەئە چوارچىتوہ گشتى يەكەي باسى
 سروشىتى دىمەنىكى كوردستانى بە ، ھەر وەھا لە سەرتاپاي ھۆنراوہ كانى
 سروشىتىدا دىمەنى تايبەتى و ناوى جىگەو چىاو رووبارو گولى بە ھۆنراو
 بۆ مېژوو و يادگار ھىشتۆتوہ :

كوچ خىرت بۆ ئىمسال چون سالان
 تا لای ئىيل بەگىي ئىيل نەوھالان
 گىبچ مەدا سەبوون ، شارفزوور دل
 سىروان ھووناو دەر ووش تول تول

واژاوش مهویرد نه دهماخ دهمدم

تاف مهوست سهراو چهرخ زهلم چهم

یا :

سهر بهرکهر نه سهر کوی ئانهشگاوه

بدیه وه مهسکهن (خانهگا) و پاوه

زارزارو خاسخاس وه زار بناله

جاگیر نه سهر ئهوج قولهی (قهزاله) (۲۴)

بهلام نایا وهسفی سروشت لهلای مهولهویش وهسفی سروشتی
هموو کوردستانه ؟ یا هر له سروشتی کوردستان دوواوه ؟ . مهولهوی
که دیته سهر سروشتی کوردستان ، وینهکانی وینهی جوانترین ناوچهی
کوردستانه که خوی دینی ، بهلکو دیمهنی یهکیکه له ناوچه ههره
جوانهکانی ولات .

چیاکانی ههورامان و دیمهنی رهلم و تافکهکهی و گۆلی زریبار و خاکی
مهریوان ، هموو ئهمانه له هۆنراوهی مهولهویدا دهبنیرین :

تانچهرووی ئهم چهم سروان ئهو چهم

جۆشاوی وههم ئهم چهم تا ئهو چهم (۲۵)

بهلام ئهم وینه تایبهتی یانهی ئهم چهند ناوچهیهی ولات ، وینهیهکی
بۆ هموو سروشتی لهیهکچووی نیشتمان ، وهك بلتین کورد و تهنی
« مشتیک نمونهی خهرواریکه » . وینهی گۆلی زریبار ، وینهی گۆلی
(وان) و (ههزارگۆل) ه . چیا ی ههورامان با کهمیک دیمهنی دارگویتزو
توو دۆکهکی جیا بیت ، بهلام هر له چیا ی ههسارۆستو زاگرووس و
دۆکی وهرتن ئهچیت . وینهیهکی تری سروشتیش لهلای مهولهوی وینهی
دهشت و بیابانی چۆله ، که بهلای شهمه . ئهم جۆره باسی دهشته له
هۆنراوهی مهولهویدا کاتیک دیت که شاعیر یا باس له خهمو خهفت و

کاره سات ده کات ، یا به وینهو بو نموننه باس له کاره ساتی به ناوبانکی
میژوویی که به لا ده کات ، یا که له باسی دیجله و سه رچاوه ده دینه سه
باسی دیمه نی نهو ده شته ی نهو روزه به مه زنه ئاوی نه دا . که نهو
وینه به له مه ودوا به شیوه به کی تر ، له مانایه کی قووتتری به ژبانی
کۆمه لایه تی به وه به ستراوه وه له هۆنراوه ی پیره میژودا ده بینین .

که واته - وینه که ی ده شت له هۆنراوه ی مه وله ویدا با باسی
سروش تیش بیت ، به لام به پیچه وانه ی خانی به وه بو سروشتی
اکوردستان نی به .

نه مه زستان بو له شیعی مه وله ویدا . به لام به هاریش له
هۆنراوه ی مه وله ویدا جیگه به کی تایه تی و رهنگینی هه به و ئاوینه به کی
روشن و راسته قینه ی سروشتی ولاته .

نه گهر زۆر جار باسی سروشت له هۆنراوه ی مه وله ویدا
خاسیه تیکی تایه تیی هه بی و شاعیر هه ره له سه ره تاوه ده ستی نه دا بیته
باسی سروشت ، واته پارچه هۆنراوه ی تایه تیی بو نهو باسه ته رخا
نه کرد بیت ، به لکو له کاتی باسکردنی شتیکی تر دا به شیوه به کی لابه لا
ها توته وه سه ره باسی سروشت و نه و په ری رهنگینی خامه ی له باسی
سروش تی کوردستان و دیمه نی جوانی داوه و تابلۆ به کی رهنگینی نهو
سروش ته ی نه خشه کیشاوه وه له چوار چیه ی پارچه هۆنراویکدا ، یا خود
له ناو چهند فهردیکی نهو پارچه هۆنراوه دا دیمه نی سروشته که ی
هیناوه ته کایه وه .

نه گهر له زۆر باسی سروشتدا ، له باسی پایزو خه زاندا ، له
باسانه ی زستاندا که له مه و به ره باس کرا ، یا له باسو وینه کیشان و
دیمه ن پیشاندانی نه م شوین یا نهو شوینی نیشتماندا و له کاتی
وینه کیشانی نه م چیا و نهو رووباری ولاندا نهو شیوه ی لابه لا باسکردنه

ببینین ، نهوا له باسی بهاردا شتیکی تر دیاره . نهویش نهوه به که بهاری جوانی ولات بهجۆریک کاری کردۆته سهر هۆش و لیکدانهوهی مهولهوی و بهجۆریک ههستی شاعیرانهی جوولاندوووه کهوا چهند هۆنراوهی تایبهتی بۆ بههار تهرخان کردوووه ههر یه کسه به باسی بههار دهست پیده کاتو ههولێ نهوه دهدات که ههموو بههره و توانای شاعیرانهی خۆی بۆ نهخشه کیشانی تابلۆی جیا جیاو رهنگینی بهاری کوردستان بخاته کارو به خامه تیرو به توانای هونهرمهندیکی گهوره وهستاو شارمزا تابلۆیهکی رهنگ کراوی دیمه نه راسته قینه کهی نیشتمانمان پیشان بدات :

وههاری ، سهوزهن ، ئاوهن ، سهرگاوهن

هازهی وهفراوهن ، شاخهیی شهتاوهن

ساقی یهن ، بادهن ، نهسیهمن ، بادهن

بولبول جه دهورهی گولان نازادهن (٢٦)

لیرمدا باش ئاشکرایه که دیمه نی بههارو سروشت لهلای مهولهوی نهوه دیمه نه تاقه وهبووه نی به که شاعیر بیهوی ههر خۆی به تنیا له باوهشی یا دابنیشین و دور بیت له ههموو خهلك و جیهان ، واته لهم پارچه یهدا دیمه نی سروشت نهوه نی به که لهلای زۆر له شاعیرانی رۆمانتیک دهبینین .

شاعیریکمان دهلی :

من و یارم له کونجی دابنیشین

به من چی عالمی زیروزه بهر بیت (٢٧)

بهلام مهولهوی لیرمدا بههارو سروشتی بۆ ههموو خهلك و کۆمهله دهوێت . سروشت جیگای به تنیا سهرداخستن و به کتری دابنیشتن نی به و سروشته کهی مهولهوی ههر دارو بهردو چیاو تاقهکی تهنیای نیشتمان

نی به که خۆی به تهنیا له گهلیا حهریک بیت ، بو ئهوهی ساتی ناوی
 نازارو کارهسات له ناوا نه مینتی ، به لکو له پال نه خشه کیشانی (به هارو
 سهوزه و ناوو سه رکانی و هاژهی به فراوان و شاخه ی شهتاوان) دا
 سروشتیک بو که دهست و توانار مهستی ئاده میزاد هه لیده سووران .
 ئه و به هاره گه شو و خۆشو جوانه ، به لام ههروه ک مهولهوی به زمانی
 پیشینانمانه وه بلتی : « ئه و شوینه خۆشه که دل لای خۆشه » ، له بهرئه وه
 نه گهر مرۆف خۆی نه پین و له شوین جوانی سروشتدا ئاماده نه پین و
 کۆری خۆشی دانمه زرینتی ، ئه و نه به هارو نه هاژهی به فراوان و نه
 شاخه ی شهتاوان نرخیکی ئه و توپان نی به . له بهرئه وه مهولهوی مرۆف
 ده هینتی ، تا نرخی نه سیم و بای شه مال ده ربخاو به خه لکی رابگه یینتی که
 بولبول له هاتوچۆی ده وری گو لدا نازاده .

مهولهوی ژیان و خۆشی مرۆف له تهنیایدا نابینتی ، به لکو ئه و
 خۆشی به له کۆرو کومه لدا ده بینتی ، له بهرئه وه ساتی و باده به تهنیا لای
 شه مال و گول دانانین و به ره و لای کومه لتی له سهیرانکه رانی به هاریان
 ده هینتی و که هه موو ئه و خه لکه ی کۆ کرده وه ، ئه وسا ده لتی :

بهمهن ، شادی بهن ، عه یشهن ، نیشاتهن

که یفه ن ، شوخی بهن ، شه و قهن ، حه یاتهن (٢٨)

که شاعیر ئه م کۆره ی به ست و ژیان و ته وژی به و کومه له ی ده وری
 خۆی به خشی ، ئه وسا به ره و نه ق و که یف و خۆشی ئه وانه وه رووده کاته وه
 سروشته که ی به رده و ده و روپشتی خۆی و هه ر دوو دیمه نه
 پینا کۆکی به که ی ژیا نی سه رده می تیندا ده بینتی ، که خۆشی و ناخۆشی به ،
 که کیشه هه ره کۆنه که ی نیوان به ره ی چاکه و ده ستی خراپه کاره .
 لیره دا مه ولهوی به ده ستی ئه نقه ست پین ، یا هه روا پین ، پارچه که بی وا
 دارشتوو که تیهه لکیش کردنیکی سه یری تیندا به دی بکه یین ، ئه ویش

له وهدا كه له دټر ټكدا باسی سروشت ده كاو له دټره كه ی تردا دټته سهر
مرؤف ، بهم جوړه يهك له دواى يهك همر دټره (يا به يته) بو يه كيك له م
دوو ره گزه ی برو وه سفو هونراوه ی ترخان كراوه . پاش نهو باسی
كوری رابواردن و شوخی و شادی به ندوسا دټته وه سهر سروشت .

نه گهر بهرام بهر به خوښی و شادی به كه وینه ی گه شه داری سروشتی
پیشان دابین ، واڼه بهرام بهر به وه باسی هاژه ی به فراوان و شاخه ی
شه تاوان و نه سیم و بولبول و گولی كردیت ، نهوا بهرام بهر به ناخوښی و
خه م و مهینه ت و زوخواو ددردی زیان له دیمه نی سروشتدا وینه ی ره قو
وشك و برنگ ده دوزیت هوه و بهر دو دارو همر د بهرام بهر به واڼه
براده گری :

سهنگن ، كوسارهن ، سهركووهن ، همردهن

خه مهن ، مهینه تن ، زوخواوهن ، دهردهن

هیجرهن ، دووری بهن ، عیجزهن ، فیراقهن

واوه یلاو شینهن ، ناله ی عوششاقهن (۷۹)

مهوله ی له م كیشه ی نیوان خوښی و ناخوښی یهدا هروا
ناوه ستی و هروا له یه كیان جیانا كاته وه ، ههروه كو باوه ری به وه هه یڼ
كه هم دوو دیمه نه خاسیه ت و وینه ی ژبانی كو مه لی پیش خو ی و
سهرده می خو ی بیت ، له بهر نه وه له دټره كانی دوا یی هم هونراوه یهدا
هم دوو رسته و دیمه نه ، چ له سروشتداو چ له كو مه ل و زیاندا ټیكه ل
به یهك ده كات و به یهك پارچه یان ده زانی و به یهك دیمه نی ژبانی كو مه لایه تیان
داده نی . ههروه ك مهوله یی نووربین و بیرووناك و شاره زای زانستی
فلسفه له وه گه یشتیچ كه سروشت و برو ژبان و كو مه ل هه مووی هه ر
یهك پارچه یه ، یا وهك و تراوه « هه ر له گهردی خو لی سهرزه مینه وه تا
گومهنی شینی ئاسمان » هه ر یهك پارچه یه مو كار نه كاته سهر یهك و به

بزوتنه‌وی به‌کتری یه‌وه ده‌بزوتین . له‌به‌رنه‌وه مه‌وله‌وی هه‌ر دوو
دیمه‌نه‌که تیکم‌ل ده‌کات و ده‌لین :

سه‌بژهن ، سه‌سه‌نه‌ن ، نه‌ورۆز گولانمن
که‌مه‌ره‌ن ، هه‌رده‌ن ، مه‌ن ، که‌لانمن
سه‌ره‌عی‌یه‌ن ، شه‌یدان ، نه‌جه‌ن ، مه‌جنوونه‌ن
مه‌زاقمن ، جامهن ، پیاله‌ی هوونه‌ن (۲۰)

به‌م‌جۆره سه‌وزه‌و سه‌سه‌ن و نه‌ورۆزی گولان له‌گه‌ل که‌مه‌رو
هه‌رده‌و مه‌و که‌له‌کیوی کۆده‌کاته‌وه ده‌یانباته‌ریزی شیت و شه‌یداو
مه‌جنوونی کتیوان و عه‌ودالانی ریگه‌ی نه‌فین و دل‌داری و له‌گه‌ل نه‌مانه‌دا
مه‌زاق و جام و پیاله‌ی خوین کۆده‌کاته‌وه .

مه‌وله‌وی و به‌هار ، یا مه‌وله‌وی و سروشت ، باستیکی قوول و
دریژه ، هه‌ر وشه‌کانی خۆی ، له‌سه‌یرانیکی سه‌رچاوه‌ی زه‌لمدا ، له
به‌رده‌می نه‌و تاڤگه‌ ره‌نگینه‌دا هه‌ندی جه‌سه‌ری نه‌و باسه‌مان ده‌ده‌تی :

وه‌هارهن ، سه‌یره‌ن ، سه‌وزه‌ی دیاران
نم‌که‌وت نه‌ دینه‌ش چون شه‌و بیداران
په‌ی ده‌می مانیای ده‌روون مه‌لالان
سایه‌ به‌سته‌وه خه‌یمه‌ی گولان
بۆی یه‌خه‌ی سه‌حه‌ر په‌ی ده‌ماخ دل
مانۆ وه‌ نه‌سیم جیب جه‌مین گول
چون دیوانه‌ی شو‌ر ئازیز نه‌ سه‌ردا
شه‌تاو سه‌ر هو‌رگرت وه‌ ده‌شتو ده‌ردا
توولانی چون هیجر خاتر پرده‌ردان
یه‌وان وینه‌ی وه‌سل گه‌ردن بێ گه‌ردان

های چه شنوی و هس ، دؤخ ئه فزای کاوان
 ئای چه شاخه ی تاف ، ساف سهراوان
 نهک چون تاف چه م پر ئه سرین چه رخ
 باره که تلا چه رخ ، هه ی ئافه رین چه رخ
 چهنی چه ههستی ویت تهواسایت
 چهنی جؤش عهشق مهجنوون ئاسایت
 بدیه چؤن هؤردان وه نامو نهنگنا
 بی بهروا مندؤ ویش وه یووی سهنگنا
 های ساقی هه لای سهرمایه ی خامی
 نه دؤوم وه دهس رای نیکنامی
 باومره وه شه وهش ساده ی هه ی په ی که ی
 تاف قه لو هزه ی ساف شیشه ی مه ی
 مه وجش بنچینه م بدؤ وه هه مئا
 ههستیم دؤ وه بهرد ههرد عهده مئا (۲۱)

پیش نه وه ی له م پارچه یه بدوین ده بی بئین : ئه م هؤنراوه یه له
 دیوانی مه وله وی به که ی مامؤستا مه لا که ریمدا هه ر ئه م دوانزه دیره یه ،
 به لام له (یؤحی مه وله وی) به که ی پیره میرددا بووه به ۲۷ دیر ، ۱۵
 دیره زیاده که ی له دیوانی مه وله ویدا به قه سیده یه که ی سه ربه خو
 دانراوه (۲۲) . ئه گه ر ئه م ۱۵ دیره له دوانزه که ی پیشوو جیا بکهینه وه ،
 ئه وا دوو باسی زؤر جیاوازیان تیدا ده بین . به که میان باسی سروه شه و
 له دووه میاندا (مه وله وی لؤم ی خو ی ئه کاو سامی یؤژی قیامت
 دیتته وه بهرچاوو ، خو ی بانگ ئه کا بو خواپه رستی و بهنده گی
 راست) (۲۳) . ئه گه ر ئه م دوو پارچه یه بخهینه سه ر به کو که میک لئی
 ورد بینه وه ئه وا دابرنیک له وه دا ده بینین که شاعیر له باسی سروه شه وه

ده چیتته سهر باسه کهی دووه می . به لای ده گونجی شاعیر له باسی که یفو
 خوشی و سروشت و جوانی هم جیهانه وه بیر له دوو اړوژو ئهو جیهانی
 دووه مه بکاته وه که باوه ری پخ به تی . به لام ئه وهی که دیاره ئه وه به که چند
 دیر یکی بو ئه وه تهرخان نه کردوه که هم دوو باسه به به که وه بهستی ،
 له بهر ئه وه به کسهر باز دانیك له م باسیانه وه بو ئه ویتر ده بینین . که واته
 ئه گهر هم ۲۷ دیره به ک پارچه بیت ئه و له وه ده چی که چند دیر یکی له
 ناوه راستدا ون بو بیت . خو ئه گهر هر دوو پارچه ی جیا بیت ئه و پارچه ی
 به که می له وه ده چی که یا ته و او نه کرایتت ، یا چند دیر یکی ده ست
 نه که وتیخ . ئه مه هر چند ههردوو پارچه که (ئه گهر دووان بن) له سهر
 کیتی ده په نجی نووسراون ، که زور بهی هونراوه ی مه ولهوی پی
 و تراوه پیره میردیش هر به و کینه دایر شتوته وه ، به لام له یووی
 ناوه ری و که وه زور له به ک دوورن . هر چند مه ولهوی له دووه میشیاندا
 ورده باس ، یا که ره سه و وشه ی سروشتی هر به کار هیئاوه وه ک
 « سه پای هه ناسه م نه ده روون سه د تهرز » یا (به و نه غمه ی بین
 وه تینه وه) یا (باوه ره ئه ی بهیت وه حه زینه وه) و (۲۴) هم جوره وشانه .
 به لام ئه مه به هیچ جوریک پارچه که ناباته ریزی ئه و هونراوانه ی
 مه ولهوی به وه که بو سروشت تهرخان کراون ، به لکو پشت بهستن به
 سروشت و که ره سه و زاراه لیره گرتنی بو باسی تر ، به به کیک له شتوه و
 خاسیه ته کانی هونراوه ی مه ولهوی ده زانری . واته - سروشت ئه و هنده
 هه لچوو ه تا هه موو هونراوه ی شاعیری گرتوته وه و ته نانه ت له و باسانه شدا
 که زور له باسی سروشت دوورن ، شوین په نجه و دیمه نی سروشت
 دیاره .

له پارچه ی به که مدا خامه ی هونه رمه ندانه ی مه ولهوی باش وینه ی
 سروشتی ولاتمان پیشان ده دات . شاعیر زور به زه و قه وه هه ست به

سروشتی ولات و جوانیی دهکات و هموو ئه‌ندامانی هه‌ستکردنی له‌گه‌ل
ئه‌و سروشته‌دا دینه‌ جو‌نبوش و هونه‌رمه‌ندانه‌و وه‌ستا‌بانه‌ش توانای
ئه‌وه‌ی هه‌یه‌ که ئه‌و هه‌ست پیکردنه‌ی خۆی بخاته‌ سه‌ر کاغه‌زو له‌ دێری
هه‌لبه‌ستا پێشانی خه‌لکی بدات .

دیمه‌نه‌که‌ی سروشت لێره‌دا دیمه‌نیکی راسته‌قینه‌ی ئه‌و تافکه‌و
یرووباره‌یه‌ که هه‌موومان ده‌ببینین و هه‌ستی پێده‌که‌ین ، به‌لام شاعیر
به‌تواناوه‌ دووباره‌ به‌م نه‌خشه‌ی وشه‌یه‌ پێشانمانی ده‌دا ته‌وه . ئه‌گه‌ر
دیمه‌نه‌که‌ خۆی وینه‌یه‌کی تایبه‌تی سروشتی کوردستان بیت ، ئه‌وا
هۆنراوه‌و چه‌شنی نه‌خشه‌کێشانی مه‌وله‌ویش ته‌واو کوردستانی‌یه‌ .
لێره‌دا شاعیر هه‌ر چه‌ند تابلۆیه‌کی سروشت نا ، به‌لکه‌و چه‌ند تابلۆیه‌کی
سروشتی کوردستانمان بۆ نه‌خشه‌ ده‌کێشێ . ده‌بێ ئه‌و دیمه‌نی «شه‌ونمی
شه‌وه‌ی که ده‌که‌وێته‌ سه‌ر سه‌ر زه‌ویی سه‌وز ، و له‌ک بکه‌وێته‌ سه‌ر چاوی
ئه‌وه‌که‌سه‌انه‌ی که شه‌و بێدارن و ناخه‌ون . . . » یا « خه‌یمه‌ی گولان که
سێبه‌ریان به‌ستبێ » ، دیمه‌نی به‌هارو سروشتی کوردستان نه‌ین ، دیمه‌نی
کوئی بن . یا (ئه‌و شه‌تاوه‌ی به‌ ده‌شت و ده‌ردا سه‌رئه‌نی) و (شنۆی
خۆشی گیان ئه‌فزای کاوان) له‌گه‌ل (شاخه‌ی تافی ، سافی سه‌رئاودا) ،
بۆ دیمه‌نی سروشت و به‌هاری کوردستان یا ته‌نانه‌ت هه‌ر بۆ باسی
سه‌رچاوه‌که‌ی زه‌لم ناگونجین ؟ . ته‌نانه‌ت مه‌وله‌وی به‌ ئیلهامی ئه‌و
تافکه‌و قه‌لبه‌زه‌وه‌ یرووده‌کاته‌ ساقی و شووشه‌ی مه‌ی ده‌کات به‌ ئاوینه‌ی
ئه‌و تافکه‌وه‌و زۆر به‌ جوانی به‌ خامه‌که‌ی خۆی له‌و شووشه‌یه‌دا نه‌خشه‌ی
تافکه‌یه‌ ده‌کێشێ .

مه‌وله‌وی و به‌هار ، جیهانیکی فراوانه .

وه‌هاره‌ن ، ته‌شریف خال خاسان په‌ی هه‌رد

که‌م که‌م جوانیش ئاوه‌رد ، پیریش به‌رد

جهم جهم سۆسەنان ، جە تاق تەوق وەردان

سەردان نە ھەردان پەری ھام فەردان

وہ رووی زاخاندا چنووړ لوول وەردەن

پە ی پای گیان تۆردام نامادە کەردەن

بەرەزا بەو چین توغرای تاتاوە

شەمال مشاتوش ، یانی : وە ی لاوہ (۲۵)

دەبێ بلیتین ، ئەم ھۆنراوہ یە تەواو بەھاری یە ، لێرەدا بەتەواوی لە
وہسفی بەھاری کوردستاندا سەرتەوتووہ . لە نەخشە کیشانی ئێو
وینە یەدا کہ لە بەھاردا جوانان یوودە کەنە دەشت بۆ سەیران و لاوی دیت و
پیری دەروا ، واتە سەرماو بەفری زستان و دەروات و سەوزی بەھار
دیت ، لەم وینە یەدا مەولەوی پێشەرەو و رینگە نیشان دەری گەلێک شاعیری
ئەم چەرخەمانە ، بۆ ئێوہی بچنە مەیدانی نەخشە کیشانی ئێو دیمەنەوہ
لە سووری زەمین و وەرزیداو لە باسی بەھارو نەوۆزدا .

تەفسیری ئەم چەشنە پارچە یە مەولەوی لە پارچە ی (مژدە بێ سأل
گەرا یەوہ) ی پیرە میژدو لە پارچە ی (نەووز ئەکەم) ی گۆراندا یە . ئێویان
باسی بەفر تەوانوہ دەکات و ئەمیان سەرما ی زستانمان پێشان دەدات کہ
چۆن لە نەوۆزو بەھاردا پستی دەشکێ .

مەولەوی زۆر ھونەر مەندانە ، ئێو تابلۆی زستان و بەستە لەکو
تۆف و سەھو ل بەندانە کہ خۆی بەدێری ھۆنراوہ نەخشە ی کیشابوو لە
میشکی گو یگردا دەس ریتەوہ و لە جیتگای ئێو وینە یە کی بەھار نەخشە
دە کیشێ کہ لە شوین بەفرو سەھۆلی چیاو دەم ئەشکەوت ، ئەلقە
نەلقە ی گسولە سۆسەن سەردەر بەین و بۆ ھاوہ لەکانیان و بۆ
ھاو فەردە کانیان بگەریین ، کہ ئێو کچە جوانانە کہ لە بەھارا یوودە کەنە
کەژو چیا .

مهولهوی ایزردا بهم نیو دیره خوی له دسته کونه پهرستی به کهی
 شاعرانی رومانیک جیاده کاته وه . نهوان سروشتیان هر له پیناوی
 سروشتدا دهوی ، بوئوهی سهری خویان له باودشیدا کزبکن و له خهک
 دوور بن ، بهلام مهولهوی جوانی گوته سوسه نی بوئاده میزاد دهوی ،
 له بهرئوه پوی کچان دهکات به (هام فورد) و هاوهلی پوی سوسه نان .
 له باوهشی نهخسینی سروشتدا ئاده میزادی له بیرناچی و له دیری
 هونراویدا جیگهی دهکاته وه ده بی دبار بی و جیگهی هه بی . مهولهوی
 هر لهو تابلو سربنه وه یه و له وینهی تازه نهخشه کیشانه دا چنور له
 جیگهی چلووره و به فری زستان دانه بی و به رزا له سهر بهردی رهق
 دهروین و نهو دهشتهش که یا به نری زستان دایگرتوو یا قورو لیتهی به
 رهنگی رهش له تابلوکهی زستانا رهنگی کردوو ، نهوش دهکات به
 نیرگسه جارو نیرگس له ویدا به چاوی مهستی دهروان بی . نهوسا
 ههلویتستی خوی به رامهر بهم دیمه نه جوانه به تیگراییی دهستنیشان
 دهکات ، بهوهی دهلی :

نهرگس وه مهس مهس مدیو کین نهو کهس

گوشهی چاک دل وهرنه دو جه دهس (۲۶)

پاش نه مهلویتسته یووده کاته ناخی دهروونی خوی و دهیهوی له
 شایی و بهزمی به هاردا خوی نه له جوانی نهو به هاره و له ورشه و
 گه شهی و نه له هه موو نهو خه لکهی به و جوانی به مهست و دلخوشن و
 به چاویکی روشن و گهشینه وه دهروانه ژیان و جیهان جیانه کاته وه .

که نیرگس به چاوی مهستته وه دهروان بی ، گئی بی
 - بهلای مهولهوی به وه - له خویشیانا سهرخوش نه بی و داوینی دلی خوی
 له دست بهرنه دا :

(مهلوومی) غه فلهت تا جهنمو بهی چی

گوشه ده وه نالهی سههه ری نهی چی (۲۷)

نه بچي نه ميش له بچي هوشي و شه فلتت رزگاري بيڼو برواښته هم
به هاره خوښه ي که هاتووه گوځي له شمشال ژهن بگريت ، با به
شمشال که ي ناوازي سه حري بي بو لي بدات که به کيکه له و ناوازه
نابيه تي يانه ي به شمشال لي ددرين .

هم هونراوه يه لاي يوونکسر دنه وي تي بيني به کي له مه و بهرمان
رامانه گريت . هندی جار پارچه به کي مه وله وي له (روحي مه وله وي) دا
به يک پارچه دراو ته قه لهم ، به لام له (ديواني مه وله وي) دا کراوه به
دوو يا سچ پارچه . بو هم پارچه به ش ماموستا مه لا عه بدولکهر يم له
که ناري پارچه که دا نو سويوه :

« هم قه سيده به ش دياره ته و او ني به ، پاشماوه که شي که برتي به
نه و تراوي شمشال ژهنه که ، پارچه ي ژماره (۲۰) ه که به هه له له تيبي
(دال) دا بلا و کراوه ته وه . هوي هم هه له به ش نه وه بو له و کاته دا که
تيبي دالمان ناماده کرد ، هموو نه و نو سخانه ي لمان بوون ، هر دوو
پارچه که يان به جيا تيا نو سرا بووه وه ، ييمه ش هه ستمان نه کرد پارچه که
ناته و اوه ، به لام له خو مانه وه نه مانه تواني پارچه به کي تري بخينه سر ،
تا له م دووايي به دا له نو سخه به کي ترا ديمن هر دوو پارچه که پيکه ره
نو سرا ونه ته وه و نه وه ي تيبي دال له ناخري هم پارچه وه يه « (۲۸) .

دياره ماموستا دان به وه دا ده ني ، که ده بيڼو ده گونجچي دوو پارچه
هونراوه ي ديوانه چاپکراوه که له بنه رته دا يک پارچه بن . نه و پارچه به ش
که ماموستا به ته و او که ري پارچه هونراوه که ي له مه و به ري داده ني
نه وه يه که ده لي :

دله واده ي سويج نه و وهارانمن

وهخت ناگهي نمرده دارانمن (۲۹)

نه گهر لهم پارچه په بیان بکولینه وه ، نهوا دهبینین که زورتر هر
 سهره تاکه ی ، واته سویجو به هاره که به پارچه ی یه که می یه وه دبهستی و
 هیچی تری سهر به بهار نی یه . له ریوچی مهوله ویدا هم پارچه یه هر
 لیکدانی پارچه ی یه که مو دووم نی یه ، به لکو سنی به میشی خراوه ته سهر ،
 که نهویان له دیوانه که دا ۱۵ دیره و له باسی به هاره وه دووره (۴۰) ، یا
 له وه وه دووره که بو بهار ترخان کرابیت . نه وه نه یی که وه کو زور
 هونراوه ی مهوله ی هندی وشه ی سروشتی و به هاری تییدا
 به کاره ی تراوه ، وهک (سهره ردان او) نسیم او (بالای عرعهر تهرز) و
 (په ری گول) ، که نه مه خوی به کیکه له خاسیه ته کانی هونراوه ی
 مهوله ی .

پارچه که شتیکی دهروونی یه و مهوله ی بو به سهره هایکی تایبه تی
 خوی ترخان کردوه ، راسته قیته بیت ، یا بهری بیر کردنه وه و جوړه
 خه یالیکي شاعرانه بیت ، نه وه لیردا گرنگ نی یه . به لکو هر نه وه یه
 که نه یی به به لکه یه ک بو نه وه ی هم پارچه یه له گهل نهو پارچه به هاری یه دا
 یه که نه بیت .

نه گهر بگونجی له مهیدانی لیکولینه وه ی زانایه کی وهک ماموستا
 مهلا عه بدولکه ریمداو بهرام بهر به لیکدانه وه ی مهوله ی ناسیکی وهک
 نهو ریاده ربیرین ، نهوا لام وایه پارچه ی یه که م پارچه یه کی ته واوه ، چونکه
 له گهل نه وه شدا که بریتی به له تنیا شهش دیر ، به لام باسیکی ته واوی
 تییدا یه ، تابلو به کی ته واوی به هاری کوردستان و هستی شاعر خوی
 تییدا دهبیری ، پارچه ی شهش دیریش بو مهوله ی شتیکی سهیر نی یه ،
 چونکه مهوله ی هروهک له رووی کیش و قافیه وه له عرووز
 دوور که وتوتوه له پیره ی ژماری دیر و جوړی داریشتنی قه سیده و
 غزه لی کونیش لایداوه . زور جار که ره سه ی قه سیده یه کی له یه ک دیردا

کۆکردۆتەرە ، واتە تاقە دێرە کە بیرێکی تەواوی تێدا بە . یا ئەمە بە دوو
دێر یاده گەیتنێ . بە لگە یەکی تریشمان ئەوە بە کە مەولەوی لە دوو
دێردا ، تەخەلوسی خۆی ، واتە (مەعدوومی) ی تۆمار کردووە .

پەنگە ئەوەش بووتری کە مەولەوی زۆر جار لەم لایەنەشدا لە
شاعیرانی کلاسیک لایداوەو تەخەلوسی کەمی لەناو باسداو لە ناوەراستی
هۆنراوە کەیدا تۆمار کردووە . بەلام ئەمە هەموو کاتێک نییەو زۆر جار
مەولەوی هەر لەسەر رێشتە ی کلاسیکیان رۆیشتووە . بۆ نموونە یە کەم
قەسیدە ی ئەو دیوانە بەم دێرە کوتایی هاتووە :

بوووە وە باعیس ئەمی نیم گیان سەخت

سا بە لگە نەمرۆ (مەعدوومی) ی بەدبەخت (٤١)

یا قەسیدە یەکی تر بەم جۆرە کوتایی دیت :

باوهره کوورهی ، دل نه جهههه جهخت

یووی تهویبخ وهلای (مەعدوومی) ی بەدبەخت (٤٢)

کەواتە دەبێ ئەو پارچە یە ، سەر بە خۆو بۆ بە هەر تەرخانکراو بیت .
ئەگەر بە وردی سێ پارچە لیکدراوە کە لە (رۆحی مەولەوی) دا
بخوینینەو ئەوەمان بۆ دەر ئەکەوێ کە شەش دێری یە کەم تەواو بۆ
بە هەر تەرخان کراوە ، بە هاریک مەولەوی دە یەوێ گەشەو جوانی بە کەمی
لە گەل گەشەو خۆشی دلی هاو نیشتەمانانی نیشتە جیتی ئەو سروشتەدا
یە کبگرن . واتە هیچ جوانی و گەشە یەکی سروشتی بۆ خۆی ناوی ، بە لکو
بۆ ئادە میزادی ئەوێ . پارچە ی دوو مەیش کە بریتی بە لە پێنج دێر ،
ئەو لە ناوەرۆکدا لە باسی بە هارەو دەوورە ، بەلام کەرەسە کەمی
بە هاری یە ، واتە مەولەوی وشەو مانا لە بە هارو سروشتەو وەر دە گرتو
بۆ مەبەس و ناوەرۆکیکی تر بە کاری دەهێنێ . لەم چەند دێرەدا مەولەوی
لەسەر پێرەوی زۆر لە شاعیرانی کلاسیکی دەچیتە کۆری فەلسە فەووە

له تهجروبهی ژيان په ند بۆ ريښگه‌ی ژيان وهرده‌گرځي و نه‌نجامه‌کشي له
ديږي هونراوه‌دا به خه‌لك ده‌گه‌يښي .

كه‌واته‌ نه‌م پارچه‌يه‌ش ، په‌نديکه‌ له‌ ريزي په‌ندي هونراوه‌دا
ده‌زميرځي . به‌لام وشه‌و كه‌ره‌سه‌ی به‌هاري به . لي‌ره‌شدا مه‌وله‌وی كه‌
شاعيري سروشت و تافي رومانتيكي‌تي به ، خو‌ی جاري‌كي تر له‌ ده‌سته
كژنه‌په‌رسته‌كه‌ی رومانتيك جيا نه‌كاتمه‌وه ، له‌جياتي كزي و كلو‌آي و له
باوه‌شي سروشتدا بي‌ده‌نگ بوون و خو‌ له‌ ده‌نگي نازارو كاره‌سات
كه‌ر كردن ، ديسانمه‌وه ده‌نگي باوه‌رو نوم‌يدي مه‌وله‌وی ده‌بيستين ، ده‌نگي
كه‌سيكي گه‌شبين ، كه‌ باوه‌ري به‌ دووارو‌ژي گه‌شه‌و نه‌و دووارو‌ژه‌شي
بۆ خه‌لك ده‌ويت :

جه‌ی بۆي گيان‌به‌خشه‌ بڼ‌به‌ش مه‌مانه

نه‌ی سويحه‌ خاسه‌ وه‌ فرسه‌ت زانه‌(٤٢)

پارچه‌ی سڼ‌به‌ميش كه‌ بري‌تي به‌ له‌ ١٣ ديږ ، نه‌وه‌ باسه‌كه‌ی و
ناوه‌رو‌كي ته‌واو له‌ به‌هاره‌وه‌ دووره ، نه‌ويش هه‌ر كه‌ره‌سه‌ به‌هاري به‌كه‌ی و
وشه‌كاني به‌ دوو پارچه‌ی به‌كه‌می به‌ره‌ ده‌به‌ستي و وه‌ك هه‌موو هونراوه‌ی
مه‌وله‌وی وشه‌و كه‌ره‌سه‌ی سروشتي بۆ ده‌ربريني ناوه‌رو‌كي‌كي تر
به‌كاره‌يښراوه . نه‌سيم و شنه‌و گيژه‌كوو‌كه‌ی توندي هه‌ناسه‌و له‌يلي
عه‌رع‌ر ته‌رزو هيلانه‌ی سه‌مه‌نده‌رو جه‌بين په‌ره‌ی گول ، نه‌م پارچه‌يه
كه‌ نه‌نجامي ته‌جروبه‌يه‌كي ناو ده‌رووني شاعير خو‌ين ده‌به‌ستن به‌ باسي
به‌هارو سروشتي پارچه‌ی به‌كه‌مو دووه‌مه‌وه .

په‌نگه‌ نه‌م ته‌جروبه‌ی ناو ده‌روونه‌ی له‌م پارچه‌يه‌شدا ده‌بينځي ،
جو‌ره‌ هه‌ستيكي رومانتيكي‌تي تري مه‌وله‌وی ده‌ربخات . له‌ پارچه‌ی
پي‌تښوودا گه‌شه‌و هيواو دوارو‌ژي گه‌شبين ديار بوو . به‌لام لي‌ره‌دا
جگه‌ر برژان و هه‌ناسه‌ی سارو‌و جو‌شي دل‌ه‌ی پر‌خه‌م و هه‌ز به‌

سووتان و ناو ئاگر دیاره ، که رهنگه به پوآهت ئه جۆره دیمه‌نامه
 دیمه‌نی رۆمانتیکی کۆنه‌په‌رستانه بن ، که سه‌روه‌بری ههر گریان و
 ناومییدی و فرمیسک و له ژبان پاگردنو وره به‌ردانه . به‌لام که‌سیک
 که به‌وردی ته‌ماشای ئه‌م پارچه‌یه بکات ئه‌وه‌ی بۆ ده‌رئه‌که‌ریی که مه‌وله‌وی
 لیره‌شدا له‌و ری‌بازه دووره . مه‌وله‌وی ئینسانه ، هه‌ست به‌ خۆشی و
 ناخۆشی ، شای و شین ، سه‌رکه‌وتن و کاره‌سات ده‌کات و کارو ته‌ئسیری
 ئه‌م هه‌موو ته‌جروبانه‌ش له‌ دیری هۆنراویدا دیاری دده‌ن . وه‌ک
 مرۆڤیکی خاوه‌ن هه‌ست ، یا عاشقیکی دلسۆزی راسته‌قینه ، یا
 سۆفی‌یه‌کی ئیثرا‌گه‌ر ، به‌ قوولی له‌ ده‌ردو نازاری عاشقان ئه‌دوئ و
 به‌ قوولی و به‌ به‌لگه‌وه راستگۆیی خۆی پیشان‌ئه‌دا . ئه‌وه‌ی لیره‌دا
 مه‌وله‌وی له‌و ده‌سته رۆمانتیکه جیاده‌کاته‌وه ئه‌وه‌یه مه‌وله‌ویی ئینسان
 له‌ناو جه‌رگه‌ی خه‌فته‌و و نازارو ده‌روون برژان و دل توانه‌وه‌دا وره‌ی
 به‌رنه‌دا‌وه‌و هیزی ئاده‌میزادیکی به‌تین له‌ دیری هۆنراوه‌یا ده‌بیرئ و
 له‌ جه‌رگه‌ی نا ئومی‌دیشدا ههر چاوی له‌ تروسکه‌ی هی‌وابه‌و به
 نابینا‌یشه‌وه ئومی‌دی نه‌بریه‌وه :

چون جه‌سته‌ی خه‌سته‌ی مه‌ینه‌تان مایه

به‌لکم دینه‌و دل نه‌شان وه‌ زایه

دینه‌ سوومه‌ی تۆز پالا‌که‌ت ناسه‌ن

دل جای ده‌ردته‌ن مه‌نده‌یشا خاسه‌ن (٤٤)

به‌هاری کوردستان به‌جۆریکی ئه‌وتۆ کاری کردۆته‌ سه‌ر مه‌وله‌ویی
 شاعیر ، که له‌ هه‌موو پارچه هۆنراویکی‌دا به‌جۆریک دیمه‌نیکی به‌هاری
 ولات یا هیج نه‌بێ سروشتی ولات ده‌بینن که به‌زه‌حمه‌ت له‌لای شاعیرانی
 تری کورد ده‌بیرئ . وه‌ک وتمان مه‌وله‌وی به‌ سه‌ر جۆر خۆی به‌ستوه
 به‌ سروشت یا به‌هاری ولاته‌وه ، یه‌که‌م : ئه‌وه‌یه‌ چه‌ند پارچه‌یه‌کی بۆ

به هاری ولات ترخان کردوه ، نوووم : به کهره سه به کی به هاری به وه .
 ده که ویت به باسی هندی شتی ترو هندی مه به سی تر نه شو بهیتی به به هار .
 سی بهم : لابه لاه باسیکی شتیکی تره وه دیته وه سر باسی به هارو چند
 فزردیک به به هار ده به خشی . واته جوانی به هاری ولات به جور یکی وا
 کاری کردوته سر هست و نهستی شاعر که به کهره سه ی نه و ورزه
 دره وشه داره وه بچیت به میدان باسی تره وه و له گهرمه ی ده برینی
 خواست و مه بهستی تر دا خوی پخ رانه گیری و به ناچاری بچیت وه سر
 باسی به هار .

به نمونه وه باسی به شی به کم کراو هندی نمونه مان بو به شی
 دووم هینا به وه . هر له نمونه ی نه م به شه دا نه و قه سیده به ده بین
 که له دیوانه که دا تنیا حوت دیری تپی داله و له روحی مه وله ویدا
 بریتی به له نوزده دیری لیکدراو . له هر دوو لادا به م دیره ده سبت
 پیده کات :

دیاکی وه شهرم جه پنجه ره ی ناز
 تا تاریشه ی جهرگه به راورد وه گاز (۴۵)

لیره شدا هر چه نده له ته جرو به به کی تایه تی خوی ده وی ، به لام
 دیسان دیمه نه که ی به هارو سروشتی له بیر نه چو وه و زیانی خوی و
 به تایه تی نه ته جرو به به ی به دوو ورزی هاوینر به هار شو به اندو وه
 بهری وینه کیشانی هونرمه ندیکی به هر داری بو نه و خستوته کار :

به تروی زامه کم هم لابه رده وه
 وهخت بی ساریش بی تازمش کرده وه
 تیری هوادا وه پنجه ی بیگهرد
 دانه بهری دل تا سؤفار و بهرد

لاو هوون گولاو دهر وونم كهر د كهيل
 سهر واز كهر د جوشا نه ديدم چون سهيل
 خاشاك همستيم هورگرت جه ناو بهرد
 وستش نه گيچاو تهنوره كه ي دهر د (۶۱)

دياره كه ليره دا په نجه ي وه كو گول و شمهالتيك كه نهو توزه بكا به
 چاوي شاعير دا ، مهوله وي لهم مه بهسته شدا به بهاره وه ده به ستير
 ياش نه وي چهنه مه بهس دهر د بري ، ديسان په ناده باته وه بهر
 اكره سه كه ي سروشت و وه رزي سال كه وهك هوير وايه به ده ستيره ،
 همموشتي لي دروست ده كاو زور به ناساني ديت به ده ستيره .

هامن ، ها ، من وار ، گهر ميش جوش ناوهر د
 فهزاي نهزم بهزم نهو گولالان بهرد
 بوول وه يانه ي جهم نهو گولالان شهند
 چه من بي نهو اي ناله ي بوئبول مهنه
 تاي بهره زاي شهنگ نه ساي موغاران
 شينونا چون زولف تعز به داران
 ها ، كاوان ، كاوان دل چون دل ريشان
 همر دان وه سهر دا همر دان په ي ويشان
 دووريت تير وست وه يانه كه ي من
 ياتي يانه ي دل ويرانه كه ي من
 هموا تيرين ، سهروه خت تيرين
 دله تيرين ، بهد به خت تيرين
 وه ي گشت تيره وه خه يالم خامن
 بوختم تايو ختمن ، فام نه فامن (۶۷)

گره‌ی هاوینو و گه‌ماو تینوویتی و به‌ردی سوورمه‌وه بووی به‌ر گری
یوژ ره‌نگه له خاکی ئیمه‌داو له‌و ناوچانه‌دا که مه‌وله‌وی ماوه‌یه‌کی ژبانی
خۆبی تیدا بردۆته سه‌ر هه‌ر له ده‌شتی شاره‌زووردا ناوا دیار بووبیت .
له‌به‌رئه‌وه که دووری و گرو هه‌ناو سووتاوپی دیته‌وه یاد ده‌بێ هه‌ر ئه‌و
هاوینه له سروشتدا هاوتای ئه‌و جۆره ته‌جروبه‌یه‌ی ژبان بیت ، چۆن
خۆشی و گه‌شه‌و دره‌وشه‌ی به‌هارو سه‌حه‌ری گه‌رووی نه‌ی زۆر جار
وینه‌ی ژبانی خۆش و دلخۆشکه‌ر بوون .

هه‌روه‌ك باسی به‌هاره‌که یه‌کسه‌ر نی‌یه ، هاوینه‌که‌ش هه‌ر وایه‌و
په‌نا براوده‌ته به‌ر که‌ره‌سه‌ی هاوین ، یا سروشت له هاوینداو دیمه‌نی
هاوینی شاره‌زوور کراوه به‌ دل‌ه‌ی گری تیبه‌ر بووی سووتای دووری .
هاوینیش به‌م جۆره چۆته ناو چوارچێوده‌ی هۆنراوه‌یه‌وه‌و جاروباریش
بارچه‌ی تایه‌تیی وه‌ك ئه‌وه‌ی زستان و به‌هاری بۆ ته‌رخان کراوه .

مه‌وله‌وی به‌راستی له‌م جۆره باسو ته‌شبه‌هاته‌دا وه‌ستایه ، له
یه‌کخستنی ته‌جروبه‌ی تایه‌تیی ژبان و ده‌روونی خۆی له‌گه‌ڵ یووداوو
دیمه‌نی سروشتدا به‌راستی هونه‌رمه‌نده .

ئه‌گه‌ر به‌وردی گوێ له‌م چهند دێره بگرین ده‌زانی مه‌وله‌وی چۆن
دیمه‌نی (شتنه‌وه‌ی) سروشتی هونه‌رمه‌ندانه‌و بێ زۆر له‌خۆکردن و
(بوونه‌ پیشه‌ساز) شاعیرانی کلاسیکی بردۆته مه‌یدانی ته‌جروبه‌یه‌کی
تایه‌تیی خۆیه‌وه . شتنه‌وه‌که‌ش نه‌لایه‌که‌وه ئه‌وه‌یه که بارانی به‌هار دیت و
زه‌وی و داروبه‌رد ده‌شواته‌وه ، یا ئه‌وه‌یه که لیشاری ئاوی یووبار دیت و
چی له به‌رده‌ما بیت ده‌شواته‌وه . به‌لام مه‌وله‌وی ده‌یه‌وی چ باران و چ
ئاوی یووبار جۆره شتیکی تر بشۆنه‌وه :

دیه‌ت توژ غه‌یر نیشته‌نش وه‌نه

چه جۆی سه‌وزه‌ی دل ئاویش ده‌رمه‌نه

وەر تۆ بیناییت پەردەش ها ئەسەر
 ئەو تۆ مویۆ جە تۆ زەریف تەر
 ئەمجار یادکەر عومر عەبەس و بەردەت
 باوەر وە خاتەر ناپاکیی کەردەت
 سەرئەفگەندە بەر چون شەرمەساران
 چەمەمی چەم هۆرکەر چون سەیل واران
 بەل شۆرۆ بەو ئاو کەرەم فراوان
 بابەت وە بابەت سیاھەمی تاوان (٤٨)

لەپال ئەم هونەر مەندی و زۆر لەخۆنە کردن و لە پیشەگەری دووری بەی
 مەولە ویدا ، لە لایەکی ترەو وە ستایانە پیشەگەری بەکی بێ زۆر لەخۆ
 کردن دیارم کە دەلی :

وەر تۆ بیناییت پەردەش ها ئەسەر
 ئەو تۆ مویۆ جە تۆ زەریف تەر (٤٩)

مامۆستا مەلا عەبدولکەریم ئەم دێرە دەباتەو وە سەر فەرموودە بەی
 پێغمبەر : (الاحسان ان تعبد الله کانک تراه ، فان لم تکن تراه ، فانه
 یراک) - واتە : چاکەو خوا پەرستی لەو دەبایە کە بەجۆریک خوا بپەرستی
 هەر وەک چاوت ایی بێتو ببینی ، وە گەر نەبینی ئەو ئەو تۆ
 ئەبینی (٥٠) .

لێردا دەبێ ئەو تۆمار بکەین کە لە هۆنراوەی مەولە ویدا با
 ئیجگار زۆریش نەبێ ، بەلام ئەو پیشەسازی بە دەبینین کە لە هۆنراوەی
 زۆر لە شاعیرانی کلاسیکی کوردو رژۆهەلاتدا دەبینرێ ، ئەویش ئەو بە
 کە شاعیر بە دێریک یا بە وشەیهک یا بە قسەیهک ئیشارەت بۆ ئایەتیکی
 قورئان یا وتەیهکی پێغمبەر یا پێرەویکی شەریعەتی ئیسلام دەکات .

يا چاروبار به دَيرِيك پير هويكي رانستي كهلام يا مهنتيق يا فهله كيش
ليتك ده داته وه .

بيينه مه سهر نهو چهشنه به كار هينانه ي كهره سي سروشت له
شيمري مهوله ويدا ، كه پيره به پيره ي ديوانه كهي نمونده ي تازمان
ده داتج . نه ميس بؤ ههستي دل دهر برين پهنا ده باته بهر شيويه
نامه دارستن و نامهش ده داته دهست باي شمال :

نمسيم ماهره مابهين ياران

ماچان وه هارن سهوزن دياران

گيان وه بي تاقهت مونيون نارو

زاهرا ههواي لاي نازيز دارو

ناميته ي خه يال نهو دل پهسه ندهن

نيلاخيچ ههلاي كه مي بهخ به ندهن (۵۱)

كه كوستانيش ئيستا ربي سههولبهنده ، مهوله وي پاش نهوي
نامه ده داته دهست شمال و پاش دوعاو سهلام ديسان لاي بولبول و گول
دمههستيت و رهنگو بوي به هارو خونجه ي نه شكوفته ي ده خاته وه ناو
ديري ههلبهسته وه . نهوسا نهو ويته ي به هارو هاوينه ي پارچه كهي
پيشوو له تاقه ديريكدا دووباره ده كاته وه :

وه لحاسل سه مووم ، باي تاله ي سستيم

په ژمورده كردهن وه هار ههستيم (۵۲)

پاش چند ههستي تايبه تي و دوسني دهر برين خوي ناگري و به كسهر
ديته وه سهر باسي به هارو به پارچه يه كه به (نازك ته دارهك) دهست
بيته كات و له روحي مهوله ويدا ههر له سهر نه م نامه يه به چند ديريكي
نه ونده به هاري ده دات به دهسته وه كه له ديوانه كهدا جيا كراونه ته وه و

هەر لهوه دهچن که قه سیدهیه کی تاییه تی تر یی و له سهر به هار
 نووسرایت . کاری سهر له شیعری مهوله ویدا ئه وه یه که له جهرگه ی
 ماتهم و مهرگدا به هاری بیتسه وه یاد ، جا ئه مه بلیمه تی و هونه رمه ندی
 مهوله وی به ؟ یا هیزو جوانی سروشته که ی ولاته وا کاری تیکردوه که
 ههرگیز له یادی نه چن ؟ .

بیتکهس له کاتی تووره بوونو رقه هه لساندا ، له گهرمه ی شوژیکی
 ناو دهرووندا رقی له جوانی و به هاره کده ستی و جوانی به کی دهوی که
 له گهل ژبانی خوژی ناده میزادو هاوولاتی به کانیدا به کبریت :

به هار نامه وی جوانیت بیینم

ئهرۆ من به دل پهست و شه مگینم

دوژمنی لاله و گول و نه سرینم (۵۴)

شاعری رقه هه لساو به چاری رقه وه هیچ دیمه نیکی جوانی و به هار
 نابینی و ناتوانی بیینی . به لام مهوله وی ئه و شاعیره ی هه موو بیر کردنه وه
 ههستی و هه موو ریگه و هۆکانی ههست ده برینی به سروشت و به هاری
 ولاته ، له جهرگه ی شین و ماتهمدا له کانی ئازارو ناخوشیدا ناتوانی
 به وردی باسی به هار نه کات ، به لهن به هار پایز نا . ئه وه نی به به تووره یی و
 تۆرانه وه به هار ده برکات ، چونکه ئه گهر له به هار زویر بوایه نه یته توانی
 ئاوا به و وردی به هه موو دیمه نو کون و قوژنه کانی بیینی . ههر ئه وه نده به
 له شیوه ی گله ییدا یووده کاته ئه و به هاره جوانه ی ناتوانی دیمه نی له
 بهرچاوی خوژی لادات و ئه وه ی یی رانه گه یینی که نه ئه بوو وا بکات شاعیر
 نه توانی هاوه که که ی جارانی بیت . شاعیریکی وه که مهوله وی نه بیت کن له
 کانی ئازاردا به و ورده کاری به وه له به هار ئه دهوی ؟ .

شین نامه یه یا ئازار نامه ی توورخستنه وه ی خاله به هارو خوژی
 یی ده برنه کات ، به ریگه ی ماتهم و ئازاردا دهروا تا ده گاته (لووتکه ی

(خەم) . بەلام وا دياره ئه و مهولهوى بهى له هاوتا (مترادفات)
 به کارهيناندا وهستايه و تاقه تيشى له (تهوريه)ى سواو به کارهينان
 چوه ، كه ئه گاته لووتكهى (خەم) له سه ر ئه و لووتكه به وه لووتكهى چياى
 ديتته وه يادو له و ترۆپكهى به رزى چياوه هه مو و سر و شته جوانه كهى و لات
 ديتته وه به رچاوى و خۆى پى راناگيرى كه نه كه و يتته وه وه سف كردن و باسى ،
 له به رئه وه لابه لا ديتته وه سه رى و ورده كارى و هونه رمه ندى به كهى خۆى
 له و چه شنه باس كردنه شدا به كار ديتته وه :

جهرگت لهت لهت بۆ چهواشهى چهپگهرد
 خالۆت جيا كهرد ، به كار بى تو كهرد
 ديه ، وادهى سه يل هه و نهى هه و ناوه ن
 دئه ، وهخت به زم نو شاي زوو خاوه ن
 وه ش پهنگى بازهم ، سا دهى بيهنگى (هه)
 شادى با وهس بۆ ، سا دهى بيهنگى

تا ده لى :

مانياى مهينهت سه ره و گوى سته م
 (مهنه وومى)ى بهرگوى سه ره و چييرهى خه م (هه)

ئينجا ديتته سه ر كه ره سهى سر و شته كهى :
 ئه و سه بوون سفتهى پى ر داخ بى په رداخ
 تو بۆى شنۆى باى ئيلاخ نه ده ماخ
 ئه و ته شنهى راي چۆل ساي گهرده ن پى گهرد
 تو سيرا و نه پاى وه فراوان سه ره د
 ملان ، سه ر به رزان ، كو ساران ، هه ردان
 بى شه رتان ، چه داخ وه فاتان مه ردان

چیشمن تارایش سهر تا وه دامان
 مهر خالۆم وه عهزم سهیرتان نامان
 ههشنیه چین چین چنور نه کاوان
 توخوا ماتهم به ، هاژهی وه فراوان
 چنور نه کاران ئهو نهبو پهی چیش
 هاژهی وه فراوان ئهو نهبو پهی چیش
 نهسیم وهسی بوهر وه کوساراندا
 وهسهن شانای وه لنگ وه دیاراندا
 شنۆی ئهو بهرزه ئهو نهبو پهی چیش
 لهرزهی سهد تهرزه ئهو نهبو پهی چیش
 وه سهدای سهروهش دق وهش مهزاقان
 ههنی نهلمرزۆ کهلرهم نه تاقان
 سهدای ماردومان ئهو نهبو پهی چیش
 سهفای کهلرهمان ئهو نهبو پهی چیش (۵۶)

ئهوه تا مهولهوی سروشتی تارێك له بهرچاوی خۆی لابرد . بهلام
 که گهیشته لووتکهی غهم لووتکهی چیاو کتوی کوردستانی هاتهوه یادو
 له لووتکهی بهرزوه ههموو دیمه نه کهی سروشتی هاتهوه بهرچاو که
 بهتهواوی و راستی بهسهر هۆش و ههستیای زالن . له بهر ئهوه له
 لووتکهیهوه سهیری جوانی و سروشتی کرد که بۆ یه کتر خولقاوان و
 رووی کرده ددروونی خۆی که حهز بهوه دهکات ههیشه له گهڵ جوانی و
 شادی یا یهك بێت و پیتیوت :

چوه ختهن دلهت جه شادی که یلهن
 دهك لیبلاویت بۆ یه وه فاو مه یلهن (۵۷)

شاعیر له لووتکه‌ی نازاردا ، یا نه لووتکه‌ی (شادی و خووشی و چپای بهرزو سروشتی جوان) دا دوه‌ستی و له هه‌ردوو جاریشدا ده‌چیتسه سهر لووتکه‌ی شیعی ریۆمانتیکی کوردی . نه‌گه‌ر ره‌خنه‌گرانی تازه ریبازی ریۆمانتیکیان کردیتت به نوو به‌شه‌وه نه‌وا مه‌وله‌وی هه‌ر له ده‌سته‌ی شاعیرانی ریۆمانتیکی پیشکه‌وتنخوازباندا به . چونکه هه‌یچ کاتیک فرمیتسک و گریان و ماتهمی مه‌وله‌وی فرمیتسک و گریان و ماتهمی ناو میتدان و له ژبان وه‌ر سببوان نه‌بووه و به‌رچاو تاریکی له هۆنراوه‌ی نه‌ودانی به ، به‌لکو نازاری نه‌و نازاری مروفتی هاوچه‌رخ‌ی خو‌یه‌تی ، خه‌م و خه‌فته‌تی بۆ ناهه‌مواری ژبان و ناره‌وابی هه‌ندێ یاسای نه‌و ژبانه‌یه . هه‌روه‌ک له باوه‌شی جوانی سروشتدا سه‌رکز کردنی مه‌وله‌ویش نه‌وه نی‌به‌که له هۆنراوه‌ی ده‌سته کۆنه‌به‌رسته‌که‌ی ریۆمانتیکی نه‌وروپادا ده‌بینه‌ی ، نه‌وانه‌ی له باوه‌شی سروشتدا سه‌رکز نه‌که‌ن بۆ نه‌وه‌ی له کاره‌ساتی ژبان دوور بن و کاره‌ساتیش که نه‌وان فرمیتسکی بۆ ده‌ریژن و له‌تاوا بۆ چرووکی هه‌ناو و جگه‌ریشیان ده‌بینه‌ی ، نه‌وه نه‌و کاره‌ساته‌یانه‌که لای ئیمه‌ مایه‌ی شادی و هیوا به ، په‌یدا بوونی بزوتنه‌وه‌ی کریکاران و مه‌رگی چه‌وساندنه‌وه‌یه .

وه‌ک دیاره مه‌وله‌وی له‌م جوۆره هه‌ست و کاره‌ساته‌وه دووره ، مه‌وله‌وی له ریزی نه‌و شاعیره ریۆمانتیکی‌یاندا ده‌وه‌ستی که خه‌و به دوواریژی گه‌شو خو‌شه‌وه ده‌بینن و ، هۆنراوه‌کانیان ناوینه‌یه‌کی نه‌و خه‌وه‌ن .

نه‌گه‌ر بۆ نمونه‌ی تری زالبوونی سروشت و ، له‌کاتی شیندا به‌سه‌ر مه‌وله‌ویدا بگه‌رێین نه‌وا گه‌لیکی تر ده‌بینن . به‌ناوبانگترین هۆنراوه‌ی شینی مه‌وله‌وی نه‌وه‌یه که بۆ مه‌رگی خاتو عه‌ئبه‌ری خیزانی و تویه‌تی . له‌ویدا هه‌ستییکی راستگۆیانو ده‌روونییکی به‌راستی سووتاو ده‌بینن . که‌چی

سروشستی ولات وا به سهریدا زاله که به شیوه کهی خوئی بکهوینته وه سفی .
نهم پارچه یه بهم دیره دهست پیده کات :

شورای عاشوران دیسان به زمش بهست
موحه ردهم ناما ، مه حرهم شی نه دهست (۵۸)

نهم پارچه یهش له ریوخی مهوله ویدا لیکدراوی چهند پارچه یه کی
دیوانه که یه . که دیاره نهو پارچه لیکدراوه هم مووی بو خاتو عه نبره ،
له بهر نه وه ده شی که یه ک پارچه بیت . نه گهر پشت به (ریوخی مهوله وی)
بهستین نه یی بلتین : پاش نه وهی به تنیا پینج دیر باسی مهرگی
هاوسه ری ده کاتو شین و ماته مه کهی خوئی ده بانه ریزی شین و ماته می
که به لاهه ، چونکه هردو کیان له مانگی موحه ردهمدا روویانداوه ، پاش
نه وه یه کسهر بهم چه شنه دینه سهر سروشت :

نیمسال تهو وه هار چون خمزان سهرد
به رگه وهرد باغ (مهنوم) بهرد په ی ههرد
مشییو تانه می من خیلاف نه نگیز بو
وه رنه ، کهی ، کی دی ، وه هار گول ریز بو

.....

بوئی (عه نبر) نه توئی ده ماخم دوور کهرد
فرسه تش ناوهرد هه وای وه بای دهرد (۵۹)

پاش نه وه به حهوت دیر باسی به ختی ره شی خوئی ده کاتو به
بوئی عه نبر ئیشارهت بو ناوی عه نبر خاتوونی هاوسه ری ده کاتو نهوسا
ریک و ره وان دان به وه دا دهنج که سروشته کهی ولاتی ههر له بهر چاوه و
له ناوینهی نهو سروشته دا وینهی عه نبر خاتوون ده بینج ، نه مه له لایه ک
نالووده می سروشته و له رووی بری فهلسه فه شه وه ده چیتته وه سهر
(یه کیتی بوون - وحده الوجود) که له مه و بهر وینه یمان له شیعی

مهوله ویدا پیشان داو وینهی تریشی زوره ، یا رهنگه به لای به کیستی بوو —
(وحدة الموجود) دا بچیت که لهوی پیشوودا جیایه و وینهی لای سرفیان
له وتهکانی زهنوونی میسری و مهولانای جامی و بابه تایهردا ده بیسری :

ههرچی بوینوون شیوهی تو پیشهمن
دل وه هه تیهی حسره ندها کیشهمن
ههر ماهی نهو بوو حاله به شیوهمن
چون هیلال شیوهی نه بروی توش پیوهمن
نه شهو راحه تم ، نه رو دلشادم
شهو زولفو رو رووت مهوزو نهو یادم
شمشادو نه رگس وه نهوشهی چهمن
سه یرشان نازار بینایی چهمن
ناد مارو به ویر تهرزه کهی بالات
نهو دیدهی مهستت ، ئید خال نالات (۶۰)

شین و سروشت یا به هار وینهی له شیعی تریشیدا دیاره .
بۆنموونه نهو پارچه یه بی شینی نامینه خانی کچی قادر به گی که یخوسره و
به گی جافی نوسیه :

ماتمی و وه هار ؟ بی شهوقی و نهو گول ؟
مهوولی و گولزار ؟ بی شهوقی و بوتبول ؟
سوپ بوی وهش نهسیم چون همرده جاران
نمهدو نه کاخ دهروون یاران
داخو نهی سهروهخت فهزای وه هاردا
کام تم نه سهر همد قهزا دیار نا

سه‌دای (های دیبای خه‌مان) هه‌رزانه‌ن

سه‌لای واوه‌یلای بادام ته‌رزانه‌ن

مه‌ر گولشه‌ن حوسن شای گول‌ئه‌ندامان

جه وه‌یشوو‌مه‌ی مه‌رگه‌ خه‌زانس نامان

ئه‌و بالای ئالای ته‌رز سه‌ه‌هی سه‌رو

پیتوه هیتلانه‌ی دلان چون ته‌زرو

کنیاو خه‌میاوه وه دم ریشه‌وه

ته‌زرو ئاسا نیشته وه سسای ویشه‌وه

تای به‌ره‌زای شه‌نگ عنبه‌ر بوی شه‌وره‌نگ

په‌خش بی نه رووی تاش نه‌لحه‌ده‌سه‌رای سه‌نگ (۶۱)

تا ده‌لی :

بال چه‌م هوردا نه‌رگس نه‌ی ده‌منا

چ ختیر بی تو چه‌م نی‌یای وه‌ه‌مه‌منا (۶۲)

مه‌وله‌وی له‌گه‌ل پایزیشدا هه‌روه‌ک به‌هاری کردوه ، واته یا

یه‌کسه‌ر باسی پایزی کردوه ، یا له باسیکی تره‌وه هاتوته‌وه سه‌ر پایز ،

یا که‌ره‌سه‌ی ئه‌و وه‌زه‌ی ماته‌می بو گه‌لیک مه‌به‌سی تر به‌کاره‌یتاوه :

ئه‌دای په‌ش‌پتویی حالات جه‌ستم

دوو‌ره‌ن جه‌ ته‌حریر خامه‌ی شه‌گسته‌م

به‌لام (مه‌عووم) هه‌رس دینه‌ش جوش‌وه‌رده‌ن

ناعیلاج خامه‌ش وه ده‌سگیر که‌رده‌ن (۶۳)

دیاره قه‌له‌می مه‌وله‌ویش که‌کوته نووسین ، بچ باسی سروشت

نابین ، ته‌نانه‌ت له‌م حالته‌ی جه‌سته‌شدا خامه‌ی ئه‌و ده‌بین له‌ که‌ره‌سه‌ی

زه‌ردیی پایز ره‌نگ وه‌رگریو به‌و ره‌نگه‌ تابلوی بکیشی :

فەسەل نەو پایز تازە کەردەن مەیل
شەمال ھەرزان کەرد رێشتە ی نەوسوھیل
گیج سەرکاوان جە سەردی بێن کەیل
بۆ مەدان چون بۆی بێ وە فایبی لەیل (٦٤)

یا پارچە پایزی بە بەناوبانگە کە ی کە دوو دێری بە کەمی ھەر لەم
پارچە بە دە چۆ بۆ بە ک مە بەس نووسراون :

چون وە لگ شادی مەن وای دووری لەیل
وہیشووم بەرد ئەو ھەرد نەو رێشتە ی سوھیل

.....

بێ دەس بی چنار زیز خاتر ریش
بەل خاکیش کەرۆ وە سەردا بە ی ویش
وی کۆل وە ی وە کۆل بە ی زەردان دەرد
ماسا و نە سەراو ریزان ھەرزان کەرد

.....

ھالای سەرمەستەن وە شنوی لە یلاخ
بۆی نەو پایز ش نامان وە دەماخ
شەمال شو ھۆر کەر بەدەر بێ درەنگ
سەیل و تەم زەردی دێدە و دل و رەنگ

.....

زەردی رەنگ نە وە لگ نە و تەوول نە مامان
تا لیش مالووم بۆ نەو پایز نامان

زایفیش گەر و جە کا بەردە بێ
بای ھەناسە ی سەرد گیج بێش وەردە بێ
گیج مەوەرد پووشش بەو ھەناسە وە
سروە ی پووش مەوات جە پووی تاسە وە (٦٥)

.....

دڙه کانی ٺهڻ پارچهي پاڙهي مهولهوي ، نمونهي هموو باسي
 پاڙ يا سروشتن له شيعري ٺهڻ . مهولهوي ٺهڻ مهه سيشي پاڙ يا
 سروشت نه پيو بيهوي ههستيڪي تابه تي خوي ، يا تهجرو بهيه کي ٺهڻ
 ڙبانہ ٺاڙهي خوي له دڙي هه ٺهڻ سدا دهريڙي ، ٺهڻ هر بهنای
 بردو ته بهر سروشت و هر شتيڪي سروشتي به شتيڪ يا رووداويڪ يا
 کاره ساتيڪي ڙبان شو بهاندوه . مهولهوي له لايه نه سدا دهچته وه سر
 (به کيتي بوون) و هموو جاريڪ ديت وينهو ديمه نو تابلوي سروشت
 دههني و دهيا ته بزوتنه وه جو لانه وه ٺهڻ سا کاره ساتيڪي ڙبان ،
 يا ناسوڙو به سههاتيڪي خوي ، يا چنه تاو خوشي ڙبان و گوزه ران که
 دهگه نه دههني و له ريگهي ٺهڻ ديمه نو که ره سهي سروشته وه پيشاني
 دهڊاو نه خشي ده کيشي .

ليره سدا ديمه وه سر سهه تاو بهراورد يڪي تري خاني و مهولهوي .

خاني هميشه که بيهوي رووداويڪي دريڙي ڙبان پيشان بدات وهڪ
 بلتين « شايي به کهي ستي و تاڙدين » (٦٦) يا باخچه کهي مير زهينه دين و (٦٧)
 راوو شکاره کهي خه لکي بو تان (٦٨) . هميشه په نا ده با ته بهر ٺاسمان و
 ته شبيهيڪي ٺهڻ رووداوه ، يا ديمه نه ي ٺهڻ به ديمه نيڪي سروشت
 دهکات و بههوي ٺهڻ سروشته وه نه خشي تابلو کهي ٺهڻ ده کيشي .

ٺهڻ بهراوردي ٺهڻ دوو چه تنه په نابردنه بهر سروشتهي خاني و
 مهولهوي بکهين ، ٺهڻ ده بينين که ٺهڻ وهڪ باسي سروشته که يان
 جيا وازه . هه رچي خاني به هاتوه ٺهڻ پيره وي شاعيره کلاسيڪي به کان
 ته شبيهيڪي ٺاسايي کردوه و له ته شبيهه که يدا جاروبار چو ته سر
 ٺهڻ ستماره ، به لام له سنووري به لاغه ته کلاسيڪي به که نه چو ته دهر وه ، بو
 نمونه له وه سفي خوانه کهي مير زهينه ديندا - خوان وهڪ ٺاسمان بو ،
 نان له چه سني مانگ و روڙ بو ، قاپو قاچاخي سر خوان ٺهڻ ستماره

بوون ، بهرخ و مهري سهر پرراویش له بورچه کانی (جهدی و جهمل) ی
ناسمان دهچوون . بیگومان ئهم خۆبهستنهوهیه به بهلاغهتهوهو به وینهی
کلاسیکی بهوه له هونهر بهدهر نی بهو له شاعریتی خانی کهم ناکاتهوه ،
به لکو ئه وهش چه شنیکه له هونهرو له خاسیهتی شیعی خانی .

بهلام مهولهوی ته شیبهی سروشته کهی شتیکی تره و زۆر له وینهی
کلاسیکی بهوه دووره . مهولهوی وهک هونهر مهندیکی به توانا وینهی
سروشته کهی دیوه و باش چاوی تی بریوه و چاوو گوئی و هۆشی به ههموو
لایه کی جوانی ئه و سروشته پر بووه و یا وهک ههندی ره خنه کر ده لێن :
دیمه نه کانو که ره سهی سروشته کهی زۆر باش ههزم کردوه یا بلتین -
قووت داوه و پاش ئه وه هاتوو ئه و که ره سه بهی له کرداریکی خۆلقینه رانهی
تازهدا به کارهیناوه و ئهم دیمه نانهی پیشان داوین که له باسی سروشتدا
ده بیینین . به لکو ده توانین زۆر جار بلتین که مهولهوی دوو وینهی
پیکه وه ههزم کردوه ، وینهی سروشت و وینهی ژبان ، ژبانی خه لک و
ژبانی خۆی به ههموو باریکیه وه ئه وسا لهم دوو وینه به به هه که به ست
وینه به کی تازهی نه خشه کیشاوه و به و چه شنه ی خۆی ده بیینی وینه به کی
سروشتی پیشان داوین که هه رهنگه ساده کهی سروشت خۆی نی به ،
به لکو په ری هونهر مه ندانه ی له رهنگی ناسۆرو ژبانیش داوه و ئه وسا
نه خشه کهی کیشاوه . لیره شدا مهولهوی هونهر مه ندوه و خانی پیشه سازه و
ههردوو کیشیان له کاری خۆیاندا وهستان ، شاعیرن . بهلام جیاوازی به کهی
نیوان هونهر مه ندو پیشه ساز ئه وه به که هۆنراوه ی کلاسیکی له شیعی
یرومانتیکی و ریالیستی ئیستا جیا ده کاته وه . له م چه شنه باسانه شدا
ده توانین ئه و چه شنه هیله له نیوان مهولهوی و خانبدا بکیشین ، هه رچه ند
خانی مهزنیس له چه ند شوین و باسیکدا ههنگاویکی تری به ره و ده رچوون
له چوار چۆه ی کلاسیکی ناوه .

پتوهندی مهولهوی و سروشت و مروث هر لهوهدا ناوهستی ، به لکو
ئم سروشته ده بهستی به ژبان و هموو بوونهوو دهرگایه کمان بو
تیگه یشتنی لایه نیک له برو فهلسه فهی مهولهوی بو ده کاته وه .

لهو نامیلکه به نرخه دا که باسمان کرد بابه علیه شیخ عوممر
قهره داغی زیره کانه ره نگدانه وهی ئم بیره فهلسه فی بانهی مهولهوی له
شیمیری سهر به سروشتی نهودا ده بینی . ئه وه تا ده نووسی :

« . . . دیاره سو سمن وک مروثی تهواو (الانسان الكامل)
خوشه ویستی له سنووری چه شنه کهی خوی دهرچوه و ناسویه کی
فراوانی گرتوته وه که مه گهر هر شاعیر و هستیار یکی وه که مهولهوی
به وجوره بووی .

وه ههروه ها چنوورو به رهزاو نیرگس وه که نافره تیکی شوخ و شنگ
نیشان دراون ، که بییه وی خوی بنوینی و عیشوو ناز بکاو سه برانکه ران
تووشی داوی نهوین و خوشه ویستی بکات » (۶۹) .

یا دهر باره ی مهولهوی ده نووسی :

« . . . به لئ ، له ناخی دهر و نیه وه وا ههست ده کا : سهوزه گیای
دهر و دهشت مروثیکی به سو زه و شه ونمیش فرمیتسکه ، قه تیس بو له
چاوه گه شه کانیدا ، له بهر شهو بیتداری و دهردی نهوین . . » (۷۰) .

ئم چه شنه بیره ی دهر باره ی تافگه ی زه کم و (۷۱) ههستی مروثایه تی به
پایز به خشین و (۷۲) دیمه نی هاوین ر (۷۳) شمال و ته نانهت هه ندی گیاندارو
جه مادیش (۷۴) دهر بریوه . دیاره نووسهر که له مهودوا شهر حی
(العقیده المرضیة) ی کردوه ، له فهلسه فه ده گات و ده بی ریبازیکی
فهلسه فهشی هه بی . به لام لیره دا هر بیره کانی مهولهوی دهرده خات و
ناچیتته ناو لیکدانه وهی فهلسه فیشی به وه . ته نانهت که دیته سهر باسی

زستانو ناوپردنی پهروردگار به (بهنا باشی بوج) ، خوی له شهرجی لادهدا . که لاموايه لهبرئوه یخ که نهمه مهولهوی بهروو بیری بهکیتی بوونو تیکهلیی پهروردگارو مروّف دهباتو یا لیرهو له هندی شویندا ریتیشاندر بهروو ریبازی پهروردگاری یا بلتین (الربوبیه یا Deism) دیاره که ئینروشدو ئینخهلدونو پاشان فؤلتیرو رؤسو باوهریان پتیبووه . له کاتیکدا با نووسر باسی ئهودشی نهکردیخ ، بهلام وا ههستهکرئ که ئهو مهولهوی بهروو ریبازی کیانی یا بلتین (روحیت یا Spiritualism) دهبات که بیریکی ئایدیالیزمی به باوهری به دهسلاتی گیان بهسهر سروشتدا ههیه . بو نهم مهبهسهو تهناخت بو هندی دیاردهی سروشتگری یا بلتین (الطبیعه یا Naturalism) له شیعری مهولهویدا دهرگای لیدوانی فلسهفی ئوالهو دهرفتهی خوی دهوی ، بهلام که ئیمه باسهکهمان دهربارهی ئهدهبهو ئیستا بو باسی فلسهفهی ریوت نهها تووین ده بی بلتین : نهم چهشنه دهربرینانهش له شیعری مهولهویدا ههر بهروو ههستی مروّفگری و تیکهلیی مروّفو سروشتو لایهنه رومانتیکی بهکهی خوی دهبات ، که ههموو شت بهلایهوه چالاکو زیندوووه له جوولانو نهوستاندایهوه ههمووی له جهوههدرا بهکه - ئیتر جهوههرهکه گیانی بی یا مادهی ریوت بو مهولهوی بهک که لهپال ههموو ئاینپه رستیدا نهم قسه سؤفیانهشی ههیه :

ههرچی دیت وه چه م شی وه سهفهدرا

ههرچی مونی ها نه گسوزهدرا

کس حالی نهی وه هیچ نهفاما

ئهو بهی چیش ویهرد ، ئید بهی چیش نهم (۷۰)

یا ئەلی :

هەرچیت دابوو پێم بەک بەک دامهوه

حیساب حەشرت وا وه لامهوه

-
- (۱) بابە عالی شیخ عومەر قەرەداغی . مهولهوی و سروشت .
بهغدا ، ۱۹۷۸ .
- (۲) ئەمین شیخ علاءالدین نه قشبهندی . ته صهوف چی به .
بهغدا ، ۱۹۸۵ .
- (۳) ئەوی ، ل ۴۹۰ .
- (۴) ئەوی ، ل ۴۹۱ .
- (۵) گەلاویژ . ل ۱ ، ۱۹۴۳ ، ل ۹ - نیشان ، ۱۹۴۳ ، ل ۳ .
- (۶) مەبەس مەلا عەبدوڵلای مەریوانی به .
- (۷) مهولهوی - گۆرینی پیره میژد . ج ۲ . بهغدا ، ۱۹۶۸ .
- ل ۱۱۷ . تی بینی : ئەم سەرچاوه به (روحی مهولهوی) ئاوده بهین .
- (۸) هەر ئەوی ، ل ۱۱۸ .
- (۹) بڕوانه : دیوانی گۆران . بهغدا ، ۱۹۸۰ . ل ۱۲۷-۱۳۵ .
- (۱۰) ئازادی . بهغدا ، ۱۹۶۰/۱۰/۸ . وتاریک به ئیمزای
« دلسوز » .
- (۱۱) هەر ئەوی . [تی بینی : له بهر ئەوهی له کاتی نووسینی ئەم
باسه دا ئەو رۆژنامه به له بهردهستدا نه بوو و ته کانی گۆرانم له وه رگیترانیکی
عه ره بی به وه وه رگرت هوه] .
- (۱۲) هەر ئەوی .
- (۱۳) ئەو وتاره تا نووسینی ئەم باسه بڵاونه کراوه ته وه .
- (۱۴) د . عزالدین رسول . الواقعه في الادب الكردي . بیروت -
صیدا ، ۱۹۶۶ ، ص ۷۰ ، ۷۱ .
- (۱۵) وتاریکی سادق به هانه دینی کۆچکردوو له رادیۆی بهغدا وه .
- (۱۶) احمد خانی . موزین . مسکو ، ۱۹۶۲ . ل ۵۲ ، ۵۳ .
- (۱۷) ئەوی ، ل ۱۹۰ .
- (۱۸) ئەوی ، ل ۵۳ .

- (۱۹) ٺهويءَ ، ل ۵۴ .
- (۲۰) ديواني نالي . به خدا ، ۱۹۷۶ . ل ۳۲۱ .
- (۲۱) کيوي توور - طور .
- (۲۲) احمد خاني . مموزين . مسکو ، ۱۹۶۲ ، ل ۱۱۶ .
- (۲۳) ديواني مهولهوي . کوکردنهوهو ليکوئينهوهو ليکدانهوهو لهسر نووسيني : مهلا عبدالکريمي مدرس . به خدا ، ۱۹۶۱ ل ۲۷۸ - ۲۸۰ . [تڙبيني : ٺم سرچاوهيه به ديواني مهولهوي ناوده بهين] .
- (۲۴) ديواني مهولهوي . ل ۴۱۷ ، ۴۱۸ . ل ۳۰۴ .
- (۲۵) هر ٺهويءَ ، ل ۱۳۱ .
- (۲۶) ٺهويءَ ، ل ۴۷۲ ، ۴۷۳ .
- (۲۷) ٺم ڊيرهه به دهه له عومهر عارفي کوچکردوو بيستوهه ، ډمنگه وهه څوي بي . بیره که له ڊيريکي تابه ربه گډ دهچي :

که من نهخلي مرادم بين سه مهر بين
به من چي باغي عالم جو مله مهر بين

- (۲۸) ديواني مهولهوي ، ل ۴۷۳ .
- (۲۹) هر ٺهويءَ .
- (۳۰) هر ٺهويءَ .
- (۳۱) هر ٺهويءَ . ل ۴۶۷-۴۶۹ .
- (۳۲) هر ٺهويءَ . ل ۲۱۳ .
- (۳۳) هر ٺهويءَ .
- (۳۴) هر ٺهويءَ . ل ۲۱۶ .
- (۳۵) هر ٺهويءَ . ل ۴۷۴ .
- (۳۶) هر ٺهويءَ . ل ۴۷۴ .
- (۳۷) هر ٺهويءَ . ل ۴۷۵ .
- (۳۸) هر ٺهويءَ . ل ۴۷۵ .
- (۳۹) هر ٺهويءَ . ل ۲۴۷ .
- (۴۰) هر ٺهويءَ . ل ۲۱۶ ، ۲۱۷ .
- (۴۱) هر ٺهويءَ . ل ۵ .
- (۴۲) هر ٺهويءَ . ل ۲۱ .
- (۴۳) هر ٺهويءَ . ل ۲۴۸ .

- (۴۴) ھەر ئهوی . ل ۲۱۹ .
- (۴۵) ھەر ئهوی . ل ۲۴۰ .
- (۴۶) ھەر ئهوی . ل ۲۴۱ .
- (۴۷) ھەر ئهوی . ل ۵۲۲ ، ۵۲۳ .
- (۴۸) ھەر ئهوی . ل ۷۲ ، ۷۳ .
- (۴۹) ھەر ئهوی . ل ۷۲ .
- (۵۰) ھەر ئهوی .
- (۵۱) ھەر ئهوی . ل ۴۰۶ ، ۴۰۷ .
- (۵۲) ھەر ئهوی . ل ۴۰۹ .
- (۵۳) دیوانی بیکهس . بغداد ، ۱۱۹۷ ، ل ۱۱۷ .
- (۵۴) دیوانی مهولهوی ، ل ۱۳۹ .
- (۵۵) ھەر ئهوی ، ل ۱۴۰ .
- (۵۶) ھەر ئهوی . ل ۱۴۱ ، ۱۴۲ .
- (۵۷) ھەر ئهوی . ل ۱۴۰ .
- (۵۸) ھەر ئهوی . ل ۳۲۰ .
- (۵۹) ھەر ئهوی . ل ۴۵ ، ۴۶ .
- (۶۰) ھەر ئهوی ، ل ۲۳۵ .
- (۶۱) ھەر ئهوی ، ل ۳۸۳ ، ۳۸۴ .
- (۶۲) ھەر ئهوی ، ل ۳۸۵ .
- (۶۳) ھەر ئهوی ، ل ۵۵ ، ۵۶ .
- (۶۴) ھەر ئهوی ، ل ۳۳۸ .
- (۶۵) ھەر ئهوی ، ل ۱۶۰-۱۶۵ .
- (۶۶) خانی ، ل ۱۱۶-۱۱۹ .
- (۶۷) خانی ، ل ۱۱۸ ، ۱۱۹ .
- (۶۸) خانی ، ل ۸۳-۸۹ .
- (۶۹) مهولهوی و سروشیت . ل ۸ .
- (۷۰) ھەر ئهوی ، ل ۱۲ .
- (۷۱) ھەر ئهوی ، ل ۱۳ .
- (۷۲) ھەر ئهوی ، ل ۲۰ .
- (۷۳) ھەر ئهوی ، ل ۲۴ ، ۲۹ .
- (۷۴) ھەر ئهوی ، ل ۳۰ .
- (۷۵) دیوانی مهولهوی ، ل ۵۴۲ ، ۵۴۳ .

تاویک له گهل ستایش و خلسه گانی مهوله ویدا

خسره و جاف

بهنده ، تا سرددمیتک له موبهر ، به پیچه وانهی باو با پیرانم که همیشه هاندهرو یاریدهری شاعیرو نووسهری له هجعی گوران بوون ، عه شقو عه لاقه به کی نهوتوم له گهل له هجعی هه ورامیدا نه بوه ، تا دهستم کرد به گلیر کردنه ووه له به کدانه وهی تراژیدی « وهلی دیوانه » .

جا زولمی فره زورو ناره وای بهرده وام و بی مهرز دهر حقی وهلی دیوانه به در یژایی زورتر له دووسه دسال ، پالی پتوه نام خوم له له هجعی هه ورامیدا تاراده بیک ماندوو بکهم ، به لکو بتوانم به شیوه به کی شایسته تر میرزا که ی گهر میان به خوینده واران بناسینم و ، خوا یار بیت تا چند مانگیکی که به شیوه به کی رازاوه و په نکین و نوی نه گاته دهستی خوینده واران ی نازیز . .

بی گومان تا به ئه مرق له ویزه و ئه ده بیاتی له هجعی هه ورامیدا کهس نه گه بشتووه ته مهوله وی . ئه وه اووتکه تا نه مده مهی تیدا ئه ژین . . وه له بهر نه وهی بیرم مهیلی به لای شاعیره سو فی سیفه ته کانه وه هه به مو که یلی قوتابخانه ی کلاسیکی سو فیکه ریم له چوار چتوه به کی تاییه تیدا . . جا به پتویستم زانی له م بیره وه ری به دا به شدار بم و بهش به حالی خوم سه ری ته عظیم دانه وینم بو یه کییک له پیره گانی قوتابخانه ی سو فیکه ری که ئه لویش بوخوی موریدی مورشیده ناسراوه گانی جیهانی ئه ده بیاتی

تەسەووف بووه . ئەو مورشیدانەش بەلای زوربەتانەوه وەك ئەستێرە یەكی
تابناكو درەخشان دیاری و ناسراون .

جا توخوا با تاویك لەناخەوه گوێ هەلخەین بۆ ستایش و
خەلسەکانی مەولەوی .. بۆ سۆزی ئەوای مەولەوی .. بۆ دەردی
بێدەوای مەولەوی ..

**خامە شەق وەردەن ، دەم مەكەردەوه
زار زار مەنالۆ وەدەم دەردەوه :
تۆ پا شكستەیی بەرد هەرد دەرد
چەم کوور مەینەت ، تەن لاغیر ، رەنگ زەرد**

سەردەستەیی عاشقان و پۆپەیی دیوانی شاعیران .. پیری
عەبیاران و عەودالانی عیشق .. پیتش قەرەوکی بیروباوەرو خواناسین و
دلی تویی تویی . بە شیوای تازەو نوێ .. شەبدای تیشکی و بۆدانی و
جیلووی شەفەقی بەزدان و خوای تاكو هەستی پاك .. هەمیشە مەستی
عیشقی پرمەلەکووتی بێگەرد و خاوتین .. پیری تاوەگۆز ، مەولانا
مەولەوی ! ..

ئەو لە بێدەنگی شەودا هەستی ئالۆزو دەروونی پرسۆزی
گرگرتووی پالی پێوه ئەناو ، لەژێر رەشمالی گومان دیتە دەرهووەو ..
هێمن هێمن لە خوای خۆی ئەرواته بەرەووەو .. دەنواریتە ئاسمانی شینی
بێبونی پر لە جریوای ئەستارە لە سۆماو گلێنەدا بەرق ئەدەنەووە و رازاووە
دیاره .. که چۆن بێچلەو هەسوون وەستاوه بەو جەرگی ئاسمانەوه
وەك نەخش و نیگارێکی شیرین و لە گلارەدا رەنگین .. ژیرانە زەردەخەندەیی
خۆ بە جوان زانین و ئەوپەیری رازاوەیبی .

پیری شەیدا هێندەتری لە عاستی پەروەردگار دەروا بەچۆکداو
هەستی دیتە سەمای ستایش و یانوانی بادەیی مەیکەدەیی عوششاق

نه خواته وه مهستی عیشقی خوایی سهری تی ده کاو تریفه ی رازو
 نه ندیشه کانی سه نایی و عه طارو جامی و مه ولانا و مه وله وی رومی و
 نیظامی حکیم و شیخی شیرازو خواجہی بلیمت و که له سوفی به کانی
 ناسمانی پان و پوری ته صه و وف و نه دهب و ویزه و په ندو عیر فان
 دایه گریته وه و چوار ته نیستی روشن نه که نه وه . . ناخی به ثاری ره وانی
 زاخاو نه در یته وه و ده فرمویت :

ئیمشه و دیارن بانگم بین شهرمهن

زایه لاهی سه متور و ده که اللهم گهرمهن

ره ندانه ههستی که مه نیکشی ده کاو نه سپی سه رکیشی خوی
 زیره کانه له هه کدیر گای لاهوت و نه سه فهدا بی وه ستان . . به لک و چانی
 تاو نه داو ، نه شه دو ویش شاسواریکه و سه رمه ستانه تاقی که ره وه ی هن
 بواریکه . . جار جاریش له که له خه یالا دهس له مل ده کاو له قاوی چاره وی
 نه ندیشه شل ده کاو پرتاو به لاپه ره کانی میژو ودا نه ریواته وه و به سه
 تروپی کیوی په ندو ویزدان و عیر فانا نه ته قیتته وه و له نویدا و ده فرمویت :

چهرخ هه ره و چهرخهن تا ناوهر دو بهرد

دهس نه و دهس نگین تا خاتهم ناوهر د

دا به زم خوسره و شیرین وه هه مدا

جام دا وه سه ره جهم ، جهم وه سه ره جهمدا

شوره ت نامه ی نام حاتمه مش که رد طهی

که رد وه کاسه که مل کاسه ی که لله ی که ی

بنواره چون عه یاران نه یلا وینیتته وه . . چون نه فسانه و میژو و
 نه ولای هیزو ده سه لات و حیزو ناره زوی ناکتسه ره به ناو بانگه کان
 هوشیارانه ناوهر ووت ده کاو له لیلایی گومان و به قینا تال تال ریشنایی و

تاریکی سردمی کون و تازهی مروّف له بهک جوئ ده کاتهوه به جوړیکی واکله یی ناسا روژگارو کردارو په فتاری که چنده شمال ناسایه هر ساتیک له جیکه ییک و هر کاتیک لای به کیک و بو به کیکه .

نه و سرو گردن و کاکوله که بزار بوو له عاستی شکوی تاجو تهخت و بهخت و تواناو ده سلات بنواره چوڼ چو کاسه کاتیک یی نمرزش و یی نرخ و یی بایو و خو لاری که وتوو وهک و ابیت بلیت :

نهی تو .. تو به چیدا دهنازیت ؟

به کیوه دهماخ و قول چماخ و گومرایت ؟ کړنووش بهری کام حزو .. کام بت و .. کام خویت .. ؟

نهی تو چاک بزانه .. توو .. نهوو .. نیمه و .. نهوان .. برغوویه کین له نه سپیکي ناسنین ، دهه سوئین و دهرزین .. سبهی جهرو برغوویه کی ترو .. ژه میکی ترو .. سرده میکی تر ..

کهواته شمشیری تیژی خوینر یژی و رِق و کینه و توکله فری دده ، دهستی مانووم بگره تا له ژیر گومتی ناسمانی یی بهیدا پیکه وه نه ستاره بژمیرین .. بو ویزدانی پاک و رهوشتی په سندی چاک و خوی ته نهاو تاک بهیامی فیر بوونی نه لفو بای نهوین و عیشق و عرفان بنیرین .. قهله ندمرانه نه مام و درهختی به کرهنگی و به کدهنگی ئاوبدیرین ..

ورشه ی پرشه ی تاو کووره که ی جهستم

شهراره ی لوزله ی پیشه ی شکستم

گر مه و بزبسکه ی چه خماخه ی پاره

بهرقی برسکه ی شوغله ی شهراره

شاخه ی شریخه ی برووسکه ی دهر وون

نه چه م شه تاوان جاری که رد چون هوون

چ ناله و سۆزیکي تیا به نهم رۆرۆ به .. ج مەشخەلاتیکي ناوه تەوه
نهم تابلۆ به !. هەموو جێگیره ئاخیزه که .. تیکرایی به رەستاخیزه که ..
وهک نه قاشیکي قودرەت ساز که نیازی به نازو نه وازشی په نجه و دەست و
تێفکرینی به ریلای خۆی هەبیت بۆ خولقاندن و نواندن .. دەنگ و رەنگ و
مان و نەمان و زهوی و ئاسمان و .. فۆرم و فۆنی پین داوه ، سەرچه ساوانه
به جوانی هارمۆنی به کی و بێژدانی پین به خشیوه شان به شانی نهوا و ناله ی
دەررونی پر شه پۆل و ئاه و زاری و دەرده داری و سۆزو بزیکه ی هەستی
خۆرۆشاوو بزیکه ی تیکه ل به ترس و تکا ..

شاسوارانه به مهودای حەق و حەقیقەت ، دلو دەررونی دوودکی و
گومان تووتی تووتی ده کاو به سهودای عیشقی ئەزەلی عاشقانه رەش و سپی
جوئ ده کاتهوه مهولهوی ..

ئەو هوشیارانه خوو و خولیا ی عارفانی نه دلدایه . خەلکی دیاری
نهوان و به زیوی تەباری ئەوانه .. ئەو دکتەرانه جوانی پەرسته .. بۆ
خواکانی جوانی و دیمەنه یازا و دکان بهک پارچه هەسته .. بۆیه رەندانه
وهلامی ئەمنه خانی کچی قادر به گی جاف ئەداتهوه که مهولهوی بۆ خبۆی
شیر برای بووه داوای چاوه زاری ئی کر بووه ، ده فەر مویت :

نەمرت موطاعن ، (اطعنا) وه ندم

نوعای چه مه زه خم چه پیران سه ندم

تەعوینبەند ریشە ی دتە ی صد پازەم

بەرگش پەرە ی جەرگت وه دەر د ناوارەم

حافظ بۆ وه عیشق مەستان یا هوو

بێچەش نه دەور باهووی بی ناوو

ئىنە عادەتتەن ۋە ھەممە ئادەم
ۋەرنە ھەي سەرخىل نازك ئەندامان
تۆ ئىتد نازكيت چە ھەم ۋە ۋەرنە
بىنايى خەيال راگەش گوم كەردەن
سەفات خەجالت دان ۋە جام چەم
دېدەي بەد مەر ەكس ۋەش بىدۆ ۋە چەم
دېدەي بەد دەردش نادىبارى بۆ
چە كۆ موبتوت تا لىت كارى بۆ

دەربايەكى قول ۋە بىر بەي ۋە پان ۋە پۆرو نارامە مەولەوى .. ئىشە ..
دەردە .. زامە .. مەولەوى .. شىرەن كەلامە مەولەوى .. ئو دىسان
ئىرەدا دەستى تەعزىم ئەئى بەسنگى ۋە ۋە ، ھوشيارانە پەنا ئەباتە ۋە
خواجهى شىرازو جوان پەرستانە ستايشى جوانى ۋە نازەنبى ۋە شىرىنى
دەكات :

سەفات خەجالت دان ۋە جام چەم

دېدەي بەد مەر ەكس ۋەش بىدۆ ۋە چەم

بىر ۋە ئىشە ۋە نەبۆ ۋە برزانگ ۋە نىو نىگاي خومارت .. بىر ھاوتابە
ئەگىرچە ۋە شەدەي لارت .. جامى جىبان نىمايە رۆخسارت .. لەتاوا
ئاۋىنەي جەمئىدى لەعاستى ۋەرشە ۋە پرشە ۋە پرشنگى روو ۋە روالتەتى
تۆدا بىر ۋە ونەقە ۋە ۋەنگى ھەتەئناۋە !!

تۆ لە چى ئەترسى ؟ ..

تۆ بۆ لە من ئەپرسى ؟ ..

تۆ بۆ غەمبارو لىتوبەبارى ؟ ..

چ پىتوئىستى چاۋەنوارى ؟ ..

روخساری تو ناوینه‌ئاسا فەرو بێ فەری تبادا دیاره . . . نێزمو
ئەنکیزه‌ی چاویسان بۆ خۆیان دەگەڕێتەوه ، چونکه خۆیان لە روخساری
ناوینه‌ئاساتا دەبینەوه . . .

پیره‌که‌ی تاوه‌گۆز جارچارو تاوتاو چسو سوونی‌یه‌کی دلتەرو
ناسک‌هه‌ست که‌مه‌نکیشی شوخ په‌یکه‌ران و په‌ری روخساران و نازه‌نین
یه‌فتاران و هه‌سته‌ جوانه‌کان ده‌بێو به‌ره‌و کۆری عاشقان ده‌رواو له‌سه‌ر
نه‌وای نه‌یی پرسۆزی راسته‌قینه‌ دێته‌ سه‌مای سو‌فیان‌ه‌و ئارام ئارام
ده‌مه‌گرێو له‌ ناسمانی شه‌یدایی و جه‌زبه‌دا ده‌فرێو ده‌فەرمویت :

نه‌وای ناله‌ی دل وینه‌ی سه‌دای نه‌ی

پیااله‌ی زوخواو مئوشوو چون مه‌ی

که‌واو پارچه‌ی جه‌رگه‌ سینه‌ی بریشتاو

یه‌حه‌مت بۆ . . . یه‌ نه‌ی . . . یه‌ مه‌ی . . . یه‌ که‌واو

هه‌ر ئه‌ساسی هه‌ن جه‌لام جه‌م بی‌یه‌ن

گه‌رمه‌ی گزه‌ی به‌زم هه‌چش که‌م ئی‌یه‌ن

هه‌موو مه‌رجه‌کانی هه‌موار کردنی وێگای په‌ره‌گه‌ت و هه‌لدێرگه‌ج
عیشقم تا‌قی و شی کردووه‌ته‌وه ، به‌ئاسانی ئاکامی خۆم ده‌خوینمه‌وه !

سه‌ریکه‌و له‌م رێکه‌دا هه‌تاومه‌و نایکه‌رینه‌وه . . .
من که‌ سه‌رچۆبی کیشی به‌زم و نه‌وای شه‌یدایی بم . . . !!

من که‌ که‌مه‌نکیشی ده‌ردی په‌وای خودایی بم . . . ! من که‌ جگه
له‌ توو ژان و ئیش . . . له‌ ژبان و باران و نازیزان و . . . له‌ خویش په‌یره‌وی
جودایی بم ! . . .

جا ئه‌بیت باکم له‌ چی بیت !

یاران ! من سمره‌ستانه زو خاونوئشم .. به پەرۆشم .. من بۆنی
چزلتیکی دل و دهر و نوم ئاسوی لیل و تار کردوه .. دهردی بچ ته‌گیرم ..
نالهی شهوگیرم .. ته‌نها له‌خۆما نه‌ته‌قیتته‌وه .. دیسان بچ دهر به‌ستانه
له خه‌راباتی پیرانا .. له وچانا .. له که‌له‌ی سهری زه‌مانا .. تا و تاوو
ده‌م‌ده‌م مه‌یی تال و ئال ده‌نوئشم ! ..

جا نه‌ی به‌هاری هه‌میشه پایز ساز .. نه‌ی نیشانه‌ی نه‌ندیشه‌ی
راز .. نه‌وه‌سانج منم .. دیسان من .. له‌وت خواتم بریوه‌و خوانیش
ئاماده‌یه .. که‌واو .. مه‌یو .. نه‌ی .. ئامان .. ده‌س به‌ دامان ..
نه‌که‌ی تیکیده‌ی :

موطریب ! وه‌ره ده‌ستی من و دامانی وه‌فات بچ ..

ساقی ! وه‌زه مه‌جلیس به‌ سه‌رو گه‌ردنی جامت ..

بچ نه‌غمه‌یی نه‌ی نامه‌وی گه‌ر ئابی حیات بچ ..

به‌ربلاوی خه‌یال و نه‌ندیشه‌ی مه‌وله‌وی بچ سنوره . له ئاسمانی
تیه‌فکرینا دهر و او ده‌فریت تا نه‌گاته هه‌له‌هه‌له به‌توندی ، به‌ تیزی به‌کی
سه‌رسام‌ئاوه‌ر ، تیکه‌ل به‌ توانایه‌کی په‌زدانی ، بواره‌کانی تاقی نه‌گاته‌وه‌و ،
جا دیسان ده‌فرمویت :

باله‌خانه‌ی چه‌م دل دیوانه‌که‌ت

بانه‌ناو وه‌ خا‌ک سه‌ر ئاسانه‌که‌ت

تکه‌ش عاجز که‌رد خه‌یالت تیشدا

نازیز بو جاری با بنیه‌ پیتشدا

ئای له‌م خۆشه‌ویستی به‌ خا‌ویینه ! .. له‌ هه‌ج کویتدا جیکه‌ی
ناپیتته‌وه‌ له‌ گلپینه‌دا نه‌بیت .. نازیزه‌که‌م .. له‌ به‌رتویه ئاوا زانو گریانم ! ..

بۆ بازار گهرمى دامو دهزگای تۆيه نرميسكى چوانم .. دلو دهروونم
ئوزهرگای پىلاوته .. بهمهولا سهرم له ريتته .. لهسهرخۆ برۆ ، گلپنمو
گلارهكهم بۆسهگای پيتته .. گهرچى پيشيلم دهكەيت ، قەيناكه ، رهواو
رهواجه بۆ ژيانى ههتا ههتايم ..

شاسوارى وردهكارى بهمانهوه ناوهستى و ، له ئاسمانى غهمو تههدا
دهرواته پرسى شيوهنى رهشبهلهكئاساى ئازيزه لهدهسچووهكهيهوه و ،
بهداخهوه ، لهناخهوه ، گوڤ ههكئهخا بۆ دهنگى سامناكى ..

ئازيز ! رۆ .. رۆ .. رۆ .. گيانم ! رۆ .. رۆ ..

جا وردبهرهوه چۆن ديسان گهيشتووته سهر ترۆپى وردهكارى و ،
دهفهرموتت :

قازان .. قهتاران .. قولنگان ههوايى

ههيقمن بالاكت شهو بهتهنهايى ..

نا .. نا .. وا تهنهگهى ردهسوارى مهرگ تۆم لهبير ئهباتهوه ..
تۆ بۆ ساتيك .. بۆ تاويك تهنهاو تاك نيت .. تۆ منى .. من تۆم ..
نازانم غمى تۆ بخۆم .. يا خۆم .. ؟

قهيناكا گۆر لهناوهو تهتهشۆرهو گرو گلپهى ئاگرو دووكهل هالاوى
ههستى پى دهكرت .. گهرچى بزيسكهى دهى قولنگهوپاچهكه
دايههيننهوه ، دم دم رام ئهچلهكينييت .. بهلام ئازيزهكهم خۆم دهزانم
مهستى بهزدانى يانى چى ؟ .

دهردى بهريشانى يانى چى ؟ .

ههستى سهرمهديم پتويستى به لايهلايه نى بهو ليم جوئى نابيتتهوه ..
چهشنى گرو خهرمان .. ههواو .. ههناسه .. دهرياو رووبارو كهزو

چۆم .. پەپوولەو مۆم .. لیت نابمەرد .. پەپوولەم بەدەورتا تا دوا
سەرناو رۆژی هەتا هەتا ..

تا بھینن نووری چاوو ھبزی پیم

دیم و دیم و ، دیم و دیم و ، دیم و دیم

جا توخوا ئازیزان .. ئاوا پاکی .. ئاوا پیاوچاکی .. ئاوا ناسکی و
بەباکی .. شایستەئەو ئەو نی بە ھەموو تیکرا داوای شادی پەوانی ،
بەویژدانی ، خاوینی ، پڕئەوینی ، پیری تاوہ گۆز بکەین . لەعاستی ئەو
دانایە ، ئەو زانایە سەری ریزو حورمەتی بۆ دانەویننەوہ .
ئیتەر سوپاستان ئەکەم .

کیشهی پاکژ بوونهوه له شیعره کانی مهولهویدا

نومبید ناشنا

له کورته باسیکی وه هادا جیکای ئهوه نابیتهوه که پیناسه
جۆربه جۆره کانی سۆفیهتی و بابتهتی سۆفیهتی خۆی بنووسین ، چونکه
لهم بارهیهوه سهراچاوهی دهوله مه ندو بوخت زۆره . راسته و خو دینسه
سهر کیشهی پاکژ بوونهوه وه ره نگدانه وهی له شیعره کانی مهولهویدا .

پاکژ بوونهوه ، واته (التطهير) ، مه بهست و خواست و ئاره نووی
سۆفی به له به کهم ههنگاویهوه له ریکهی دووروددیژو سهختی
سۆفیه تیدا . سۆفی خۆی به ناتهواو ، گونا هبار ، تاوانبار ، به جیماو
دهزائیت . ده بیت بگاته ئه و پله بهی که تهواو بی گوناوه ، بی تاوان ،
سهر که وتوو وه پیشکه وتوو بیت . پلهی بینینی ههق ، به کبوونی هه موو
بوونهوه رو بینینیان به بهک چاوه ، واته دروست بوون و خهملاندنی
(وحدة الوجود) . سۆفی بۆیه ده به ویت هه موو شت تهواو بیت و
که م و کورتی تیدا نه مینیت هه تا بتوانی له هه قیقه ت نزیك بیته وه ،
چونکه وهک وتمان ئه و بوون و ده رو بشته به ناتهواو ، (ناقص ، غیر
متکامل) ده بینیت و له مه نیکه ران و دگران و په سته . له م بارهیهوه له
کتیبی (الشعر الصوفی) دا نوو سراوه : « سۆفیتی بینینی بینه وه ره به
چاوی که م و کوری ، بگره چاوپۆشینه له هه موو که م و ناتهواوی بهک
هه تا شتیک بینینی که له هه موو ناتهواوی بهک پاکژ و خاوتین

بیت (۱) . لیرەدا ئیتمە تەنھا مەبەستمان لە سۆفی بەک نی بە ،
 بەلکو مەبەستمان سۆفی بەکی شاعیر یاخود شاعیریکی سۆفی بە ،
 ئەویش سۆفی و شاعیر (مەولەوی) ی مەزنە . مەولەوی کاتیک لە
 پێوەندی سۆفیەتی و کیشە (حەقیقەت) دا قورل دەبیتتەو ، لە قەلەمی
 رەنگینی شاعیرانە ی زیاتر هیچ شتیکی تر نادۆزیتەو کە بیکاتە ناوینە بۆ
 بێنیی هەموو جۆش و تەقینەو و کڵپە ی دەروونی هەژاری . (مەعدووم)
 لەم سووتان و کڵپەسەندنەدا دەبیت بێتە قوربانی ، چونکە ناوانی بەرز ،
 ریکە ی سەخت و دژوار ، بەتایبەتی بەرەو و پوو و پۆشیتنی هەقیقەت ،
 قوربانی دانی گەورە ی دەوێت . دەفەر مویت :

« مەعدوومی بەدبەخت کارناتەواوی

هێشتا لە بەججۆر خەیاڵی خاوی

قوربانی دەبیت لە عەیب بەری بێ

فیدایی پەسەند پێی دوکەری بێ » (۲)

تەنانەت لە ریکە ی هەقیقەت و خۆشەویستی زاتی هەقدا ،
 مەولەوی لە گەل خۆشەویستیکی ئیلهام بەخشی شیعیری خۆیدا کە
 سروشتە ، دەکەوێتە کیشە و ناتەبایی ، خولق و خو و سروشتیان ریک
 ناکەون . دەفەر مویت :

« سروشتی من و جوکمی تەببەت

قەت یەکناکەون یارانێ سەر بەست »

شاعیر و سۆفی مەولەوی مەزن بۆ پاکز بوونەو و پۆشیتن بەرەو
 هەقیقەت ، دەبیت هەرچی لە جوکمی و جوددا هەبە لە ناتەواوی و کەمی
 ئەم چارەسازیان بێت و برینە سەختەکانی گوناو کەمتەرخەمی تیمار
 بکات ، چونکە « هەریەک لە شیعیرو سۆفیەتی تاقیکردنەو بەکی هەستی و
 بەرجەستەیی خودین مامەکە لە گەل جیهان دەکەن . بۆ پرکردنەو ی

که می و کورتی و تیبه رین لئی ، شاعیر راستیی نایکیردنه وهی خۆی وهها
 ههست پتده کات که بچینه ناخی جیهانه وه . بهلام سۆفی له (فهنا) لهناو
 جیهان و له خۆیدا ههستی پتده کات (۲) . لیره دا مهوله وی هه م شاعیر و
 هه م سۆفی به . هه م له زاتی خۆی و جیهاندا وهک سۆفی بهک بۆ دۆزینه وهو
 پتکه یشتنی زاتی ههق فهنا ده بیته . هه م وهک شاعیر یک هه قیقه ت بینه و
 به ناخی شته کان و مه سه له کاندأ پۆده چیت . ئیمه وه های بۆ ده چین که
 مهوله وی له سۆقۆناغدا به به لکه ی شاعیری و سۆفی هتی خۆی سه لماند وه
 نه وهی له مهستی دوا ی نو شکردنی پتکی دهستی شیخه که یدا و وه جلد و
 ته جله لی کردن و هه موو حاله ته سۆفی گه ری به کاندأ تووشی هات وه .
 مهوله وی سۆقۆناغی بری و حه سه ره تی به که م پۆژی ته ریقه ت وه رگرتنی
 بۆ گه یشتن به جیهانی ههق و توان وه له هه قدا بۆی بو وه حه سه ره تی هه موو
 ساتیکێ ژبانی . نه و سۆقۆناغ هس یریتی به له :

به که م : بچووکی و گونا هباری و تاوانباری و نانه واوی . له و حاله ته
 سه لیبی یانه دا مهوله وی شاعیر و سۆفی و زاتی ههق — که خودایه — له دوو
 جتگاهه ده بینه رین : نه می بچووکه و نزم و تاوانبار ، ده ست به دو عاو
 پچا کار و ده ست به داوینی شیخی سراج الدین و فه ریادی
 شه فاعه ت و لیبووردن ، نه وی زاتی ههق به رزو بچ عیب و ته واوی
 ته واوو بچ باکو وینه ی جوانی و به کبونی هه موو جوانی به کانی بو ونه موری
 بینه راوو هه ست بچ کراو ، هه روه ها نه بینه راوو هه ست بچ نه کراو :

« کردهوی بدم نه متوینیته وه

لوقت له ده ست نه و نه مسینیته وه

خه جاله ت هینه م بچووکه نه کاته وه

دهستی منالیم یسا نه کاته وه »

« هرچند تاوانم له حمد بدمره
دفتیری کردهم له یووم رهشتره
تو لیم ببوره ، من رووزردیی خوم
جهزا کافی بهو سزای مهرگه بوم » (۴)
« هرچند توره وشار له مهرگه به دتره
یووره شی به کهی من لهو گرانتره
من که خه جالمت بیمه خزمهتت
جههمنهم هرگیز نه چمه جهننهت » (۵)

له شوینتیکی تردا پیاوچالکو وهلی به کی له ههقیقت نزیگی وه کوو
باوه یادگار ده کاته رجاکارو توماری دهررونی خوی بو ده کاتهوه :

« سهر بهك كهوتوووه بهدكاریم وهك كو
رووی هیوام کرده باره گاکهی تو
چونکه تو نهوهی شه فاعه تکاری
بو رجاى بهجا دهسته لانداری
سهرم ناوه ته سهر خاکی بهریتت
غهریب ، مووسپی ، رووسیا ، سهرشیتت
بهلكم بههیزی دستگیری ئیوه
باری گرانم بو بچی بهریوه
وهك گوناه نی به هیچ موسیبهتت
پیرو دامام ، یا پیر هیمنهتت ! » (۶)

له قوناغی نوومدا مهولهوی شاعیرو سۆنی دهیمویت لهو خراپی و
بهدکرداری و گوناوه سسه ره رویی به دهر باز بیت وانا دهیمویت

پاکڑیتھوہ . بۆ لہم پاکڑیوونہوہیش بہعشقہوہو لہپیناوی عشقی
 ذاتی ہہ قدا کارو تاقیکردنہوہی زۆرو ہردہوامو گۆرانو قوربانیدان
 پیوستہ چونکہ سۆفی راست عاشقہ ، عاشقیکی مہست و تواوہیہ لہ
 بری خۆشہوہیستیکی بیوتنہدا کہ جوانی ہموو بوونہوہرو جوانی بہکان
 لہودان ئہویش سہراپای ہموو جوانی بہکانہ وک عشقی شاعیرو
 سۆفی بہکی پیش مہولہوی کہ (رابعہی عہدہویہ) یہو ، وتوویہ :
 ہرگیز خوام نہ لہ ترسی ناگردہکی و نہ لہ خۆشہوہیستی بہہشتہکی
 نہ پہرستوہ ، بہ لکو تہنہا لہ بہر شہوق و خۆشہوہیستی بہ بۆی « (۷) .

لای مہولہوی مہرامی ئہو عشقہ بہ تاقیکردنہوہو خہریگبون دیتہ
 بہرہم ، تیابدا قال دہبیت ، دہتویتہوہ ، سہرلہنوئی دادہرژیتہوہ ، ہتا
 ذاتیکی خاویں ، ہرۆزو نمونہبی لی بیتہدی . مہولہوی بہ قہلمسی
 شاعیرانہی خۆی تاقیکردنہوہی ہردیکمان بۆ دہہینیتہوہ کہ چۆن
 دہہارنو دہیتوینہوہو چۆن سہرلہنوئی مینای لی سازدہکنو ئہو مینا
 بیتگہردو خاویں و جوانی لی بیتکدیت . مہولہوی روودہکاتہ خۆی و بہ
 پیوستی دہزانی ہجیتہ کورہوہ ہتا قال دہبیت و شیوہ و ناوہرۆکیکی تری
 لیوہ دروست دہبیت . لہم نمونہبہدا مہولہوی راستہو خۆ پیمان دہلیت
 سۆفیتی کارو تاقیکردنہوہیہ ، گۆرینہ بہ باری ئیجابی و نریکبونہ لہ ذاتی
 ہق ، کہ ئہو نریکبونہوہو رووبہروو ہاوارو قسہو دادہ دہبیتہ بہشی
 سہیہم یاخود قۆناغی سہیہم لہ باسہکہماندا . ئیستا لہم بہشی
 دووہمدا حالہتی گۆرانو وردبونہوہو بیتگہاتنہوہی بہردہکی لہمہر
 مہولہوی دہکہینہ نمونہی ہنگاونانی لہ حالہتی بہکہمہوہ بۆ حالہتی
 دووہم و بہرہو حالہتی سہیہم چوون . مہولہوی دہفہرمویت :

« گینگلہم نہ خوارد بہ دہردی پەنہان

بارچہ بلووری لیم ہاتہ زمان

به زوبانی حال رهوانتر له قال
 بوی گیرامهوه ریزهی کونهسال
 وتی لهوساوه به بهرد خهلق کرام
 ههرکهنه ههستا یه کی پیا نام
 رۆژی هینامیان دوو بۆره زهلام
 گرتهمیان ناوو بهر چه کوشیان دام
 هیندهیان له دام ههتا بووم به ئارد
 نامیانه کوورهی ناگر ، جۆشم خوارد
 که قالیان کردم بووم به باووری
 ئهدره وشامهوه وهک پارچه نووری
 لهو بهرده شینه بووم بهز بلووره
 تهجری قال بوونو شهرارهی کووره
 دهورهی دووبارهی ری حهق بیینی
 نهوسا دیت بۆنی هیوات له بیینی
 مهعوومی سهرسهخت بهزمی دتیشی
 تا تویش شهرارهی کووره نه کیشی
 کهی دهچینه ریز مهردانی بهناو
 کهی روتبهی بلند نه بیینی به چاو
 بهختت نابوخته ، بهرقی بن نووری
 له رییی تهجره بهی دوور بیینی دووری (۸)

ههر بۆ نمونهی حالهتی دووم که دواپه کانی پاکز بوونه وهیه له
 لیکه هه لوه شان و دروست بوونه وهدا ، مهولهویی شاعیر و سۆفی بالندی
 نه فسانهیی قه قنهس ده کاته نمونه . کاره ساتی سووتان و دووباره ژبان و

دروستبوونهوهی قهقهس گۆرانکاری و حاله تیکی بهره و نۆی بوونهوه ،
 ژبانوه ، وه پاکزبوونهوه دهردهخات « قهقهس پهله وه ریکه که مردنی
 نزیك نه بیتهوه هندی پهل وپوش کۆنه کاتهوه و دهست نه کا
 به خویندن به سه ریا وه له خوشی دلی خویا نه وه نده بال نه دا به به کا تا
 ناگر له باله کانی نه بیتهوه و پهل وپوشه که ناگری تی به رنه یی و خۆیشی
 نه سووتی . دیسان خۆله میشه که ی نه بیتهوه به قهقهسیتی ترو هر
 بهم چه شنه . نه فرمویت :

« من قهقهس نهویم ، ها بییم وه قهقهس

یه کجاریچ ئیمشه و ها به رشیم چه دهس

نه وند خه یالان بهردم وه دهروون

بهی دووری یاران به تهر بییم زه بوون

بهر بییم تۆش کم چون هه رده جاران

وه رفم گردین گرووی مه بخواران « (۹)

شاعیری سۆفی له گری دهروونی خۆیدا وهك قهقهس سووتاو له
 دهست ده رچو له حاله تی فه ئادا و جوودو راسته قینه ی خۆی
 ده دۆزیته وه به ره و حه قیقه ت ده پروات . شاعیری سۆفی مهوله یی مه زن
 هه موو په مزه کانی به کار ده هینیت ، وهك له سه رجه می دیوانه که یدا دیاره
 هه ربه ك له په مزه کانی نه فسانه یی ، ئایینی ، ئافره ت ، سروشت ، مه ی ،
 ساقی .. هتد ، لای ئهو ده بنه هۆیه کی ده برین و ته عبیر کردن له هه ر سۆ
 حاله ته که ی باسمان کرد . ته نانه ت مردن لای ئهو نه بیته په مزی ژیان دنه وه ،
 چونکه لای سۆفی به کان « ژبان له و مه رگه دایه ، ئهو مردنه زینده گیسی
 نه ره ، خۆشه وستی ده ترینی و له و مردنه دا زینده گی و ژیان تیکی باشتر و

په وائترت پښه به خشي «(*) . لای سؤفی به کان ده بیت حاله ته که بگوریت
 هه تا هه ست به جیهانی نوئ و جیاواز بکات ، جیهانیکي نریکتر له هه قیقت ،
 چونکه وهک وتمان هموو شته کان له دوری هه قیقت ده سوورینه وه ،
 نه ویش نامانجی سه ره تاو دوابی سؤفی به ، ته ناهت کاره سانی مردن لای
 نه وان گورانی حاله ته و هیچ شتیك عده م نی به . فه نا عده م نی به ، به لکو
 گورانه له هه ستوه بؤ نه ست ، واتا له حاله تی شو عووره وه بؤ لاشوعوور .
 هر لهو حاله ته شدایه که (وجد) و (شطحات) او زور شتی تر پرووده دات .
 « له جیهاندا وه ستانی موله ق نی به ، له باریکه وه بؤ باریکی تر نه گوریت .
 دهره وه و ناوه وه هه به . جوولانه وه ی بینراوو نه بینراو هه به ، له بهر نه وه
 ناتوانین بلتین مردن عده میتکی پرووته . نه ، گورانه له حاله تیکه وه بؤ
 حاله تیکي تر « (۱۰) .

له حاله تی سییه مدا پاکزبوونه وه ی مهوله ویی سؤفی و شاعیر ده گاته
 راده بهک راسته و خوؤ پروو به پروو له گمل ذاتی حه قدا ده که وینه رازو
 سکالو و گفوتو گوی په نهانی و نه نیی دل . دلی عاشقیکی پښوینه و سه رابا
 به گرو کلبه ی عه شقی ساف و پښه گوردو ته اووو پښه خوش . ده فهرمویت :

« سروه شم بهی و هسف جه مالیته وه

باز هم بهی جیلوه ی جه لایته وه

نهر هر بهو عاده ت سهروه ش نیگار ان

په ی فه نای به کسهر خاطر پو خاران

چار نی بهن جه ده س جیلوه نه کهر دن

(بسم الله) نهو تیخ ، تیبده گچی گمردن « (۱۱)

(*) نهو مردنه ی سؤفی « فه نا » به ، واته مراندنی پری خواستی
 مروؤف . . . وه کوو مراندنی سیفتی ناپه سه ند ، وهک حه دیشی یا
 فهرمووده ی به پیزی « موتوا قبل ان تموتوا » واته : بهرله وه ی بمرن ،
 بمرن ، نیشاره تی بؤ نه کات - ا . ن .

بۆ لیتکدانه‌وی ئەم چەند شیعەرە جوانە ، زانای نایینی مەلا
 عبدالکریمی مدرس نووسیبووە : « سیفاتی خوا دوو جۆرن ، سیفاتی
 جەمال کە مەعنای ئیجابی ئەگەیه‌نن وەک وو منعم ، کریم ، معطی ، وە
 سیفاتی جەلالی کە مەعنای سەلبی ئەگەیه‌نن وەک وو قدیم ، واحد .
 کاتێک تۆ خۆتەم بۆ دەر بخری بە نیشانه‌کانی سیفاتی جەمالی و جەلالیت ،
 من لە خوشی یا سەرخۆش ئەم . جا ئەگەر دەوام بەو خۆدەر خستە
 بەدی ، زۆرم پێ خۆش ئەبێ . بەلام ئەگەر بە عاده‌تی یارانێ پێ بالکو
 جوان و سەرمەست گویم نەدەیت و وەک ئەوان بۆ لەناوچوونی یە کجاری
 دلداری دڵ پێ لە درکەکان کە خۆیان ئەشارنەوه و ناچارن خۆیان
 دەر نەخەن ، تۆش خۆتەم لێ بشاریتەوه ، ئەوه مەعنای وایە ئەتەوی
 بملکوژی . جا کە واتە فەرموو (بسم الله) ئەوه تێفی تۆو ئەمە گەردنی
 کەچی من ، چی ئەکە ی بیکە (۱۲) . لە روونایی شیعەرە کەو لیتکدانه‌وه
 قوولە کە ی ئەم زانایەوه دەتوانن بلێن کێشە ی پاکزبونەوه کە لای
 شاعیر و سۆفی گەرە یە کلایی دەبنەوه . ئیتر ئەم خۆی بە شیاوی
 ئەوه دەزانیت کە راستە و خۆ لە گەل خوای خۆیدا گفتوگۆ بکات ، ئەوه‌نده
 لەم (یەقین) ددا پێ دادەگریت و لە گومان پاک دەیتەوه ، ساقیی ئەو کە
 جامی مەیی تەریقت و پابەندی خۆی پێ بەخشیبووە لە ئارادا نامینیت و
 پێوه‌ندی یە کە لە سێ لایی یەوه دەیت بە دوولایی . هەر لەم بارە
 مەعنەوی یە گەرە یەوه دوا ی ئەوه کە شاعیر و سۆفی گەرە مەوله‌وی
 بینایی چاوه‌کانی نامین و وینەو رەنگدانه‌وی جوانی یەکانی خوا لە
 سروشت و بوونەوه‌ردا بە چاوی سەرنابین . لە راده‌ی پاکزبونەوه کە ی
 خۆیدا ئەمجارە روونایی چاوی دڵ دەروونی دەهژین و زیاتر تیشکی
 ئەو چاوی دڵ بەرجه‌ستە ی وینەو شیوه‌ی گۆرانەکانی سروشت و
 بوونەوه‌ر دەکات . تەنانەت لە چاوی دڵی ئەم شاعیرە عاشق و سۆفی بەدا

زاتی هق جیکیر بووه و چهسپوه ، به هیچ شیوه بهک ناگورئ و شوینی
خوی بو هیچ هیزیکی مادی و معنهوی چوّل ناکات . مهولهوی بهم
شیوه به ئەم رازه دەرکینیت :

« باری ئەگەر هه‌ور ئەلطف باری

په‌ی مه‌ده‌دکاری وه‌دئا باری

دیده‌ی سه‌ر ئه‌ر شی ، دیده‌ی سه‌ر کافین

ئید دای مونا‌فین ، ئەو ده‌وای شافین

ئید وه‌زیفه‌ی گل ، ئەو ئەطیفه‌ی دل

ئەو چون مه‌زلەن ، ئید بی‌چوون مه‌زل

ئەو به‌قاش نی‌به‌ن ، فه‌ناش تا‌قی‌به‌ن

ئید عه‌طای تا‌قی و با‌قی و لا‌قی‌به‌ن » (۱۲)

واتا : « ئیسی چاوی سه‌ر ئەوه‌ته سه‌ری شتی مادی بکا ، به‌لام
ئهرکی سه‌رشانی چاوی دل ئەوه‌ته خه‌ریکی کاروباری مه‌نه‌وی بی ، وه
چاوی سه‌ر جیکای شتی مادبی تیا ئەبیته‌وه که وینه‌ی بی ، به‌لام
چاوی دل ماواو مه‌زلکی خوای بی‌وینه‌یه ، وه‌ک له‌جهدیسا هه‌به
(قلب المؤمن عرش الرحمن) واته : دلی پی‌وای موسولمان باره‌گای
خوایه . هه‌روه‌ها چاوی سه‌ر مانه‌وه‌ی بو‌نی‌یه‌و گومانی تیا نی‌به‌که
ئه‌فه‌وتی ، به‌لام چاوی دل به‌خششیکی راست و ده‌وام‌دارو
به‌خواگه‌یشتووه » (۱۴) .

ئجا له‌کاتی‌کدا که سۆفی و شاعیری مه‌زن زاتی هق له‌دلی خۆیدا
بینی و هه‌میشه له‌گه‌ل ته‌وزمی خوین و هه‌ناسه‌یدا له‌هاتوچۆدا بیت ،
دیاره‌ده‌بی له‌وپه‌ری پاکژبوونه‌وه‌ی رۆجو و به‌رزبی مه‌نه‌ویدا خۆی
بینیته‌وه . ئەم کیشه‌ی پاکژبوونه‌وه (تطهیر) ه‌لای سۆفی و شاعیریکی

بکند خه یالو بیر تیژی وهک مهولهوی زۆر زیاتر لهم چهند لاپه ره یه ی
ده ویت . نهمه هه ولکیکی بچووک بوو لهم بواره داو هیوادارم سوودیکی به
اکه له پوو رو لیکۆ کینه وهی نه ده بی کوردی گه یان دیتت .

سهرچاوه کان :

- (۱) الشعر الصوفي : عدنان حسين العوادی . ص ۴۸ .
- (۲) ریۆحی مهولهوی : پیره میترد ، ۸۵ ، چاپی کاکه ی فه للاح .
- (۳) الشعر الصوفي : عدنان حسين العوادی .
- (۴) ریۆحی مهولهوی : پیره میترد ، ل ۱۵ .
- (۵) هه مان سهرچاوه ، ل ۱۸ .
- (۶) هه مان سهرچاوه ، ل ۲۰۳ .
- (۷) نشأة التصوف الاسلامی ، د. ابراهیم البسیونی ، ص ۱۸۹ .
- (۸) ریۆحی مهولهوی : پیره میترد ، ل ۱۶۷ .
- (۹) دیوانی مهولهوی : مهلا عبدالکریمی مدرس ، ص ۳ .
- (۱۰) محی الدین العربی : و. لیبنتر . ص ۴۵ .
- (۱۱) دیوانی مهولهوی : مهلا عبدالکریمی مدرس ، ل ۳۲ .
- (۱۲) هه مان سهرچاوه و لاپه ره .
- (۱۳) هه مان سهرچاوه ، ل ۱۲۳-۱۲۴ .
- (۱۴) هه مان سهرچاوه و لاپه ره .

بو مهولای شاعیران : مهولہوی

حسب قہرہدائی

« قافیہی فہردم شیواوہ ، شیواو »
« فرمیسیکی چہمان خویناوہ ، خویناو »

× ×

من حوزوردم ہن لہم ناسانہتا
چونکہ دہرویشی دہستہونہزہرم
بیہم دہلین : تو کئییت لہم باوانہتا ؟
مہواچوو : ہنچہو شہقولقہمہرم .
روژگار بہد بیہن ، بہد بیہن روژگار
ہیمہتی ، قوربان ! منیش دامام
بالہتہ پیہمہ وک مہلی زامدار
نہسہرہوسہرہن دوربینی چاوم
تہزہمن ، قوربان ! ناوی حموزہکت
تہیہانی درنج وا لہنیوانہ
چون بیہم ماچی کہم خاکہی سہوزہکت ؟
خاکیشٹ توقمہ ، ہتا لیوانہ !

هرچند همیشه هر وام له حالا
نزهری ، قوربان ! بمهینهره حال ...
با خۆم نوقم که لهم کووبه‌ی تالا
به‌دوای لیقاتا دهبم به عمو‌دال ..

بگه‌ریم وه‌ناو قافیسه‌ی فهدا
تا بی‌تۆز مه‌وه فه‌یزی ئیلاهیت
یا خاکی عالم بگم وه‌سه‌ردا
ئه‌گه‌ر ویران ببن چی‌گه‌ی ته‌باهیت
تۆ له کولیلی که‌زه‌و به‌ه‌سارا ،
نه‌ته‌یش‌ت نا‌ترم بکوژیت‌ه‌وه ...
ئهو شی‌عه‌ی وتم به‌بالای شارا ،
کواتووی هر گه‌رمه‌و ده‌گه‌شیت‌ه‌وه ..

من په‌ی چاو‌ره‌شی ناو چی‌خو ده‌وار
هه‌نسکم قوول‌ه‌و گریانم گه‌رمه
هرچند مه‌یله‌کم له کوچ و هه‌وار
وه مه‌یلت قه‌سه‌م مه‌یله‌کم شه‌رمه
ناره‌ (تاو‌گۆزی) بوو به‌خه‌راوه
خه‌راباتی من بئ‌موغ و مه‌یه
نه‌دل چه‌شه‌یه‌و نه‌چم سه‌راوه
دوایی مه‌ینه‌تم ، که‌ی ؟ هه‌تا که‌یه ؟!

(ئه‌حمه‌د برسی) بۆ ده‌رمان ده‌شی
قه‌له‌م و ده‌وات عاشق و که‌یلن

(خالوی کوماسی) بو هرکوی ده چی

گلکوی بی گلی سهد تازه له یلن

وه دووریت قهسهه پهریشان حاله

نه گهر بزانون مه یلت کهم بی یمن

گهردی سهری رات وه چاو ده ماله

چی شهن ! (دیوانه) هر بی (شهن) بی یمن !

قوربان ! هیممه تی ، سا کوانی فهردی

قافیهی شیواو گرد بکاتهوه !

وه کوو (شیخ رها) هر قهل و بهردی

له دلی زاغا دهنگ بداتهوه ...

۱۹۸۸/۸/۱۶

له یادی ۱۰۶ سانهی کوچی دوايي مهولهوينا :

ههندي له سهر گوزه شته خوښه کاني مهولهوي

کاميل ټبر

مهولهوي : نهم ههستياره بهرهداره ، بير تيژه ، ره وانبيژه ، ههست ناسکه ، دريژ باسکه ، خامه رهوانه ، نهنديشه فراوانه . . مهولهوي : نهستيره گهشهکي چهرخي نوزدهي رووناکيي ناسو ، يوونکهرهوي وهجاخي پير خدری شاهو ، گوله گهشهکي گوندي سهرلندي تاوهگوز ، مژدههيني ويژهيهکي نوي وهک نيرگزي مژدههيني نهوروز .

مهولهوي : چهسپينهرو برهوده به کيشي خو مالبي په نجه ، به ههلبهستي پر له سازو سوزو ناهنگو له نجه .

مهولهوي : ليدهري سکهي داپوشراو به زيړي گران ، زيړي نافرهي جوان ، نافرهي شوخو شهنكي به تمهن منال ، نافرهي سهرکولم و گونا نهخشاو به خال . خالي بچ خهوش ، خاوهني بيري وردی وردتر له گهردي سهرگهردي کهوش ، کهوشي دروست کراو له ناوړيشمي به هاداري له دوروه هينراو ، بو پي وردی به خه نه و خويني دلکي نه وينداران نهخشاو ، پي نازداريکي وه کوو خاتوو عه نهر خاتوون ، بزويشمری دهرباي ههستي ميري ههستياران له ناسکيي ههست و بيري وردا ، له کارواني ههستياراني تا نهوده مهي کوردا .

به لښ ، ټم مهوله وی به مهندي چهرخی نوزده همه ، هرچی
 له باره وه بو ترڅو بنو سړڅو بو بکړی که مه . مهوله وی هر ته نیا خاوه نی
 هه کبه سستی سؤفی خوازی و نازداران ویستن نه بوه . به لکو خاوه نی
 شانویه کی پر له وینه ی کومیدی و وشه نارایی و قسه ی نه سته قو
 نو کته بیژنی و سهرگوزه شته ی خوش بووه ، که نه مه ش جوړه نه ده بیکه و
 پیشه ی گه لښ زانایان و دانایان و نو سهران و هونه رمندانو هه ستیارانی
 جیهان بووه . ته نیا جیاوازی نیوان مهوله وی و مهله وانانی دهریای
 کومیدیای جیهانیان نه وه بووه که قسه و هه لویسته بیکه نین هینه ره کانی
 ولاتانی پیشکه و توی نرخی نه دیب زان ، ده سه جی قوزراونه ته وه و
 نو وسراونه ته وه و پاریزراون و ، بگره به هاراتیشیان پیوه کراوه ، به لام
 نه واننی مهوله وی و زوری ترمان به هو ی نه پاراستن و نه نو وسینه وه یانه وه
 جوانه مهرگ بوون .

له راستیدا قسه و هه لویستی بیکه نین هین ، هر ته نیا جوړه
 نه ده بیکه نی به ، به لکو نه مرو له زانستی پزیشکایه تیشا بایه ختیکی
 تاییه تی پی نه درڅی ، وه ک چاره سهری به کی دهر وونی بو هه زدیک
 نه خو شی .

مهوله وی هه همیشه دم بهو قسه خوشانه بووه و خاوه نی نه و
 جوړه هه لویسته نو کته نامیزانه بووه ، به لام جیگه ی داخه که ته نیا
 زماره به کی کهم ، ده ماو دم ، له و قسه بیکه نین هین و سهرگوزه شته و
 هه لویسته خوشانه گه شتوونه ته ئیمه .

من له م کوره دا هه ندیکیان پیشکه ش نه کهم ، نه وانهی که بهر ده ستم
 که و تون . هیوادارم هه رکه س له و باره یه وه شتیکی لا هیه بینو سڅو
 بلاوی بکاته وه ، یان منی ای ناگدار بکات ، بهو هیوا به ی له پاشه روژدا
 بیکه ی نه نامیلکه به کی تاییه تی .

نیستاش فرمویون ئیوه و چەند خولەکیک لەوبارەیهوه :

(۱) مەلا ئەحمەدی پرسی که دۆستیکی خۆشەویستی مەولەوی بووه دوو کچی جوانی ئەبێت ، گەورەکیان ناوی (لەیلا) بووه ، ئەوی تریان ناوی (بەهیچی) بووه . مەولەوی ، سا ئیتر بەراستی ئەنێن یان بۆ قۆشمە ، یەخەیی مەلا ئەحمەد ئەگرێ و خوازیبێنی لەیلای لێ ئەکات و ئەلێن بەراستی ئەم لەیلایەیی تۆ ئەشی هەر بۆ مەجنوونییکی وەکوو من بێ .

مەلا ئەحمەد ئەلێن : ئەی بێ قەزا بێ . تۆ که ئەوەندە مەجنوونی ئەم لەیلایەیی من بووی ، بۆچی زووتر قسەت نەکرد ؟
ئەلێن : بۆ ؟

ئەلێن : ئەی نازانی لەم بەینەدا خوازیبێنی کاری هات و هەموو شتیگمان پێرئەوه ، داواکارەکی خزمییکی خۆیەتی ؟

مەولەوی دواي چەند مانگیک خوازیبێنی بەکی تر لە مەلا ئەحمەد ئەکات ، بەلام ئەمجارە بە نامەیک که بریتی یە لەم بەیتە هەلبەستە :

قسە بەک ئەکەم بە رێو بە جێ بێ

که لەیلا نەبوو ، سا بەهیچی بێ

مەلا ئەحمەدیش بەم بەیتە هەلبەستە وەلامی مەولەوی ئەداتەوه :

قسە بەگت کرد بێ رێو بێ جێ بێ

که تۆ مەجنوونی چۆن بەهیچی بێ ؟! (۱)

(۲) مەولەوی و مەحوی ، نارو ناوبانگی یەکتریان بیستبوو ، بەلام یەکتریان نەدیوو ، هەردووکیان تامەزرۆی بینینی یەکتری بوون . مەولەوی رێی ئەکەوێتە سلیمانی . دەمەو ئیوارەیک رووئەکانە خانەقای مەحوی . لەوکاتەدا مەحوی پش لەسەر سەکۆی مژگەوت . دانیشتوو .

چاوهیوانی بانگی ئیوارهیه . ئەبێنی پیاویکی میانە بالای ریش تهنکی چاوه
 گەش و درێژکۆلە بە خەرقەیهکی سهوزی ئاودامانموهو میترهزریکی
 گولداری له قوماشی چیت دروستکراو بهسهروه . . خۆی کرد به
 مزگهوتاو یووی کرده گوی حهوزه کهو خهرقه کهی دا کهندو دهستی کرد
 به دهسنوێژ گرتن . مهحوی زۆر سهرنجی ئەم پیاوه ئەدات و
 لهوه وپیشیش وهسفی مهولهوی بان بۆ کردووه . دیت بهدلیداو ئەلین :
 ئەمه مهولهوی نهبیت ؟ مهحوی یه کینک رانه سپیریت ، ئەلین : بچۆ بهو
 پیاوه بلێ ئەوه چی به بهسهرتهوه ؟! مهولهوی به نیمچه سهرسامی به کهوه
 ئەلین : کورم چیت به سهرمهوه ؟ مهحوی که گویی لهم وهلامه نهسته قه
 ئەبیت « چیت به سهرمهوه » ، له لایه که مانای : هه قست چی به
 به سهرمهوه ، له لایه کی تریشه وه مانای : « قوماشی چیت به سهرمهوه » ،
 له سهر سه کو کهوه بانگ ئەکات : خاله مهولهوی ! مهولهوی بش ئەلین :
 مهحوی گیان ! . نیتر مهحوی رانه کاته خواری و باوهش به یه کدا ئەکه نو
 میوانی نازیزو خانه خویی خۆشهویست چهند رۆژیکی پر له یازی ئەدهی
 بیکه وه ئەبه نه سهر (۲) .

(۳) مهولهوی پیاویکی ئەبیت . جارێک نه گهل خۆی هه لێ نه گری و
 به نیازی هه ج له (سهرشاته) وه بهرێ ئەکه ون تا ئەچه به غداو ئەچه
 ته که یه شیخ عبدالقادی گیلانی . له وێ مهولهوی نه خۆش نه که ویت و
 نه که ویته حالی خۆیه وه . پیاوه کهی که ئەزاییت تازه مهولهوی
 رزگار بوونی نی به ، هه لئه سێ هه چ پاره یه کی پێ ئەبێ له باخه لێ دهر دین و
 پێی لێ ئەکا به که وشاو به ره و مال ! مهولهوی بش له وێ له گیانه لادایه .
 که دیته وه هه ره له دووره وه خۆی ئەنیته قورو ده ست ئەکات به
 (باوه مهولهویم رۆ) کردن و ئەلین : « باوه مهولهویم له به غدا
 نه خۆش که وت و مرد . خۆم ناشتم و پاره ی هه جه که شم بۆ کرد به

خیرات » . مالی مهولهوی یش نه که ونه شین و شه پورو گریان . له پرسه نه بنهوه دوو مانگیکی پین نه چن ، مهولهوی نامری ، بهلام پارهی پین نهماوه ، په کی حجه کهی نه خاتو نه گهر یته وه . روژی خوی نه کات به مالا ! کابرای پیاوی که نه مه نه زانیت هه لدیت و نه داته کیو . کوره کانی مهولهوی دهستی لپ نه دهنه تفهنگ . مهولهوی نه لپ : دهستی لپ مه دن ، هرچی بووه ، بووه . خو من وا هاتمه وه . که کابرا نه گرنو نه بیتنه بردهم مهولهوی ، مهولهوی پتی نه لپ : برا ! خوا رووی مردن رهش کا وا تو ی شهر مزاری لای من کرد . نه گهر من بمردمایه تو بوج نه م خه جاله تی بیت به سهر نه هات ؟! له پاشا بهر هه لای نه که ن (۳) .

(۴) جاریک له سنه ، مهولهوی له کوریکدا نه بی ، لپی نه پرسن : تو ههر نه لیت هوزه کهم خو شیان ندویم و به گوره م نه زانن ، به چیدا پیشانی نه دهی که راست نه کهی ؟ مهولهوی یش نه لیت : که هه ورامی به ک باریکی نیجگار گران له که ره کهی نه نیت و نه یه ویت به ملهی (نه ویهنگ) دا سهری خا به لام که ره که ناروات ، پتی نه لیت هه چه دهی : به خوا مهولهوی یش بیت ههر سهرت نه خه م ! (۴) .

(۵) مهولهوی له سالی ۱۸۸۵د به فرمانیکی شیخ وه سمانی ته ویله نه چیت بو سنه . روژیک له مالی محمه د سالحی فه خرواعوله ما نه بن مهلا لوتفوللای شیخولئیسلام و مهلا محمه د نه مینی نه مینولئیسلام و مهلا فه تحوللای قازی و گه لیک تر له زانا نایینی به کانی سنه له وی نه بن ، ورده ورده باس نه چیته سهر تینمی که لام و عه قانید تا نه گه نه باسی (لا هو ولا غیره) که گوا یا سیفه ته کانی خوا نه زاتی خوانو نه جیاشن له خوا . له ویدا مهولهویش نه که ویتنه قسه کردن لیوهی .

کوتوپر مهلا فه تحوللای قازی نه لپ : « باوه ، مهولهوی ، تو چمت داگه به سهر نه مهوه . بچو نامان له زرانهی خوت بیته ! » . نه م قسه یه

زور کار نه کاته مهولهوی . ته نامت دانیشتهوه کان ئه میان ئیجگار زور
 پین ناخوش نه بچ . که نه گهریتهوه بو شوینی خوی له ماوهی سنی یوژدا
 عه قایده عهره بی به بهرزو بهناوبانگه کهی دانه نیت که سه ره تاکه ی بهم به یته
 دهست پین نه کات

هتی اتی حتی اتی الیه
 من این این یستهی الیه

ئینجا دانه به کی لپ نه نووسیتهوه و نه یئیریت بو مهلا فه تحوللای
 قازی و ئیتر خوی نه گهریتهوه بو هه ورامان . که مهلا فه تحوللا سه پری
 نه کات هیچی لپ نازانیت ، به کوششیکی زورو پاش ماوه به کی دوور
 دریز ، نه و هخته تیی نه گات . ئینجا نامه به کی دانه وایی و داوای
 لپ بووردن نه نووسن بو مهولهوی و نه لپ : ناخر سه لامهت بی ، مهولهوی ،
 تو که مهلا به کی وایت ، نه خوت بشاره وه ، نه مهردمیچ
 شه مزار بکه ! « (ه) (*).

(*) له باره ی هوی دانانی عه قیده عهره بی به که ی مهولهوی به وه که
 ناوی (الفضیلة) به و ۲۰۳۱ به یته ، نه بچ بلتین ئه مه ی ماموستا
 ره حمه تی علاءالدین سجادی له لاپه ره ۲۶۷-۲۷۷ی (میژووی ئه ده بی
 کوردی) دا نووسیوه و خاوه نی و تاریش لپی و هرگرتوه ، وانی به ،
 چونکه به که م کتیبیکی و اقورسو گه و ره و گران هه رگیز به سنی یوژ
 دانانری چ جای نه وه نوسخه به کیشی لپ پاکنوووس بکری . دووه میش
 چونکه مهولهوی خوی له عه قیده که یا نه لپ : شیخی بهاءالدین داوای
 دانانی نه و عه قیده به ی لپ کردوه و نه ویش مه عذره تی بو هینسا وه ته
 که ناتوانی ، به لام نه و دهس بهرداری نه بو وه قه ناعه تی پین کردوه تا
 دایناوه . داواکه ی شیخی بهاءالدینیش له سه ر داوای شیخی سراج الدینی
 باوکی بووه که پیش جی به جی کرانی داواکه ی کوچی دوا بی کردوه ،
 وه که مهولهوی خوی له عه قیده که یا گیراویه ته وه . به یته به که می نه م
 عه قیده به ییش نه و به یته نی به که ماموستا علاءالدین نووسیوه و ،
 به یته که ییش به و جو ره نی به و ئه مه راستی به که به تی :

(۶) مهولهوی خه‌ریکی نوژن دابه‌ستن نه‌ییت کابرایه‌کی نه‌زان

پیتی نه‌لین :

متی « متی » حتی اتی علیه

من این « این » یتمی الیه

(بۆ زانینی زیاتریش له‌باره‌وه بگه‌ریه‌وه سه‌ر وتاره‌که‌ی کاک
فاتیحی مامۆستا مه‌لا که‌ریم له‌م کتیبه‌دا به‌ناوونیشانی « مه‌وله‌وی
عه‌قیده‌کانی ») .

ئه‌م راستکردنه‌وه‌یه‌ی ئیمه‌یش واناگه‌یه‌نیج ئه‌وه‌ی مامۆستا
علاء‌الدین سجادی گتیارویه‌ته‌وه هه‌مووی نادرسته . ئه‌و موداخه‌له‌یه‌ی
مه‌وله‌وی ، وه‌ک باوه ، له‌و سه‌فه‌ره‌یدا بووه که بۆ به‌شداری کردنی له
سیمیناریکی زانایانی سوننی و شیعه‌دا چوو به‌سنه . ئه‌و قسه‌ ییج تامه‌ی
قازی سنه‌یش که به‌مه‌وله‌وی وتوو : « تۆ چه‌ت داگه‌ به‌مه‌وه ، بچۆ
ئامان له‌رزانه‌ی خۆت بیژه » که له‌راستیدا نه‌ک هه‌ر ته‌نها به‌چاوی
سووک یوانینه مه‌وله‌وی نه‌گه‌یه‌نیج ؛ به‌لکو له‌وه‌یش زیاتر به‌چاوی
سووک یوانینه شیعی کۆمالی کوردیشه که مه‌وله‌وی به‌پیشه‌نگی
ییج هاوتای وتی ئه‌و جۆره شیعه‌ دانراوه ، ئه‌لێین به‌ده‌ما هاتنی ئه‌م
قسه‌ ییج تامه‌یش هه‌یج به‌دووور نازانین له‌که‌سیکه‌وه که له‌چوارچۆته‌ی
داوده‌زگای ده‌وله‌تی ئێران‌وه دوور نه‌بووی ، نه‌خوازه‌لا که مه‌وله‌ویش
به‌حسابی ئه‌وان مه‌لا رووته‌به‌کی « شایه‌ر » بووه له‌هه‌ورامانی
یه‌قه‌نی تووه وشکه‌وه هاتوو !

ئیمه‌ وای بۆ نه‌چین مه‌وله‌وی یا پیشتر (فضیله) که‌ی داناوه
نوسخه‌به‌کی لایه‌وه که گه‌راوه‌ته‌وه بۆ ئه‌و شوێنه‌ی لێی میوان بووه
نوسخه‌که‌ی ناردوووه بۆ ئه‌و قازی به‌له‌خۆبایی به‌ ، یا مه‌سه‌له‌که‌ی له‌دکدا
یاگرتوووه پاش دانانی فه‌ضیله‌که‌ی ، یا عه‌قیده‌ معرضی به‌که‌ی ،
نوسخه‌به‌کی ییج ناردوووه بۆی تا به‌تی نه‌گه‌یشتنی خۆی له‌و کتیبه‌ ورده
مه‌لایانه‌یه‌ ، له‌وه حاکی ییج که مه‌وله‌وی له‌ (ئامان له‌رزانه‌ وتن) ییش - که
ئیمه‌ به‌وتی شیعی کوردیی خۆمالیی معنای ییج نه‌ده‌ینه‌وه - زیاتری
لا هه‌یه . به‌هه‌ر به‌نگ ساغکردنه‌وه‌ی ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ وه‌ستاوه له‌سه‌ر
زانینی سالی سه‌فه‌ره‌که‌ی مه‌وله‌وی بۆ سنه‌و به‌راوردکردنی له‌گه‌ل سالی
دانانی (فضیله) که‌دا .

ئەو كەپرەكەى لە بەرتايە نوێژى نى بە . مەولەوى یش گورج
 كەپرەكەكەى دانەكە نیت ئینجا نوێژەكەى ئەكات . كە لى ئەبیتتەو
 پىتى ئەلین : ئەگەر كەپرەكەكەت نوێژى نەبوو چۆن وىستت نوێژى پىتو
 بکەیت ؟ مەولەوى یش ئەلین : نوێژى بوو . ئەلین : كە نوێژى بوو ، ئەى
 چۆن بە قەى نەزانىكى وا فریت دا خو تۆ زانایت ؟! مەولەوى
 ئەلین : وىستم لەلایەك قەى ئەم كایرە بەرم . لەلایەكى كەشەو
 وىستم نوێژەكەم نەچى ، چوئەكە تا ئەم نەزانەم تى ئەگەیاندا ،
 نوێژەكەم ئەچوو .

(۷) یەكین لە پاشاكانى هەلەبجە عابا كوئىكى خۆى ئەنیرى بو
 مەولەوى ، ئەمیش كە سەیری ئەكات ئەبىنى هەمووى رىبوو كون كونە .
 كە باران ئەبارى هەموو جەلەكانى ئەبى بە ئاو . مەولەوى بەبوئەنەو
 ئەلین :

بى فەر هەى عابا خوینگ تەرى خو وشك

ونجر ونجر بى وه دىانى مشك ! (۱)

(۸) ئافرەتیک كچىكى زۆر جوانى ئەبیت ، ئەبیات بۆلای مەولەوى
 ئەلین : ئەمەوئى نووشتەیهكى بۆ بکەیت بۆ چاودزار ، بۆئەو بەچاوه
 نەبیت ! مەولەوى یش ئەلین : ئەم كچەى تۆ هەرگىز بە چاوه نایى ،
 چونكە دەم وچاوى وەك ئاوتنە وایە : چاویسەكان دەم وچاوى خۆیان لە
 دەم وچاوى ئەمدا ئەبىن :

(۹) مەولەوى لەگەل چوار شتدا دژو ، لەگەل چواری ترا دوست
 چواره دژەكە ئەمانەن :

من و دلخۆشى و خوشى و ابواردن

خوبنه خوئى یەكین تا رۆژى مردن

چواره دۆسته کهش نهمانهن :

خەم ، خەفەت ، مەینەت ، فرمیسکی پرخوین

هەراکامیگیان یەن ، با بێن ، بەخێر بێن (۷)

(۱۰) مامۆستا شیخ ئابیتی پارێزەر بۆی گێرامەوه که شیخ مەعصومی شیخ جەمیل که ئەبیتە برازای شیخ عەلانەددینی بیارەو هیشتا ماوه ، لە کۆری یادی هەزار سالی فریده وسیدا بەشدار ئەبیت لە ئێران کاتی خۆی . لەو کۆرەدا گەلێ لە رۆشنیرانی جیهان و نوینەرانی دەولەتان بەشدار ئەبن . نوینەری بەکیتی سۆقیەت لە وتارە کەیدا ئەبیت : لەکاتی کدا من بەشدار بی ئەم یاده ئەکەم ، ئەمەوی ئەو راستی بەش بدرکینم که ئەودەتی ئەم گۆی زەوی بە لە سووراندا بەو تا ئیستاش هەستیاریکی تری وەک مەولەوی تاو و گۆزی بەخۆبەوه ئەدیوه که ئەشی ئیوه نەزانن گۆرە کەشی لەکوئیدابە .

(۱۱) مەولەوی میوانی کاک ئەحمەدی شیخ ئەبین لە سلیمانی . پاش نوێژی عەر کاک ئەحمەد ئەلێن : مەولەوی حەز ئەکەم نەسیحەتیکم بکە . مەولەوی بێ دەنگ ئەبێ . کاک ئەحمەد داواکەمی نووبارە ئەکاتەوه ، مەولەوی هەر بێ دەنگ ئەبێ . دیسان کاک ئەحمەد هەمان داوای لێ ئەکاتەوه . ئەمجارە مەولەوی ئەلێن : نەسیحەت یا ئەمر بە چاکە بە یا نەمی لە خراپە بە . جاری بەکەم ورد بوومەوه واجییک و سوننەتیکم ئەدی تۆ نەیکەیت تا پیت بلیتم بیکە . جاری دووەمیش ورد بوومەوه حەرأمیک و مەکر و هیکم ئەدی تۆ بیکەیت ، تا پیت بلیتم مەیکە . تەنیا ئەوەندە ئەلێتم که تۆ و ابیت شەیتان ئەبێن دلکران بێ لیت . دەخیلتم ناگات لە خۆت پیت و تەفرەت ئەدا . کاک ئەحمەد وەلامەکەمی ئەوەندە بێ خۆش ئەبێ فرمیسک ئەزیتە چاوه کانی .

(۱۲) حاجی مەلا ئەحمەدى نۆتتە ئەچچى بۆ دېدەنى مەولەوى .
 مەولەوى ھەزار ، ھېچ لە مالىيا ناپىن ئەو شەوھ پېشكەش بە ميوانى ئازىزى
 بىكات . لەبەرئەوھ بە قەسى خۆش برسېتى لەبىر ميوان ئەباتەوھ تا
 خەويان لى ئەكەوى . بەيانى نان و دۆو نيوەپۆ دۆو نان پېشكەشى ميوان
 ئەكات . نانەكەش نانى جۆ ئەيىت . حاجى مەلا ئەحمەد زۆر تارىفى
 خواردەنەكە ئەكات و ئەلچ بەراسىتى خواردىنى چاكو بەلەزەت بو .
 مەولەوى پىش ئەلچ : ميوانى ئازىزو خۆشەويست ئەپىن خواردىنى چاكو
 بەلەزەتى پېشكەش كرىت .

(۱۳) مەولەوى ھەمىشە نەم نەبوونى و ھەزارى بەى لا چاكتىر
 بووھ لە سامانى زۆرى چلكاوخۆرى . دەسەلاتدارىكى وەك فەرھاد
 مىرزى قاجار كە مەولەوى زۆر خۆشويستووھ داواى لە مەولەوى
 كرددووھ بچىتتە لاي و خزمەتتىكى زۆرى بىكات ، بەلام مەولەوى بەگوتى
 نەكرددووھ نەبوىستووھ بچىتتە پال ئەو يىگانە بە نەگەرچى لە زىرىشى
 بگرى ! . ئىنجا مەولەوى لەئاستى دەسەلاتدارەكانى خۆشماندا ھەر
 نەفسى بەتى بەرز بووھ ، تەنازەت پاش ئىوھى مەحمود پاشاى جاف
 روتبەى پاشايەتى لە ئەستەموولئەوھ بۆ دى ، رۆژىك مەولەوى دلى لىتى
 ئەبەشىت نامەيەكى بۆ ئەنيرىت ، نىايا ئەلچ : تۆ ئەگەر بەوھوھ ئەنازى
 لە مەحمودبەگەوھ بووى بە مەحمودپاشا ، منىش بەوھوھ ئەنازم كە
 مەولەوى بوومو ئىستاش ھەر مەولەوىم .

(۱۴) مەولەوى ميوانى دۆستىكى ئەپىن لە پاوھ . تا لەوى ئەپىن
 خواردىنىكى خۆشى دەرخوارد نادا . كە ئىروا دۆستەكەى تا ملەى
 (كەليان) رەوانەى ئەكات و ، ئىنجا كە ئەوئەندە دوورئەكەونەوھ
 پىتى ئەلچ : بى قىزى زوو رۆشىتت ! من بەتەما بووم ئەمشەو كاوپىكت
 بۆ سەربرم و بىكەين بە كەباب و بىخۆين . .

مهولهوی پش نه لئې : جا من چۆن دلکته ئه ییشینیم؟! فهرموو با
بکمرئینهوه . کابراش ناچار ئه ییاتهوهو کاوردی بۆ سه ره ئه بریت .

(۱۵) مهولهوی نه چئې بۆلای کاک فه ره جی سه ره گه وره ی سه ییده کانی
به رزنجه بۆ ئه وه ی سه جه ره ی سه یدی به کسه ی بۆ مۆر بکات . سه یید
فه ره ج نه یه وئې مهولهوی تووره بکات ، نه لئې حاشا ئیوه سه یید نین !

مهولهوی پش نه لئې : فه ره ج . . فه ره ج . . ئه گهر به شه رع نه یکه ی
ئه وه خاتیمه ی ئینو جه ره . ئه گهر به شه ره نه یکه ی ئه مه مه چه کی
ئینو خه نه ره . ئیتر نارام به نه گینا له حه ره که و جموو جووکت نه خه م و
ساکنت نه که م ، واته (فه ره ج) نه که م به (فه ره ج) ! .

(۱۶) له مهولهوی ئه پرسن : ئامین کردن له نو ئیژا واجبه یا
سوننه ته ؟ مهولهوی نه لئې : واجبه . که پرسیار که ره کان ئه رۆن مه لاکانی
ده وره بری مهولهوی لئې ئه پرسن : ئه م فتوا هه له به چی بوو تو دات ؟
نه لئې : ئیوه ئه مانه نانا سن . به وتایه سوننه ته نه چوون
(ولا الضالین) هه که یشیان پتوه ئه خوارد !

(۱۷) جووتیاریک سکالای حالی خۆی لای ئه حمه د پاشای بابان
ئه کات و نه لئې : به راویکم هه به نه مسال به کیک له پیاوه کانی تو لئې داگیر
کردوو و نه شلئې ئه بئې بۆشی بکێلم و بیکه م به ته ره کال بۆ پاشا . مهولهوی
له کابرا تووره ئه بئې و نه لئې : بئې نه قل تو نه تبیس تووه دنیا مه زهعه ی
ئاخیره ته ؟ ئیستا ئه گهر پاشا به جووتی بئیکاری زهوی داگیر کرا و نه کێلتی و
نه یکا به ته ره کال بۆ دیوه خان ، دنیای چۆن ئه بئې به مه زهعه ی قیامه تی ؟
پاشا له م قسه یه ی مهولهوی شه ره مزار ئه بئې و فه رمان ئه دا زهوی به که
بده نه وه به کابرا .

(۱۸) غولام شا خانسی والی سنه که شیعه ئه بیته له مهولهوی
ئه پرسن نه لئې : که ی ره وا بوو له گهل بوونی ئه میرا و ئه مینیدا که نزیکترین

خزمی پتفه مېره چوڼ بېگانه به کيان کرد به چې نشينی پتفه مېره ؟
مهولهوی یش سه رنج ئهدات وه زيره کهی غولام شا خان بېگانه به کهچی قلیان
تیکه ره کهی مامی خو به تی ! نه لې جه نابی والی له بهر خاتری ریشی سپی
مامت پر سیاری وا مه که (۸) .

(۱۹) براده ریکی مهولهوی مال نه گوژیته وه بو گوندی (دیلې) که
نه که ویتنه ناوچه ی باوه جانی به وه له جو آنرۆ . مهولهوی ئهم به یتسه
شیر هی بو ئه نیریت :

گهر گه فهی گه مان تورد ه مال بیلې
نای له زهت نه وهی خالۆ له دیلې

(۲۰) مهولهوی سه فهریک ئه کات . له ریگا له ته نیشته گوندیکه وه
لانه داته سه کانی به ک . له و کاته دا کچیکي جوانی خال له روو له سه
کانی به که نه بیت ، به مهولهوی نه لې : خالۆ به خیر بیت . دوی پې نه بې
جامی دۆ پیشکشی مهولهوی ئه کات و نه لې : فه رموو خالۆ . که
نه بیخواته وه نه لې : عافیهت بې خالۆ . هتد « . مهولهوی یش له لایه ک
جوانی کچه که سه رنجی رانه کیشیت ، به تاییه تی خاله کانی سه ر گوناو
روومه تی . له لایه کی تریشه وه به وشه ی (خالۆ) زۆر دلگران نه بیت ،
چونکه واتای پیری نه گه به نیت . ئیتر دوا ی نه وه ی سو پاسی ئه کات بو
جامه دۆ که ی ، تۆله ی خالۆ خالۆ کشی ئې ئه کاته وه به م چوارینه
هه لبه سته :

خالۆ خالۆ ته من ، بهس واچه خالۆ
خالۆ دهم وه بان خالۆنا مالۆ
شهرت بو من جه داخ خالۆ خالۆی تۆ
ویم که روۆ وه کور چوارده ساله ی تۆ

ئەم چوارىنەيە دەماودەم بلاو ئەيىتتەوہ تا لە كۆتايىي سالى ۱۹۵۹دا
 يەرگوتى مامۆستا نەجمەدىن مەلا ئەكەوئىت . ئەويش دوای ساغکردنەوہى
 لە رۆژنامەى (ژىن) دا بلاوى ئەكاتەوہو بەدوايا ئەنووسى : ئەم چوارىنەيە
 شاكارىكە لە شاكارەكانى مەولەوى . نازانىن ھەر ئەوئەندەيە ؟ ئەگەر زياترە
 تگا لە خويىندەواران ئەكەين بۆمانى بنىرن . ئەگەر ھەر ئەوئەندەشە
 شاعىرىك بىوايە تەواوى كىردايە ، ئەوا گيانى مەولەوى شادئەكردو
 ئىمەش دلتيا ئەبووين وەجاخى مەولەوى رۆشنە .

منىش چوارىنەكەى مەولەوى زۆر كارى تىكردوم داخوازى بەكەى
 مامۆستا نەجمەدىن مەلام جى بەجى كىرد بە تەواوكردنى ھەلبەستەكە كە
 ئەمە تىكراكەبەتى :

خالىو خالوتە ، بەس بلى خالىو

خالىو دەم بە بان خالانتا مالىو

شەرت بى لە داخى خالە خالى تو

خۆم كەم بە كورى چواردە سال لە تو

x x

x

مەمكە بە خالىو ئەى خاوەن خالان

دلم زىرىكە نايدەم بە تالان

نەمداوہ بە كەس ، ھىشتا ساوايە

تازە خالىكى خالى توى تىايە

x x

x

يىم ئەلبى خالىو گوايە من يىم

ژاراو نەشتەر ئەدەى ئە يىم

نه من خالۆمو نه خالۆ منم

دیوانهی خالی گۆناو گەردنم

x x

x

به لێ خالۆ نیم ، ههیشتا منالم

شۆره سواریکم ، راو گهری خالم

هاکا خاله کهت کهوته بهر تیرم

به دهر سرتزی ماچ بوو یته نیچیرم

x x

x

به لێسن بی تۆلهی خاله خاله کهت

لهباتیی خالی کولمه نانه کهت

بسیتم به لێو ، به مژینی خال

من وای نهسیتم تۆلهی وشهی تال

x x

x

بیم نه لیبی خالۆو به خال نه مکوژی

مه رجه گهر هاتو خالانم مژی

تاوه کوو کۆریه ی مه مک لهناو دهم

چاو نه چینه خهو ، له مژ کۆل نه دهم

x x

x

ناوینسه ی دلم خالی تۆی تیسابن

شالای پیری با بهرووما بی

من ههر منالم گروگال نه کمم

داوای مژینی گۆناو خال نه کمم

x x

x

نهكهی گیانه كهه یم بلیی خالو
 خالو وا ئیتر بو خالانی تو
 بوو به خولامی بی خال سه رتهردان
 نامانه تی توو خالوی په ریشان (۹)

له كوژتايدا هزار دروود بو كيانی پاکی مهوله ویسی هستیارو
 اقسه خو شو و نوکته بیتر .

پهراویزو سه رچاوه کان

(۱) نهه سه رگوزه شته به ماموستا مه موودی توفیقی شلک بو
 گپرامه وه له ناهه نکیکدا که لام تومار کراوه له سه ر شریتی فیدیوو
 اکاسیت .

(۲) بیرم نایب نهه سه رگوزه شته به مه له کچی بیستوهه .

(۳) میژووی نهه بهی کوردی ، علائه ددین سه ججادی ، ل ۲۷۳ .

(۴) هه مان سه رچاوه ، ل ۲۷۴ .

(۵) هه مان سه رچاوه ، ل ۲۷۶ .

(۶) له گپرانه وهی ماموستای پاریزه ر شیخ ثابتی شیخ علاءالدین .

(۷) له گپرانه وهی ماموستا خاله همه فهره ج .

(۸) نهه جهوت سه رگوزه شته بهی پیشه وه له دیوانی مهوله وی

وهه رگراوه له کوکردنه وهی مهلا عبداکریمی مدرس ، چاپخانه ی نه جاج ،

به غدا ، ۱۹۶۱ .

(۹) رۆژنامه ی ژین ، ژماره ۱۵۰۸ له ۱۱/۲/۱۹۶۰ دا ، ل ۵ .

ههروه ها نهه هه له به سه له جیگایانه ی تریشدا بلاو بو وه ته وه : رۆژنامه ی

ژین ، ژماره ۱۵۴۷ ، رۆژی ۸/۹/۱۹۶۰ (بو جاری دووه م) ، رۆژنامه ی

هاوکله ی ژماره (۶) ، شوباتی ۱۹۷۱ ، دیوانی جوانی ، کامیل ژیر ،

تامیلکه ی کامیل ژیر و هونراوه ی نه ته وه یی ، ب . هه ندرین ، ل ۶۴ .

له يادی مهولهوی دا

یادکردنهوی میری شاعران مهولهوی

۱۲۲۱ - ۱۲۰۰ ی کۆج

۱۸۰۶ - ۱۸۸۲ ی زاین

عوسمان محمد هورانی

قوربان! ریم به له کلپه ی عشقا

له گهر مه ی جهز به ی به سۆزی مه شقا

له ناو کورنووشگه ی گری یارانا

له گهل هه ی دادی دهرده دارانا

بێ تاگا له خو ، نوژی دابهستم

هانام هیناوه ، دس به ره دهستم

با له سهر چاوه ت کهم لێو تهر کهم

به بانگی ئه شقت گوێی گهر دوون کهر کهم

خوشکان! برابان!

ئهم کاته تان باش .

له يادی میری شاعرانی کوردا ، مهولهوی ، هندی لایهن

به سهر ئه که مه وه ، هیوادارم په سهندو به جی بن .

(۱) بهرهمه کانی مهولهوی :

بهر له ههموو شتی ، مهولهوی به شاعیریکی مهن و بههرمهندی دانسقهو بیوتینهو هه لکه وتوو ناسراوه . له بهرتهوه دیوانی هۆنراوه کانی به یه کهم بهرهمی دانه نری . به تایبهتی ههر له و کاته شهوه ناوهزی په بیدا کردوو تا ئه وه ناسه یه ی سهری ناوه ته وه ، جۆشی شیعر ، خوین و مۆخ ئاسا ، به سهرایا بوونیا ، ههر سهری کردوو و کوتاییی بو نه بوه . له سهریکی که شهوه مهولهوی به زانایه کی زۆر پایه بهرز ناسراوه ، وه کوو به ریژ مامۆستا مهلا عبدالکریمی مدرس له لاپه ره (ح) ی پیشه کی دیوانه کی مهولهویدا ئه فهرموی : « به تایبهتی له عیلمی که لامدا دهستیکی بالای بووه . نه و دانراوانه ی له پاشی ماونه ته وه ههموو لهم عیلمه دان » (*).

(۲) ورده کاری له هۆنراوه ی مهولهوی دا :

مامۆستای نه مرو به تواناو پیشره و ، علاءالدین سه ججادی ، بهر له ههموو نووسهریک ئاورپی له لایه نه جۆراو جۆره کانی هۆنراوه ی مهولهوی نهر داوه ته وه . . . به یکیک له لایه نانه ، ورده کاری زۆر ورده له هۆنراوه کانی . . . بو ئه م مه به سه ته ش چه ندان نمونه ی دلکیش و سه رنج راکیشی هیناونه ته وه ، لیره شا بو سه رده قی که مچ درێژه پیدانی ئه م لایه نه پر له هونه ره ی مهولهوی هونه رمه ند ، زۆر له جیی خۆیا به تی که له لاپه ره ۳۰۱ میژووی نه ده بی کوردی دا ، چاپی دووم ، سالی ۱۹۷۱ ، سه رنجی ئه م تا که هۆنراوه یه بده ی :

(*) کاک عوسمان له سه ره تای وتاره که یا کتیه عه قیده کانی مهولهوی به سه ر کردوو ته وه . له بهرتهوه ی وتاره که ی کاک فاتیحی مامۆستا مهلا که ریم بو ئه م بابه ته ته رخان کراوه و نووسراوه که ی کاک عوسمانیش هه ندی ئالۆزی تی که وتوه ، وامان به باش زانی ئه و به شه ی لی لاده ی .

گول چون یووی نازیز نهزاکهت پۆشان

وه فراوان چون سهیل دینهی من جۆشان ...

به لێ ، دواى رامانیکی زۆر توول و پر له سه سرمان ، مامۆستا سه ججادی پسرۆرو شارهزای جیهانی مهولهوی ، زارنه کاتهوه و نه لێ : « ئایا بیجگه له مهولهوی ، کیی تر بی بتوانی ئەم جۆره تهشبهه ریک خاو بلێ ، نه جوانی و نهزاکهته ، که له یووی گول دایه ، نهوه وه کوهی یووی نازیزم وایه ، به فراوی کویستانه کان که نه تویتهوه ، نهوه له لافاوی فرمیسی خۆشهویستی من نه چی !!... مهولهوی تهنها بهم شیعهی ، به جارێ نه ده بی کوردی هه ل گێرایه وه .. مه بهستی مامۆستا سه ججادی نهوه یه که شۆرشیکی تیا به رپا کردوووه به ره و پیتی بردوووه - ... پاشان نه لێ : زۆر حه یقه ، تا ئەم شیعه وه ستابن نه هلی به لاغه و به یان بلین « ابو حنیفه کابی یوسف » - مه بهستی نه وه یه ، که کهس ناگاته مهولهوی ...

به ره مه کانی مهولهوی پر له نموونهی ره وانبیزی و ورده کاری و سه لیهی بهرز ، ته نانهت هه ر تاکه هۆنراوه یه کی بگری ، هه موو لاینه هونه ریبه کانی تیا کۆبوونه ته وه ، ... له م بواره داو به شیوه یه کی کورت ، چه ند هۆنراوه یه کی تر به سه ر نه کهینه وه ..

یه کێ له خانمه شوخ و شهنگه کانی جاف ، داوا ی نزیبه کی چاوه زاری لێ نه کات ، مهوله ویش له گه ل هۆنراوه یه کی زۆر ناسکا دوعا که ی بۆ نه نیری ، له سێ دیرا وا نه لێ : ددرووی به ستنی دوعا که ، ره گوه ریشه ی دلی هه لاهه لامه ، به رگه که شی په ردی جه رگی ده رده دارمه ... پاشان پیتی نه لێ : ئەم نوشته و نزیبه دیارده و نه ریتیکی باون ، نه گینا جوانی تو نه وه نده له یاده به ده ره ، ته نانهت چاوی خه یالیش ریکای گوم کردوووه ناتوانی بتدوژیته وه ، پاکێ و بێ گه ردی یووی تو ئاوینه که ی جه مشیدی

شهرمزار کردوه ، که هموو شتیکی تیا ئه بئیرا ، ئیتر چاوی پیسو بهد
که سهیری تو بکات مه گهر ههر خۆی بیئنج و کار له خۆی بکا . . .

تعمویدبهند ریشهی دلهی سهه پارهم

بهرگش پهیرهی جهرگه وه دهره ناوارهم . . .

تو یهند نازکیت جه همد و بهردهن

بینایی خه یال راگهش گوم کهردهن

سه فات خه جالهت دان وه جامی جهم

دینهی بهد مهر عه کس وئیش بدیق وه چه م

[بروانه : مهلا عبدالکریمی مدرس - دیوانی مهولهوی ، ۱۹۶۱ ،

لاپهیره ۲۳۲] .

کهس نییه له دۆخ جهستهی پهستی و پهژاره و دژواری بهدهر بی ،
ههرکه سهش به چه شنی باری ناهه مواری دهروونی خۆی دهرئه بری ،
دباره مهولهویش به شیوازو ریازی دانسقهی خۆی ئه م لایه نهمان بو
دهرئه بری و ئه لئی :

خه یلیتوهن خه ریک زاگهسی زه حمه تم

به لکسو وه را بو ، بهرشو عوسره تم

فه لک وه به ختم مه گهس مه کیانو

وه را کهی ره حمه ت هه مدیس مه ریانو . . .

با وردبینه وه بزاین چی وتوو : ده میکه گیرۆدهی ناهه مواریم و ،
وام له زه حمه ت و سه خله تیا و ئه مه وی رزگارم بی ، جا ههر چه نده خه ریکی
اکوزاند نه وهی خالی پیتی - زئی - ده بم بو ئه وهی (زه حمه ت) بکهم به
(ره حمه ت) ، له پر فه لک میتشیک ئه نیرئی و دووباره ئه ریه ته وه به سه ر
پیتی - ری - داو ، ره حمه ته که م ای ئه کاته وه به زه حمه ت و دیسانه وه
به ناهه مواری ئه میتنه وه . . .

له سهردمی پیریشیا ، که نهرا ده بهدر له پهلو پو که وتووه ، به
شیوه یه کی زور ناسک و جوان و بهجوش دیمه نی پیریمان بو
نه کیشی و نه لای :

پیشانییم ههوس زانووش جازمه ن

ته عظیمی جناب پیری لازمه ن

بالا که رده وه مهیل نهو لای پهستی

وردیکلانه ن دهر وازه ی ههستی ،

له تاکیکی تریشا نه لای :

پوسی کووسی گوش نم کیشا کهم کهم

نی سهر نهو سهره ن دوورینه که ی چه م !!

له وردبوونه وه له م چند دیره بهرزه دانسقانه ، له تویی نه ندیشه و
بوچوونی نه م شاعیره فهیله سووفه دا فلسفه فهیه کی زور قول
به دی نه کری ... با گوئی لی بگرین و بزاین مه بهست و اتای نه م
تسیرانه ی چین :

ناوچه وانم ئاره زوی ته واف و ماج کردنی نه ژنوکانم نه کا ، چونکه
پیری هاتووه به پیرمه وه پیویسته نه روویا به م چه شنه بچه میمه وه و ریزی
به رزی لی بگرم !!

بالا ریک و راسته که ی جارانیشم ، دووباره بهویننه ی کانی
له دایک بوونم ، به سهر خویا چه ماودته وه ، گه لای بچکوله بووه ته وه ،
بوچی !! ... چونکه دهرگای ژیانی نه و دنیا ، که گویره ، زور بچکوله یه ،
به م چه شنه ش نه ب ناتوانم پیا بچم ... خو نه گهر له جهسته ی گوئی و
چاویشم نه پرسی ، به م چه شنه یه : پیستی ته پتی گویم ، ورده ورده
شیی کیشا وه ، له جیاتی دهنگ و زرنگه ی جاران ته نیا ههر ته په یه ک دیته

گویم ، دیاره که ته پل و دد فیش شتیان کیشا ، هەر ته په یان نیوه دی ،
 بویه که می له سەر ناگر رانه گیرین بۆ ئه وهی شتیان نه مین و زرنگه یان
 یی . . . چاوه کانیشم به راده به ک کز بوون که به ئاسته م ترووسکاییان تیا
 ماوه ، هه مووشتی هەر به دوور دیته پیش چاوم و هیچ شتی
 تاقی ناکه مه وه ، وینه که ش هەر به وینه ئاوه ژوو کردنه وهی ئه م سهرو
 ئه وسه ری دوور بین ئه نوینی . . .

له م هه لویسته دا ئه م باسه م دیته وه یادو به پتویستی نه زانم
 به سه ری بکه مه وه : کاک جه مال ره ئووف ، که ئیستا مامۆستای زمانی
 ئینگلیزی به ، له سالی ۱۹۶۶ دا ، له دانشگاهی به غداد له به شی زمانی
 ئینگلیزی دا بو ، و ایزانم ئه وساله ش دواسالی بو . جارێکیان هاتبو وه
 بۆ کۆشش و ده ور کردنه وه ، رۆژێکیان دیم خه ریکی له به رکردنی چوارینیکی
 شاعیری ناوداری ئینگلیز ، خاوه نی « به هه شتی ون بوو » « جۆن ملتن » ،
 ئاگاداری کردم که پرۆفیسۆری ئه ده بی ئینگلیزی ، که ئینگلیزه ،
 پتی راگه یاندوون که ئه م چوارینه نمونه ی به رزی به ره می ملتنه ، که
 باسی پیری و نه مانی بینایی و بنه یزی جه سه تی ئه کا ، له م بواره شا هیچ
 شاعیری هاوشانی نه کردوه . . ئه م چوارینه ش به شیوه به کی زۆر جوان و
 دیار له سه ر گۆره که ی نووسراوه . . .

منیش ، ئه و سێ دێره ی مه وله ی ، که باسه م لیه کردن ، بۆم
 خوینده وه به رافه و لیکدانه وه ی توردی ته وا وه بۆم نووسیه وه
 تکام لێ کرد که پیشانی مامۆستا که ی بدات . . پاش ماوه به ک که گه رایه وه
 ئاگاداری کردم که مامۆستا که یان گه لێ هۆنراوه کانی مه وله یی به سه ند
 کردوون ، پێ هاتوه له وانهی ملتن کایگه رترن ، ته نانه ت داوای کردبوو
 زیارده تی گۆره که ی مه وله ی بکات . . به لام به داخه وه ، ریگی گوندی
 سه رشاته ی ئه به ری سیروان ، که هه تا هه تابه مه وله ی ئارامی تیا

گرتووہ قەدەغە بوو ، تا ئاواتی ئەو مامۆستا بەدی یینین و بزانی چى تر
 سەر هەل ئەدا . بەلێ ، ئەوەش (مکتب) ی ئینگلیزەکان کە شان بەشانی
 شەکسپەر شانازی پێوە ئەکەنو ، لەو ئیمپراتۆریەتەدا ژیاوە ، کە خۆری
 لەسەر ئاوا نەبوو ، ئەمەش مەولەوی کوردان کە لە شاخەکانی هەرمانی
 دوورو دوور دەستا ، ژیاوە ، لەگەڵ ئەوەشا هەموو بەرەمەکانی
 گەشتوونەتە رادەى موعجیزە ... بەلام لەگەڵ چەپگەردی رۆژگاری
 سەرپێچ و نالەبارا چى ئەکری !! لەبەرئەوەى مەولەویش یەکیکە لە
 هەلکەوتووەکانی ئەم کوردەوارییە ، ناکرێ لای بیانیان دەنگ بداتەو
 ناوی لەناو ناودارانا بهێنرێ . .

x x

مەولەوی نەمر ، لە وردترین وینەدا ، جوانترین وردەکاری
 نواندوو . بۆ نمونە ، کاتی سەرنجی دەرچوونی دووکەلی قلیان - واتە
 سەبیل - ئەدات ، وا بەرز ئەبیتەو ، لەسەر خۆ ئەلقە بەکی پێچاوپێچ و
 لاول دروست ئەکات ، چێژو بەرامە بەکی خۆش بە مژى قلیان ئەبەخشێ و ،
 ئەلقەو قەفی دووکەلەکش بەپێچی پرلۆولی زولفو پەرچەمی لەیل
 ئەچوینێ . .

هەرچەندە بۆ خۆم گەلێ لە دووکەلەو دوورم ، بەر بەرە کانی
 ئەکەم ، لەگەڵ ئەوەشا پۆشم هەبە ئەگەر بلییم ، بیت و رێ بدرێ ئەم دوو
 تاکەى مەولەوی بخرینە سەر پاکەتی جگەرە ، لەبەر خاتری هۆنراوە
 شەیدایانی دووکەلی زیان بەخش زۆرتر ئەبن .

ئەم هۆنراوەیەم لە خوالێ خۆش بوو مەلا عەلی سەنجەری (۱۹۱۷ -
 ۱۹۸۷) وەرگرت . بۆی باس کردم کە بەر لە شەست سال لە مامۆستا مەلا
 عبدالصمدی رەزاوی سەر بە شاری سنە وەری گرتوو . . کاتی کە بۆم
 باس کرد ، مامۆرەشید هەمەوێند (۱۸۸۶ - ۱۹۷۵) لە دەسنووسێکیا بە ناوی

خۆبیره تووماری کردووه ، دکنیای کردم که ئەو داویەتی بە مام رەشید . .
ئەمەش هۆنراوەکیە :

دووکه‌لی قلیان وەش نەفسبۆن

ئەلقەش بە وینە ی زولفی کەسبۆن

وەختی هورمزۆ ، مەمڕۆ خەیلی

ئەلقە مەپیکۆ ، چون زولفی لەیلی

x x

(۲) هەندی شاعیر که کاریان کردۆته سەر مەولەوی و بەرەهەمیان

ناویتە ی هۆنراوەیەتی :

بچ کومان تا دوا هەناسە ی ژبان مرۆف فیر ئەبی و فیر ئەکا ،
وەرئەگری و پێشکەش ئەکا ، دەوروبەر کاری تەج ئەکاو ، کارئەکاتە سەر
دەوروبەر . . . ئەمە دەستوو رو دابو نەرتی ئەم سەرزەمینە بەرینە یەو ،
مەرجی سەرەکییە بۆ پتەوکردنی پێوەندی مرۆفایەتی . . هەر کەسبیکیش
تکولی لەم نەرت و یاسایە بکات ، لەعاستی راستی و مافی رەوادا خۆی
نابەلەد ئەکا . . .

یەکی لەو شاعیرانە ی که زۆر کاریان کردۆته سەر مەولەوی ، مەلا
مستەفای کوری مەلا ئەحمەدی بێسارانە ، که بە بێسارانی ناوی
دەرکردوو ، دوو سەدە بەک پێش مەولەوی زیابو ، ۱۶۶۱-۱۷۰۲ . . .

ئەم کارتە کردنەش ئەگەر پێتەوه بۆ سەردەمی لاوی و فەقێتی
مەولەوی . . دیارە که لەو سەردەمەدا شیعرە پاراو ناسکە رەسەنەکانی
دلو دەروونی (بێسارانی) ی شەیدای راست و پالکو راستەقینە ،
بوونەتە سەرمەشق بۆ مەولەوی . . کاتیکیش مەولەوی بوو بەو
مەولەوی یە دەنگی دایەوه ، کارەکه هەر بەردەوام بوو ، ئەم پێوەندی بە

گیانی به هر دریژی کیشاوه ، به وینهی نهمه کداران ، له گهلی شوینا ، تان و پۆ ئاسا ، ههستی رهوانی ئاویتهی جیهانی ساده و رازاوهی بیسارانی کردوو . . له گهستی دیوانه کهی مهولهوی لهمهر مهلا عبدالکریمی مدرسدا ، به زنجیره ههندی لهو هۆنراوانهی بیسارانی بهرچاو نهکهون . . شیای بایه ، که هۆنراوه کانی بیسارانیم له بهر دیوانه ده سنووسه کهی لای خۆم دیار کردوون ، که له بهر ده سنووسی مامۆستای زۆر شارهزا ، به ریز سهید طاهری هاشمی تو مارم کردوو ، ده میکه ته و ام کردوو و چاو مری چی چاپه دهنگه مهولهوی ههندی هۆنراوهی تری بیسارانی خواستبن و من پێیان تهزانم . .

ل ۷۱ :

شهوون ، خه لوه تهن ، مال بێ ئهغیارهن
 ئالهم گرد و تهن دۆس خه بهردارهن

ل ۱۰۸ :

ئینه گرد جه وهخت نادانیم بییهن
 فهسلی سه ره هستی جوانیم بییهن
 ئیسسه ، ها جه گشت په شیمائیم بهرد
 وادهی پیرمهمن ، جوانیم و بهرد
 کوچی دوایمهمن ، یوانم تۆبه
 تۆبهی تۆبه مهمن ، که ره مدار تۆبه

که به شیکه له هۆنراوهی « کهردوون بهردهنم . . . »

ل ۳۰۰ :

یا کاغز بریان ، یا مه للا مهردهن
 یا خو عارتهن دۆس وه یاد کهردهن

ئەم دېرە ، پايە بەرز ، شېخ عوسمان سراج الدینی تەویلە کە
شېخ و پیرۆ سەرچاوەی گەورە ئیلھامی شیعری مەولەوی بووە ، بۆ
مەولەوی نووسیوە ، بۆ ئەوەی بیجوولینیی و نامەبەکی بۆ بنووسی . . .
بەم چەشنە ، بەم دېرە بیسارانى زۆرتر هەستی ناخی مەولەوی
ئەبزۆی ، لە وەلاما هۆنراوەبەکی زۆر بەرزو قوول و رەوان بۆ شېخ
عوسمان ئەنیری ، کە بەم دېرە دەست پێ ئەکات :

شېخی دەولەمەند بەهرەى سەرمدى

یاگەى حەقیقەت ، جیاوەى ئەحمەدى

واتە : ئەى شېخی دەولەمەندی بەهرەى نەمرو نەبراوہو ، مەلبەندی
هەلبەتتى رووناکى راستەقینەى پێغەمبەرى . . . « براوانە مەلا
عبدالکریم مدرس ، دیوانى مەولەوی ، ل ٢٩٨ » . . . شىاوى
یادخستنه وەبە ، کە هۆنراوەکەى بیسارانى بەشیکە لە هۆنراوەى
« چراخ ، کامەن . . . »

ل ٣٣١ :

بەلام تاقەتێ ، های هەورە ئامان

ها نە سەفەردا شای نەونەمامان

ئەمیش بەشیکە لە هۆنراوەى « هەورى نو ئامان . . »

ل ٣٣١ :

گۆشەى سیامال هورداو دیاوہ

چون ماتگ نە گۆشەى هەورە سیاوہ

ئەمیش بەشیکە لە هۆنراوەى « شیرین نیاوہ . . »

ل ٤٣٦ :

بیسارانىبەن نە تۆى فەردى من

خەم چەنى خەمان زوو مەبۆ ساکن

نهميش به شتيكه له هونراوهي « ياران كڼي ديهن » . واتاي نهم تاكش
به م چه شنه يه :

بيساراني وا له تويي هونراوه ماو ، هاوههستي ناخي گيانمه ،
چونكه خهم له گهل خهما ، واته كو بوونه وهي خهمباره كان له كور يكا نه بيته
مايهي نارام بوونو سووك بووني باري خهم ...

همرکسي خهمبارهن به يو وه لاي من
خهم چهنی خهمان زوو مه يو ساکن ...

x x
x

نه حمده به گي کوماسيش ، که به خالوي کوماسي ناوي نه با ، خولي
گوره و کاریگهري تابه تي له ژيان و باري دهر ووني مه وله وي دا هه بووه ،
له هونراوه كانيا که يادي نه کات و ناوي نه با ، ناشکرا دياره که هاوههست و
هاورازو هاوده مو هاو فهدی گياني به گياني بووه . . نهم خوشه ويستي به
راسته قينه به واي کردوه که له ناخي گيانه وه کار بکهنه سهر به کترو ،
بيرو نه نديشه و رازي گياني لاي به کتر بدرکيننو ، شوين په نجهي
هه ريه که يان له به ره مي نه وي تر دا ديار پڼ ... ليته دا بو نمونه چهند
ديره هونراوه يه که نه حمده به گي کوماسي به سهر نه که ينه وه ، که وان له
تويي هونراوه به رزو ، پڼ گهر دو نايابه کاني مه وله وي دا له گهل
ناماژه کردن دا ، بو لاپه ره کاني ديوانه که ي له مهر به ريز ماموستا مه لا
عبدالکریمی مدرس ...

لسه لاپه ره (۲۰۲) دا ، دوو تاك هونراوه به ناوي مه وله وي به وه
تومار کراونو له به راويژا ماموستا مدرس هوو ليکدانه وه ي هونراوه که ي
به م چه شنه نووسيوه : مه وله وي نهم دوو شيمره ي له کاتيکا وتوه ، که
خه ريکي خهنده ق لڼ دان بووه بو خانوو ، وه رامي دوستيکي پڼ نه دانه وه
که گلله يي اڼ کردووه ، له سهر نه وه خستوويه ته پشت گويي ... پاشان

دیتسهسر لیکدانهوهی هردوو شیعه کهو ئه فهرموئی ، خاک به زۆر
توانای خۆی گرفتاری کردوو ، یادی برادرانی له بیر بردوو مه تهوه ،
ئیتستا وا به بهرزبی بالام خاکو بهرد له سهرم که له کههی کردوو ، نه ریگه
ههیه وهرامی بدمهوه ، وه نه ماوه ههیه قسه بکه . . مهولهوی له
دوو شیعه دا خۆی شو بهاندوو به مرئوو له گۆرا ، که ماوهی قسه کردوو
توانای وهرام دانهوهی نه یی . . .

ئهمانهش دوو دیره شیعه کهن :

خاک وه دهستی زۆر زنجیرم کهردن

یادی ههرازان جه یادم بهردن

هاوقهه خاکو سهنگو وه جهسهه بارن

نه راکهی جواب ، نه جای توفتارن . . .

ئهم دوو دیره شیعه ، هه رچهنده له رواله تا کهمی گۆرراون هی
خودی مهولهوی نین و ، هی ئهحمه ده بهگی کوماسین . . ئهشکرئی ئهم
نخته گۆرانکارییه ، یا له ئه نجامی ده ماو ده م کهوتن و یوو نووس کردنهوهی
چه ند جاره وه سهری هه ل دابن ، یا له ئه نجامی کاری قوولی کوماسی
له سهر ناخی مهولهوی ، مهولهوی بلیمهت به شیوهیه کی زۆر نزیک له
ئه سلی هۆنراوه کهی کوماسی دای رشتنه وه ، . . . یا ئهشکرئی له هه ندی
ده سنووسا به هه له به ناوی مهولهوی به وه تو مار کرابن . . له گه ل تیبینی
ئه وه دا که هردوو دیره شیعه که پاشو پیش کردنیان به سهرا هاتوو . .
بۆ ساخ کردنهوهی ئهم دوو دیره ش ، با سه رنجی هۆنراوهی « گلکۆی
تازهی له یل » ی ئهحمه ده بهگی کوماسی به دین ، که له گۆفاری
« رۆشنیری نوێ » دا ، ژماره ٤٥ ، رۆژی ١/١١/١٩٧٥ ، له گه ل
پیشه کی و فهرهه تگۆکو لیکدانهوه دا بلوم کردۆته وه ، له به شی
عه ره بییه که شاو له دوا لاپه ره دا ، مامۆستا محمادی مه لا کریم ، له ژیر

سەرباسى - مئوى الحبيبة الجديد - دا ، بە شىۋەيەكى زۆر وردو
جوان وەرى گىپراۋەتە سەر زمانى عەرەبى ...

لە ۋەلام دانەۋەي نازدارەكەيا ، دوۋەم دىرەكەي ديوانى مەۋلەۋى
چوارەم دىرەم بەم چەشنىيە :

راي جواب نىيەن ، دل بىن قەرارەن
خەيلىن سەنگە ۋە خاك ۋە جەستەم بارەن

دىرى يەكەمى ديوانەكەش ، بىر تىيە لە دىرى شەشەم
بەم چەشنىيە :

خاك ۋە سەنگ ۋەي تەمور زنجىرم كەردەن

نازارانى وىم جە يادم بەردەن ...
ل ۴۲۷ ، ھۆنراۋەي :

نەماناي بەھەشت پىشانىي نوورى

نازىز ۋەي سفتەي دۆزەخى دوورى

ۋاتە : نازىرەكەم ، ناۋچاۋى نوورانى خۆت پىشاندا بەم سوۋتاۋى
دۆزەخى دوورىيە ... بەلىن ، مەۋلەۋىي نەم ، كۆتابى ھۆنراۋەكەي
بە چەند دىرىكى زۆر بەرزو جوانى خالۋى كۆماسى دەھىنىۋ ، چىزو
بۆيەكى زۆر خۆش ۋە كارىگەر بە رەۋان ئەبەخشى ۋە ئەلىن :

بۆلەند كەر مەقام « دلسۆز » ۋە پراسى

تەنزىلەش فەردگەل خالۋى كۆماسى :

رۆى ۋە سلت ھەر بىم ئەي پوۋە پىم بى

جەو بۆنۋ ھەر رۆ رۆ رۆ خدىم بى

ئىسە ھا فەلەك نىشان دادەن پىم

ئاي ترسىياكەكەي گىرئاۋەردە وىم

ئەمجار كىن تاقەت دوورى تۆ دارۆ
 دەك بەرقى غەزەب وەجەستەم وارۆ
 چراخم جەى رۆ ، چراخم جەى رۆ
 مەن جە رۆى ئەزەل مەتەرسام جەى رۆ

مامۆستا مەلا عبدالكريميش بە شىۋەبەكى زۆر جوان دىرەكەى
 مەولەوى و دوو دىرى بەكەمى كۆماسى بەم چەشنە لىك داۋنەتەوہ :

« كاكەى گۆرانى يىز ، ھاوار بۆ ئاۋازە خۆشەكەت ، تووخوا دەنگى
 لىق ھەل پەردە نقامى دلسۆزمان بۆ بلىق ، بە شىعەرى خالۆى كۆماسى بەوہ ،
 ئەورۆژەى كە پىت گەيشتم ، ترسى ئەمروم لە دلآ بوو ، لە بەر ئەوہ خووم
 دابوۋە ھاوارو رۆرۆ ، وا ئىستاش فەلەك ئەوہى پىشان دام كە لىق
 ئەترسام ، ئاى ھاوار بۆ مەنى ترساوى گىر خواردوۋ . .

واتاى دىرى سىيەمى كۆماسىش بەم چەشنەبە :

جا ئىستا كىن تواناى دوورى تۆى ھەبە !! دەك ترىشقەى پر لە
 قىن و ھەرەشەو غەزەبەم بەسەرا بىارى . .

x x

ئەم كارتىچ كەردنەى باس كرا ، ئەوہ ناگەبەنچ كە بە ھىچ چەشنى لە
 پلەى پرسەلىقەو بەھردى خواىى مەولەوى بىتتەخوارى . . تەنيا مەبەست
 لە پىن زانين و ئەمەكى خاۋىنى (مەولەوى) يە بەرانبەر بە نازداران و
 دۆستانى گيان و دەروونى ، ئەگىنا (مەولەوى) ھەر يەك (مەولەوى) بەو
 تەنھا بۆ خۆى (مەولەوى) لوتكەبەو ھەر لوتكەبەو ، لە روانگەى
 راپەرموون و باوہر بە خۆوہ ، بە بانگى بەرزو ئاشكرا ئامازەى بۆ ناۋى ئەو
 شاعىرانە كەردوہ ، كە لە توپى ناخى دەروونى تان و پۆن . . ئەگىتا
 مەولەوى ھەرگىز لەگەل ئەوہدا نەبوہ ھىچ كەس دزەكى بۆ بكات و ، لە

بهره‌می که سانی تر هه‌ئینجی ، مه‌وله‌وی له‌گه‌ل خواستی پین‌زانین و ناو‌بردنايه ، نه‌ك له‌گه‌ل پین‌شیل‌کردن و زه‌وت‌کردن‌دا !. خوالی خوش‌بوو ، مامۆستا مه‌لا عبداللهی چروستانی (۱۹۰۰ - ۱۹۸۸) بۆی گێرامه‌وه ، فه‌رمووی : شیخ قادری سنه ، که زانایه‌کی زۆر گه‌وره‌و به‌توانا بووه - باپیری شیخ له‌تیمی دانسازه که بۆ یه‌که‌م جار رافه‌ی کتیبی « ته‌ذیب الکلام » ی مه‌لا سه‌عدی ته‌فتازانی ئه‌کات ، ئه‌نیرۆ بۆ مه‌وله‌وی تا ته‌ماشای بکات ... که مه‌وله‌وی سه‌یر ئه‌کا شیخ قادر له‌به‌راویزا گه‌لێ تیبینی نووسیون و ، له‌گه‌ل هه‌موو چاریکیشا نووسیویه‌تی « قلت » ، واته‌ « وتم » ئه‌ویش دوا ی لێ بوونه‌وه له‌پیاچوونه‌وه‌ی کتیبه‌که ، وه‌ك تیبینی و ره‌خنه‌یه‌کی ناراسته‌کراوی زۆر جوان و به‌جی ئه‌م دوو دێره بۆ شیخ قادر ئه‌نووسی :

با (قلت) نه‌وی له‌که‌لامتا

نه‌ك نه‌دامه‌تی بێ وه‌شانتا

سه‌د سال بیوری و کلکی هه‌ل‌باچی

له‌ده‌ست ساحێو مال هه‌رگیز ده‌رناچی !!

(مه‌وله‌وی) به‌ك که ئه‌مه ریبازو بۆچوون و روانگه‌ی ره‌خنه‌ی کاریگه‌ری بێ ، هه‌رگیز به‌لای ئه‌ودا نه‌چووه سه‌رو گوتلاک و کلکی بهره‌می هه‌یج که‌سێ هه‌ل‌باچی و بیکا به‌هی خۆی و !! له‌ئه‌نجامیسا ، دوور له‌و ، په‌شیمان و شه‌رمه‌زار بێ !:

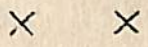
(٤) مه‌وله‌وی گه‌لێ کاری کردۆته سه‌ر شاعیرانی هاوسه‌رده‌مو

دوا ی خۆی :

ئه‌وی بیه‌وی چیژی قوول له‌به‌هه‌شتی به‌رینی هۆنراوه‌ی مه‌وله‌وی وه‌رگرێ ، پیتۆسته زۆر هه‌یمن و ئارام گوزه‌ر بکات و ، له‌هه‌ر هه‌لویتستیکا کۆلێ ورد بێته‌وه ، به‌م چه‌شنه‌و پاش ماوه‌یه‌کی گونجاو ، ئه‌بێته‌به‌روانه‌ی هۆگری گونزاری هه‌میشه‌به‌هاری پیر گولای ئه‌م به‌هره‌مه‌نده هه‌لکه‌وتوووه

لهوانه‌ی که له سردده‌ی ژبانی مه‌وله‌وی دا ، ئەم رییازەیان
 گرتۆتەبەرۆ ، نامە‌ی له خۆشە‌ویستی که‌یل و پر له ریزو پێ‌زانین و
 سەر‌سەرمانیان بۆ نووسییۆه ، ئە‌ویش وه‌لامی دا‌ونه‌تە‌وه ، له دی‌وانه‌که‌یا ،
 که مامۆستای به‌تواناو هیژا مه‌لا عبدالکریمی مدرس له‌چاپی داوه ، ناوی
 هه‌ندیکیان هینراوه ، که هه‌ریه‌که‌یان بۆ خۆ‌ی له‌خۆ‌یا ده‌ریابه‌کی ئە‌ده‌ب و
 زانیاری سە‌رده‌می خۆ‌ی بووه ، که‌لیکیش شانازیان به‌وه‌وه کردووه که
 نامە‌ی پر له سۆزبان په‌سه‌ندی دی‌وانی ئە‌ده‌بی مه‌وله‌وی بووه ، به
 به‌لگه‌نامه‌ی به‌رزو پێ‌هاوتایان زانیوه . . له‌و شاعیر و زانایانه‌ش ، شیخ
 مۆمنی سازانی ، شیخ حه‌سه‌نی سازانی ، شیخ یوسفی نۆسمه‌یی ،
 خالۆ‌ی کوماسی ، شیخ عه‌زیزی جانه‌وه‌ره‌یی ، شیخ عبدالله‌ی داخی . . .

دوای سە‌رده‌می ژبانی مه‌وله‌وی و تا ئە‌مڕۆش ، به‌تایبه‌تی شاعیرانی
 (شیوه‌ی گۆران ، واته‌هه‌ورامی) هه‌موویان ، که‌م و زۆر ، کاری قوولگی
 گیانی هۆنراوه‌ی مه‌وله‌وی له به‌ره‌مه‌کانیانا دیاره ، گومانی تیا نییه‌ که
 ئە‌م رهنگدانه‌وه‌یه ، تا دێ‌رین رۆژگار هه‌ر به‌رده‌وام و درێژه‌دار ئە‌بێ ،
 چونکه به‌راستی مه‌وله‌وی په‌لی پێ‌سنووری کیشاوه به‌سه‌ر هه‌موو لایه‌نه
 پر له فه‌لسه‌فه‌کانی ژباناو ، هه‌میشه‌هاوچه‌رخ و هاوده‌م و هاوه‌ستمانه
 ئە‌رکی سه‌رشانی هه‌مواتیشه که زۆرتر جیهانی به‌رین و فراوانی ئە‌م
 بلیمه‌ته‌پشکنین و ، تۆژینه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی له‌سه‌ر بکری .

میرزا عبدالقادری پاوه ، ۱۸۳۴-۱۹۰۷ ، هه‌رچه‌نده به‌تە‌مه‌ن له
 مه‌وله‌وی زۆر بچووکتر بووه ، له‌گه‌ل ئە‌وه‌شا له‌گه‌ل مه‌وله‌وی دا
 هه‌لس و که‌وتی زۆری هه‌بووه ، گه‌نێ هۆگری بووه ، ئاگاداری باری
 ژبانی به‌کتر بوون ، مامۆستا عبدالله‌ی ئە‌قده‌سی - ی شاعیر ، ۱۹۲۱ -
 ۱۹۸۶ بۆی گێ‌رامه‌وه ، وتی : جارێکیان میرزا عبدالقادر ئە‌چێ بۆ سە‌رده‌می

مهولهوی . سهیرنه کا ماله کهی مهولهوی پهرشو بلاوو ، چۆل و هۆلمو
کهلوپه لیککی نهوتوی تیانیه !!... نهیهوی بۆ ئهم مهبهسته هۆنراوه بهک
بلتی ، نه لئی :

یاتهی چۆل و هۆل ، کولینهو نووتا

مهولهویش ناهیتلی زیاتر بۆی پروات و بهمهلهته دیره لهعاستی خۆیا
نهیه وهستینیی و نه لئی :

چون جاری جاران ، یا نهکهو ویتا !

واتاکهی بهمچهشنهیه : میرزا عبدالقادر نه لئی : مالی چۆل و هۆل ،
کولانهی سهگان . مهولهویش نه لئی : وهک جاری جاران ، ماله کهی
خۆتان .

یه کیککی تر لهو شاعیرانهی که پیوهندی گیانی لهگه
مهولهوی دا گه لئی پتهو بووهو ، له سهردهمی ژبانی مهولهوی داو ،
دواهی کۆچیشی ، بهردهوام ، به بۆو بهرامهی جیهانی
هۆنراوهی مهولهوی سهرمهست و دهماخچاخ بووه ، بهریژ شیخ
ئیسماعیلی کوری شیخ حهسهنی کهس نهزانه ، که به شیخ سمابلی دۆلان
ناسراوه و نازناوی هۆنراوهی (سهودایی) یه (۱۸۴۲ - ۱۹۲۷) .
له راستیشا که هۆنراوهکانی ئهم شاعیره بهرگوتی نهکهون ، ههست به
جۆشو کزهو ههناوی مهولهوی نهکری ، تهناهت نهتوانین بلتین
بهتهواوهتی له بۆتهی پرتاوی مهولهوی دا قال بووه . . له نامه بهکی پرسۆزیا ،
که بۆ مهولهوی نووسیوهو ، به (خالۆ) ناوی دینیی ، باری پر له سهختهیی
دهروونی دهرئه بریۆ ، پروونی نهکاتهوه ، که له گیتاوی پر له دژواری و
دهردی سهری دا ، گیری خواردووو ، گرهی دهروونی پر جۆشی له
باره گای دهروونیش سهری کردووو ، پاشان دهی نهخات که نووری له
(مهولهوی) یهوه سهرباری ههموو دهردانهو ، ئارامی لئ ههله گرتووو ، له

دوا دیریشا تکای چاره و رینمایى ایج نهکات ، چونکه مهولهوی ، که
خالوی کوی زوخاله و خهمخوری همووانه حکیم و داناو تهگیر کوری
کارانه ..

خالوی تهسکین بهخش دل پر زوخاوان
گرهی کوی پهستیم گهردوون شکاوان
نالهی ناخو داخ ، هوونهی همرسی چه
گمرداو ، گنج داو ، گنجیای اوولی خهم
خهریکی نازار دهردی فیراقم
تانی تای تاقت نه تاقت تاقم
نالهم بیزارهن جهی گشت دهردهوه
مهر ههی کهروون کوچ نهوتوی پهردهوه
بهکجار چه دووریت تای حهیات بریان
کوورهی نارزهووی توی دهروون گریان
مودارام چیشهن ئیفلاتوون کهمال
حهکیمهکهی دهرد ، خالوی کوی زوخال !!

شایانی وتنه دیوانی نهم شاعیرهم ناماده کردوه بو چاپو ، دوو
ساله له دهزگای رۆشنیری کوردی بهو چاوه پیتی سه ره نهکات ...
مهولهویش به هونراوهیهکی شهش دیری وهلامیکسی خنجیلانهو
ئاگراوی نه داتهوه . شایانی باسه نهم شیعرهی مهولهوی له دیوانه کهینا
نی بهو بلاویش نه کراوتهوه ... له وهلامی نامه کهی سه ودایی دا مهولهوی
نه لسی :

توی دهروون وه نیش زامانی خهتر
کهیلهن جه هووناو ، مهوجش وست وه سهر

هاژه وست و هسر گشت کونه زامان
 کولیانو جه نو ، سهرکرد نه دامان
 کربان و چربان ، قرچش دا نه جهرگ
 قه لوهزه ی زوخواو رهنگین کهردش بهرگ
 وهشته رهن نازیز مهرگ جهی ژبانه
 همر ساتی سهد رهنگ مهگری بههانه
 جوی زوخ جاریهین شهو جه زامانم
 تهرن وه ئه سرین یووان دامانم
 نازیز سا وهسمن ئاخر نه فهسمن
 چکه ی زوخی جهرگ ، ههرسی چه م وهسمن

واته : ناخی دهر و نم ئه وهنده که یلی زامی ئاسوره ، شه بولی خویناو
 سهری کردوووه ، هاژه ی خستوته سهر کونه زامانم و ، همویان له نوی
 کولاونه ته وهو خویناویان یژایه دامینم ، وا قه لبهزه ی زوخواو بهرگمی
 رهنگاو رهنگ کردوووه ، قرچه له هه ناوم هه ستاوه ، نازیزه کهم ، مهرگ
 گه لی له ژبانم خوشره !! وا توش هه رده مه ی جوړه بیانویه کم پی
 ئه گری !!

شهوان جوگه ی خوین و زوخواوان له زامه کانمه وه سهر ئه کا ،
 روژانیش دامینم به فرمیسک تهر و پاراوه .. له دوادیرا بهم چه شنه
 یووی تکای لی ئه کاو ئه لی : نازیزه کهم ، تکام هه یه ، ئیتر بهسه ، وا
 دوا هه ناسمه ، ته نیا چاریک لای من دهست که وی ته نیا کره و زوخواوی
 جهرگم و فرمیسکی چاوه کانمه ...

پهره میردی نه مریش له عاستی خویموه ، زور زور ئه مه کیدارو
 مهردانه ، باسی کاری کاریگه ری مه وله وی ئه کات له سهر ری بازو ری ره وی
 دووو دریزی بهرهمی هونراوه ی بهرین و فراوانی خوی ... بو ئم

مه‌به‌سته‌ش وا چاکتره سه‌یریکی رۆژنامه‌کهی بکه‌ینو ، بزانی‌ن له
 ژماره - ۴۰۹ ی (ژیان) دا ؛ رۆژی ۱-۹-۱۹۳۴ ، چۆن وه‌کو
 دیوانه‌یه‌کی که‌مه‌ندکیش کراوی مه‌وله‌وی ، به‌ سۆزیکي زۆره‌وه نه‌لێن :
 مندال بووم ، له‌بیرمه‌ جارێ مه‌وله‌وی هاته‌ مائی ئیمه‌ ، قاپووتیکي کورکي
 سه‌وزی له‌به‌ردا بوو ، منیان خسته‌ باوه‌شیه‌وه ، ده‌می ماچ‌کردم و ، له
 ده‌می ده‌م ماچ‌کردن‌دا ، چاوم به‌ چاوی که‌وت ، بروسکه‌یه‌کی پر‌خنده‌ی
 نێج نه‌بووه‌وه ، نه‌و چاوانه‌ که‌ له‌ دوا‌یی‌دا کو‌یر بوون ، چه‌ند جوانو
 پڕماناو جازبییه‌دار بوون !!... » .

به‌م چه‌شنه‌ بۆمان ده‌رئه‌که‌وی ، که‌ پیره‌مێرد هێشتا بۆنی شیری
 خاو له‌ ده‌می هاتوه‌وه ، خوا بۆی کردوه‌وه ، بووه‌ به‌ ده‌رویشی هۆگری
 گیانو ره‌واتی مه‌وله‌ویی ، کانی نه‌ده‌بو و زانی‌نو به‌ه‌ردو توانای یه‌زدانی ..
 پاشان پیره‌مێردی شاعیر زۆتر ئه‌م لایه‌نه‌مان بۆ ساخ نه‌کاته‌وه‌و ، له
 هه‌مان ژماره‌ی رۆژنامه‌ی (ژیان) داو له‌ هه‌مان باسا به‌ ناوی
 « مه‌وله‌وی ی ئیمه‌و مه‌ولانای رۆمی ، نه‌ویان نه‌ی ، نه‌میان نالهی
 مه‌عدوومی » نووسیه‌تی : « ئه‌وه‌م له‌بیرچوه‌وه ، که‌ یێن‌گه‌یشتم و که‌وتمه
 ناوه‌وه ، شه‌یدای شیعرو ئاوازی خۆش بووم ، خوا لێی خۆش‌یێن ،
 « عزیز نامینه‌ » گۆینده‌یه‌کی یێن‌هه‌متا بوو ، شیعری مه‌وله‌وی ئه‌مه‌نده
 جوان نه‌خوینده‌وه‌ گه‌ته‌ی له‌ ئاوازی خۆش‌ترو ، ئاوازی له‌ گه‌ته‌ی ... »

دوا‌یی پیره‌مێردی شاعیر نه‌لێن : « ... به‌هۆی گۆرانایی عزیز
 نامینه‌وه‌ خووم دایه‌ مه‌وله‌وی ... » ئنجا له‌ وێنه‌یه‌کی زۆر چڕو پڕو
 کورتا پله‌ی مه‌وله‌وی نه‌خاته‌ به‌رچاومان و نه‌لێن : « ... هه‌تا لێی ورد
 نه‌بوومه‌وه‌ پڕ رۆح‌تر بوو ، تا گه‌یه‌ پابه‌یه‌ک له‌ رۆم و عه‌جه‌م و عه‌ره‌ب‌دا
 یه‌ مه‌عنا له‌و بلند‌ترو به‌مه‌عنا‌ترم نه‌دی ... »

به لحن ، نهم کارتخ کردنه ههر بهمه وه نموه ستاو ، نهم پیئوه نندی به
 رهوانی به قووله گه یشته راده بهك كه رهوانو گیانی پیره میترد بوونه هوگری
 همه میشه بی و نهمری سه رچاوهی ره سنی مهوله وی و ، سه ره نجامیش
 به چاپ گه یاندنی زور بهی زوری سه ره کانی مهوله وی بوو له سالی
 ۱۹۳۵ دا . . . لاپه ره ی بهری ده سته راست وشه ی « نهم سل » ی بو
 داناوه ، بهمه به سنی ره چه لهكو چاوگی شه ره کان ، كه زاده ی هه ناوی
 مهوله وین و ، به شیوه زاری هه ورامی دار یژ راون ، لاپه ری به رانیه ریش
 وشه ی « روح » ی بو داناوه ، كه گورینی دیره به دیره بو شیوه ی کرمانجی
 خوارو ، بهم شاکاره ی پیره میترد ، هوئراوه کانی مهوله وی له کوردستانی
 باکووردا زورتر بلاو بوونه وه ، مهوله ویش زیاتر ناسراو ، دیوانه وشه ی دای
 هوئراوه ی گه لحن زورتر بوون . . . ماموستای شاعریش به ریز کاک
 حسیب قهره داغی به کیکه له م شه ی دایانه و ، گه لحن جاریش به شانازی به وه ،
 به رانیه ر به مهوله وی مه زن بانگی دیوانه بی خو ی هه له نهدات . .

له گو فاری به یان دا ، ژمنه - ۹۵ - نیسانی ۱۹۸۴ ، له ژیر
 سه رباسی « هوئراوه ی هه ندی شاعری شیوه ی گوران له دیوانی
 پیره میتردی نه مردا » ، وه كو دهس پیش خه ری بهك ، ناماژم بو هه ندی
 هوئراوه ی مهوله وی كرد له تویی دیوانی پیره میتردی نه مردا ، له گه ل
 هه ندی کی تردا ، كه خواستوونی و ، نه خودی پیره میتردو ، نه ناماده كهری
 دیوانه كه ، ماموستا محمد رسول هاوار ، هیچیان ناماژم نه وه یان
 نه كرده وه كه هوئراوه ی مهوله وین . . .

به م چه شنه و ، روژ به روژ زیاتر جیهانی پر له هونه رو به هه ری
 هوئراوه ی مهوله وی روونتر و دیارتر نه بی . . . دووباره ش نه یلیمه وه ،
 كه نه رکی سه رشانی هه مووانه ، زورتر لیکو لینه وه و توژینه وه و
 لیکلده انه وه و دیراسه ی شه ره کانی پیشکesh بکری ، تا بگه ینه راده بهك

مافی خۆی بدهینیو ، ئیمەش پێشیارو ، شایانی ئەمەکو پێزانینی
دروست بین ...

مایە شادیی هەموانیشتە کە لە سالی رابوردوودا ، ۱۹۸۶ -
۱۹۸۷ ، کاک ئەنوەر قادر جاف یەکەم کەسێ بوو کە بەلگەنامەیی دوکتۆرای
لەسەر ئەم میری شاعیرانە بە دەست هێنا ، هیواداریشین ، لەمەودواش
هەرچۆن لەسەر شەکسپیر ، هەموو سالی بە دەیان بەلگەنامەیی بالا
وەرئەگیرێ ، لەسەر مەولەویی کوردیش بە هەمان دەستوور بەلگەنامەیی
کارامەو بەجێ وەرگیرێ و چاوی هەسوان روشنتر بێ ...

لە کۆتایی دا ، ئاوات ئەخوازم ، کە هەموو شەیدایەکی وشەیی
کوردی بگاتە عاستێ کە یەکەوراست لە هەموو شێوە زارە ئەدەبی یەکانی
کوردی بگات ، تا یەکسەر ، لە سەرچاوە رەسەنەکانی ئەدەبە بەپیتەکەمان ،
دانەیی مرواری و ئاوی ژبان هەڵینجێ و بتوانی کەمێ لە زمانی زۆر
فراوان و بەرینی کوردی دا شارەزا بێ و ، پێویستی بە گۆرین نەبێ لە
شێوەیەکیوە بۆ شێوەیەکی تر ، دیارە ئەم گۆرینەش وزەییکی زۆری
گەرەکەو ، تواناو ماوەییکی زۆر گرنگو بەنرخ لە مێژۆف دائەبێ لە گەل
ئەو شە چێژی نەژادە کە نادا ... کارەکش هەر کەمێ خۆماندوو کردنی
ئەوئ و هێچێ تر ، ئەنجامە کەشی زۆر بەکەلک و بالایە ..
ئیتەر ، سوپاس ...

باسکەمەلەيەك لەنيۆ زەرياي شيعری مەوئەويدا

مەحمود زامدار

جيهانی شيعر ، ئەو جيهانه سامناکو جوانو بەر بلکۆو پر لە سيجرو
رەنگو لاره سيبەرانهيه ، که کم کەس هەيه ، مەگەر شاعیری هونەر مەندو
ليها توو نەبيست ، تيبی بگات و لتي وردبیتەوه و پەردە شاردراوه کانی
سەرەنداز بکاتەوه ، بەو واتایەي که شيعری شيعر ! شەپۆلی بەهاژنی
ئەو سەوزە خەون و کۆنە ژانەو هەو کردوانەيه که (شویتنکات) ی تیدا
نوقمەسار ئەبیت و گەردوونی تیا ئەبێ بە یە کپارچەو (خود) ی زیندووی
تیدا ئەدرەوشیتەوه ! تەنیا مرۆڤی هۆشمەندرو بەرچاو رووناکو ميشک
پەنماو شاعیر - شاعیری هونەر مەند - ئەزانێ ، ئەو یە کپارچەیی و ژانە
دلو ژانە سۆزو شەوسۆو ژانی هەلچوونانە چی بەو چۆن پەیا ئەبیت و
ئەرسکی و رووئەدات و دانەرۆی . . . که رووش ئەدات چۆن ئەتەقیتەوه و
چۆنیش گرنە گری و ئەبێ بە سەمەندەرو گرنە گری و دانەر کیتەوه و
دانەر کچی و گرنە گری تەوه و ئەکەویتەوه . . . !

شاعیریش بەقەد ئەوهی هونەر مەندیکی رەهاپەو ئەوەندەي بە
چاویکی قوولی سۆفیانەي تیکرایي بەوه ، خەیاڵەکانی بر ئەکات ،
ئەوەندەيش رەخنە لە ژبان و بوون و گەردوون و میژوو ئەگریست . .
ئەوەندەيش بەدوای خولقاندنی جیهانیکی شیرین و بێ وهی و پر لە نارام
داؤفانی و مینەر پینگاف ئەهاوژی .

(گوران) ی کوردو نهمریش یه کیتکه لهو هونه رهمه نده دلفراوان و به چیتزو دهمارو ماسوولکه موتوربه کراوانه ، که به گیانیتکی ره خنه گرانه - ره خنه به مانا فراوانه که ی ! مامه که له گهل شیعری ده کات .

نهم که له شاعیره هه روا به پیت و باریکی ، به ختو خورایی - به خشکه خشک نه بوه به شاعیر ، تنیا به هره یه کی رووت و چلکن و ژه ننگرتووی بن پیتز - دوور له به هره ی گوران - نه یکردوو به شاعیر ، ریق و کینه نه یکردوو به شاعیر ، راوه راوی گومی پیس و ده عوهت و ده عوه تکاری و ئیمه ئیمه و ئیوه ئیوه و عه شیره تگه ری و ناوچه گه ری و گیر فاتگه ری نه یکردوو به شاعیر ، تنیا ناوبانگ و روژنامه و کورو ئیتزگه و ته له فزیون نه یکردوو به شاعیر . . چونکه (گوران) له شانزه پشتی داپیران و باپیرانیوه هه به (شاعیری) و هه به ناسکی و هه به دلگه وره بی خولقاوه و گری مه شخه لی نوقلانه مه زنه که له ناوله پی بی مننه تی توندو سرکی نه مدا که وتوت ته له ره . . گورانی موعاده له ی قورس ، گورانی ره سه نایه تی و هاوچه رختی ، گورانی که له پووری ره سه ن و گورانی وریا و نیچره وانی جوانی و گورانی روژنبیر و هاوچه رختی راسته قینه ، گورانی خانی و نالی و مهوله وی و مه حوی و با روژن و کیتس و شیللی و ئوسکار و ایلد ، ته جره به و نه زموونیتکی گه رمی لایه نیتکی که ی نهم مروقه مه و داسه رو به هره مه مندو موزده به رو سه لیه داره یه . گورانی ماموستا و را به رو دلفراوان و مروقه ! . . هه بویه شه نهم که له شاعیره نهم ره به م شیه سه رنجرا کیشه له نه خشه ی شیعری کوردیدا له گهل نه مراندا ، جیتی خوی کردوو ته وه ! . هه رچه نده ییش لیبی بدویی هه ر که مه و هه ر پیویستی به قوول بوونه وه هه یه !

هه ر بویه ش بوو له م دیداره پلک و بیتگه رده ی که له شاعیری سروشت و خودو گیان و جوانی (مهوله ی) ی نه مرادا ، نهم تیکسته فه راموشکراوه ی

(گوران) ی دکناسکم هه لێژاردو وازم له بابه تی تر هیتا ، چونکه
 بهر ههایی ئهم دیاردهیه - شیعری رووت و مهزن - لهم تیکسته دا خۆی
 ره پیش ته کات و نه نوینن ! رهنگی ژان و خه مه قووله سه ره به شیعره کانی
 (گوران) ی شاعیر و ره خه گرمان بۆ رهنگریژ ته کات و له هه مان ئانو
 ساتیسا کالای جۆره (لیکدانه وه) یه کی ئیستاتیکی یانه ته کاته بالای
 شیعره وه ، له چ کات و سالتیکیش ته وه هه واله بایه خداره دراوه و بۆچی بش
 دراوه . دیاره ته وانه زیکه ی چل سال بهر لهم دیداره ی ته مرۆ به مه بهستی
 له (مهولهوی) گه یشتن و چونه نیتو دنیا ی ئهم شاعیره بهرزده له پیتناوی
 دانانی بهردی بناغه ی لیکۆلینه وه یه کی شاعیرانه ی به پیتز بۆ ره خه وه
 لیکۆلینه وه ی شیعری نه مری کلاسیکی نه مری !

با لهم تیکسته فه رامۆش کراوه دا ، به شینه یی بیر له دنیا ی گوران و
 ئینجا له جیهانه شیرینه که ی مهولهوی نه مری بکه ی نه وه ، با بزاین شاعیری
 لیهاتوو چون له هاوه که ی شاعیری لیهاتوو نه دویت و به چ پیتوانه یه کی
 به ئینسافه وه ، به چ دلمه زنی و گه وردی به وه ، نه که به رۆدی و بهر چاوتهنگی و
 به راسته و پرگالیتی که چ و خواره وه ، له کلاسیک ته گات و ، به چ
 ترازوویه که نه یگیش . . ده که خۆزیا (گوران) بمایه و خۆی و چه ند
 هه فالتیکی به هره داری وه که خۆی ، هه هه موو دیوانه به نر خه که ی
 (مهولهوی) ی نه مریان ، چامه به چامه ، دپیر به دپیر ، بۆمانیان
 هه که سه نگاندا یه . . چونکه به راستی (مهولهوی ناس) و (مهولهوی زان) و
 (مهولهوی دۆست) و (مهولهوی ئامیز) تابلایی له نیتو رووپتوی ته ده بی
 نه مریۆی کوردیماندا که م و ده گمه نن .

جاری با به کارامه یی لایه ره کانی هه ره سنی ژماره ده گمه نه که ی
 روژنامه ی (ههولیر) هه لده ی نه وه و به وردی ئهم سه ره باسو ئهم هه وه
 به نر خه ی چل ساله ی گورانی له مری مهولهوی را گوێزینه ئیره و به وردی بش

بیخوئینه وهو بهوردی یش وهلامی پرسیاره کان بدهینه وه . . با بزاین چل
سال بهر له مرۆ ، گوران بۆ دیاردهی شیعی (مونسه بهت) چیی وتوو وه
قامکی رهنگین و زهمینهی هۆش و بیرى شاعیرانه و هونرمه ندانهی خوئی
چۆن به کارهیناوه !

گوران نه لئی :

« شیعی مونسه بهت له نه ده بی هه موو نه ته وه یه کا هه یه ، به لام
نهك بهو زۆری بهی كه له نه ده بی ئیمه و گه له کانی دراوسیمانان بهرچا و
نه كه وئ » .

به لئی گهر بهوردی سهیری سههرتاپای نه ده بی خویمان و نه ده بی
روژه لاتئی و به تایه تی یش دراوسیکانمان بکهین ، ههر به جارئ له
دیاردهیه نه چه په سئین و دۆش . . . لاشم وایه ههر ئه م ترسو بیم و
لیپرسینه وه شیعی بهش وای له (گوران) کردوو به زۆری خوئی له
چه شنه شیعه دوور راگری و بسله مئته وه ، چونکه زۆر که م ریک نه كه وئ و
زیی تی نه چئ ئه م جوړه شیعرانه - بده گمه ن نه بیج - راستگویی و
ده سرویی و شاعیرایه تی تیدا رهنگ بداته وه ! . .

که چی (گوران) بهرده وام نه بیت و وهلامی نه مه شمان بۆ نه داته وه و
(مهوله وی) ای نه مریش نه کا به به لگه ، مهوله وی یش نهك له دهو بیست و
سی و چل چامه دا ، به لکو له یهك چامه و بهس ! بۆ به بهرده وام نه بسئ و
نه لئی :

« ده ستوری گشتی یش ، له م پئنا وهدا - واته شیعی مونسه بات !
م . ز - نه وه یه كه : مونسه بهت ، رهنگه بتوانین هبی بابه تی دلداریی لئ
دهرکه ی ، شیعر ، گه لئ پئیلکه له قولله زی پئنه که ی نه هئینئته خواره وه ،
تا نه یگه به نئته شوئینیک که له گه ل قسه ی ره شوکی سهه زمانئ روژانمان
جیاوازی به کی نه وتوی نه مئینئ ! . . »

به لَیج ، شیعی مونسه بهت نه مه دستوره که به تی . گورانیش
 نایه وی نهو دستوره به سهر شیعی شیعا به پینج و شیعر بکا به
 لافیته و شیعارات و نه م هونه ره به رزه زده دار کات و له نرخی به پینتسه
 خواره وه و بیکا به قسه ی ره شوکی ریژانه ، چونکه گهر وای بگردایه و
 بیویستایه ، ئیستا دیوانه سهرجه مه که ی هر نه و نه ده بوو ، به لکو ده
 نه ونده ده بوو ، شیعو جوانی و هونری راسته قینه شی تیدا نوقمه سار !
 هر بویه شه - جاریکی تر ده یلمه وه گوران - به غیری شیعی خودی
 راسته قینه و فراوان - به غیری شیعی دلداری - گوران واته نی - نه بچ ،
 خوی له قهره ی نه م جوره شیعرانه نه داوه ، له وانیه شه - دوور نی به -
 چونکه به سروشت هونه رمنند بووه و ههستی به لیپر سینه وه ی دوره که ی
 خوی کردوه ، نه م ره گزه شیعی به ی له چیژو دنیای خوی
 دوور خستوته وه . . راستیشی کردوه ، چونکه نه و چهند شیعرانه ی که
 بو مونسه به تی و تبج - تالکو ته رای نه بچ ، سهرپاکی له به ره ی قول و
 پاکی گوران وه دوورن ! . به هر حال با همدیس بزاین (گوران) چی ترو
 چ رای تری ماوه بیلج . . نه لَیج :

« نه مه هرچهن له سهریکه وه ، پیاو له شیعی مونسه بات
 بیزار نه کات ، له سهریکی تره وه ، ته رازوویه کی سوولکو خو شبهزی نه داته
 ده ست بو هه لسه نگاندنی نرخی نه ده بیی نه و شاعیرانه ی توانیویانه له
 بواریکی وا که مئاوا ، به مه له وانی ، ته کانپی به رینه وه بدن . . له گهل
 نه وه ش له زور زمانا ، جار جاریک به هره داری وا هه لکه و تووه له باتی
 نه وه ی نرخی (بوژ) ی شیعر ، به مونسه بات نزم کاته وه ، مونسه به تی
 نه ونده هه لبریه ، گه یاندوویه تیه نه و ئاسمانه به رزو جوانه که پریبی
 شیعر نه توانیج تیایا بژی و ماوه بدوزیتسه وه بو په ربازی به شاپه ره
 ره نگینه کانی ! . . له زمانی ئیمه شدا (مه وله وی) شاعیری به ناوبانگی

شیوهی هه ورامی یانه ، یان گشتی تر بلین : شیوهی گوران ، لهوچه شنه
 بهر هه دارانه به .. « . به لاین به قهده ئه وهی گورانی گه وره ، پتوانه بۆ ئهم
 ره گه زه ئه ده بی به دانه نین ، له پالیشیا ریگا له شاعیری بهر هه دار ناگری
 گه ر بۆ و بتوانن بهم ره گه زه هه ره قورسه بویری و بتوانن شتی به شتی
 بکات چونکه گوران زانیویه تی نهک هه ره له زمانی ئیمه و ئه ده بی ئیمه دا ، ئهم
 چه شنه شیعره هه به ، به لکو له سه رانه ری شیعی کۆن و نوئی
 جیهانی دا هه به ، به لام کهم کهس پتی و پراوه و بۆ کهم شاعیریش کاره که
 مه یسه ر بووه ، مه یسه ریش بووین ، هه ر بۆ مانه ندی (مه وه لوی) ی
 شاعیر بووه و بهس ، ئه گینا گه ر شیعی مونسه باتی جیهانی کۆبکریته وه و
 فری بدریته ئوقیانوسی ئه تله سی به وه پری نه کاته وه ، به لام چش !
 هه مووی هه ر مردوونو بۆ که لک و له رو له چه رو بۆ ده نگ و ره نگ په ریون ..
 دانه دانه یان نه بۆ ، ئه گینا ئه و هه موو فهرده داخسۆرانه ی شیعی
 مونسه بات به غهیری ئه و ئوقیانوسی نه بیت ، جیتی له هه یچ کویدا
 ناییته وه ! ..

له پاشا گورانی شاعیر بائه داته و جو ئه لیت :

« ئهم شاعیره بلیمه ته ی کورد - که ره نگه له بهر دووری شوینه زای ،
 باوی شیوهی زمانه که ی له ناوچه ی هه ولیردا که متر ناسراین - به شی
 زۆری شیعره هونه ری به کانی له دایکی مونسه بات زاون .. گه لاین جار
 مونسه به تی بۆ ره نگ و روا له تیش ! . زۆر دوور نه ریۆین ، مردنی کوری
 کۆیخایه کی عه شیره تی جاف ، وه رگرتنی ته سبیحیک به دیاری له لایه ن
 ئاشنایه که وه ، وه رگرتنی نامه به که له هاویری به کی دوور ، چنگکه و تنسی
 شووشه به کی گولاودان .. به لام بۆ ته ی وه ستا کارانه ی (مه وه لوی) هه رگیز
 شتیکی تیا نه تاوه ته وه که ره وا نه بۆ له قالبی بیکه ر دو ساغی شیعی
 ساغی راسته قینه دا ، دا بریژی . به مانای سه ره وه .. بۆ کوری

کویخاکه‌ی جاف - کوری مه‌مودی یاروه‌یس - شیوه‌نامه‌یه‌کی
 دریزی داناوه ، نه‌گهرچی له نوو به‌رگه‌که‌ی دیوانی چاپکراویا (۱)
 بلاونه‌کراوه‌ته‌وه ، به‌لام هیچ گومانم نی‌یه له هه‌لبه‌سته هه‌لبژارده‌کانی
 نه‌وه ، هه‌روه‌ک له نمونه هه‌ره به‌رزه‌کانی شیوه‌نامه‌یه له سه‌ریاکی
 نه‌ده‌بی کوردی یا .. داخه‌ ناچین له‌م کاته‌دا هه‌لبه‌ستی ناویراو له وزه‌ی
 ده‌سه‌لاتما نی‌یه تا بو ساغکردنه‌وه‌ی قسم بیخمه‌ پیتش چاوی
 خوینده‌وارانی خوشه‌ویست ، به‌ ناچاری نه‌مه‌وی له‌م ریکابه‌وه ، بو
 به‌لگه‌هینانه‌وه بچم ، که زور له یاری (هایبخت - یا نصیب) نه‌چین ،
 له سایه‌ی گیانه به‌رزه‌که‌ی مه‌وله‌وی به‌وه بردنه‌وه تیا یا سه‌دی سه‌د
 کمتر نی‌یه ... » .

هه‌مدیس نه‌یلیمه‌وه ، گورانی ماموستا مهرچی بو نه‌م جوره شیمه
 داناوه . یه‌که‌میان بلیمه‌تی و لیها تووی و (بوته‌ی وه‌ستا کارانه) و ،
 دووه‌میان (ره‌وایی)ی نه‌و مونا سه‌به‌ته له‌لای خودی شاعیر و قه‌ناعه‌تی
 شاعیردا ! ...

له‌پاشا (گوران) نه‌لین :

« نیستا نه‌وا هه‌ردوو به‌رگی دیوانه‌که‌ی له به‌رده‌ستمایه ، به
 ریککه‌وتی یووت ، به‌رگیتکم هه‌لگرت به‌رگی دووه‌م ده‌رچوو . هه‌ر به
 هه‌مان ریککه‌وت کنتییم کرده‌وه ، ده‌ستم کرد به‌ چاوگیران بو پارچه‌به‌ک
 که بو مونا سه‌به‌تیک و تراپین ، پاش ره‌رگیرانی نوو لاپه‌ره‌ دیاری بو
 (ضیاء الدین) م دی . با ته‌قه‌لا بده‌ین نه‌م هه‌لبه‌سته وه‌ک نمونه‌به‌ک له
 خه‌رمانی گشتیی مه‌وله‌وی بده‌ینه به‌ر یووناکی تاقیکردنه‌وه ! ...

« (مه‌وله‌وی) پارچه‌ کالایه‌کی ملیچی ده‌ستوری سه‌رده‌می خۆی
 به‌دیاری نه‌نیری بو ناشنايه‌که که له دیوانی چاپکراوا وه‌کسو وتم
 خوالیخو شبوو ضیاء‌الدینی بیاره نووسراوه ، به‌لام له نوسخه‌به‌کی تری

دهسخته دا دیومه ، زیاتریش ماوهی چهسپینه دلی هه به ، که بۆنیرراو
 ضبیاءالدین نا ، هاورئ به کی تهریقته و شیعی قهله ندهر مه شره بی
 مهولهوی بووه . (کاک احمد) ناو له دتی پرسی نزیك هه له بجه
 دانیشتوووه . . . ههرچۆنیک بئ ملبیچیک ئه وه ندهی دهسته سیریک که تان
 یان بلووری مه گهر له ناوهندی دلدارانئ وهک (مه م و خاتو زین) یان
 (فه رهادو شیرین) یان (شه م و دیوانه) دا هاتوچۆی کردیی و ئه مجا
 هه لی بگری و به دلیا بیت ! به وره نگه نیگاری ره نگینی شیعو
 نیلهامی بچنی ! . . .

« بهلام بیروان نیکارخانهی خه یالی مهولهوی به چ ورده هونه ریکی
 شیرین و دلگیر نه م پارچه بلووری به ئهرازی نیتته وه و نه لئ » :

به تیهی کارخانهی ئوسای بهغدایی

دروومان وه تایی نهی ئاشنایی

سفیدتهر جه جهرگ مهینهت گازه کم

نازکتهر جه ناز جای نیازه کم

چون لوتگ مهجنوون بدش وه کولدا

بگیله وه همره پای سارای چولدا

جار جار بهو گشت نه دامه تهوه

بهو قامت وشک پر زامه تهوه

شنوی هه ناسه ن نه سه ر دیاران

شانۆش چۆن بهیداخ نه سه ر مزاران

واته : ئهوا بهک دانه به تیهی ئایام بۆ ناردی ، دمسکردی هونه ری
 وه ستاکانی بهغدایه ، به تیه بهک که تانوپۆی به تایی خوشه ویستی چنراوه ،
 له پهره ی جهرگ سپیتره که له ناو لافای مهینه تا شور او تهوه .
 نازکتره له نازی ئه و که سه ی که چیگای نیازمه ، وه کوو که و له که ی

مهجنون بیده به شانتا . به دهشتو هدرده کانا سهری بۆ هه لکزه .
 بهو گشت باری دهر دو به شیمانی بهوه که هه به به ئیسکی ره قوته قی
 بالا به مرزه که ته وه بگه ری و جار جار هه ناسه ی ساردی بۆ هه لکیشه با پیره
 به تیه ، به دم باو هه ناسه وه بشه کیتته وه ، وه که ئه و به یداخانه که به با له
 به مرزه کانه وه له سهر قسن و گورستانی مردوو هه کان ئه شه کیتته وه .

هه ندی له وشه قورسه کان :

به تیه : عه با .

ئوسا : وه ستا .

تا : تال .

نه ی : ده زوو .

جای نیاز : جیکای ئیحتیاج .

لۆنگ : تاکه جلی سهرشانی فه قیر .

بده وش : بیده م .

بگیتلوو : بگه رییم .

شانۆش : بیهه ری ئیتته وه .

« ئه مه مه زمونی هه لبه ست به به خشان پاش سووکه

ده ستکاری به کی زۆر که م له لایه ن خۆمه وه » (۲) .

« پارچه به تیه له کونجی دوو کلنی په ست و ته نگی بازار گانه وه ، له ناو

هه وای خنکاو و تاریکی ژیر گومه زی ناو بازاره وه به نووکی قه لسه ی

مه ولهوی گه یشته ناوه راستی گومه زه شین و روونا که هه ی ئاسمانی

ژوور سه لای (۳) ده ستوده ر ، گه یشته بهر جو میکی و (۴) تیره شیعرو تیره

خه یال که بی ئه وه ی هه ست به په لکیشانی راسته و خۆی مه ولهوی بکه ی ن ،

خۆمان نه بینین یا له و یال شوین دێوانه ی هه رده گیتی پریس که و تووین ،

هه روه کوو منال به دم نه شه ی جوانی به هاره وه ، میرگا و میرگ دووی

فره فری باله سپی به کانی په پوولهی گهړوک نه که وی . . . دواپی نه بینین :
 مهولهوی به بهک دوو سه رته شوئی هونهر ، به ژنوبالایه کی بو دیوانه ی
 هاوړتی تاشیوه که نه ونده شاعرانه وړوناک و دیاری به ، نه دیوانه
 هرگیز به ئیسقانه ره قوته که کی خو به وهی دیوه ، نه ئیمهش له پیش
 خو تندنه وهی مهوله ویدا ، به قامیشی ئالایی سهر گورستان و قسنه کانه وه
 هه ستمان پین کردبوو ، که له کوردستانا زوړتر چیگا یان یالیکي به رزه ،
 یان گردیکي سهوز له نزیك ئاوه دانی یه وه . . ئهو په یام و راسپیری بهش ،
 ئیمه له هونهری شیعیری رووت ، نهک شیعیری ئامانچو ئایدیال ،
 چاوه دیوانی نه کهین ، له وهرگرتن و پر به دل چه شتنی ئهم ههسته جوانه
 به ولاره نی به ، که مهولهوی ته نانهت له شیعیری مونسه باتیسا وا به
 زالی و به وه ستاکاری پیمان نه که یه نیی .

چهند سهرنجیک :

۱- (گوران) ی شاعر له سهرووی نه وانه وهیبه که بو به که مچار
 توانیویه تی چیژ له شیعیری مهولهوی وهرگرتیت و ، له هه مان کاتیشا
 بیخ به هه وینی چاوو کامیرای شیعیره کانی و پیش زورکه سیش
 بکه وی له ته قه لاه هه ولی شیکردنه وهی شیعیره کانی ئهم شاعیره
 ناسکه دا .

۲ - ئهم شیعیره شیکراوهی ئیره ماموستا مه لاکه ریمی بیاره بی - خوا
 بیپاریزی - شهرحی نه کردووه . له وانه یشه بویه گوران بو
 شیکردنه وه که کی خوئی وهری گرتبی (ه) .

۳ - گوران نه لئ : شیوه نامه که کی کوری مه محمودی یاروهیسی کوئیخای
 جافان له ههردوو بهرگه که کی دیوانی چاپکراوا نی به و
 بلاونه کراوه ته وه . . بویه سهرو سؤراغی ئهمهش نه که ویتته نه ستوی
 مهولهوی دؤست و مهولهوی ناسان .

۴ - گوران لهو باوه رهدا به ئەم پارچه شيعره شيكراوهى ئيره بو شىخ
ضياءالدينى بياره نهوتراوه ، بهلكو بو كاك ئەحمده وتراوه كه
دۆستىكى نزيكى خۆى بووه . ئەم كاك ئەحمدهش هەر هەمان كاك
ئەحمده كه مهولهوى له زۆر شويى ديوانه كه يا پيايا هه گداوه
وهك له لاپهه (۱۰۵) دا كه ئەلئى :

بريا وه بالاى كالاى رهئيسى
(رجال الفيض) ه ئەحمده پرسی

هەر ئەم كاك ئەحمدهش هەر ئەوكه سه به كه له گهه مهولهوى ژوانه
شيعريان هه بووه ، لهوانه يش وهك له چامه لاواندنه وهى شىخ
عبدالصمدى خهلكى خانه گای لای پاوه ، كه مهولهوى به پونهى مهرگيه وه
وتوو به تى و گوايه ئەم شىخه چوه بو كرامشان تا تداره كهى ژنه پنهان
بكرئ ، له ريگادا مار پتوهى ئەداو ئەمرئ ، مهولهوى يش پارچه شيعرىكى
به جگار به نرخى پيا هه ئەلئى كه سه ره تاكهى له ديوانه كهى و له
لاپهه كانى ۱۱۴ تا ۱۱۸ دا بلاو كراوه ته وه ئەلئى :

پای شاديم ديسان ماران گهسته وه

نه پيا لهى چه م ژار تو بهسته وه

سه نه م په رست نيم ، سه مه د ناسه نان

دووى كوورهى دهروون شيوه ن راسه نان

واته : كه وا بو مهرگى شىخ عبدالصمد په ريشان و دلكرانم ،
بتپه رست نيم ، بو شيوهى ئەو ناره حهت بم ، بهلكو خواناسم و ئەزانم
مهرگى شىخ زباني گه ياندوه به سوودى گشتى ، بويه وا خه فه تبارم و
دوو كه لى كوورهى دهروونم و شيوه نى به سوؤزم راسته و له خۆرايى نى به
له كو تايشا ئەلئى :

رجام هه ن فهردا نمو گه رده لوولدا

بو به رى نه ژير ساي ئەو ره سوولدا

واته : تکام وایه له گهرده لـوولی رۆژی مهحشره نه
فروستاده که تی تر که حهزره تی پیغه مبهره به فریات بکاتو له ژیر سیبهری
نه ودا تیهری .

کاتی که مهولهوی شیعه که بۆ نهحمه د پریمی نه خوینیتته وه نهویش
دهسبجی نه تاقه شیعه نه لئی :

نه نه ، نهو ماره هه مار غار بی

بهی پابوسی پاش وه ئیتیزار بی

واته : نهخیر وانی به که تۆ وتوته ، نهو ماره ماری سهر گهنج
نه بوه ، ماره که هی نه شکهوتی (نهور) بووه که هاتوو بۆ زیاره تی پیغه مبهرو
دای به قاجی حهزره تی نه بوو به کرده وه ، لیره شدا هاتبووه زیاره تی شیخ
عبدالصمدو قاجی ماچ کرد !

هه ر بویه شهو منیش له گهل سهرنج و بۆچونه که هی ماموستا
گۆراندام که نه م پارچه به بۆ نهحمه د پریمی به نهک به کیتی تر .

۵ - پارچه شیعه شیکراوه که هی له مه ر گۆرانو هه روا نه م پارچه
شیعرانهی دوای له ناواخنی وتاره که هی گۆراندا نه بوون ، من هاتم و
بۆ زیاتر دره و شانوه هی چوارچیوهی وتاره که ، شیعه کانم له دیوانه
چاپکراوه که دا دۆزی به وه و خستمه نیو وتاره که هی گۆرانه وه .

۶ - نه م کورته وتاره هی ماموستا گۆران له ژماره (۷) ی سالی به که می
ریککهوتی رۆژی شه ممه ی کانونی دووه می سالی ۱۹۵۱ ی
رۆژنامه ی ههولیر ، هه روا له ژماره (۸) ی ریککهوتی شه ممه ی
(۳) ی شوباتی هه مان سال و هه مان رۆژنامه ی ئینجا له ژماره
(۱۰) ی رۆژی شه ممه ی (۱۷) ی شوباتی هه مان رۆژنامه ی هه مان
سال به زمانیکی سوارو به تی و ره وان و به ههستیکی مهولهوی یانهو

جوانی په رستانه و له زیر سهرباسی (مهولهوی و شیمری
مونسه بهت) دا بلاو کردوه تهوه (۶) .

همدیس دیمه وه و ده لیم :

گوران ده لیم : « نه و په یام و راسپیری بهش ، نیمه له هونهری
(شیمری رووت نهك شیمری نامانچو نایدیال) چاوه پروانی نه کهین له
وهرگرتن و پر بهدل چه شتنی هم هسته جوانه بهولوه نی به ، که
مهولهوی ، ته نانهت له شیمری مونسه باتیشا ، وا به زالی و به وه ستاکاری
پیمان نه که به نیچ . »

نریکه ی چل سال بهر نه نیستا (گوران) ی نایدیولوچی ، به شان و
بالی شیمری رووت (الشعر الخالص) دا هه لئه لئو ، وه که هندی
زاله تره کیوی نه مرو قیزو بیژ لهم جوړه شیمره و رهی ناکاته وه و ، خو
گر بهم بوچوونه ی گورانی نه مرو لیکدانه وه ی وردی نه مرو شمان بیت ،
نوا ۹۰٪ ی شیمری نه مرو کلاسیکیان هه به (شیمری رووت)
ناوزه د نه کریت و نیستیتیکیای نیبداع شوینی شایانی خو ی له کاروانی
دانه برای داهینانی نویخوازانهی شیمردا هه هه به و هه ریش نه بی و
به رده و ام . نه وان که سانه ییش که شیمر به هه زار کورت و به نده وه
نه به ستنه وه ، جگه له که فه ژيله دوورین نه بی هیچی تریان بو نامینیتته وه .

(۱) مه بهستی گوران چاپه که ی پره میرده که به شیوه ی نه سل و
روحو له دوو بهرگدا بلاوی کردوه تهوه - م.م.ک .

(۲) بوته وه ی نه وه که به کیک پاش به راورد کردنی هم معناییدانه وه ی
گوران له گه ل تیگستی پارچه شیمره که ی مهولهوی له چاپه که ی دیوانه که دا
که باو کم به چاپی گه یاندووه هه ست به یه که نه که وتنی تیگست و معنا
یکا ، نه بی بلیم منیش له کاتی ناماده کردنی هم کتیبه دا بو چاپ ، له
سره تادا وام زاتی مه حمود زامدار خو به تی خراب معنای شیمره کانی

لیکداوه تهوه ، له بهرتهوه هاتم معنای راستی شیعره کانم به گویره ی
 تیکسته که ی لای باو کم نووسی به ووه له جیی معنای لیدانه وه که ی ناو
 وتاره که ی زامدارم دانا . پاشان له دوو سئ شوینی تری ده سنووسه که ی
 زامدار که وتمه گومانه وه چونکه به جوړیکی نووسی به ووه له گهل نه وه
 نه نه گونجا که گوران مه بهستی بووه بیتلی و ، به تایبه تی له ویدا که گوران
 لای وایه مه وله وی نامه شیعی « به تیه ی کارخانه ی نوسای به غدایی » ی
 بو ته حمده پرسی نووسیوه ، که زامدار له وتاره که ی خویدا به م جوړه ی
 نووسیوه ته ووه : « . . که بو نیر او ضیاء الدینه ، که هاوړی به کی . . .
 تاد » و ، نه مه یس پیچه وانه ی فسه و مه بهستی که ی گوران . ناچار
 گه رانه وه سر ژماره ۳۱ ی تشرینی دوومه ۱۹۷۵ ی گو فاری (به بیان)
 که نه حمده غه فووری ره حمه تی نه م وتاره ی گورانی له ژماره کانی
 ۷ و ۸ و ۱۰ ی رۆژنامه ی (هه لیتیر) وه وه رگرتووه له ویدا
 بلاوی کردو ته وه ، پاش نه وه ی هه رتو کمان به جووته هه له ی چاپ و وشه
 نه خویندراوه کانیمان ساغ کرده وه . به داخه وه له ویدا تیکستی پارچه
 شیعره که نه بو ، به لام نه وه هه لانه ی که وتبوونه وتاره که ی زامداره وه له وی
 نه بوون و وتاره که به جوړی بوو هیچ ره خنه ی نه به ته سر . له بهرتهوه
 جیاوازی به کانی ناو وتاره که ی گورانم له نیوان وتاره که ی زامدارو
 بلاو کراوه که ی (به بیان) دا به گویره ی بلاو کراوه که ی (به بیان)
 راست کرده وه . معنای لیدانه وه که ی له مه ر خومی پارچه شیعره که ی
 مه وله وی یشم لایردو معنای لیدانه وه که ی گورانم که زامدار وه ری گرتووه
 خسته وه جیی خوی و ، بو گه یشتن به ویش که گوران معنای شیعره که ی
 مه وله وی به هه له لیدانه وه ته وه گه رانه وه سر فو تو کویی ده سنووسی کی
 دیوانی مه وله وی که له ۱۳۰۴ ی کۆچی [۱۸۸۶ - ۱۸۸۷ ی زایینی] دا
 نووسراوه ته وه که نه کاته چوار سال پاش کۆچی دوایی مه وله وی ، نه بینم
 له ویدا وه که نه تیکسته به که له به ردهستی گوراندا بووه و معنای
 شیعره کانی به گویره ی لیکداوه ته وه . له بهرتهوه جیاوازی شیعره کانیشم
 که زامدار له رووی چاپه که ی باو کمی نووسی به ووه ، به گویره ی نه وه
 ده سنووسه لای کرد تا له گهل معنای لیدانه وه که ی گوران بگونجی و ،
 لایشم وایه تیکستی راست نه مه به نه که نه وه ی چاپه که ی باو کم - م . م . ک .

(۳) له وتاره کهی زامدارو له بلاوکراوهی دووبارهی گۆقاری
(بهیان) یشدا هه ر و نووسراوه . لام وایه راسته کهی « ژوورسه ری » یخ .
[پروانه ره : گۆقاری بهیان ، ژماره ۳۱ ی تشرینی دووه می ۱۹۷۵ ، ل ۳] .
به داخه وه ژماره کانی رۆژنامه ی (هه ولیر) م له بهر ده ستا نه بوو - م.م.ک .

(۴) له ده سنووسه کهی زامدارا و نووسراوه . له گۆقاری
(بهیان) دا نووسراوه « بهر چه میکی وا » . رهنگه ئه مه راست کردنه وه ی
من و ئه حمه د غه فووری ی ، هه رچه ئه ی ئیستا تی ناگه م و ناچه به دلما -
م.م.ک .

(۵) گۆران ، ئه م وتاره ی له ۱۹۵۱ دا بلاو کردووه ته وه ، له کاتی کا
که (دیوانی مه وله وی) به که ی باو کم له ۱۹۶۱ دا له چاپ دراوه و
ئاماده کردنی شی له ۱۹۵۷ و ۱۹۵۸ دا بووه - م.م.ک .

(۶) نه بوو زامدار ئه م سه رنجانه ی بکر دایه به په راویز بو
وتاره که ی - م.م.ک .

گهشتیک به ژيانو شيعری مهولهويدا

محمدی مەلا کریم

میترووی ئەدەبی کورد میتروویەکی تارا دەی ئەوی پەری چرووک و کۆکۆلە . تانیستا ئەدییکێ کورد دەسنيشان نەکراوە لە سەردەمی ژيانی خۆیا یا پاش مردنی میترووی ژيانی نووسراوە و لە ئەدەبی کۆکرا بیتەووە لایەنە بەهێزو لاوازه کانی شيعری دیاری کرابن و باسی ئەو کاریگەرانه کرابن که لە نەخشە کیشانی ژيانی ئەدەبی ئەودا دەستیان بوو . بەشی هەرەزۆری شيعری کوردی نازانری لە چ مونسەبەت و بۆنەیه کدا و تراووە ، لەبەرئەو پتوهندی نیتوانی شيعری شاعیرانی کوردو بارو دۆخی ژيانی کۆمەلایەتی و ئابووری و دەروونی و ئایدیایان هەروا بە داپۆشراوی تەم گرتووی ماوەتەو .

تاقە سەرچاوەیهک تا ئەم دوايیە لەم مەیدانهدا بەدەستمانهوه بووی ئەو باسو هەواڵە دەمکۆیانەیه لەناو مەلاو فەقێ و هەندێ کۆر و کۆمەلی ئەدەب دۆست و ئەدەب پەروردی گێراو نەتەووە ئەگێر رینەووە ئەتوانری بە هەندێ شيعری ئەو شاعیرانەو پتوهند بگرن و چەردەیهک تەمیان لەرووی هەندێ سەری ژيانیان پێ بره وینریتەو .

ئەمە و تەمان کالایە که بە بالای هەموو ئەدەبی کوردو هەموو شيعری کوردی براووە ، که ئەمانەوێ ئەمرۆ لەم کۆرمانا گهشتن بە ژيانو شيعری شاعیریکێ شیرین زمانو دەم پاراوو هەست ناسک و دل برینداری وەک

مهولهويدا بکهين ، له شيمره کانی خووی له هندی ورده زانراوی دهمگين
بهولاوله مان بدهسته وه ني به مهبسته کهمانی پخ يوون بکهينه وه .

بهر له هرچی نه پخ نه وه بزاین مهولهوی رۆلهی ناوچه به کی له
همو ورو به کی زیانه وه کرین بووه . نه ناوچه ی تاوگزی و سرشاته و
نه بمری سروانه ی نهوی تیا هاتووه ته دنیا و گوره بووه پتکه بشتووه ،
ناوچه به ک بووه ، به پتچه وانهی شاره زووری نه م سهری و باوه جانی و
جانرۆی نه و سهریه وه ، له بارهی ئابووری به وه هر به جگار له دوا . . نه
زهوی وزاریکی و به شی ژبانی خه تکه که بکا و ده غلودانیتکی تیروته سه لی لی
بیته به ره م . . نه باخ و باخت و ره زو میتوکی نه و تو ی تیا نیژرا پخ . . نه
حه یوانداری به کی و له سنووری چندن سهر بز نه گه زیاتری بو هر که سهر
تیا به خیتو کرا پخ . . رهنگه خه لکی نه و ناوچه به له هر ناوچه به کی تری
کوردستان زیاتر به به روو برژاندن و به روو گوتان و هارین ئاشنا بوون ،
چونکه هر چه ند سال جار ی قاتی و قری به کیان تیا په بیدا بووه . له همو و
نه و رزق و رۆزی به ی سروشتی کوردستان بو خه لکی فه راهم کردووه ،
نه وان له به روو به ولاره هیچیان له به رده ستا حازر به دست و ئاماده نه بوه
خویان و مال و منالیانی له مردن پخ رزگار بکه ن .

هر به هو ی نه م چرووکی سروشت و کرینی ئابووری به وه ناوچه که
به پتچه وانهی زور شوینی تری کوردستانه وه ، رهنگه ماوه به کی زور و
نوور و دریتژ مزگه وت و حوجره ی به مه لا و فه قی ئاوه دانی ، له سنووریک ی
ته نگه به ردا نه پخ ، به خو یه وه نه دپین . له ژیر سیبه ری رژی می دهره به گبدا
که نه و سهر دمه بالی خو ی به سهر همو و لایه کی کوردستانا کیشابوو و له
زور شوینا لایه نه به گویره ی قونافی خو ی باشه کانی نه و رژی مه ی تیا
مه ی سهر بوو وه ک رابواردنی خو شی دهره به گدو دهره پتو هنده کانیان و ،

بلاو بوونه وهی گیانی شوریه سواری و لاوچاکی و تهراتین و راوو شکاره
 سهیران و گهشت و گوزارو ، لهدهوری دیوه خانی دهر به گه کوبوونه وهی
 کومه لیتی زور مهلاو فه قیو میرزاو شاعیر و نیمچه خوینده وارو ،
 گه شه کردنی جوریکی نه دهبو ، دروست کردنی خانو و بهر هی به سهنگ و
 ترازووی سهردهم جوان و پیشکوهوتوو ، ناوچهی تاوگوزی و سهرشاتو
 نه و بهری سیروان له ههموو نه وه بی بهش بوو . تا ئیستا که س باسی
 بنماله یه کی دهر به گی نه کردوو له و ناوچه یه دا ژیا بی و توانی بی تی له
 مهیدانی ژیان و خوش گوزه رانیدا شان له شانی به گزاده کانی دهر و پشت
 وه که جوانی و هورامی و جافو نه وانی دیکه بدا . نه و ناوچه یه هه همیشه
 له لایهن سه رکاریکی مفته خوری دهر به گیکی به دهسه لانی شوینیکی تره وه
 به ریوه براوه که به زوری خوی دهستی به سهرا گرتی یا دهوله تی عوسمانی
 یا ئیران یا میرانی بابان یا که سانیکی تر بی یان سپارد بی . نه و سه رکاره بیس
 نه وه ندهی تر نه و خه لکه رهش و پروتهی ناوه پروت کردوو و کاریکی لی
 کردوون له دهرامدی دهغلودانی سالانه یان بهشی بنه توی سالی دادی یان
 بو نه ماوه ته وه و زستانان په نایان بردوو ته وه بهر به پرووی شاخان و که می
 که شک و دۆینه که له بهر همی به هارانی نه و چند سهر بز نه یان ناماده
 کردوو که بوویان . خودی نه م جوره مامه له بهی نه مانه دیاره زور جار
 بووه به هوی نه وه نه گهر مه لایه کی خواناسی خه لک دوستی دل و دهر وون پاک
 له ناوچه که دا بووی ، بو دهر برینسی ناره زاییسی خوی ناوچه که ی
 به جی هیشتی و کوچی کرد بی وه که مه وله وی خوی پرووی داوه ، وه که
 له سهرچاوه که مه کانی ژیا نیا باس کراوه .

مه وله وی له ناوچه یه کی وا کرین و بی نان و ناوو یزق و پروزی و ، له
 یارود و خیتی کومه لایه تی وای به ههموو سهنگ و ترازو و بهک باشکه و تودا ،

دهك و تراوه ، له به كڼ له سالانی نیوانی ۱۲۱۵ - ۱۲۲۱ ای كوچی (۱۸۰۰ -
 ۱۸۰۷ ای زایینی) دا له دتی (سهرشاته) ای تاوگوزی هاتووه ته دنیاوه
 بهلام هیشتا منال بووه مائی باوکی هاتووه ته دتی (بیژاوه) ی سهر به
 ناوچه ی هه له بجه و مهوله وی له وی خراوه ته بهر خویندن و پاشان ری
 فه قی به تی گرتووه ته بهرو له م ریگابه دا هه له بجه و خهرپانی و خورمال و
 بیاره و ته ویلله و پاشان پاوه و مهریوان و سنه و پاشتریش بانه و سوله یمانی
 گهراوه و دیسانه وه له هه له بجه سه قامگیر بووه ته وه . له و سهرده مهیدا که
 بو جاری دووه له هه له بجه لای مهلا سادقی ته ویلله بی فه قی بووه ، باوکی
 كوچی دواپی کردووه و نهویش بو ژباندنی براو خوشگه ورده کانی
 سهرده می ناچاری دهست هه لگرتن له خویندن بووه تا پاشان
 تی هه لچوو ته وه و چوو بو قه لای جوانر وو دیسانه وه چوو ته وه بو سنه و
 له مزگه وتی به ناو و بانگی دارولئیحسان لای شیخ موحه ممد سه عیدی باوکی
 شیخ قادری موهاجیر بووه به فه قی و ماوه به کی زور له وی ماوه ته وه و نهجا
 دیسانه وه هاتو ته وه بو سوله یمانی و له سهرده می نه محمد پاشای باباندا
 که دو ستایه تی به کی گهرمی له گه تی بووه ، له مزگه وتی مه لکه ندی لای مهلا
 عه بدور ره حمانی نو تشه بی ئیجازه ی مه لابه تی وهر گرتووه .

مهوله وی سهره تای مه لابه تی له (چروستانه) ای ناوچه ی نه ورۆلی
 دهست پی کردووه و کومه کڼ فه قی راگرتووه ، دلی به و ژبانهی نه وی
 زور خوش بووه و ته نانه ت له وی باخیکیشی بو خوی ناشتووه ، بهلام
 پاشان گو استوو به ته وه بو گوندی (گونه او له وی شه وه چوو بو
) کانی که وه ای شه میران و له وی شه وه نه گه ریته وه بو ناوچه ی تاوگوزی و
 تا كوچی دواپی کردنی له سالی (۱۳۰۰) ای كوچی (۱۸۸۲ - ۱۸۸۳ ای
 زایینی) دا له ناوچه به نه مینیتته وه .

ئەمەي گىرامانەوہ لەبارەي سەرگوزەشتي ژيانى مەولەوى يەوہ ،
 لەراستيدا بە سەرگوزەشتي راستەقىنەو بايەخداري ژيانى دانانرى ،
 تەنھا بەشتىكى ھەيكەلى مېژووى ژيانى تى . مېژووى ژيانى راستەقىنە
 ئەوہ بە بتوانى ئەوہ مان بۆ يوون بکاتەوہ چۆن بوو مەولەوى لە ژيانا
 بە ھەرى ھونەرى شىعروتنى تيا دەرکەوت ، چىي يارمەتیی دا ئەو شاعىرە
 بە ناووبانگەي لى دەرچى ، جۆرى بىر کردنەوہ ي راستەقىنەي چۆن بووہ ،
 ئەوى کہ لە سەردەمى نالى و سالم و مستەفابەگى کوردیدا شاعىر بووہ
 لە پالىانا لە سولەيمانى ژياوہ ، چۆن بووہ وا بە ھىچ جۆرى توخنى
 رىيازى شىعرى ئەوان نەکەوتوہ ؟ يئوہندى دۆستايەتیی
 لەگەليان بووہ يان ناو بۆ ، لەکاتىکا کہ چەند نامەي بە شىعرى نيوان
 ئەو چەند کەلە شاعىرى دىياليتكى گۆرانيمان لە بەردەستايە ؟
 يئوہندى سۆفىيانەي راستەقىنەي لەگەل شىخانى تەويئە لە چ ئاستىکا
 بووہ ، خۆي بە راستى تاج رادەيەك بە يەكئ لە ئەھلى تەسەووف دائەنرى ؟
 ھىچ نىشانەيەكى باوہرى بە لا بەكى يەكئ لەو ھەموو رىيازە ئىسلامى بە
 باوانەي کہ ديارە زۆر باش لىيان شارەزا بووہ لە كىتیبەكانيا دەرئەكەوى يا
 نە ؟ بۆ ئەم خەلكە ھەموو بە مەولەوى ناوئەبەن ، كەچى خۆي لە شىعەرەكانيا
 لە (مەعلووم) بەولاوہ ھىچ لەقەبىكى بۆخۆي بەكارنەھىناوہ ؟ ھەزى لە
 شىعرى كام لە شاعىرانى دىياليتكى گۆران و شاعىرانى ئىيران و تورك و ھەرب
 بووہ ؟ بۆچى تانىستا لە پارچە شىعرىكى زياتر کہ بە خەتى خۆي لە
 كەشكۆلەكەي مەحمودباشادا ھەلگىراوہ ، دەسنووسىكى ترى ديارنى بە ؟
 چۆن بوو لە بەرانبەرى ئەو ھەموو تەماغنانەبەرەدا کہ شازادەكانى ئىرانو
 خانەكانى نەردەلان لەگەليان ئەكردو ئەو ھەموو قەدرو رىزەيان لى ئەگرت ،
 ناوچەي كرىنى تاوگۆزى بەجى نەھىشت و نەچوہ لاي ئەوان ؟ ئەمانەو
 گەليكى تر كۆمەلە پرسىارىكەن لەوانەيە ھەندىكيان بە بۆچوونو

لیكدانهوه وهلامیان بدریتسهوه ، بهلام زۆریان پتویستی به بهلگهوه
سمرچاوه ههیه که مهگهر چۆن نهگینا له کوردستانی پاشکهوتووی ههرگیز
گویی به بهلگهوه سمرچاوه و میژووی خو نهداوی ئیمه دا ، ههرگیز
وهلامیان نادریتهوه وادیاره ههروا له گهل خولیسای بیرو دهروونی
روشنبیرانمانا نهچنه ژیر گل . میژووی ژبانی راسته قینهی مهولهوی ،
نهم لایه نه نادیارانهی ژبان و ئیداعیهتی .

شیر بهر له ههرچی بههرهیه که له شاعیرداو ، زیاتریش وایه ههر
له سه رهتای ژبانیهوه نیشانهی ده ره کهوئی . نهم پین به دیاره مهولهوی بش
ههر له منالی بهوه بههره ی شیروتنی تیا بووه و ههر هیچ نه پین له سه رهتای
فه قنیه تی بهوه نهم بههره بهی خوئی دۆزیه تهوه و دهستی داوه ته تا قی
کردنه وه و به کارهینانی . گهرانی زۆریشی به ناوچه جیا جیاکانی
کوردستانی روژه لات و روژاواداو شاره زا بوونی له سروشتی جوانو
جوژ به جوژی کوردستان لهو سه زده می لاویتی بهیداو ، ناسیای
بهیدا کردنی له گهل کۆمه لیککی زۆر له مه لاو فه قن و خه لکی تری
ئه ده ب دۆستو له توژاله جیا جیاکانی کۆمه ل و ، ناگادار بوونی له ئه ده بیاتی
کۆنی کوردی و فارسی هه یی تر ، زیاتر بووه به هۆی گه شه کردنی نهم
بههره بهی ، به تاییه تی که له ماوه ی فه قن به تیدا کۆمه ل دۆستو
برادهری دلسۆزی به وه فای راستی بو خوئی پهیدا کردوه که هینانه وه
یادو بهرچاوی ره و شستی دۆستانه و بهرزیانو چه شتی دهردی
دوور کهوتنه وه لی بان کاریکی که می نه کردوه ته سه ره نه و ره گهزی
سۆزه ی بهزه قی له هه موو شیره و یجدانی به کانی دا به دی ئه کری . ناسین و
خۆشو یستن و هینان و له گه لدا ژبان بردنه سه رو پاشانیش کوچی دوابی
کردنی عه نبه ره خاتوونی ئه فغانی خیزانی و نه و زامه قوول هه ی نهم

کوچکردنه ناوهخته کردوو یه تیه دهر وونی ، په گه زیکی تری به هیز بوونی
 چه کهری نهو سۆزه یه له شیعی مهوله ویدا . چونه کوپی سۆفیان
 سافو خودانه دهستی پیرانکی ریموونی وهك شیخ سراج الدین و شیخ
 بهاء الدینی تهویله یس ، بهش به حالی خۆی ، گوزمیکه نه براوهی داوه
 به گیانی شاعریه تی و سۆزی شیعی مهوله وی که به جۆریکی وا له گه لپی
 پارچه شیعی یا دهرئه که وی ، نهوهی نه یان خوینتته وه ، هه ر نه وه نده باش
 لی یان حالی بیی ، گیانی له گه ل خویندنه وه یاندا نه داته شهقه ی بال و
 نه که ویته فرین . جیهانی سۆفی یه تی لهو مه نزله یدا که هیشتا له گه ل
 دنیا په رستی و خهك به ناوی خواوه هه ل خه له تانندن نامیتته نه بوه ، پره له
 خوداته کاندن و داشتن له تۆزو گه ردی تماع و هه لپه ی دنیا په یدا کردن و
 په وهرده کردنی دل و دهر وون و پرو کردنه جیهانیکه بهرزو بالای خاوینی
 به خه یال دروستکراوی له واقعی کۆمه لی پر له جه ورو سسته م و
 ناته واوی یه وه دوور . نه مه ، بو سۆفی یان ، نه بی به مایه ی په یدا بوون و
 گه شه کردنی حاله تی سۆزیکه بهرز مرۆ مه گه ر به تیدا ژبان و په ی پین بردن و
 لی تیگه یشتنی نه و دیوی په رده ی ناسکی پیوه ندی یه کانی نه و جیهانه ،
 شاره زای بیی و ، به ناگادار بوون له ناو کورۆکی نه ده بیاتی نه هلی ته صوف ،
 برانی شاعرانی نه م بهر یه چ جۆره جیهانیکه یان بیر لی کردوو ته وه و
 زه نگانده وه .

له لایه کی که وه ژبانی مهوله وی له ناوچه یه کی کرین و که م نان و ناو ،
 بی هاوده م و هاو زمانه ی له رازی دل نه یشتوی وهك ناوچه ی تاو گۆزی
 که هه سته یکی قوولی به توانا و لی هاووی و به هر مه ندی خۆی کردوو مو ،
 عیززه تی نه فسیشی نه وه نده بهرز بووه ریی نه داوه به دهنگ نه و تماع

نانه بهر زورانوه بچن که هندی له گوره گورانی سردم له ئیرانا
 پیشانیان داوه ، نانه ره قه و ناوودو و خه پله ی ناردی به پرووی تاوگوزی
 له ناو ئه هژارانهی خزمیا که له کومه لیکه فقهیری بچن دم و پلی ساو بلکه ی
 که ره و آله به ولاره زیاتر نه بوون ، له ژبانی پرخیرو خوشی نریکی
 فرمانره وایان بچن باشر بووه ، له گه له ئه ویشا سردمداران نریکی
 دمور بهری ، ته نانهت جافه کانیش که چهند له گه لیان تیکه له بووه ،
 به هوی ئه و تیکه له به وه ، به م بوئه و به بوئه وه ، چهند پارچه شاکاری
 خوی بو و توون ، که م جار نه بچن ، قه دریکه له و تووان نه زانیوه ،
 که له جاریش بوون به هوی نازاردنی دل و بریندار کردنی هستی ناسکی ،
 ئه مه حاله تیکه خو به نام زانیی له مه وله ویدا هینا وه ته وجود که
 بنیادم ئه و شیعرانه ی ئه خو تیتیه وه وه که درئه که وئ له حاله تانه دا
 و توونی ، و اهسته ئه که مه وله وی چوه ته سر به کن له لووتکه
 به رزه کانی چیا کانی ناوچه که ی و پر به دم به شیعی پر سوزی بانگی
 ناره زایی خوی به جیهانی بان و به ریندا ئه چریکینن .

هر له و هویانه ی که ئه م نازاری دل و دهر و نه یان ئه و هندی تر به
 مه وله وی سهخت کردوه ، ناره زایی به تی له هه لسه و که وتی هندی له
 مناله کانی له گه لیا ، که دیاره چهند ستمه بو مرۆبه کی وه که مه وله وی بو
 به ریوه بردنی ژبانی کوله مهرگی خوی ته نانهت له منسالی بهری پشتی
 خویشی به لیتی به ده تگه وه چون نه بیسی ، وه که له به کن له نامه له پاش
 به چن ماوه کانیوه دهرئه که وئ . ئه م هه موو دهر دو نازاری سهخت و
 قوولی دهر و نه له دواساله کانی ژبانی چهند ئه و نه زیادیان کردوه .
 ئه وه ته له لایه که وه پیری ده ستگیر و فریاره سی دهر دی دلی که شیخی
 به هائه دینه کوچی دوا یی ئه کاو ئه ویش به پیتی داب و نهریتی باو پتوه ند

له گهل شیخ حیسامه ددینی کوری نه کا که به لیکدانه وهی من له هیچ حالیکه له ناستیکی نه وتودا نه بوه بتوانی که لینی به مهرگی شیخ به هانه ددین په یدابووی له ژیانیا بو پر بکاته وه . پاش نه ویش مهرگی عه نبر خاتوونی ژنی که وه که به لاواندنه وه پر له ناگرو فرمیسک و خوینی دله کانیا دهرته کهوئی زامیکی نه وتوی کردووه ته روچی ، به مردن نه یی لیتی وزگار نه بوه . دواي نه ویش کویربوونه وهی بینایی چاوانی به حوت سال پیش مردنی و ، نهجا ناگرتی به ربوونی که پره که هی و سووتانی کتیبخانه که ی نه ونده هی تر بوون به سه رباری دهردی دلی و ، له مهیش نارحوت تر که و تنه خواری به کویری له پستی و لآخو پشت شکانی و مانه وهی به و دهرده وه تا مردنی ، نه ونده هی تر ژیانی لی کردووه به دوزه خیکی ناشکراو له بهرچاوو به رده وام .

له دیوانی مهوله ویدا کهم پارچه شیعی وای به دی نه کړی به سه هر هه موو نه م رووداوانه دا بیرری . دیاره نه یی پاش کویربوونیشی شیعیکی که می نه یی نه نو سراپتته وه و هه لنه گیرایی . له ناوچه به کی وای ویرانه و پاشکه وتووی له خوینده وار دووردا نه یی کچی بی نه ونده به تهنگ پاراستنی که له پووری هونه رمندیکی وه که مهوله وی به وه بووین تا به دیار به وه دانیشی و هرکاتی شیعیکی وت نه و دس به جی ده سی بو بداته کاغزو قه لومو بینووسیتته وه و بیخاته که شکولی شیعه کانی وه . ناشکرایه که وای به سووتانی کتیبخانه که یی به شیعیکی زوری به ره می فه و تلوه . ههر بو به یی نیستا که نیمه به دواي پاشماوهی مهوله ویدا نه که پرین تا نه مرو له پارچه شیعیکی زیاتر که به خه تی خوی نووسراپتته وه هیچ دیار نی به ، نه ویش نه وه به که وتمان له که شکوله که ی مه محمود پاشای جافدا یاریزراوه ، له گهل نه ویشا که نویسخه ی دیوانی نیوه و ناته وای له زور لای نه م و نه و ده سگر نه یی .

من له شيعرى مهوله ويدا گيانتيكى نامۆبى له دهووروبهرو ياخيگهري
 له پيتوهنده كومه لايه تى به كان ههست پى نه كم كه ته نانهت جارى وا هه به
 هه ندى بنه ماي باوى مهزه به بى بش نه گريته وه . له مه يدانى سۆفى به تيشدا
 وانه زانم بهر له هه رچى هاوړى به تى پى خويندن له گهل شيخ
 عه بدولر ه حمان نه بولو ه فای كورى شيخ سراجهددين را يگيشاوه ته كورى
 سۆفى به تى به وه و كردوو به به مريدى شيخ سراجهددين و پاشانيش شيخ
 به هائه ددنى كورى . ليره دا شايانى وتنه نه مه كه شيخ عه بدولر ه حمان
 نه بولو ه فا خوڻى به نيشانه ي نه وه دا كه ته ويگه ي به جى هيشتوو وه
 هاتوو ته به غدا نيشته جى بووه له وى كوچى دوايى كردوو وه به خاك
 سپير راوه ، شاعيريكى به رزو بالاي زمانى فارسى شه ، نه پى نه وه نده
 گره ويده ي سۆفيه تى نه بوو پى ، نه گينا خوڻى له كورى خانه فای ته ويگه
 دوور نه نه خسته وه . زياتر نه وه ي بى من به م لايه دا نه شيكينيته وه نه وه به
 نه گه ر مهوله وى له گهل نه وه يشا كه به سۆز ترين شيعرى بو شيخ
 سراجهددين و شيخ به هائه ددين وتوو نه گه ر به چاوى پىرو مريدى رووت
 سه بى پى خوڻى كرد بو ايه نه بوو دواى كوچى دوايى شيخ به هائه ددين
 جى خوڻى له په ناي شيخ عومه ر ضيائه ددينا بدوز يابه ته وه ، كه به هه ر حال
 له هه موو شيخانى نه قشبه ندى ته ويگه بو شيخيه تى تا قمى مه لاه فقه ي
 له بار تر و به جى تر بووه ، به لام نه پى دان به وه يشدا بنيم كه عه قائىديه تى
 رووت و گوئ نه دان به پيتوه ندى كومه لايه تى كاريكى وا ناسان نى به
 اهده ست هه موو كه س بيت . به هه ر حال نه پى نه وه يش بلين كه
 جى گرتنه وه ي شيخ سراجهددين له لايه ن شيخ به هائه ددنى كور يه وه له
 ته ويگه و ، مانه وه ي ماوه يه كى شيخ عه بدولر ه حمان نه بولو ه فای كورى

شیخ سراجددین له تهویله و سه قامگیر نه بوونی شیخیه تی بو شیخ
 ضیائه ددین به تهوای تا دوی کوچی دوی کردنی شیخ به هائددین ،
 ئەمانه هموو دەوریان بووه له وەدا که مهولهوی هەر به دەوری تهوهری
 تهویله دا بخولیته وه که له سه ره تایی فه قی به تی به وه رووی تی کردوه .
 له مه سه له به دا چهندی راست بوچوویم یا نهچوویم لام ئەوهنده مه تله ب
 نی به وه که بتوانم رازی ناوه وهی دلی مهولهوی بزائم ، چونکه
 به هه رحال ههستی خو به غه ریب زاینی مهولهوی له هموو دەور به ری ،
 لای من له شیعه کانی به ئاشکرا دیاره و ، من مهولهوی له چوارچێوهی
 پێوهنده کومه لایه تی به کانی دهو ربه ری که له وانیه ئەمرۆ ئیمه گوی به
 زوریان نه دین ، به پیاویکی ساغ و راست ئەزانم و له بهر ئەوه مه تله به ئەم
 مه سه له بهم بو ساغ بیته وه ، به لام له ولاتیکی وا بی به لگه و سه رچاوه ی
 باوه یی کراویشا ئەوه به دوور ئەزانم نه ئەم ئاواته م بیته دی .

به مونسه به تی باسی تهویله و شیخانی تهویله وه رایه کم هه به
 ئەمه وی دەری بیرم ، ئەوه یش ئەوه به مهولهوی وه خته بلیم له هموو
 شاعیرانی کورد له ناو خه لکا ناسراوترو پایه بلندتره . هه رچه ند ئەبی ئەم
 دیاره به بهر له هه رچی بو به هره ی مهولهوی خوی بگێرینه وه چونکه
 که سن خوی له خوی شاعیر نه بی دنیا هموو ههستی نایکا به شاعیر و ،
 دیاره گه رانیس به شوینانیتی زوری کوردستانا بو فه قی به تی دهو ریکی
 دیاری له بلا بوونه وهی شیعی مهولهویدا هه به ، به لام پێوه ندیشی
 به شیخانی تهویله وه ئەم هه له ی بو ره خساندوه نه ریکای ئەو سه دان
 مه لاو فه قی و مریدی ئەده ب دۆسته وه که هه میسه بیان له تهویله
 نه براوه ، به له وه ری شیعی به هموو لایه کی کوردستانا به ری و به سه
 چلی دلی هموو ئەده ب دۆستیکی کورده وه بنیشیته وه .

له کهسانیکم بیستوو رهخه‌ی ئه‌وه‌یان له شیعی مه‌وله‌وی
 گرتوو که‌وا چی‌په‌نجه‌ی شاعیرانی کوردی به‌رله‌خۆی پتوه‌ دپاره . من
 ئه‌لیم نه‌ک هه‌ر چی‌په‌نجه ، به‌لکو جاروبار رسته‌و ته‌نانه‌ت نیو به‌یت و
 به‌یتی ته‌واوی خه‌لکی تری له‌گه‌ل که‌میک ده‌سکاری کردنا و ایش‌ئه‌بێن بێن
 هه‌یج ده‌سکاری کردنی ، به‌لام له‌گه‌ل ئیشاره‌ت کردنا بۆ ئه‌وه‌ گه‌ به‌یتی
 خۆی نی‌به‌و هه‌ی کێ‌یه ، راگو‌یستوو‌ته‌ شیعی خۆپه‌وه ، یا وین‌ه‌و
 بێرۆ‌که‌ی شیعی که‌سیکی تری به‌جۆریکی تر دارش‌توو‌ته‌وه‌و
 به‌کاری هه‌یناوه‌ بێن ئه‌وه‌ی نیشانه‌یه‌کی چی‌هه‌یشتبێن وابگه‌یه‌نێن به‌ هه‌ی خۆی
 له‌قه‌له‌مه‌نه‌داوه ، به‌لام کرده‌وه‌ی‌وا به‌که‌م و به‌ر له‌ هه‌رچی کارو پیشه‌ی
 ته‌نیا مه‌وله‌وی نی‌یه ، کاریکه‌ هه‌موو شاعیرانی پتیشوو کردوویانه‌و ،
 ئه‌مه‌ زۆر جار به‌ (ته‌وارودی خاتر) و جار‌جاریش به‌ (سه‌ریقاتی
 شیعی) لیک‌دراوه‌ته‌وه‌و ته‌نانه‌ت ئه‌م دوو باب‌ه‌ته‌ به‌م دوو ناو‌نیشانه‌ له
 باب‌ه‌ته‌کانی ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی کۆن و ناو‌خنی کتێبه‌کانی په‌وانبێژین . به‌لام
 به‌ش‌به‌حالی مه‌وله‌وی هه‌یج ره‌خه‌گرێ ناتوانن ئه‌وه‌ ره‌چاو نه‌کا که‌وا ئه‌م
 دێ بێنای شیعی کۆن‌بووی شاعیریکی پتیش خۆی هه‌لده‌وه‌شینیته‌وه‌و
 خشت و به‌ردو ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌و دارو په‌ردووی له‌ بێنای شیعی خۆیا
 به‌کار‌دینیته‌وه‌و بېنایه‌کی تازه‌ی ئه‌وتۆی نێن دروست ئه‌کاته‌وه‌ به‌ به‌راورد
 له‌گه‌ل شیعی شاعیرانی پتیشوودا هه‌ینه‌که‌ی ئه‌م وه‌ک نموونه‌یه‌کی هونه‌ری
 ميعماري و هه‌ینه‌که‌ی ئه‌وان وه‌خته‌ بلیم وه‌ک قۆخی باخه‌وانیکی
 که‌مه‌سه‌لاتی ناو کویره‌ره‌زیکی کورده‌واری بنوینن .

مه‌وله‌وی تانیستا که‌سیکی بۆ هه‌لنه‌که‌وتوو به‌ که‌ره‌سته‌ی
 شماره‌زایی به‌کی ته‌واوه‌وه‌ له‌ توانای هه‌لسه‌نگاندن و نر‌خاندنی ئه‌ده‌بی و

دۆزینەوی رەگەزەکانی هیزو بێ هیزی لە شیعردا بە ناگاداری بەوە لە شیعری فارسی و شیعری شاعیرانی کۆنی دیالیکتی، گۆرانی کوردی بیتە مەیدانی بەزاوردکاری و بتوانن هەولێ ئەوە بەدا شیعری لە پایە و پلەی شایانی خۆیا لەناو شیعری رۆژەلاتی ئیسلامی و سەرانسەری شیعری جیهانییدا دانی . لەم مەیدانەدا بە زمانی چیرۆکنووس و ئەدیبی پیشکەوتخوازی شەهیدی کورد خەسەنی قزەجی بەوە ئەیکێر مەوێ کە ئەبوت رۆژەلات ناسی بەناووبانگی رووس مینۆرسکی لە ئاھەنگی ھەزارەوی شاعیری گەورەیی فارس ابو القاسمی فێردەوسیدا وتووێتی : دوو کەس ھەن لە ئەدەبیاتی رۆژەلاتدا پلەیی بەکەم و دوو مێمان داگیر کردووە ، یەکەم : ئەبولقاسمی فێردەوسی و ، دووھەم : سەید عەبدورپرەحیمی مەولەوی .

ئەدیبی ناوداری کورد سەید ظاہیری ھاشمی دەوڵەتاوایی لەبارەوی سەبک و جۆری دارشتنی شیعری مەولەوی بەوە ئەلێ :

« ھەر گوێگریکی چاوی دیدەو دل روون بەک دوو بەیتی مەولەویی بەرگۆی بکەوئ ، لە سەرەتادا وا گومان ئەبا کە مەولەوی لە شیعردانا شوێن پێی مامۆستایانی سەبکی ھیندی ھەلگرتوو و دوای رێ و شوێنی ئەوان کەوتوو ، بەلام کە دیوانی مەولەویی دەسگیر ئەبێ و شیعەرەکانی بە زەوق و چەشتیکی ساغ و بێ گەردەو ئەخاتە بەر چەشی ئەدەبیی خۆی ، بۆی روون ئەبیتەو کەوا مەولەوی سەبکیکی سەربەخۆی ھەیەو بەلکو تەنانت شێوەیەکی نوێشی داھێناو . مامۆستایانی وەک مەلیکوششوعرای بەھار کە کتیبی (سبکشناسی) ی داناو ، سەبک و دارشتنی شیعری فارسییان بە چەند بەش دابەش کردوو : سەبکی

هیندی ، سهبکی خوراسان ، سهبکی عیراق و ، خواجه حافظی شیرازی و
 کهلمی همه دانی و بیدلیان به ماموستای سهبکی هیندی و ، نه بولمجدی
 سهنائی و شیخ فهریدوددینی عه ططارو که سائیکی تریان به ماموستای
 سهبکی خوراسان و ، نیظامی گه نچه وی و جه مالهددین عه بدو پرره زاق و
 خواجه سهلمانی ساوجی و که سائیکی دی یان به ماموستای سهبکی عیراقی
 داناوه . به لام نه گهر نیمه بیتین شیعی مولهوی له باره ی بابته و ناو که وه
 له گهل شیعی نه مان به راورد بکه ن نه بین له هی که سیان ناچن . له
 شیعی کامیان نایه ختره ؟ دیاره له هی که سیان ، نه که هر له هی
 که سیان نایه ختر نی به ، به لکو نه لیتین نه نجامی هره بهرزو بالای بیری
 ناده مزاده . راسته که ی نه وه یه پایهی ماموستای مهزن مولهوی له
 شیعی و نه دهدا گه یوه ته راده به که له شان و شکو و پایه و پله دا گه وره گورانی
 شیعی عهره بی و کوردی بین به شان و بالای شیعی یا هه لبتین و به خ به خ و
 نافرینی بو بکه ن « (۱) » .

جاریکیان له لیننگراد له یه کن له ناموزگانانی نه دهدا نه وه نده ی
 نه و سه رده مه ده سه لام هه بو و ده مه ته قی به که به یووسی بکه م باسی
 مولهویم له ناو هندی ماموستا و قوتابی دوکتورادا کرد . قوتابی به کان
 تیکهل بوون له یووس و له خه لکی ناسیای ناو هراست و موغولستان و هیندو
 نه فغان و ، نه م چوارینه ی مولهویم که نه کن :

بالمخانه ی چه م دل دیوانه گه ت

بانمناو وه خاك سهر ناسانه گه ت

تکمش عاجز کورد خه یالت پیشدا

تاریز بو جاری پا بنیه پیشدا

بۆ قوتابی به کی کورد که له گهلم بوو لیکدا یه وه . قوتابی به که
 یووسی به کی زور باشی نه زانی ، داوام لای کرد به یووسی بۆ دانیشتوو ه کانی
 لیک بداته وه . دهستی یی کردو ماوه به که خه ریک بوو ، تیگه ییشتم ناتوانی
 نه وه بخاته دلی گو یگره کانی وه که چوارینه که چی نه لای و چوینه به که نه خاته
 بهرچاو . ناچار خویشم به یووسی به سه رو گوئی شکاوه که ی خووم
 دامه بهری و که وتمه یارمه تی دانی و تابلوی دوو به یته که م بۆ به کالای
 کردنه وه . قوتابی به کی تاجیکی وتی : من چهند له زمانی خووم و زمانی
 فارسی و زمانی یووسی شاره زامو چهندم له ولاتی خوومان و لیره کات به
 موتالای شیعری پوژه لاتی و یووسی به وه به سه بر دووه وینه ی وا چرم
 لای که س به دی نه کردووه . ماموستایه که له دانیشتوو ه کان وتی : نه گهر
 نه م دوو به یته ی نه و شاعیره تان بکری به تابلو ، نه یی به شیوه ی پانوراما
 پیشان بدری . جا بوئه وه ی ئیوه ی گو یگره دانیشتوو ی بهر یزیش
 به تمه وای بخمه به رده می نه م تابلویه ، وا لیره دا بوتان لیک نه دمه وه :

مه وله وی ، چاوی خوی ، به یی به که به ناوچاوی به وه به و به ش به حالی
 بالای به بهرزی به وه به ، شوبه اندوو به باله خانه به کی بهرزی دوو سی
 نهوم ، گریانی چاوه کانی و ناوکردنیشی له بهر دووربی دوست شوبه اندوو ه
 به دلۆپه کردنی خانوو . بوونی وینه ی دوستیشی له بهرچاوی شوبه اندوو ه
 به بوونی که سیک له ماییکدا که له بهر دلۆپه کردنی خانوو ه که ناره حهت و
 بیزار یی . مه وله وی نه لای : باله خانه ی چاوی نه وه که سه ی دلی مه جلیس و
 دیوه خانی خه یال و یادی تو یه و سه ربانی خانوو ه که ی به گلی به رده رگای
 تو سواغ دراوه - مه بهستی نه وه به هه میشه چاوی به وه بهرزی به وه له ئاست
 دوستدا نه وه نده نزمه له ژیر یی یایه ، یا چاوی هه میشه له ری به تی بۆ
 چاوه یوانی کردنی هاتنی - ، نه و باله خانه به ی چاوم به هوی دلۆپه ی
 فرمیسه که وه وینه ی تو ی له ناوا ناره حهت و بیزار بووه ، وهره ، وه که چون

خانوو که دلۆپه بکا ئەیکوتنهوهو پیتی پیا ئەنن ، تۆبش به پینانت بهسه
چاومدا که چاوم له بهرپیتتهو لهسه ریتتایه ، بیکوتهوهو پیتی پیا بنیو
خۆلی ژیر پیتی بکه بهسهرا ، با دلۆپه نهکاو فرمیتسکی لپ نه رژۆی ، وهک
چۆن دلۆپه ی سهربان به خۆل بهسهرا کردنو کوتانهوه ئەوهستی ،
بوئهوهی وینت که ههمیشه له مائی چاومایه به دلۆپه ی فرمیتسکه که کانم
نارهحت نه پ . ئەمه کورتهیهکی ئەو تابلۆیه مهولهوی لهو دوو بهیتهدا
چری کردووه تهوهو ، به دهیان وینیه تری لهم بابته له شیعره کانی
که کویتته بهرچاوی ئەوانه ی دیوانی شیعری ئەخویننهوه .

هر لهبارهی ئەم دوو بهیتتهوه ئەگیره نهوه مهولهوی خۆی بو فهاد
میرزای مامی ناصرهددین شای قاجاری خویندوه تهوه که له سنه بووهو
مهولهوی لهوی دیوه . ئەلین پاش ئەوه ههموو جارێ فهاد میرزا
مهولهوی به (ناغهی باله خانه ی چه م) بانگ کردووهو قسه ی له گهل
کردووه .

له ئەنجامی پهره پهره کردنی دیوانی مهولهویدا به مه بهستی بابته بهندی
کردنی شیعره کانی ، بۆمان ده رنه که سوێ ئەم بابته تانه بابته سه ره کی به کانی
شیعره کانی :

۱ - باسی سروشت که زیاتر له که لینی وه رزه کانی سالو به تابه تی
وه رزی به هاره وه بۆی چوه .

۲ - پتوهندی به شیخانی تهو تله وه که گیانی سو فیه تی مهولهوی له م
بابته تیدا به رو شنی خۆی ئەنوینن .

۳ - دوان له گهل خاسانی حوا به پارانه وه له سه ر گۆریان یا به
روو کردنه رو حانی به تیان .

۴ - لاواندنه‌وهی عه‌ن‌بهر خاتوونی خیزانی و هه‌ندی که‌سی‌ت‌ریش .
۵ - پتو‌ه‌ندی به به‌گ‌زادانی جانی گه‌رمیان و به‌تایه‌تی مه‌حموود
باشاوه .

۶ - سکالا له چهرخی رۆژگارو له پیری و په‌ککه‌وته‌یی و ته‌نیا‌یی
خۆی و باب‌ه‌تی‌تری له‌م چه‌شنه .

۷ - نامه‌ی بۆ دۆستانی وه‌ک ئه‌حمه‌د‌به‌گ‌می کۆماسی و شیخ‌ع‌زیزی
جان‌ه‌وره‌یی و شیخ‌یۆس‌فی نۆسمه‌یی و که‌سانی که .

ئه‌گه‌ر که‌سان‌یک‌مان ب‌بن یا له‌مه‌ولا په‌یدا ب‌بن بی‌بان‌ه‌وی تو‌یژینه‌وه‌ی
ت‌یرو ته‌سه‌ل له شیعی مه‌وله‌ویدا ب‌که‌ن ، دیوانی مه‌وله‌وی ، به
بلا‌وک‌راوه‌و بلا‌ونه‌ک‌راوه‌یه‌وه ، مه‌یدانی گه‌ل‌ج کاری زان‌ستی‌بان‌ه‌ی به‌پ‌ت‌زه .
به‌ر له هه‌رچی کاریکی گه‌وره چاوه‌یوانی تو‌یژه‌ره‌وانی دوا‌رۆژمانه له
مه‌یدانی ئه‌ده‌بی به‌راورد‌کاریدا ، به‌راوردی شیعی مه‌وله‌وی له‌گه‌ل
شیعی که‌له شاعیرانی شیعی ته‌سه‌وف و شیعی دۆستا‌یه‌تی و
شیعی سروشت و شیعی لاواندنه‌وه ب‌که‌ن نه سه‌رانسه‌ری ئه‌ده‌بی
رۆژه‌لانی ئیسلامی و به‌تایه‌تی له شیعی شاعیرانی دیالیکتی گۆرانی
خۆمان و شیعی فارسی و شیعی تورکی عوسمانیدا به‌مه‌به‌ستی
دۆزینه‌وه ده‌سنیشان کردنی ل‌ج‌خواستن یا کارت‌ج‌کران و ئه‌فراندنی خۆبی و
بۆ به‌که‌م‌جار له شیعی مه‌وله‌ویدا . ئه‌مه کاریکه من دکنیام له دوا‌رۆژا
که کوردستانیش زانکۆ زانای پایه‌بلندی وه‌ک ه‌یی ولاتانی ئه‌ب‌ج چه‌ند
نامه‌ی ماجست‌یرو دوکتۆرای تیا ئه‌نووس‌ری .

ئه‌ندازه‌ی ته‌ب‌یق‌بوونی پ‌ینامه رۆژا‌وا‌یی به‌کان که شیعی‌بان پ‌ی
دابه‌ش کردوه به‌سه‌ر کلاسیکی و رۆمانسی و ریالیستی و شتی‌وادا ،

به سهر شیعری کوردیداو چۆنیه تی ئه مه له شیعری مهوله ویدا ، یاخود
ناساندنی نه م پیتاسانه به بۆچوونیککی تایه تی نوێ که بۆ شیعری
روژه لات دهس بیداو به تایه تی له گه له شیعری مهوله وی ش بگونجی .

نیشانه کانی شیعری مهوله وی به تایه تی گواسته وه له بابه تی
مه حسو سه وه بۆ میتافیزیکاو ، له ژبانی پر دهر دو مه بنه تی دنیا وه بۆ
ژبانیکی ئارام و بی دهر دو نار هه تی که مهوله وی له جیهانی ژبانی ئه به دیدا
ده سنیسانی ئه کا که له به شیککی زۆری شیعری ئه ودا دیارن .

هه ست کردنی مهوله وی به نامۆیی خۆی له جیهانیکی وادا
که من بی گومانم له ئاست تواناو به هره ی خۆیا زۆر به ته سک و
ته نگه لانی زانیوه .

به رفراوانی جیهانی شوبه اندن له شیعری مهوله ویدا که له هه
پارچه شیعریکیا چه ند تابلۆی مه حسو سوو چه ند تابلۆی خه یالی بۆ
ئه وانه دروست ئه کا که له شیعری ورد ئه بنه وه .

به کیتی ئینسان و سروشت که بیریکه زۆر زهق به شیعری
مهوله وی به وه دیاره .

کلۆکی ژبانی مهوله وی و دهس تهنگی بو قه در نه زانینی له لایه ن
حوکمرانی به دهره به گی به کانی لای خۆمانه وه ، له کاتیگا که فه رمانه رواکانی
ئیران و ئه رده لان هه موو هانده ریکیان ئه خسته پیش تا بچینه ژیر بالی
ئه وان ، به لام ئه وه هه رگیز نه بوست له خزمه ره شوو و ته کانی تاو گۆزی
خۆی دوور که ویتته وه ، له گه له پتوه ندی به تینیشیا له گه له مه حموود پاشای
جافو حمه پاشای باوکی و ئه وه هه موو ناسکه شیعرا نه ی بۆی نووسیون و
به بۆنه ی رووداوی جیا جیای ژبان و مردنی ناو به گه وه به گزادانی جافه وه
وتوونی ، هیشتا قه در نه زانی و جتی شایان بی نه دانی و دل ئازاردانی .

پتوهندی به تینی له گهل دۆستان و شاعیرانی سهردهم .

به دوودا گهرانی تالی ژبانی و ناخۆ که ی و له کویتوه هونهری شیعرى
له خویا هست پین کردوو و چون گه شه ی کردوو . به م پۆنه وه نه پین بلیم
ئه دبیبی هه لکه وتوی کورد سه یید ظاهر ی هاشمی له ده سنووسیتکیا
له باره ی مهوله وی یه وه سهره تای دهر کهوتنی شاعیر پی مهوله وی
ئه گیریته وه پۆ سهردهمی خویندنی له (پاوه) و کاری سروشتی جوان و
رازاه ی پاوه له دل و دهر و نیا که له چند پارچه شیعریشیا
یه تکی داوه ته وه (۲) .

گیانی ناره زایی و یاخیکهری له زۆر دابو نه ریت و پتوهندی
کومه لایه تی له دهر و نیا مهوله ویدا که له پارچه شیعرى :

وه خیلافه ون یارانی سهرمهس
موقته ضای ذاتیی ظهبعم ههرچی ههس

دا ناشکرترین نمونه یمان ده سگیر ته پین .

به پۆنه ی باسکردنه وه له م به یته ، نه پین بلیم ئه م تاقه به یته که
بایه ته که ی له به یته کانی تری پارچه که دا پهره ی پین نه دراوه ، بانگه وازی
یاخیکهری و نامۆیی به کی تا ئه و پهری راده یه له هه موو به هاو پتره وو
بیر و باوه ریکی سهردهم .

ئه م به یته نه لێ : ئه وه ی ته بیعه تی من ئه یه وی و داوای نه کا
پینچه وانه ی هه موو ئه و شتانه یه که له جیهانا هه ن .

فهلسه فکارى و دوان له رازی ژبان وه که له م چوارینه یدا دیار نه دا :

هەرچی دیتا وه چهم شی وه سه فهدا
هەرچی مونی ها نه گوزهدا
کەس حالی نهی و هیچ کەس نه فاما :
ئاد پهی چیش و بهرد ، ئید پهی چیش ئاما !!

واته :

هەرچیت دی به چاو ریوی بو سه فهد
هەرچی نه بینی وا له سهر گوزه
کەس حالی نه بو ، هیچ کەس نه فاما
ئو بوچی ریوی و ، ئه م بو ها ته دهر !!

له باوهی هونهری یشه وه شیعی مهولسهوی مهیدانی چهند
لیکولینه وهی وردو بهربلاوه . به کارهینانی لقه کانی جوانکاری (بدیع)
وهک جیناس و طباق و تهوریه و مهجاز و کینایه و تشبیه و ئیستیماره و
به تایبهتی تشبیهی وا که کومه لێ تشبیه بدانه بهرو به یهک تشبیه وه
نه وهستی که من له م وتاره مدا به تابلوکاریم ناوهیناوه ، کاری که سانیکی
شاره زای ئه ده بی کوردو هونهری ره وان بیژی عه ره بو ئیسلامه و ، من
بچ گومانم ئه وهی بو بلوی ئه مه بکا کاریکی گه وه به ئه نجام ئه گه به نچ .

ئهمانهی باسم کردن سهردتیری هه ندی بابهن که ئاواته خوازم
ئهدیسان و قوتابیانی ئه ده بمان و هه موو توێژه وه تازهو کونه کانمان
قورسایی بیرلێ کردنه وه یان بخرنه سه ر شانیان و به م نزیکانه ئه نجامی
کاریان له م مهیدانه دا بخوینینه وه .

به لام به هه رحال ئه یی نه وه یش بلیم : انا کورسی بهک له زانکودا
نه کریته وه بو وتنه وه لیکولینه وهی دیالیکتی گۆرانی که هه ورامی

نیستایش به شیکتی نوی به تی و ، تا سوودیکتی ته او له هندی خوینده وارو
 شاره زای نهو ناوچانهی نهو دیومان وهرنه گیری که بهم دیالیکته نه دون و
 به تایه تی له وانیهان له (نهلی حق آن بو دانانی فرههنگیکتی بهربلاوی
 شاره زایانهی دیالیکتی گوران ، توانای به شداری لهم کاره دا زیاتر له
 سنووری نهو که سانه دهرناچ که شاره زای کولتووری نایینی و نه ده بی
 عیرفانی و دیالیکتی هه ورامین . بویه ئومیده وارم زانکوی (سه لاهه دین)
 بایه خیکتی شایان بهم مهسه له به بداو تا زووه بیریکتی دلسوزانهی
 ای بکاته وه .

حزم نه کرد لهم کوبوونه وه به دا دهر فتم بووایه له هه ر کام له بابه ته
 سه ره کی به کانی شیعی مهوله وی پارچه بهک یا زیاترم هه لبراردایه و پاش
 خویندنه وهی و دهرگیری بو سهر دیالیکتی کوردی سوله بهمانی ، له
 ورده کاری به کانی چ له رووی وینه و مانا و چ له رووی هونه ری
 ره وانبیژی به وه که میک بدوامایه . به لام لام وایه نه وه کاری که سیکه
 بی به وی کتیبیک بو پیشکش کردنی نمونهی شیعی مهوله وی بنووس .
 له بهر نه وه ته نها پینچ پارچه شیعی له بابه ته تراجیدی به کانی شیعی
 مهوله وی هه لئه بتریم سیانی بو مردنی عه بهر خاتوونی خیزانی و
 به کیکانی بو کولکلی ژبانی خوی و نه ویانی بو کوژانه وهی بینایی چوانی
 و تووه ، بو تانیان نه خوینمه وه و لیکیان نه ده مه وه .

نه وهی من بزاتم له دیوانه له چا پدراوه که می مهوله ویدا جهوت پارچه
 شیعی هه به هه ره جهوتیان بو لاواندنه وهی عه بهر خاتوونی نه وغانی
 خیزانی تهرخان کراون . نه م جهوت پارچانه نه وانهن له ده سنووسه کانی
 دیوانی مهوله وی به رده سستی باوکما که شه رحی له دیوانی مهوله وی
 کردووه نووسراون . مهوله وی نه م شیعیانهی به بونهی کویچی دوابی
 عه بهر خاتوونه وه داناره . له وانه به ههی تریشی بو نووسیبی و ده سی

ئېمە نەكەوتىچ ، يا لە دەسنووسەكان و لە دىوانە چاپەكەشا ھەيچ ، بەلام
 دەسنیشان نەكرابىچ كە بەبۆنەيەو نووسراوہ . ھەرچۆن پىچ ئەتوانىن
 بلىيىن قوولبى ئەم سۆزەي مەولەوى لەم پارچە شىعرانەيدا دەرى پىرپوہ ،
 نىشانەيەكى ئاشكرای ئەو بە كە ئەيچ لەپاش كوچى دوايى كردنى عەن بەر
 خاتوونەوہ تا ئەو وروژەي خۆيشى سەرى ناوہ تەوہ ھەر پارچە شىعريكى
 نووسىيىچ چەند دكتوويىكى لە خويى جگەرى خۆي تىكەلى ئەو مەرەكە بە
 كردىچ كە پىي نووسىوہ و نىشانەي راپچلەكىنى دلى بە ياد كردنەوہي
 عەن بەر خاتوون بە جوولەي قەلمىوہ ديار پىچ كە بەسەر كاغەزى
 لىچ نووسىنەوہي شىعرەكەدا روويوہ :

ئىمسال ، نەووەھار چۆن خەزانی سەرد
 بەرگی وەردى باغ مەنعووم بەرد بەي ھەرد
 مەشيو تالەي مەن خىلاف ئەنگىز بو
 وەرنە ، كى كەي دى وەھار گول رىز بو !!
 دل وە كەچ بازى چەنگەرد بازىش وەرد
 جفت ئارەزوو كەرد ، چەنگەرد تاق ئاوەرد
 بوى عەن بەر نە توى دەماخەم دوور كەرد
 فرسەتش ئاوەرد ، ھەوای وەبای دەرد
 نەي چى ! وە پى بەزم يارانى جانى
 كام سەفا مەنەن بەي زىندەگانی !!
 چون مەزاق تالەن جە گردىن لاوہ
 بو وە شىرىنى بەك دوو نەواوہ :
 بەك بە كجارى تاو نووموہ
 ئەو بەك لاو نووم ، ياو نووموہ . .

مهولهوی ئه کین : به هاری نوینی ئه مسال بۆ من به هار نه بوو ،
پایزیکێ سارد بوو . له پایزا گهلای دار ئه وهری و ئه که ویته بنی دارو با
به م لاو لادا بلاوی ئه کاتهوه . به لام له به هاری ئه مسالی منا نه که گهلای
دار ، به لکو په ره ی گوکی باخی ژبانی من با بردی بۆ ههردی گورستان و
کردی به ژیر گلوه .

دیاره به ختی من وای له چاره نووسراوه به پیچه وانهی سیستمی
سروشت یخ ، ئه گینا کین دیویه و که ی و له کوئی دیویه گول له به هارا
بوهری ؟

دل به تا قمانه جووتی گهردوون هه لخبه له تاو کهوته یاری کردن
له گه لیاو به ته مای ئه وه بوو لیبی به ریته وه ، ئاره زووی له جووت بوو که
ژبانی پیکه وه ی مه ولهوی به له گه ل عه نبه ر خاتوونی ژنیا ، به لام ئه و تا قی
هینا که ئه وه ته عه نبه ر خاتوونی یخ سه نده وه و بر دیه وه و ئه م به ته نها
مایه وه بۆ خۆی .

هه وای تا عوونی دهر د فرسه تی هینا بۆنی عه نبه ر خاتوونی له لو وتم
دوور خسته وه .

جا توخوا که عه نبه ر خاتوون رو بی و من بۆ خۆم به ته نها مامه وه ،
ئیتیر ئه بی مان ، بی به زمی ژبان له گه ل دوستی گیانی به گیانی ، چ تام و
له زه تیککی تیایی ؟ ده سا کاکێ شم شال ژهن ، له به ره ئه وه ی ژبان تال بووه و
له تالی به ولاره هه یچ تامیک له ده می دلما به جی نا هیلج ، وهره ، من ئه مه
ئیتیر روژی قیامه تمه ، وه ک چۆن نه روژی قیامه تدا ئیسرافیل دوو جار
فوو ئه کا به که ره نا که یا ، به یه که میان هه رچی زیندووه ئه یانمرینی و
به ویشیان زیندوویان ئه کاته وه ، تویش وهره به شم شاله که ت دوو به زمی
خۆش و شیرینم بۆ ای بده ، به زمیکیان به ته و آوی بمتوینیته وه و بمباته وه .

بۆ جیهانی نه بوونو ، نه ویشیان له و جیهانی نه بووندا له گهه یاری
له دهست چووم به کمان پێ بگریتهوه .

ئهمه به کێ بوو له و پارچه شیعرا نهی مهولهوی عهنبهر خاتوونی پێ
لاواندوونه تهوه . ئیتر ئیوه بێن بوختان له مو فاره قاته وردبینهوه
ئهو لهم شیعره یا هینا و نه ته ئاراهو ، سهرنجی بدن وینهی شاعیرانهی
چهند بهرزو بالای دروست کردووه ، به ئه ده بی رۆژه لاتی ئیسلامیدا
بگهڕین بزانی ئهمه شاکاری خۆبه تی یا کهرهسته و دارو پهردووی بینای
شیعری که سێکی که به هینا و به بوخۆبی دارشتووه تهوه ؟

لیره دا به مونسبی نه زانی به گویره ی ئهو بهرنامه یه من بوخۆمی
چی به چی نه کهم و ههول نه ده م له شیعری شاعیرانی کورد خۆیان چه نه
لایه کی میژووی پێ نه زانی رایان بدۆزمه وه ، وه که له سه ره تای (شیرین و
خوسره و) ی (خانای قوبادی) و له کتیبی (نالی له کلور و ژنه ی
شیعره کانیه وه) دا کردوومه ، له م پارچه شیعره ی مهولهوی یشدا ئه وه
به دی نه کهم که عهنبهر خاتوونی خیزانی له سه ره تای به هارداو به نه خۆشی
تاعوون مردووه .

مهولهوی له پارچه شیعریکی تر یا نه کێ :

ئهدای په شیبوی حالاتی جهسته م

دوور من جه ته حریر خامه ی شکسته م

به لام (مهعووم) هه رس دیدهش جۆش وه رده ن

نایسلاج خامهش وه ده سگه گر که رده ن

په له په ل پێکان په ل وه خامه دا

یه که فهرد په قه م که رد وه یووی نامه دا :

ئیسه دیده ی دل دیوانه که ی ویت

نه بیخی ئاودا مه گیلۆ په ریت

نه لږن : قهلمه شكاوم زور لهوه يې ددهسه لاتره كه بتوانې باسي
په شتيوي حالي گيان و لهشم به خوينده وار انا بگه نه ننډو بيخاته سهر
اكاغز . بهلام من له گمل نهوه يشا چارم ناچاره په ناي بهر مبهه چونكه
فريادپه سيكي لهو به ولاوه شك نابهم . چاوم له بهر فرميسك كوترايېن
داها توره و هيچ نابيني و ري دهر ناكاييتم بولات ، له گه لئا بهرم ، ناچار
پهل نه كوتم داريكم بهر ددهس كه وي بيكهم به دارعاساي دهستم و توي يې
يدوزمه وه و ري يې دهر كه م يېتم بولات ، تنها قهلمه كه م ده سگر بووه ،
له بهر نه وه كه كوتيم تواناي هاتم نه بوو ، ناچار هم به يته م به قهلمه كه م
نوو سي ، نه كيم ئيستا دوسته دل به يادت ناوه دانه كهت كه وينه ت
هميشه له ناوچا و پايه تي ، له بن ناوي دهر ياي فرميسكا به قهلمه سي
دارعاساي دهستي بوت نه گهري .

نعمه يش پارچه به كي تري شيعري مهوله وي يو له لاواند نه وي
عنه بهر خاتووني خيزانيا . ههروهك چون مهوله وي له بهر په ريشاني
خوي نه بتواني باسي دهردي دل و دهر ووني بخانه سهر كاغزو ،
قهلمه كه ي لهوه يې توانتر زاني كه نهو كاره ي بولا ، منيش سه دجار
لهو يې ددهسه لاترم لهوه دا كه بتوانم به لږ دوان له ناسكي و وردې و
شاكار يې هم وينه به ي مهوله وي بگولمه وه و نه كيم تنها نهو نه اندازه
ليكدانه وي معنياه بهش به حالي من به سه و لهوه زياتر ناتوانم ههنگاوي
هه كيم و ، نهوه يش نه كيم كه به لامه وه وايه ماموستا گورانيش نيلهامي
له به كه م به يتي هم پارچه شيعره و هر گرتووه كه و توويه :

هرچهن نه كه م نهو خه ياله ي يتي مهستم ،

بوم ناخرينه ناو چوار چيوه ي هه كيم مهستم !!

لیکدانه‌وی دهرورن ، قسه‌ی زمانم :

بوچی ودها دورن له یهک ؟ نازانم !

مهوله‌وی له پارچه شیرینی تریا نه‌لین :

گمرد نالوودهن دهور مه‌زاری له‌یلین

ناوباشی و مالاش لازمن خه‌یلین

خادیمی توربته نازک نه‌نعامان

یهی دینجو موژگان (معدوومی) نامان

ناوباشی ، ره‌ویه‌ی دینه‌ی نم‌دینم

مالاش ، و مزیفه‌ی موژه‌ی نمینم

گمردی نی وه یووی یانه‌ی نو شه‌دا

یا خموشی وه خموش عنبر بو شه‌دا

پاسی نازگی له‌یل یاگه‌ی ویشمن

جای موشاهده‌ی قه‌یسی دل‌ریشمن

بمل بالای نالاش وه صد خم و چم

باز وینوون بی خم وه‌ی چم یا نمو چم

(معدووم) ! تاوی یاو دوری زور ناومرد

تکویاو بینای قسه‌ی به‌شبو گمرد

ماخولیای یاو ئینه خدیشمن

وه‌رنه نه‌ی خه‌یال پم‌ریشان چیشمن

قه‌سلی وه‌سلی به‌زم خاصه‌ی نه‌دیمان

خاوی بی و به‌رد ، دیمان نه‌دیمان

به تالهن هه‌وای دۆسی کۆج که‌رده
 مه‌حاله‌ن نامای عومری و به‌رده
 بنیش به گبجاو ده‌ریای بی‌به‌یدا
 نه گۆشه‌ی حوجره‌ی سه‌فینه‌ی مه‌یدا
 یووت ، یووت ، ئه‌و جیلوه‌ی ستاره‌ی که‌ریاس
 با خودا وه ئیخلاص ، ناخودا مه‌ناس
 تا بادی مراد نه پیتواره‌وه
 که‌ی بعتۆت ناخر ئه‌و که‌ناره‌وه .

مه‌وله‌وی ئه‌لێ : ده‌رووبه‌ری زیاره‌تگای له‌یل تۆزی لێ نیشته‌وه
 که ئه‌وه‌ته تازه مردووه‌و گۆری بۆ هه‌تکه‌نراوه‌و خۆلی به‌سه‌را دراوه‌ته‌وه ،
 له‌به‌رئه‌وه پیتۆسته گسک بدری و ئاورشین بکری . ئه‌م گسک‌دان و
 ئاورشین کردنه‌یش خزمه‌تکارێکی ئه‌وی هه‌میشه ئه‌م ئه‌رکه به‌باشی
 به‌جێ بێنی . جا ماده‌م گۆر گۆری له‌یل بێ ، کێ له‌ چاوو برژانگی قه‌یسی
 دۆست و دل‌داری له‌یل که به‌سه‌ر سه‌ریه‌وه‌نو به‌ گه‌وره‌ دانه‌نرین ،
 باشتر بتوانی و هه‌قی ئه‌وه‌ی هه‌بێ دابنه‌و پیته‌وه‌و پیته‌ به‌ری بێ ، ئه‌ویان
 به‌ فرمیتسه‌که‌کانی ئاورشین بکا و ئه‌میشیان ته‌له‌کانی خۆی بۆ بکا به
 گسک و سه‌ر گۆزه‌که‌ی بۆ بمالێ ، تا تۆز له‌ مال و مه‌نزلی نۆی نه‌نیشی و
 پووش و په‌لاش له‌ چه‌وشه‌ی عه‌نبه‌ر بۆی بۆن خۆشیا که بۆنی عه‌نبه‌ری
 لێ دێ چونکه خۆی عه‌نبه‌ره - کۆنه‌پیته‌وه . . ئه‌مه زۆر پیتۆسته چونکه
 یاس کردنو راگرنتی ناسکی له‌یل و نه‌هیشتنی که‌ردگرنتی مه‌نزله‌و ماوای
 اکاریکی به‌جێ و په‌سه‌نده له‌به‌رئه‌وه که قه‌یسی له‌یلا هه‌ر له‌و شوینه‌دا
 نه‌توانی ته‌جه‌للاو تیشک‌دانه‌وه‌ی له‌یله‌که‌ی به‌ چاوی خۆی بێنی و
 به‌پیته‌وه‌ یادو به‌رچاوی که هه‌یج په‌رده‌یه‌ک له‌تیوانا نه‌بێ رێی بێنی

لین بگری ، پهرده کهیش یا فرمیسکی چاوه کانی خو به تی که ناهیتی بیبینی
یا پل و پووشی سهر گوره که به تی که نهو دانه پووشی و مهیدانی بیبینی نادا ،
جا که به رشتنی فرمیسکه کانی به سهر گوره که یا بهری چاوی خوی
روشن کرده وه ، به گسک دانی سهر گوره کهیشی به گسکی
بروانگه کانی پل و پووشی به سهر به وه نه هیشت ، نیتر هیچ له نارادا
نامیتنی ری لی بگری ته جه لای نهوی بو دهر که وی و بگاتوه حوزووری .
نهم خو به کهم گرتن و سهر و چاو خستنه سهر خاکی گوره ریگای که یشتن
به که ماتی دیداری یاره ، به لکو بهم خهم خواردن و چه مینه وه داو بنه وه یه
جاریکی تر یخهم خواردن و چه مینه وه پی بگمه وه به چاوی سهر یی یا
به چاوی دل بیبینمه وه و پی بگمه وه .

جا پاش نهم خه یال کردنه وه وردانه نه گهریته وه بو جیهانی واقعی
پر تالو سویری و نه لی :

تای لهرزو قای دووری له دوست گری سه ندووه و خستو میه ته
ورینه کردن و قسه ی بی جی و بی سهر و بن . نهمه ش خاصیه تی لهرزو ک
گرتنه ، نه گینا نه گهر وانه بی نهم قسه بهرت و بلاوانه له کو یوه دین ؟!
سهرده می وه سل و دیدار و گه یشتن به دوست سهرده می بو به سهر چوو ،
نیتر ناگهریته وه . . خه وی بو دیمان و نه ماندی . . ناره زوی گهرانه وه ی
دوستی کوچ کردو و خه بالیکی به تاله ههر گیز نایه ته دی . ته مهنی
به سهر چوو ههر گیز ناگهریته دواوه . بو به نه بی رازی بین به وه ی
رووی دواوه له وه به ولاره چاره یه ک نی به . بو خوت له گیز آوی دهر یای
بی بنی خهم و مهینه تا سه قامگیر به وه له گوشه ی ژووری که شتی
سهر خوشی رازی بوون به قهزاو قهدهری خوادا پالی لی بدهر وه ، بو
ههر کوئی نهرواو له کوئی له نگر نه خا ناره زوی خو به تی ، وه ک چون

کهشتی بهوان نه پروانته نهو نهستیره مه بهستهی له گوشه و کهناری.
 ناسمانه وه دهرئه کهوئی و یووی ری گردنی خوئی بی ده سنیشان نه کا ، تا
 به سر پستی دهریای بی که نار ه وه سه ری لی نه شیوئی و ری خوی
 ون نه کا ، تویش یووی خوت له یوو کردنه هر شتیکی لاه کی یووت و
 خاوین بکه ره وه یوو بکه ره نهو نهستیره ی نووری خوابه و ، له گهل
 خوی خوتا ساغ و پاکو بی گهرد بهو (ناخودا) واته کهشتی بهوانی ژبانی
 دنیایی مه ناسه ، که هر گیز به (خودا) نابی ، تا بای مه یلی خودا له پر
 نه بلوه زگه به کی نادیاره وه ههل نه کاو کهشتی ژبانت به ره و کهناری ژبانی
 هه میسه بی وهرئه چهر خین و له نگه ری بی نه خا ، نیر هیچ پیوه ندیکت
 بهم ژبان هه نامینی و نه رویت هه بو جیهانی به دیمه ن نه بوونی و له راستیدا
 بوونی راسته قینه ، له وی له گهل دوستی کوچکر دووت له نه بوونیدا یا له
 بوونی راسته قینه دا پتگه وه به که نه گره وه لهم جیهانه پر دهر دو مه بنه ته
 یزگار نه بی .

نه مانه چند نمونه به که بوون له نیشانه ی قوولی نهو زامه ی
 مهرگی عنبه ر خاتوونی هاوریی ریگای دوورو دریتی ژبانی پر
 کویره وه ری و نه دارایی و بی هاو زمانه ی و نامویی له موحیت و دهور بهر
 کردنه دل و دهورونی نه م هونه ر مه نده بلیمه ته . جا که پاشان دهری
 کوچی دوا بی شیخ به هانه ددینی هاوریی و پیرو مورشیدو دهرگای دل بو
 جیهانی سو فیه تی والا که ره وه یشی نه چینه سهرو ، پاشتریش له بینایی
 دیده بی بهش نه بی و کتیبخانه و دیوانی شیعه کانیسی نه سووتین و نیر
 مه بدانی موتالو نووسین و دهر زوتنه وه ی وه که جارانو له سه رنووسینی
 فه لسه فه ی نیسلامی بو فه قیکانی نامینی و ، له و شاخه ره قهن و سه خت و
 اگر نینانه ی تاوگوزی دا دوور له ناوه دانی و دوور له هاورازو هاوده نگ و له

که سیتک لیتی تی بگاوه له دهردی حالی بیو و قهدریکی بزانی و باریکی ژبانی
تال و سویری له سهرشان بو سووک بکا ، بهم هه موو دهردانهوه
ئه تلپتیهوه ، ئه ییخ خۆمان لیتی بده بینهوه ئه و نه دهی چه ند به موو زمانا کوو
قهوالی خه م به سهر دلپه وه بووه به بارو ، چی بووه چه کامه به کی وه که ئه م
چه کامه به یی بو ئیلهام کردووه که ئه لئی :

من خهریکی ئیش زامی جیایی

نیشته ی گو شه ی تار مزگیی ته نیایی

گا مه شفوقلی زام ، گا خهریکی دهرد

گا په فیقی خه م ، گا هه ناسه ی سهرد

گا سهر مکه رو هه وون نه چه مه ی چه م

گا گا مه ره رو سبلاکو نه دینه م

گا زامی ناسوور هه جران مه و چل

گا یاوو وه عهرش ئاهو ئاله ی دل

گا نیشی دووری مه و م ژاری مار

گا تیری فیراق مکه رو م له تار

نه هاو زوانی دله باریم که رو

نه هاو قه تار ی دمه سباریم دهر و

نه چه که مپه و نه که رو دهوای دهر د

نه ظه بیپه و نه چه دل لادو دهر د

سا ئیسه ، ساقی ، جه مین جامی جه م

واده ی ئامانه ن وه بانی دینه م

دهر و ی دهر وه جام باده ی پر چه مه یل

به ل دهر و ون چه مه ی بالات بیو که یل

چه مانیوای تو فارغ بو حالم
 بهل نمدوم نازار شوومی خه یالم
 یهك دل بوو چهنی عهشقی دبدارت
 گیان كمروو فیدای دیدهی خومارت

نه لئج : من كه له سووچی تاریکی مزگهوتی ته نیاییدا دانیشتووم ،
 به ئیش و زامی بئ كهسی و جیایی له دوستهوه گرفتارم . تاوئ خهریکی
 زامی دلو ، تاوئ خهریکی دهردر نازاری گیانم . تاوئ هاوریی خه مو ،
 تاوئ هاودهنگی ههناسهی ساردم . تاوئ خوین له سهراچاوهی چاوم
 ئهرواو ، تاوئ لاوای فرمیتسکی لئ دئ . تاوئ زامی بهناسوركهوتووی
 دووری له دوست چل ئهدا له دلماو ، تاوئ هاوارو ئاهو نزوولهه ئه گانه
 عهرشی كردگار . تاوئ نازاری دووری له یار ژاری مارم دهرخوارد
 ئهداو ، تاوئ تیری فیراق ئهجن ئهجنم ئهكا . . . نه هاوزمانئ شك ئه بهم
 دلم بداتهوه ، نه هاوکاروانئ ههیه دهسیتکم بو بداته باره کم
 راستی کاتهوه له گه کما . نه چه کیمیک ههیه تیماری دهردم بکار ، نه
 چاره سهر کهریک دهسگیر نه بئ دهردی له دلم دهرنگا .

له حالیکی ئاوا سهخت و دژوارا ، دهسم دامینت کاکهی مه یکیتری
 ئهجهل كه مهبهستی له خوایه ، وادهو سهعاتی ئهوهیه بیتی بگهی به فریامو
 به بانی چوانم بیتهلام ، به بادهی پر له مه یلهوه خواتیم به دهورا بدهیتو
 پیالهیه کم بو تن بگهی ، به لکو ئهعه خوایه دل له مه یلی بالای تو که یل بئو
 له تو به ولاره خه یالی کهسم له دلا نه میتئو ، ئیتر غایلهو خه یالاتی
 شووم نازارم نهداو له گه کمل عهشقی دبدارت بهك دل بئو گیانم بگه به
 قوربانی دیدهی خومارت . .

یا نه لای :

خامه‌ی سهر او یز نه چای سیایی
مریزۆ ئه‌سرين شه‌کواي جیایی
ناهمی سه‌د شکهنج وه‌هم پیچ‌وه‌ردهن
چون من سهر تا باش شکسته‌ی دهر دهن
دهوات دووی سیانی جه‌دهم مخیزۆ
نامه‌ی سیاخالک وه‌سهر مریزۆ
دهوات دووی دهر وون گنج‌دان وه‌همنا
لیقه‌ ویش‌کیشان وه‌لیته‌ی خه‌منا
خامه‌ شق‌وه‌ردهن ، ده‌م مکه‌رده‌وه
زار زار منالۆ وه‌ده‌م دهرده‌وه
موات : هه‌ی ئاوات واسته‌که‌ی جه‌ستم
هه‌ی مۆمیایی پیته‌ی شکسته‌م
کام زام بی جه‌تۆ من نه‌ویم نصیب
جه‌فا هه‌ر وه‌ من ، وه‌فا به‌ی په‌قیب
زامن تاوان هه‌وئاوان جو‌جو
ده‌رد وه‌ باتی دهر ده‌ به‌ جه‌ دووری تۆ
به‌ریان تاي‌ی روبات قافیه‌ خوانیم
نه‌مه‌ندن تاقت عیبارت زانیم
ده‌مه‌ی هه‌ناسه‌ی گه‌رمی ناره‌که‌م
نه‌ کووره‌ی دهر وون به‌ جه‌خاره‌که‌م
نایر دان جو‌جهره‌ی ده‌ی به‌ دهر دهن
سو‌چنان کیتاو مه‌جمووعه‌ی دهر دهن

واته : قهلمى سهر بهناو چالى رهشى شيشهى مهره كه بى رهشا
 داهيتتوو ، له تاو دوورىي دوستان دلخوي فرميسك دائه ورتين .
 نهو نامه بهى كه بۆت نه نووسم نه و نه دهى هاوارى دوردو نازار تيايه ،
 وهك خۆم سهر تاپاي تيكشكاوه و سه د جار قه دكراوه و چرچ ولتوچى
 تى كه وتوو . دهواتى واته شيشهى مهره كه به كه م دوو كه لى رهشى له دم
 ديتنه دهره وه ، نامه كه م خۆلى رهش نه كا به سهر خۆيا . رستهى به كه م
 نيشاره ته بۆ نهو ههلمهى هه ندى جار له ناو شيشهى مهره كه بى ره شه وه
 دياره ، رستهى دوو هميش نيشاره ته بۆ نهو كه جارن كه خهلكى به
 قهلمم مهره كه ب نه يان نووسى كه خه ته كه زوو وشك نه نه بو وه ، خۆلىكى
 ورديان نه كرد به سهر خه ته كه دا بۆ نه وهى ته رايى مهره كه به كه ههلمزى و
 زوو وشكى بكاته وه . دوو كه لى رهشى ناو دهر و نى دهواتى پى نووسينه كه م
 گيت نه خواو ليفه كهى ناو يشى خۆى له ليتهى رهش هه لزه ندوه . نه مه يشى
 نيشاره ته بۆ نهو جارن كه به مهره كه بى رهش نه يان نووسى و به كى له و
 مايانهى مهره كه بى رهشيان لى دروست نه كرا دوو كه لى رهشى قوتيلهى
 نهوت بوو كه هه موو چينى ههزارو به شىكى زورى چينى ناو هراستيش
 هه ره نهو يان هه بوو شهوى تاريخى پى روژن بكه نه وه ، وتم جارن كه به
 مهره كه بى رهش نه يان نووسى پارچه په رو به كى تا به تى يان نه خسته ناو
 شيشهى مهره كه به كه پى يان نهوت ليته ، بۆ نه وهى كه قهلميان پيا كردو
 ته ر بوو ليفه كه نه هيتى قهلممه كه مهره كه بيتكى زور له گه ل خۆى هه لكرى
 نه وهك پرۆى به سهر قاقهزه كه دا . قهلمم درزى برنوه ، وهك ده مى كراوه
 وا به دم نه كاته وه بۆ هاوارو گريان و كور و وزانه وه به دم دهرده وه
 نه نالينى . جارن كه قهلمى قاميشيان به كار نه هيتنا نوو كه كه يان نه كرد به
 دوو كه رته وه تا مهره كه به كه به نيتوان درزه كه با بيتنه سهر قاقهزه . جيره به كى
 بارى كيشى لى نه هات ، نهو هيش فالينه كه به تى . نه بوت : ههى ئلواته كه م !

هه‌ی دهرمانی ئیسکه شکاوه‌کانی له‌شم ! کام زام بوو به هۆی تۆوه نه‌هات
له‌ گیانم .. تا نه‌لێ : زێی مۆسیقای شیر خۆیندنه‌وه‌م پچراوه ، تواتای
رسته دارشتن و زانیی نه‌ماوه ، دهمه‌ی هه‌ناسه‌ی گهرمی تاره‌که‌م له
کووره‌ی دهروونی پرجه‌خارمه‌وه به‌رزو بووه‌وه‌و ناگری به‌ردایه‌ حوجره‌ی
دلی پر له‌ نازارم و که‌شکۆلی کۆمه‌له‌ی شیره‌کانمی سووتاند .

مه‌وله‌وی له‌م پارچه‌ شیرهدا قه‌له‌م و مهره‌که‌بی به‌جاری خسته‌کار
بۆئه‌وه‌ی به‌ به‌شه‌کانیانه‌وه‌و به‌ خاسیه‌ته‌کانیانه‌وه‌ هه‌موو نیشانه‌ی دهردو
نازاری نه‌و بگه‌یه‌نن . ویستیشی بلێ ئه‌وه‌نده به‌دبه‌ختم سووتانی
ده‌فته‌ری شیره‌کانم له‌ به‌دبه‌ختی خۆم به‌ولاوه‌ له‌ به‌ر هیچ نه‌بوو . من
هه‌ر له‌ رۆژی نه‌زله‌ خوا به‌ کۆکۆل و به‌دبه‌ختی خولقاندووم ، هه‌ر
له‌مه‌شه‌وه‌ بوو شیره‌کانیشم بوون به‌ خۆراکی بلێسه‌ی ناگر . بۆیه
سیاچاره‌یی من به‌ هیچ چار ناگرێ و تا نه‌مخاته دووتویی گل و پشت
به‌ردی نه‌که‌هد ، به‌خه‌م به‌رنادا .

گویگرانی نازیز !

حه‌زم نه‌کرد زۆترم له‌ شیری مه‌وله‌وی بۆ بخۆیندنايه‌ته‌وه‌و به‌م
توانه‌ که‌م و کورته‌ی خۆم په‌رده‌م له‌رووی هه‌ندی ناسکی و وردبێژی و
ره‌وانبێژی نه‌و هونه‌رمه‌نده‌ کورده‌ دل برینداره‌ بۆ هه‌لدانايه‌ته‌وه‌ که‌ ئیستا
نازانین ناخۆ ته‌نانه‌ت شوینه‌واری ئارامگا ئه‌به‌دی به‌که‌ی ماوه‌ یا نه‌و ،
وشکه‌که‌له‌کیک و پیره‌ دار به‌روویه‌کی به‌ چه‌ند تیلمه‌ په‌رووی سه‌وزه‌وه
به‌سه‌روه‌یه ، یا ئه‌مێ له‌ دوا رۆژا ده‌سه‌ودامینی پاشماوه‌ی که‌ساتیکی
جاران خه‌لکی نه‌و ناوچه‌یه‌ بین ده‌سمان بگرنو به‌مانه‌نه‌ سه‌ر پارچه‌
عه‌رزیکێ نه‌و چیا به‌و بلێن قه‌بره‌که‌ی مه‌وله‌وی لێره‌دا بوو ..

بهلام نه گهر له من نه پرسن نه لیم : نارامکای مهوله ویمان بو ده سنیشان
بکریته وه یا نه ، نیمه مهوله وی به گوردا نانا سینم وه ، به لکو هر له
بنه رته وه مهوله وی به مردوو نازانین . تا ، گوران واته نی ، کوردی مایین
به چیا ی به رزه وه ، تا وشه یه کی جوانی کوردی له زاری کوردی
بیته دهره ، تا شاعری کی کورد بتوانی شیعی کی جوان بلو ، تا ناوی
مهوله وی له سهر لاپه ری کتییک و له دوو توی دلی کوردی کی عاشقی
سروشتی ره تگینی کوردستانا بمینی ، مهوله وی هر ماوه هر
نه مینی (۲) .

(۱) پیشه کی به کی فارسی سهید تاهری هاشمی که بو دیوانی
مهوله وی نویسه وه له گهل ده سنوسی دیوانه که دا به خه تی خوی ،
وه ختی خوی ، بو باو کمی ناردو وه .

(۲) سه رچا وه ی پیشوو .

(۳) له کاتی له چاپدانی نه م کتیبه دا ورده ده سکازی به کی سی -
چوار شوینی نه م وتاره م کردو وه .

پیرھس

بابست	لاڀرہ
پيشه کی	۳
بهرنامه ی میهره جانی مهولهوی .	۶
وتاری ماموستا مصلح مصطفی الجلالی .	۸
صوفی گهری مهولهوی - نهمین نه قشبه نندی .	۱۰
مهولهوی و عه قیده کانی - فاتح عبدالکریم .	۲۸
گه شتیک به ئاسوی خه یالکی مهولهوی دا - محمد امین حبیب .	۴۶
مهولهوی و هه آسوکه وتی له دهو رو بهردا - لهیلان .	۶۴
شاعیریتی مهولهوی - ره ووف عوسمان .	۶۷
مهولهوی : بهرهمی و شتیک ده رباره ی سروشت - د. عزیزه دین مسته فاره سوول .	۹۴
تاویک له گهل ستایش و خه لسه کانه مهولهوی دا - خه سره و جاف .	۱۴۲
کیشهی پاکزبونوه له شیعری مهولهوی دا - ئومید ئاشنا .	۱۵۲
بۆ مهولای شاعیران مهولهوی - حه سبب قهره داغی .	۱۶۳

- ۱۶۶ هندی له سرگوزه شته خوشه کانی مهوله وی - کامیل ژیر .
- ۱۸۱ له بادی میری شاعران مهوله ویدا - عوسمان محمد هورامی .
- ۲۰۳ باسکه مهله یهک له نیتو دهریای شیعی مهوله ویدا - مه محمود زامدار .
- ۲۱۸ گه شتیك به زبان و شیعی مهوله ویدا - محمدی مهلا کریم .

له گنجینهی بهلکو کتیباتنا له بهغنا
ژماره (۷۵۱) ی سالی ۱۹۸۹ ی دراوهتی

فصل در تاریخ و جغرافیای ایران
در عهد ساسانیان

محمّدی مهلا کریم

نامادهی کردووه و سه‌ره‌رشتیی له‌چاپدانی کردووه

الجمهورية العراقية
وزارة الثقافة والاعلام
دار الثقافة والنشر الكردية
الكتاب المرقم (٢٤١)

مهرجان مولوي

الكتاب الاول من اصدارات مجلة (المثقف الجديد)